41. ÉVFOLYAM, 21. SZÁM Ára: 7,60 Ft 1985. MÁJUS 22.

Ludas Matyi

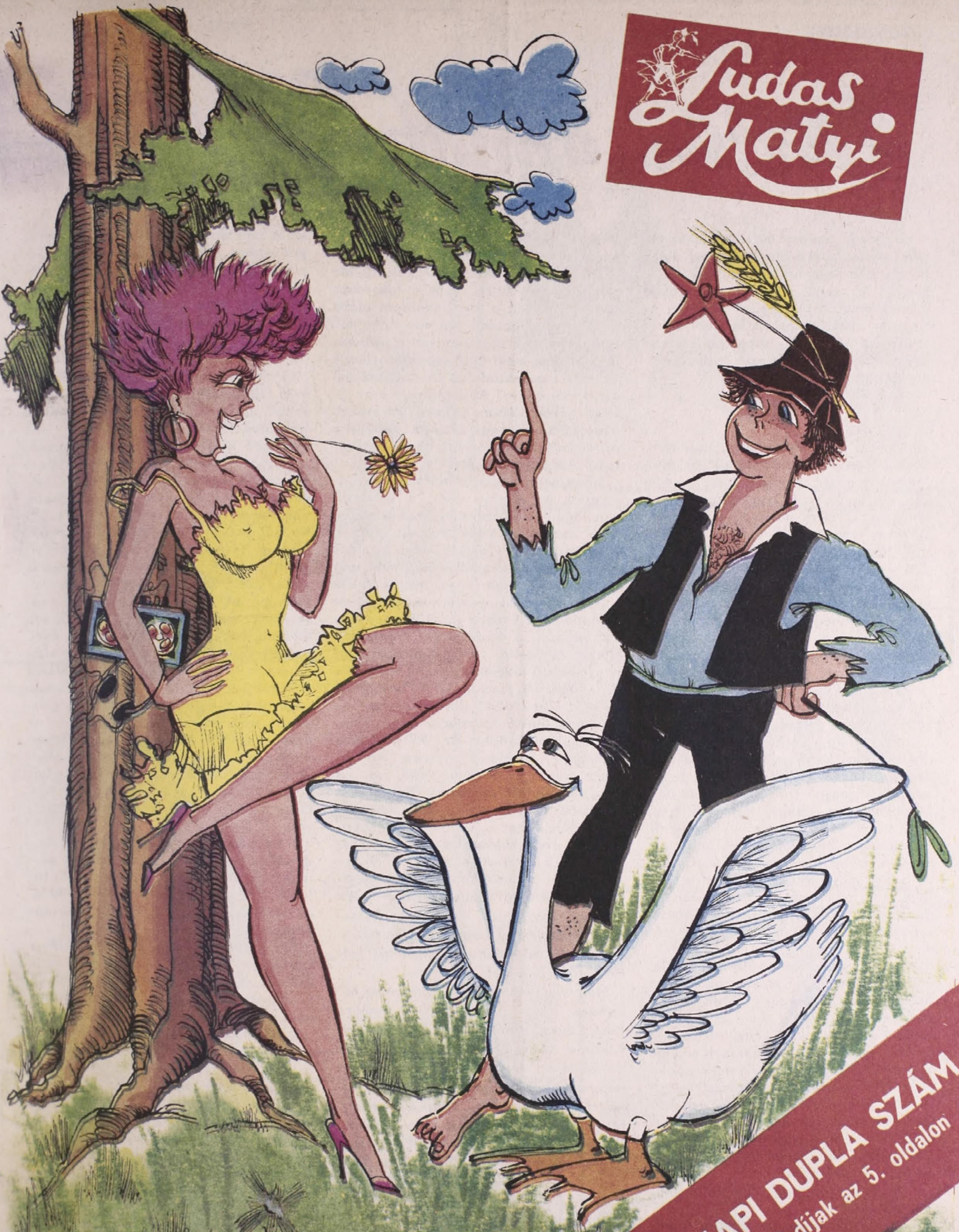

Barát József rajza

– Matyi, te már tényleg negyvenéves vagy? Nem viccelsz?
– Sose szoktam…

SZÜLETÉSNAPI DUPLA SZÁM

Az 1985. évi Döbrögi-díjak az 5. oldalon

ARKUS JÓZSEF:

Előttünk a múltunk

Volna egy kérésem. Szíveskedjenek engem átlapozni. Azt ajánlom, hogy előbb böngésszék végig az ünnepi számunkat, különös tekintettel a 12. oldalon kezdődő összeállításunkra, amelyben negyven év negyven címlapjának kicsinyített másai találhatók időrendi sorrendben. Utána folytathatjuk, ha van hozzá kedvük. Addig is a viszontlátásra.

•

Mármost vagy szótfogadtak, vagy nem. Utóbbi esetben magukra vessenek, ajánlatom azt a cél szolgálta, hogy az egykori címlapok kellő hangulatot teremtsenek a könnyes-mosolyos visszaemlékezéshez. Ha köztünk marad, elárulhatom, hogy zavarbaejtő helyzetbe kerültünk ezzel az évfordulóval. Illene meghatódnunk, ünnepélyesre komolyítatnunk a hangunkat, de hát ez egy vicclaphoz nem való. Mint ahogyan egy gyászszertartáson az lenne a szokatlan, ha a sírásók habostortával kezdenének dobálózni. Az ám, nem tudom, hallották-e, hogy elmegy az özvegy a végső búcsúztatást lebonyolító kisvállalkozáshoz és kérdi, mennyiért vállalnak egy gyönyörű temetést. Tájékoztatják, hogy kórussal, koszorúkkal, Kossuth-díjas kiváló művész által elmondott búcsúbeszéddel húszezer forint. Jaj, az nekem nagyon sok, olcsóbb nincs? – sopánkodik az özvegy. Mondják, hogy van, kórus nélkül, koszorú művirágból, búcsúbeszéd nyugdijas színész által elmondva, annyi mint tízezer forint. Még az is sok, olcsóbb nincs? – kérdi az özvegy. Hogyne volna, van kétezerért is, de ez esetben a gyászbeszéd hangszalagról megy és lesz benne néhány vicc is.

Mielőtt megbotránkoznak, gondoljanak arra, hogy egy újszülöttnek minden vicc új, ezt az igazságot negyven év alatt senkinek sem sikerült megcáfolnia. Miközben válogattunk a négy évtized kétezernél, is több címlapjából, sok minden az eszünkbe jutott. Volt, aki még az alapítás körülményeire is emlékezett és elmondta, hogy Gábor Andor elé egy kétszáz címjavaslatból álló listát tettek le, mivel nem tudtak megegyezni az induló lap nevében. Az alapitó főszerkesztő félretolta a papírlapokat:

– Közte van az, hogy Ludas Matyi?

– Nincs.

– Kár. Ugyanis az lesz a lap cime.

Cirka ekkor, azaz negyvenöt májusában egy kőbányai iskolában egy rövidnadrágos srác arról ábrándozott, hogy lesz majd neki is hosszúnadrágja és akkor a második házban lakó Márta talán több figyelemre méltatja. A srác ez idő tájt még nem tudta, hogy a fokozatosság elve szerint a rövid nadrágot előbb a térd alatt végződő bricsesz váltja föl, amely nem rejti el jótékonyan a pipaszár lábszárat és majd csak utána következik az igazi hosszúnadrág, de hol lesz akkorra már Márta? Az a bizonyos srác ihletett pillanataiban viccelni is szokott osztálytársaival vagy ők vele. Többnyire azt kiabálták egymásnak, hogy „Mit ugrász? Apád nem cukrász!"

Teltek-múltak az esztendők és mire elérkeztek az ötvenes évek, a kőbányai srác, akiről az olvasó talán már kitalálta, hogy azonos a sorok írójával, kezdett megkomolyodni. Csakúgy, mint a Ludas Matyi. Korábban, amikor még nem nőtt be egészen a feje lágya, már tudniillik a Ludas Matyinak, gyakorta megengedett magának olyan vásott viccet, hogy a pártok vezetőit a karikatúráin tiszteletlen módon ábrázolta, a kommunista párt nagyhatalmú főtitkárát például fejkendős és sokszoknyás piaci kofaként. Nagyjából ez is volt az utolsó csínytevése, mert ha a nyájas olvasó fellapozza a 13. oldalunkat, gyönyörködhet az 1952-es Ludas címlapban, amelyen egyetlen szív az egész ország és az is oda van írva, mit dobban: Szívből köszöntjük Rákosi elvtársat 60. születésnapján. Erről már senki se hitte, hogy a Ludas Matyi viccel. Néhány évvel később, ezt is meg lehet nézni a 15. oldalon, a lap újraindulása alkalmából a címlapon maga Fazekas Mihály korholta Ludas Matyit, amiért 1949 és 1956 között néhányszor rosszul felelt. Matyi azzal védekezett, hogy súgtak neki és ez esetben is mindenki tudta, hogy nem viccel.

Most megint személyes momentum következik. 1975. végén, amikor illetékes helyen megkérdezték tőlem, hogy elvállalnám-e a Ludas Matyi szerkesztőségének a vezetését, elvigyorodtam. Azt hitték, hogy az ajánlatnak örülük, pedig azt hittem, hogy ez vicc. Mert elképzelni se tudtam, hogy beüljek egy olyan székbe, amelyben valaha Gábor Andor ült. Megnyugtattak, hogy ha csak ez a baj, nyugodtan beleülhetek, mert ez már régen nem az a szék. Az eredeti az egyik átköltözésnél eltűnt.

Nem akarok senkit őrjítő bizonytalanságban hagyni, végül is igent mondtam. Újra átnézve azt a mintegy félezer címlapot, amelynek kiötléséhez már nekem is volt közöm, közülük az egyik legemlékezetesebb jelen számunk 20. oldalán található, és az 1979-es nyári nagy áremelkedés után látott napvilágot. Ezen a szórakozott kirakatrendező, miután átírta az élelmiszerek régi árcéduláját, a transzparensen levő Éljen augusztus 20-át is gépiesen átjavítja augusztus 26.50-re.

Az előzményekről annyit, hogy sorravettük az ünnepeket: április negyedike felszabadulásunk évfordulója, vele eszünkbe se jutott volna tiszteletlenkedni, május elseje kapcsán szintén idétlenség volna május 7.50-et emlegetni, november hetedike se több, se kevesebb nem lehet, mint november hetedike, s ha más okból is, de karácsony se képzelhető el december 29.50-nek. Itt van viszont augusztus huszadika, ez valóságos variaünnep, Szent István, új kenyér, alkotmány, munkás-paraszt találkozók napja, csak nem sértődik meg a 26.50-ért. Kiderült, hogy augusztus 20. tényleg nem, de jelentkeztek helyette mások. Így visszagondolva tulajdonképpen egyetlen szó volt a különbség. Mi úgy gondoltuk, hogy ez jó címlap. Fölötteseink úgy gondolták, hogy ez nem jó címlap. Talán az alapos fejmosás hatására, meg a közben eltelt hat esztendő tapasztalataiból okulva magam is belátom, hogy a szóban forgó címlap fölött eljárt az idő. Ma már augusztus 20. nem lehetne 26.50. Minimum 33.50.

A fejlődés az utóbbi évtizedben a Ludas Matyinál is felgyorsult. Harminc esztendő kellett hozzá, hogy az ára 70 fillérről 1.30-ra emelkedjék, míg az 1976-tól eltelt, viszonylag rövid idő alatt már sikerült elérnünk 3.80-ig.

Ami a cimlapokat illeti, már a múlthoz tartozik az is, amelyikhez csak egy oldalt kell visszalapozniuk. Nehéz szülés volt ez is, csakúgy, mint az előző kétezervalahány. Amikor összeültünk, hogy kitaláljuk, még pislákolt bennünk az életkedv halvány szikrája. Aztán sorolni kezdtük mindazt, ami az eszünkbe jutott és egyre szomorúbbak lettünk. Szép lassan bele kellett törődnünk, hogy negyven év alatt minden megjelent, sőt mindennek az ellenkezője is. A sokadik órában már engesztelhetetlenül gyűlöltük egymást és önmagunkat, de egyikünk sem óhajtott biróság elé állni címlapkészítés közben aljas indokból elkövetett emberölésért. A postás benézett a nyitott ajtón, szemügyre vette a társaságot, majd lassan levette a sapkáját és suttogva kérdezte:

– Tessék mondani, ki halt meg?

BRENNER GYÖRGY:

HÍREKET MONDOK

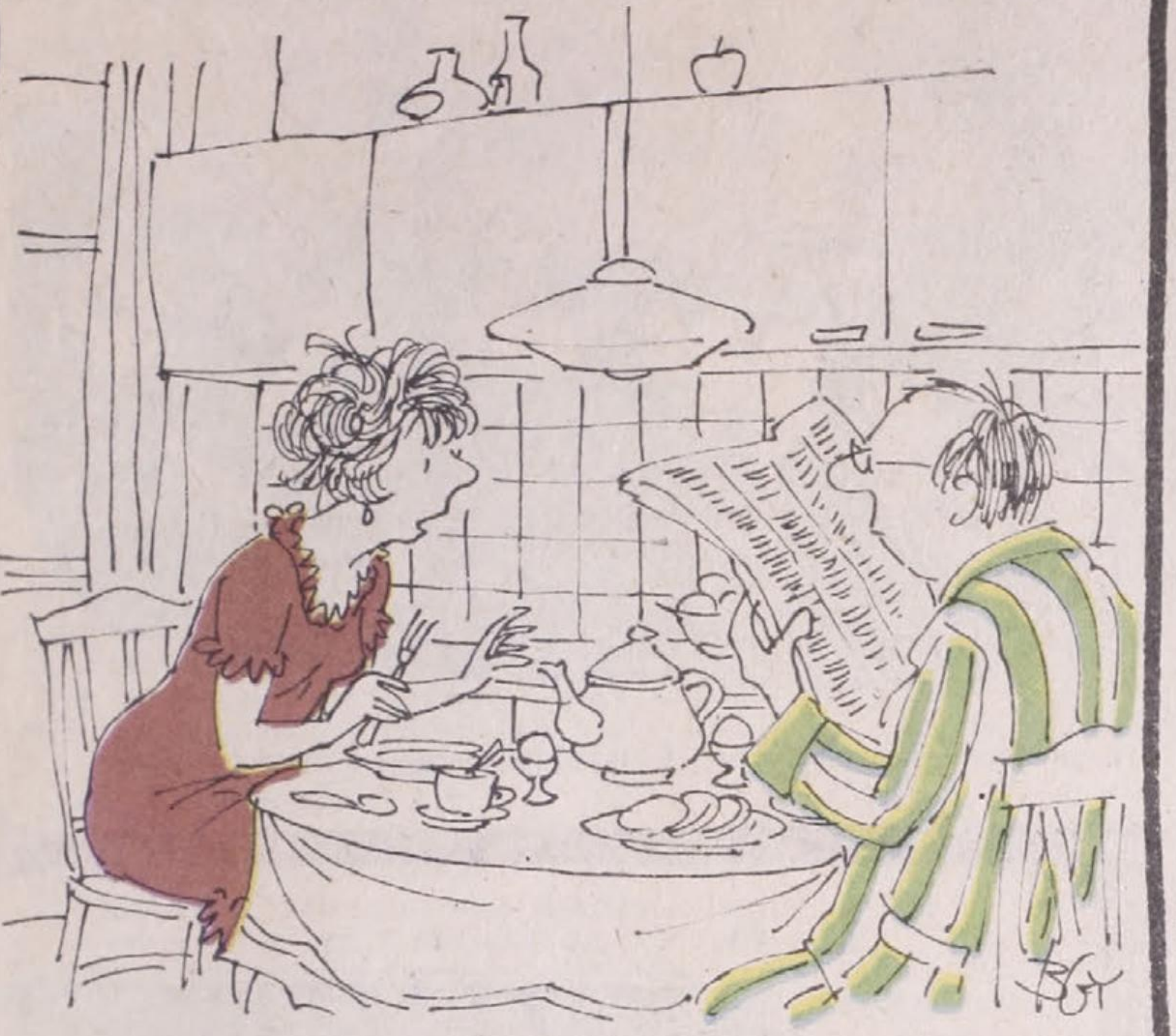

– Ne kinozz, mondd már, még hányat kell aludnunk a választásokig?!

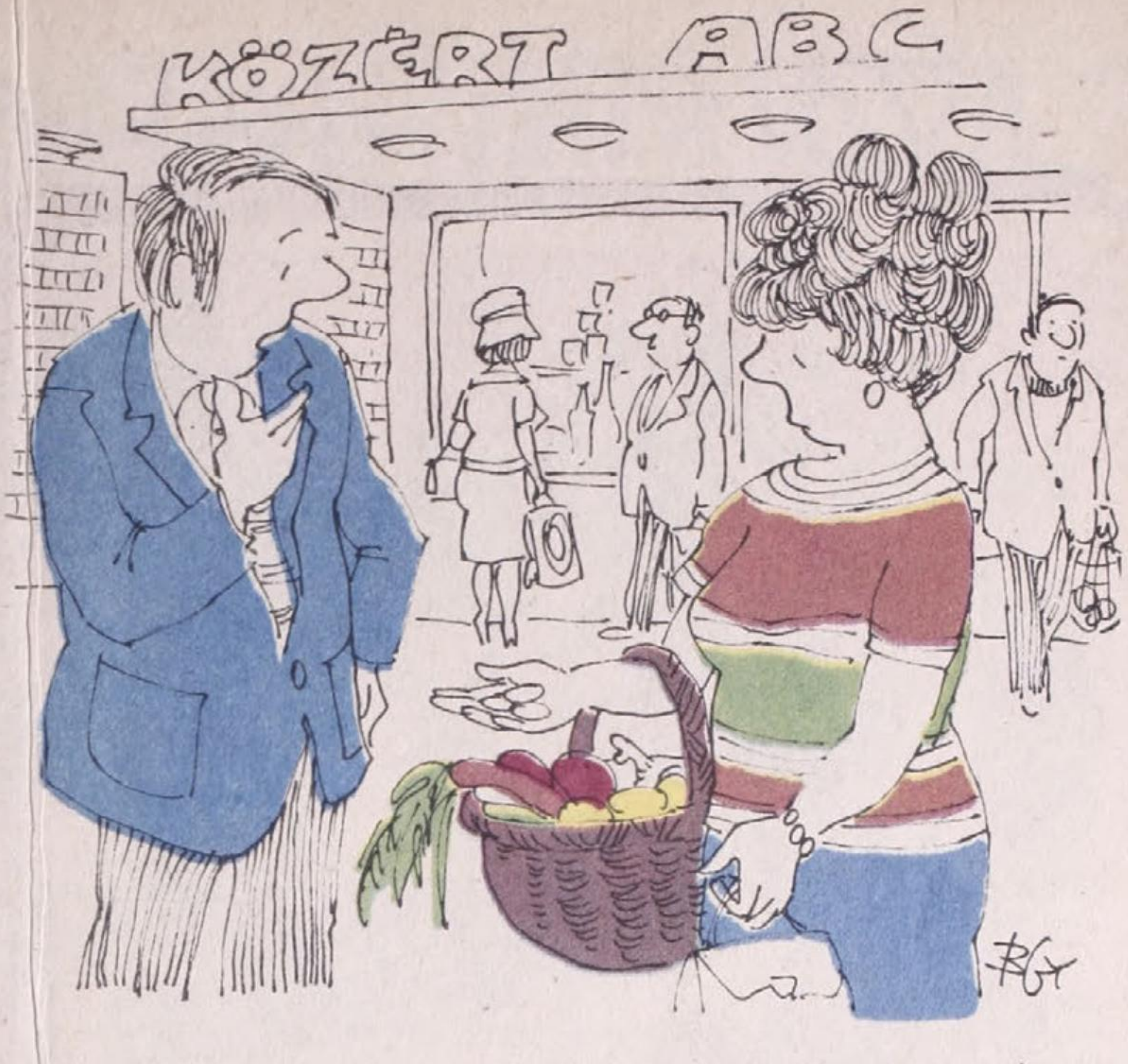

– Próbáljuk rekonstruálni: 5 perccel ezelőtt bementél egy ezressel . . .

ELETMÜ

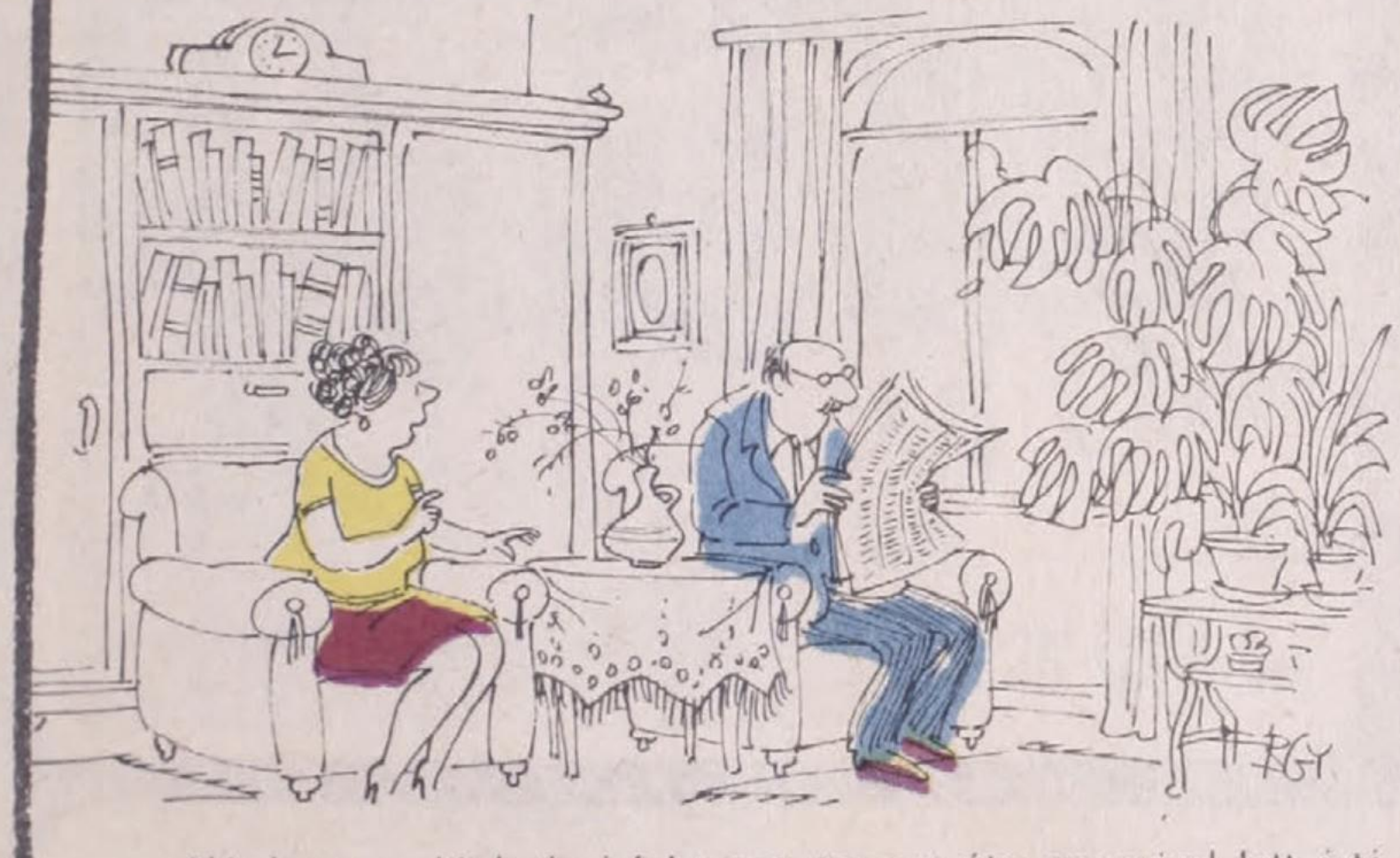

– Nézd meg a hirdetés-árfolyamot, tegnap óta mennyivel lett értékesebb a lakásunk?!

GENERACIÓK

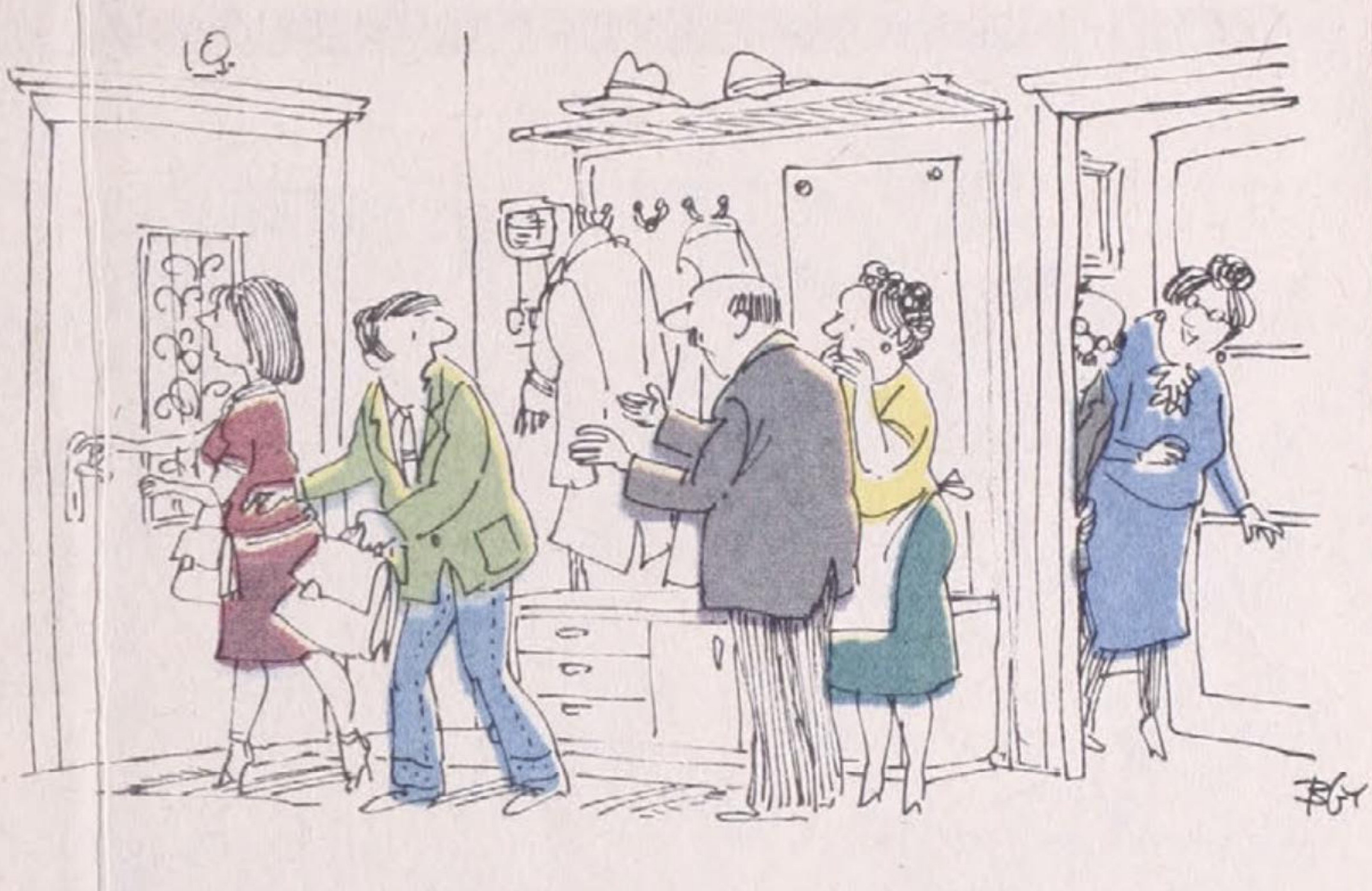

– Sajnálom, papa, de amíg nyugdijba nem mentél, neked se volt idöd beszélgetni a szüleiddel . . .!

– Azért tettük éjfélre a szülői értekezletet, hogy a túlórázó anyukák és géemkás apukák is itt lehessenek!

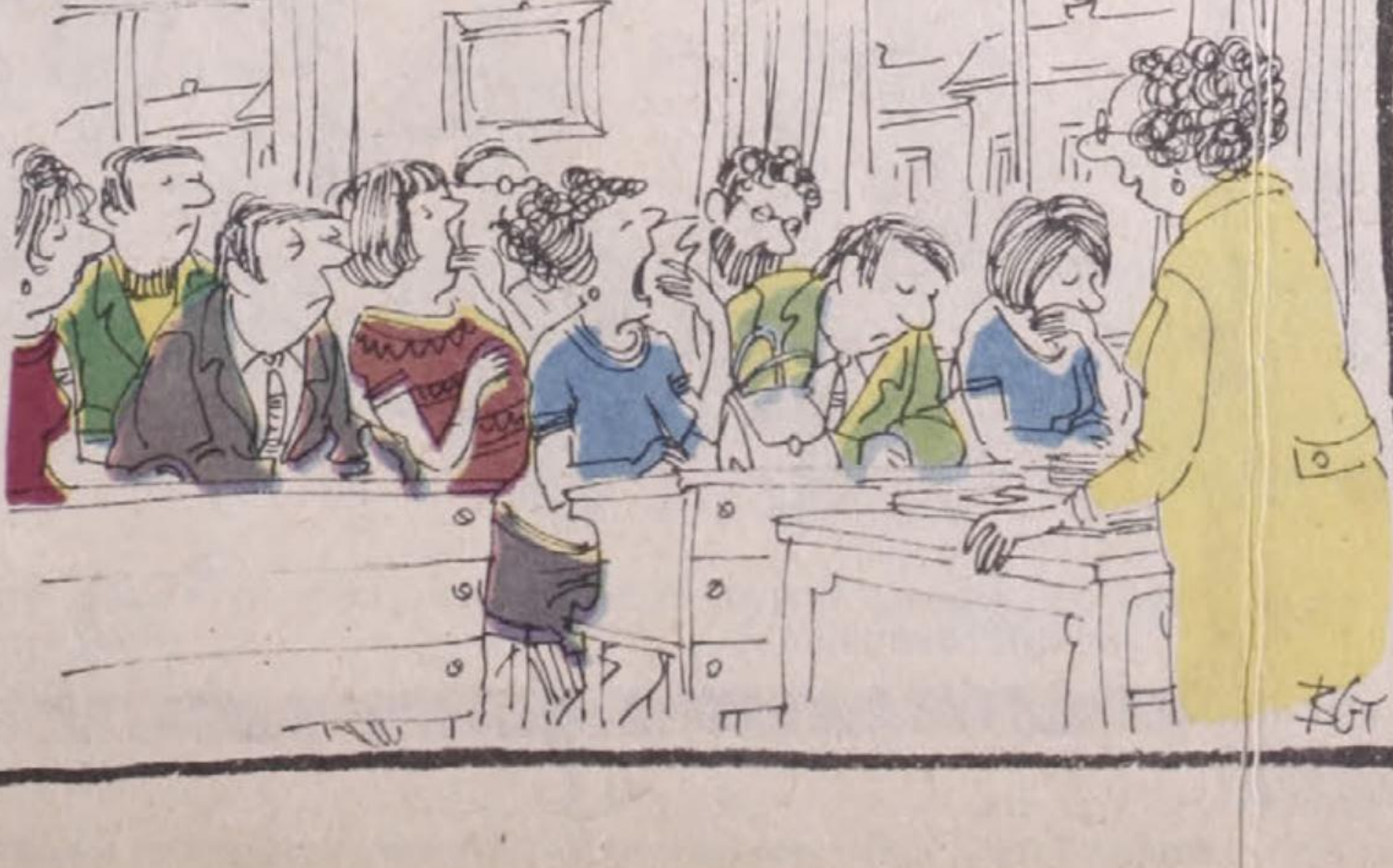

LAIKUS ASSZONYKA

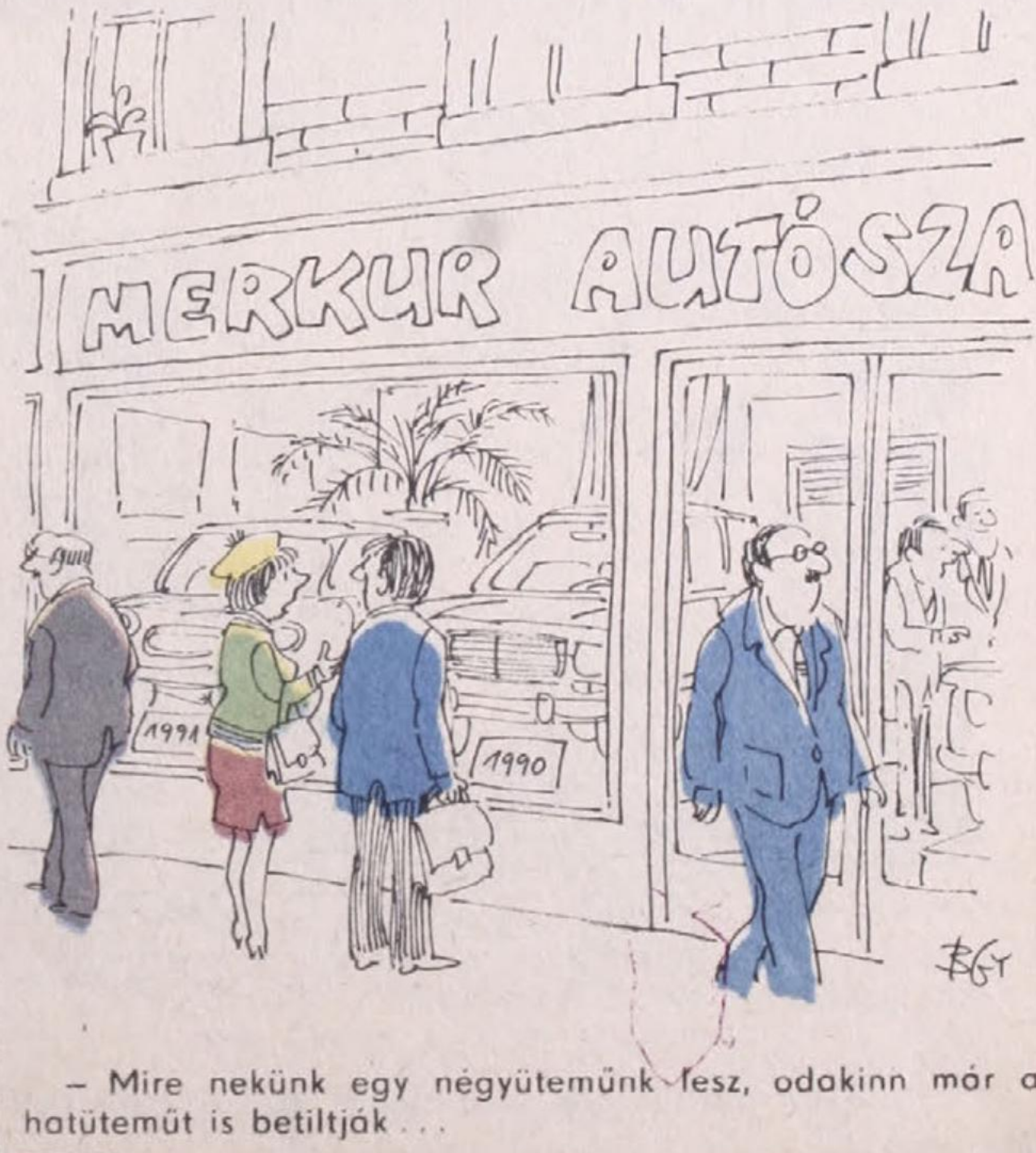

– Mire nekünk egy négyütemünk lesz, odakinn már a hatütemüt is betiltják . . .

BALÁZS-PIRI BALÁZS:

NEMZEDÉKEK

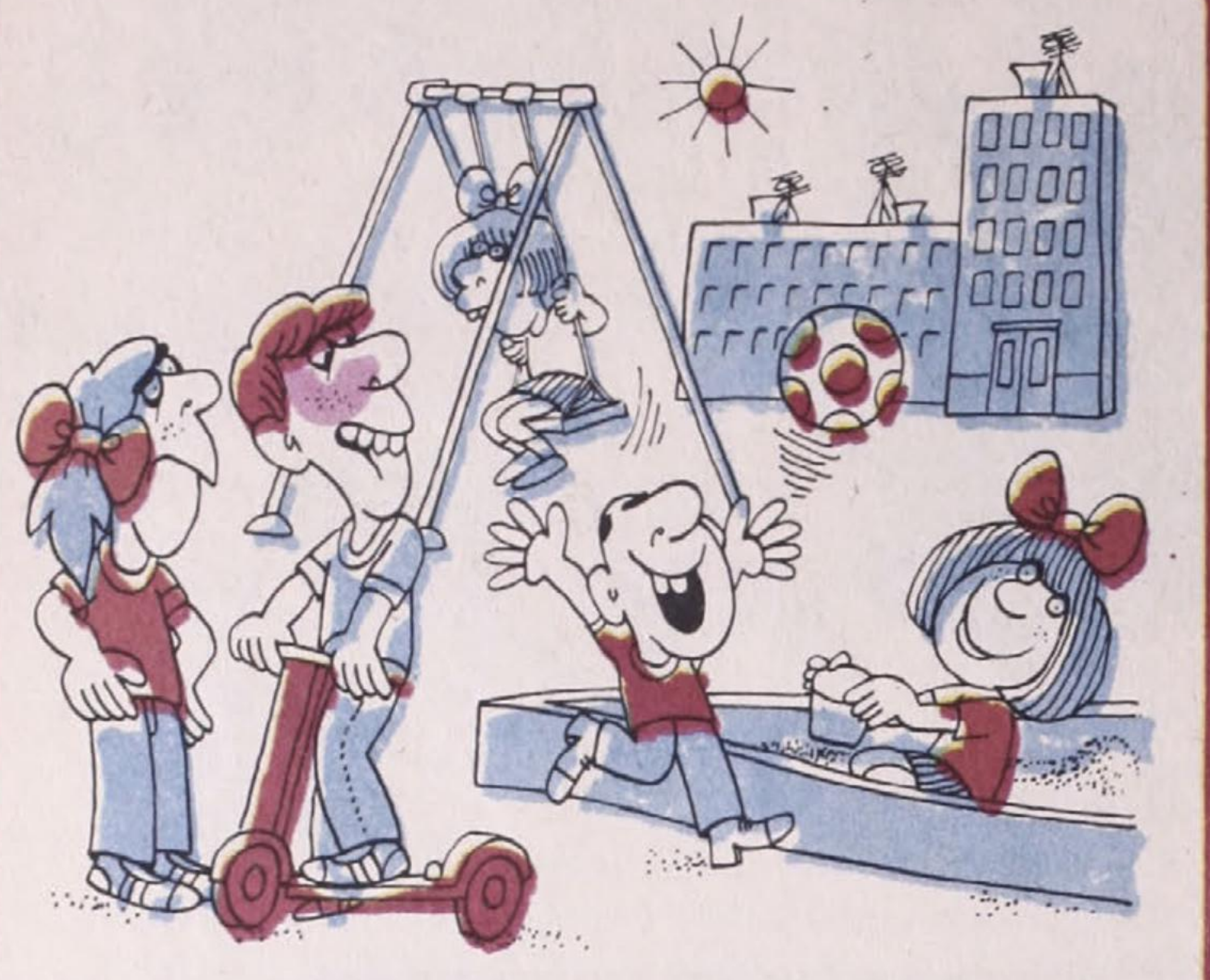

– Az a baj ezekkel a fiatalokkal, hogy nincs identitástudatuk!

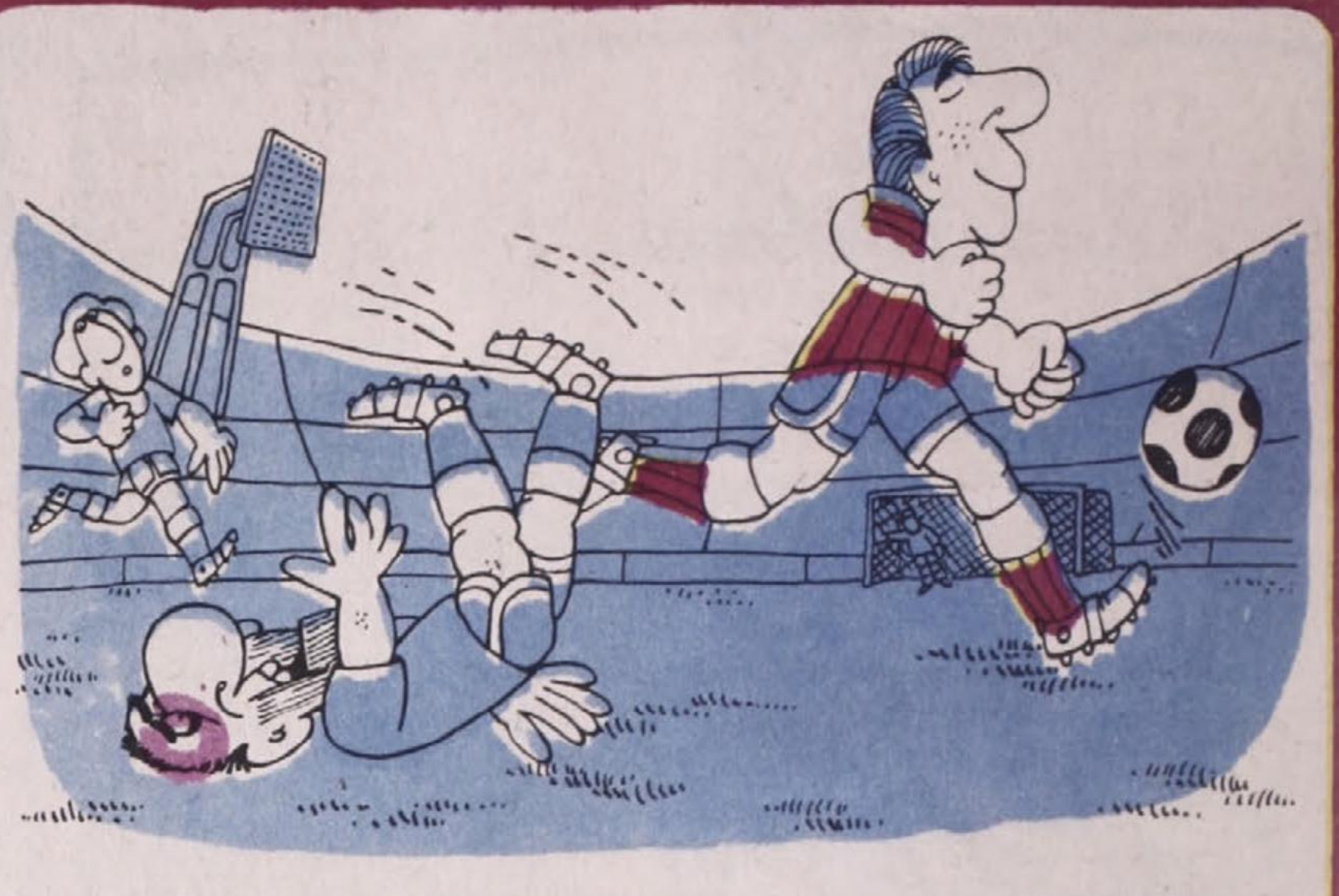

– Hogy mersz engem felvágni, te taknyos, hiszen az apád lehetnék!

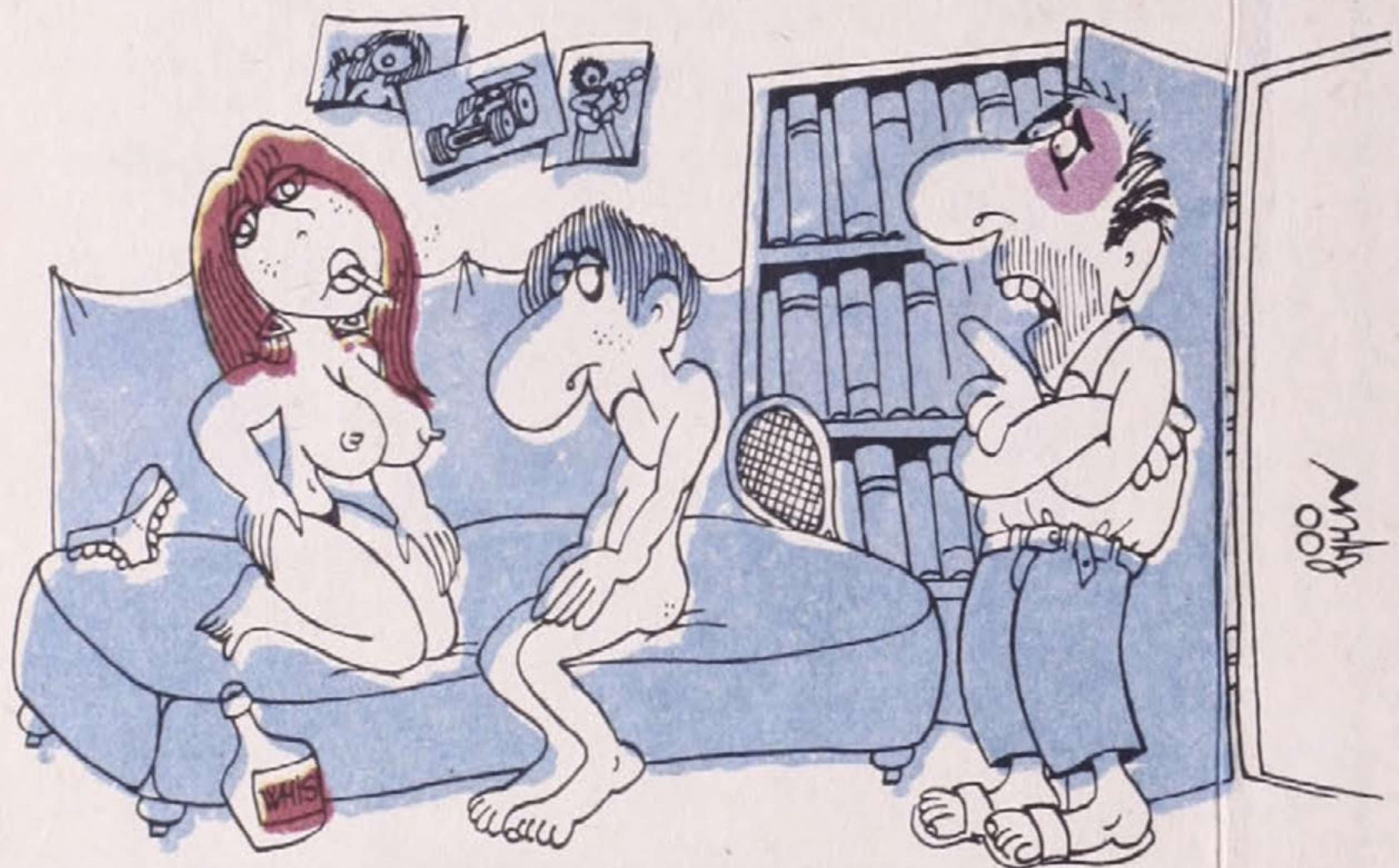

– Édes fiam, én soha nem hoztam az anyádat ilyen kínos helyzetbe!

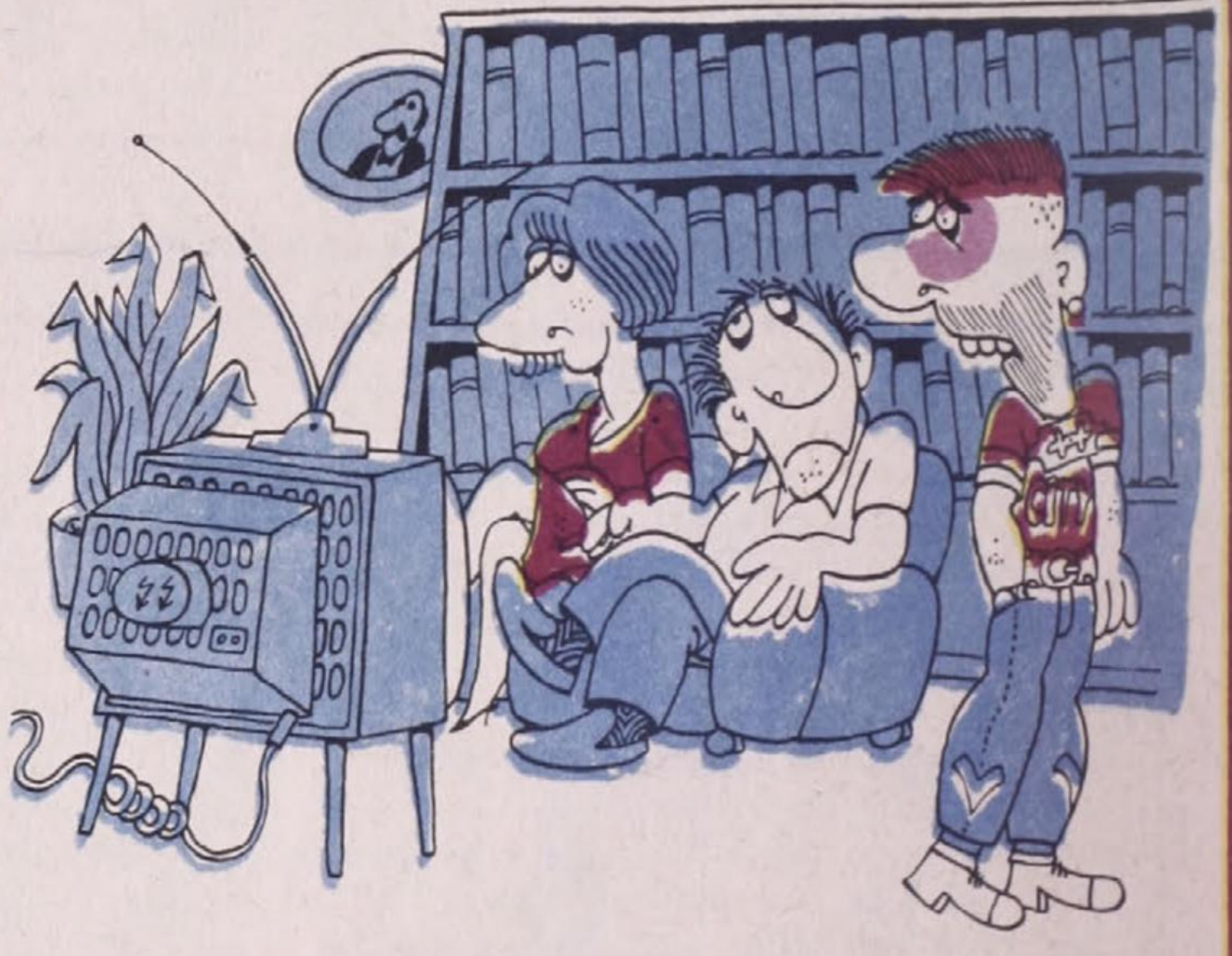

– Ti még képesek vagytok operettet nézni, mikor köztünk él egy Deák „Bill" Gyula?

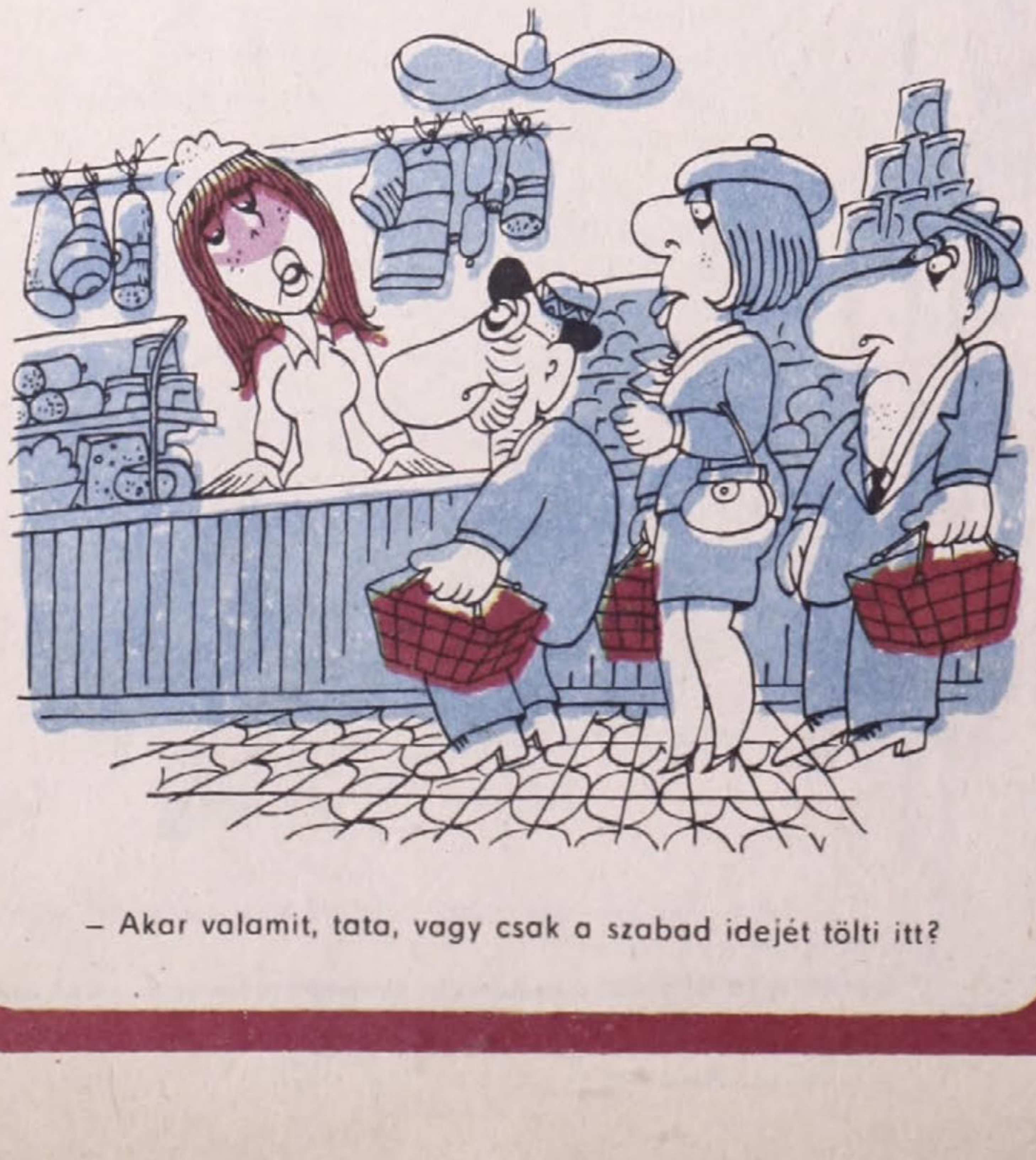

– Akar valamit, tata, vagy csak a szabad idejét tölti itt?

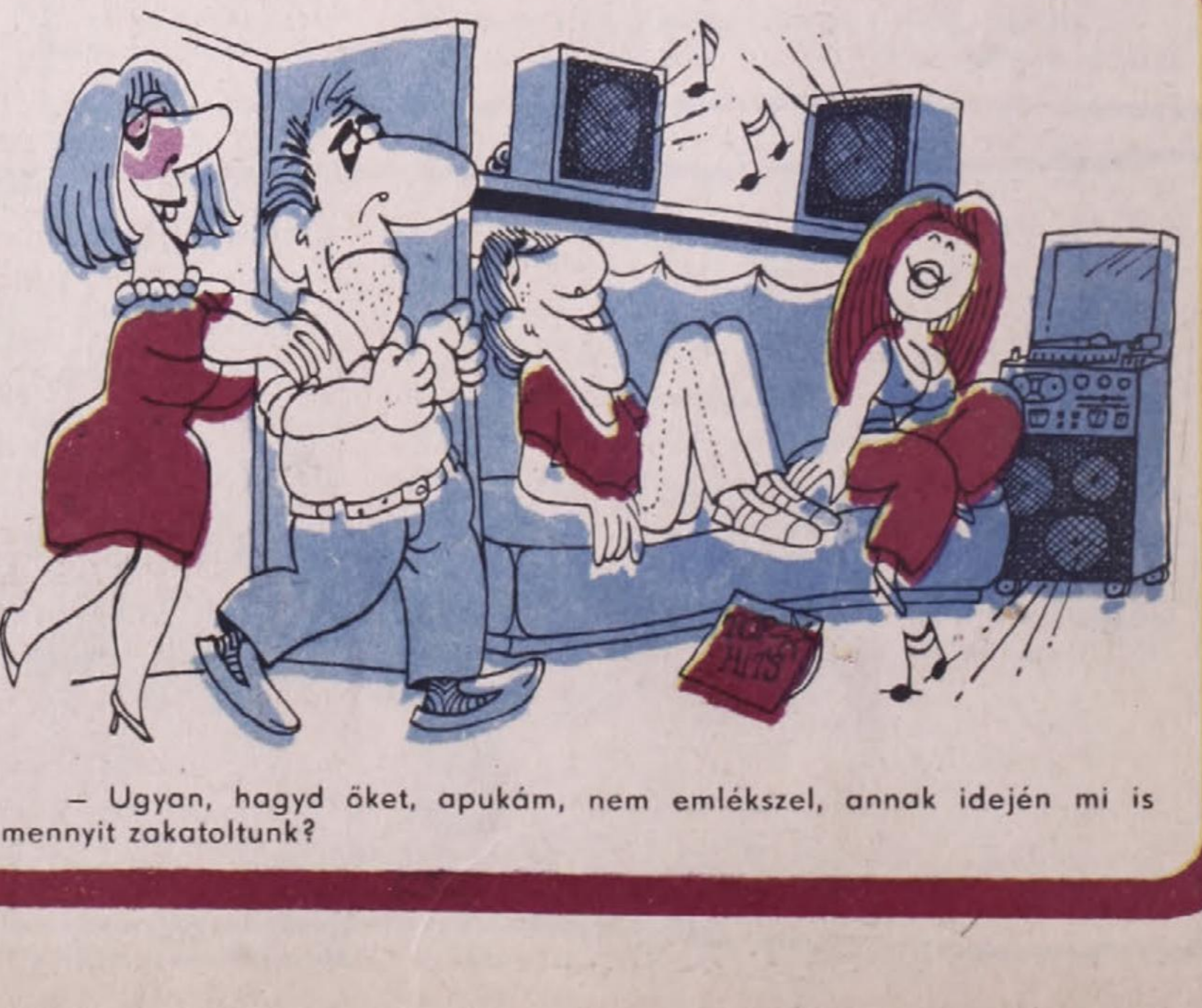

– Ugyan, hagyd őket, apukám, nem emlékszel, annak idején mi is mennyit zakatoltunk?

„HÁROMSZOR VERI EZT KENDEN LUDAS MATYI VISSZA...”

Négy évvel ezelőtt határozott úgy a Ludas Matyi szerkesztősége, hogy tekintettel a közönségbosszantó intézmények, személyek és más jelenségek nagy számára,

DÖBRÖGI-DÍJAT LÉTESÍT

Emlékeztetőül idézünk néhány cikkelyt a díj odaítélését szabályozó határozat szövegéből:

„Döbrögi-díj adományozható annak a személynek, kollektívának vagy intézménynek, aki vagy amely munkájából eredően — miként a Ludas Matyitól Döbrögi uram — joggal részesülhetne megbotozásban.”

„A Döbrögi-díjak odaítélésénél messzemenően figyelembe kell venni a Ludas Matyi olvasóinak javaslatait, illetve felterjesztéseit a díjak adományozására.”

„A Döbrögi-díj három fokozatban adományozható: Három Veretéses, Két Veretéses és Egy Veretéses fokozatokban, aszerint, hogy a Döbrögi-díjra érdemes tevékenység mekkora társadalmi visszhangot váltott ki.”

„A Döbrögi-díj elismerő oklevéllel jár, amely a zakó hátán viselhető, ziherhájctűvel felerősítve.”

A Ludas Matyi szerkesztőségébe az elmúlt hetekben csaknem háromezer javaslat, ötlet érkezett be, ami egyúttal annak is a bizonyítéka, hogy az elmúlt esztendő sem volt könnyebb, mint az azt megelőző. Mindezek figyelembevételével az 1984—85-ös évben nyújtott teljesítményükért az alábbiak részesültek Döbrögi-díjban:

HÁROM VERETÉSES FOKOZATOT KAPOTT:

1985. TELE,

mert felkészületlenül érte a magyar gazdaság felkészületlensége és az illetékesek helyett képtelen volt elhárítani az energia- és tüzelőanyag-ellátásban, valamint a közlekedésben beállott zavarokat. Az ítéletnél enyhítő körülményként értékeltük, hogy a fent említett zavarok átmenetileg nem csupán a lakosság idegrendszerének várható élettartamát, de a televízió műsoridejét is lerövidítették.

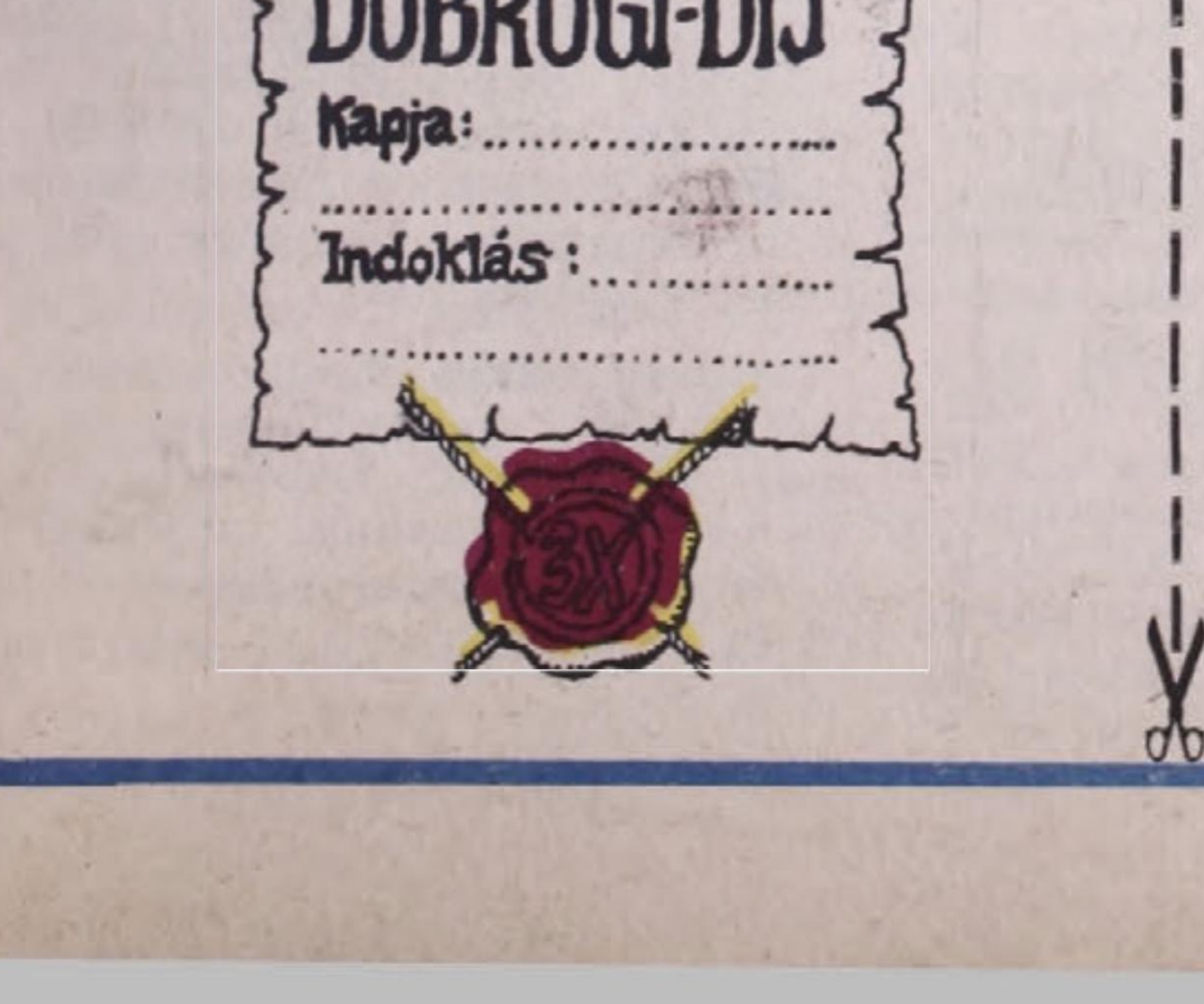

DÖBRÖGI-DÍJ

Kapja: ....

....

Indoklás: ....

....

KÉT VERETÉSES FOKOZATOT KAPTAK:

A BUDAPESTI LAKÁSÉPÍTÉSBEN RÉSZT VEVŐ ÁLLAMI ÉS TANÁCSI VÁLLALATOK,

mert jelentős mértékű elmaradásukkal jelentős mértékben hozzájárultak ahhoz, hogy a fővárosi lakások jelentős mértékű túlzsúfoltsága ne csökkenjen a korábbinál jelentősebb mértékben;

A ZÖLDSÉGES MAFFIA,

mely az egész országban, de különösen annak fővárosában, komoly eredményeket ért el a vásárlók pénztárcájának megkönnyítése terén. Szerteágazó, a feketepiac körülményeihez rugalmasan alkalmazkodó tevékenysége révén nemcsak a világviszonylatban is kimagasló magyar árak hírnevét, de magukat az árukat is öregbítették.

EGY VERETÉSES FOKOZATOT KAPTAK:

A KECSKEMÉTI TŰZOLTÓK, VALAMINT JANCSÓ MIKLÓS ÉS HERNÁDI GYULA, A KECSKEMÉTI KATONA JÓZSEF SZÍNHÁZ VOLT VEZETŐI,

mert valamennyien idejében vonultak ki;

A BORS,

mert bár kicsi és rendszerint a falra hányják, ezúttal mesés eredményeket produkált: hol volt, hol nem volt, hol pedig szalmonellás volt. Ezzel nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy a fogyasztók még az eddiginél is több mérget nyeljenek.

Tekintettel az arra érdemesek nagy számára, idén is több különdíjat ítélt oda a Ludas Matyi munkatársaiból álló bírálóbizottság.

A KÖZÖNSÉG OSZTATLAN NAGYDÍJÁT

A MAGYAR POSTA

kapta egész életművéért. (A díjat nem postán küldjük el.)

PRO ARTE DÖBRÖGIENSE MŰVÉSZI DÍJAT KAPTAK:

AZ ÁTVÁLTOZÁS CÍMŰ FILM ALKOTÓI: DÁRDAY ISTVÁN ÉS SZALAI GYÖRGYI,

mert a négy és fél órás film nézői nemcsak a filmvásznon lehettek egy Átváltozás részesei, de — többen sóbálvánnyá válva — magukon is érezhették, milyen is egy igazi átváltozás, miként lesz a mozinézőből mozi-alvó;

ZALATNAY SAROLTA,

mert Nem vagyok én apáca című, ágyban, párnák közt játszódó önéletírásával hatalmas mértékben hozzájárult a felnövekvő fiatal nemzedék szexuális kultúrájának emelkedéséhez.

UNFAIR-PLAY DÍJAT KAPOTT:

A MAGYAR ÚSZÓSZÖVETSÉG FŐTITKÁRA,

mert a nagy hullámokat kavart Wladár-ügyet léggömbnek nézte, és mint ilyet, a hazai sajtóban szokatlan kíméletlenséggel fújta fel.

Végül, de a legkevésbé sem utolsósorban

ANTI-DÖBRÖGI-DÍJAT KAPOTT:

A MAGYAR LABDARÚGÓ-VÁLOGATOTT,

mert kitűnő szereplésével ugyan elősegítette a futballba vetett örök bizadalmunk visszanyerését, ám ugyanakkor egy egész sor jobb sorsra érdemes humoristát fosztott meg a velük való élcelődés lehetőségétől azzal, hogy fociügyben mi most már labdába sem rúghatunk. Bár ahogy a hollandok elleni mecscset elnéztük...

A Ludas Matyi Döbrögi-díj bizottsága, átérezvén olvasóink speciális, helyi jellegű kéréseit és javaslatait a Döbrögi-díjak odaítélésére, kitöltetlen Döbrögi-díjas oklevelet nyújt át a kedves olvasónak. Ezt az oklevelet bárki megcímezheti és elküldheti azoknak, akiket a díjra érdemesít.

Segítségképpen közöljük, hogy szerkesztőségünk címe változatlan:

Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. 1977.

SZÜR-SZABÓ JÓZSEF:

40 ÉVEM — 4 RAJZBAN

FEJLÉC-TERVEZÉS

– A művész elvtárs még emlékszik, hogy néz ki egy liba?

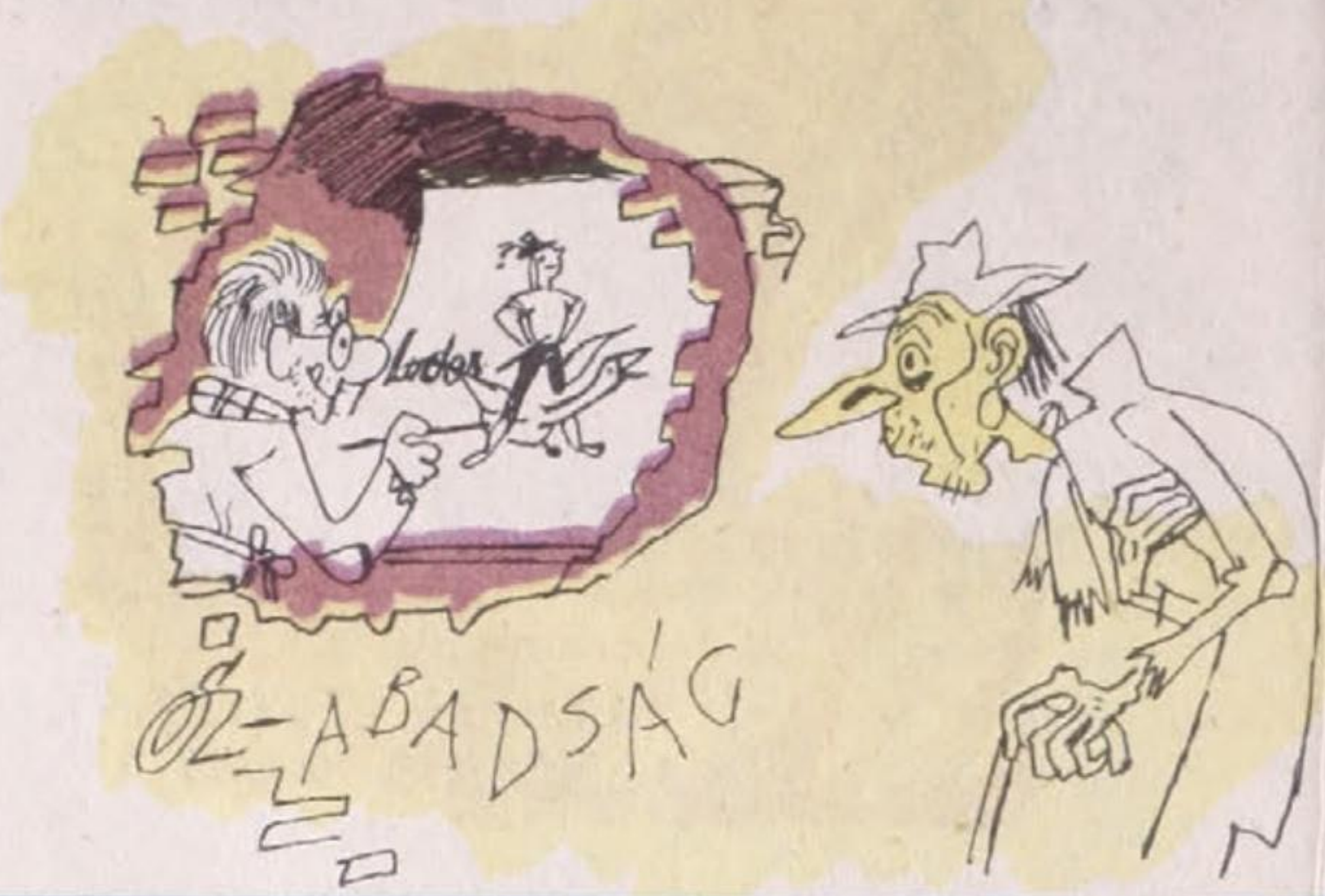

CÉGÜNK REKLÁMA

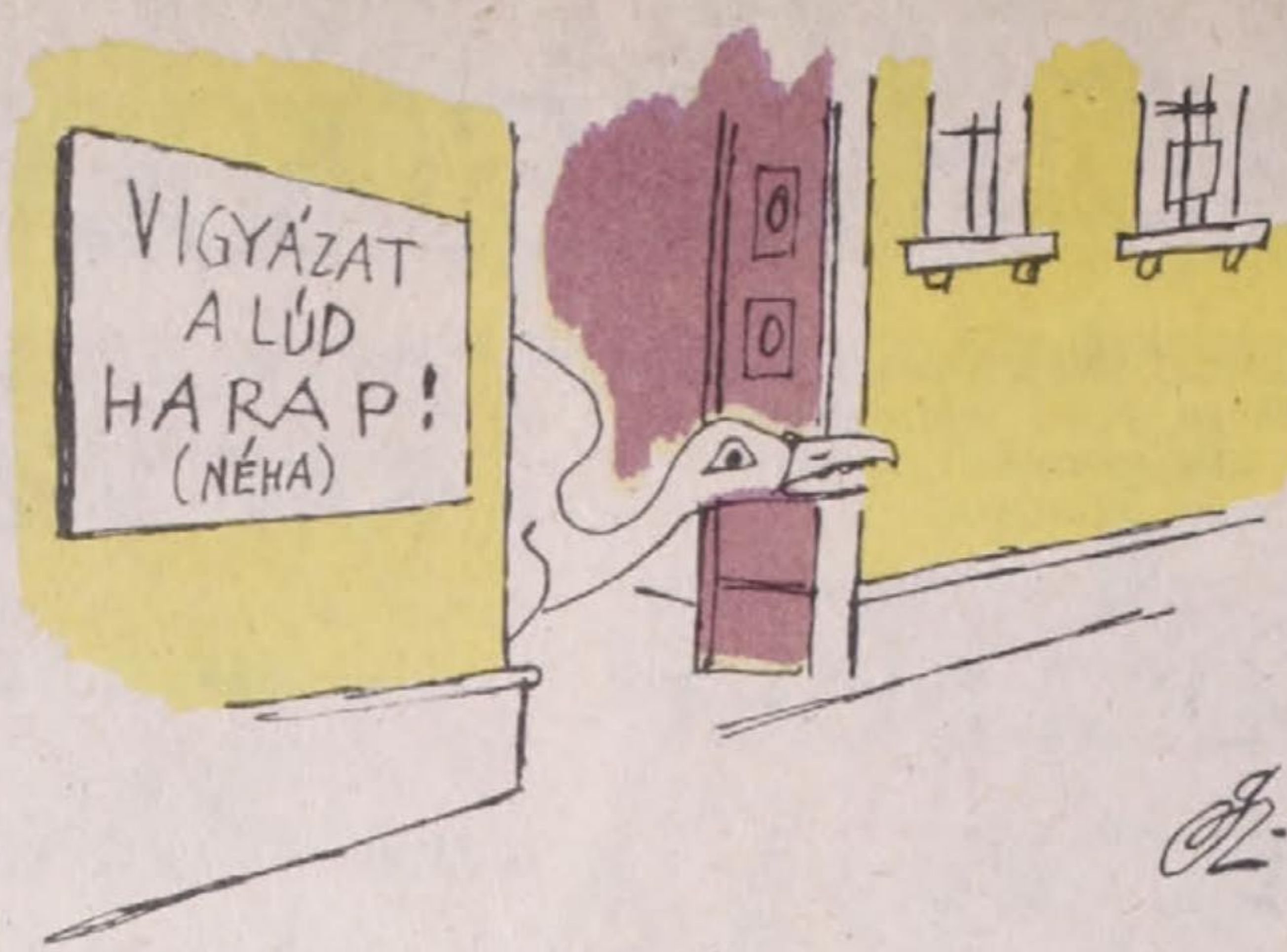
VIGYÁZAT A LÚD HARAP! (NÉHA)

VANNAK MÉG RANDEVÚK

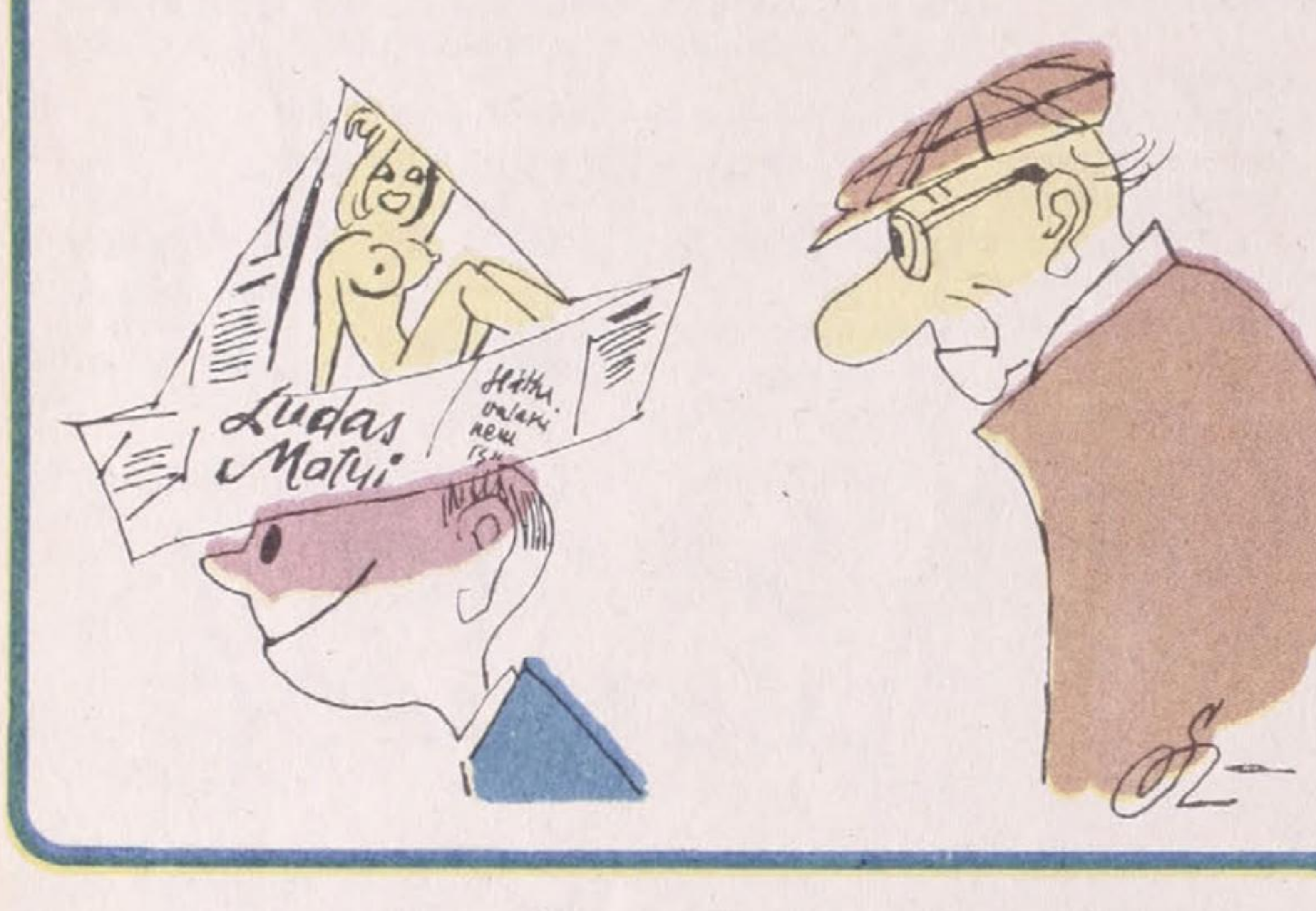

LIDÉRCNYOMÁS

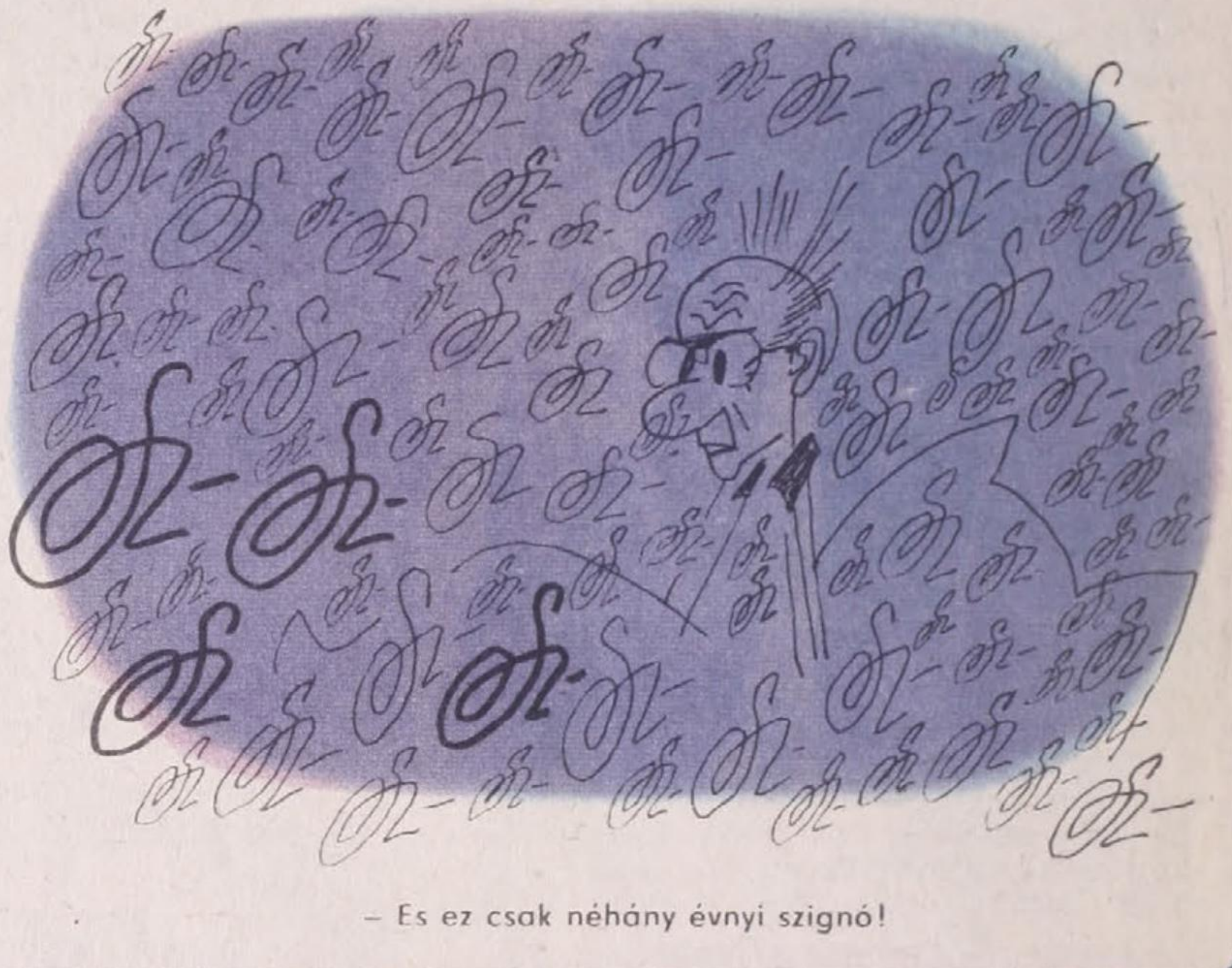

– Es ez csak néhány évnyi szignó!

NEGYVENEGYEDIK

Ez az év nagyon bíztatóan kezdődött nálunk benn a gyárban, már újév után az első munkanapon szerveztünk egy munkásgyűlést, ahol megbeszéltük, hogy az idén aztán odaverünk a melónak a negyvenedik évforduló tiszteletére. Akkora volt a lelkesedés, hogy aznap már nem is nagyon dolgoztunk. Elhatároztuk, hogy majd másnap. Ezt be is tartottuk, már ami a másnapot illeti.

Majdnem elkezdtünk dolgozni, amikor megláttuk, hogy Tétényi szaki párás szemmel áll a digitális vinklije mellett. Elmondta: pont negyven éve annak, hogy visszavonulóban, valahol a Dunántúlon, Rimóczi Tibold tartalékos főhadnaggyal megitták a hadtáp utolsó palack denaturált szeszét, jelentős csapást mérve ezzel a visszavonuló németekre. Negyven év, az kerek évforduló, úgyhogy meg kellett ünnepelni.

A következő napon Korpaszegi bácsi sötét konfekcióban jött be dolgozni, még az összes Patyolatcéduláját is kitűzte. Elmondta: jól emlékszik, pont negyven éve annak, hogy az ostrom alatt elvesztette azt a hercig kis zománcos bögréjét, amit még a bérmakeresztanyjától kapott. Negyven év, kerek évforduló, nem vitás, hogy meg kellett ünnepelni.

Alig pihentük ki a zománcosbögre tiszteletére rendezett ünnepségsorozatot reggel Oktogon Rezső bácsi, az öreg rendész, egy demizson borral, és azzal fogadott bennünket: pont negyven éve, hogy megpillantotta az első szovjet katonát a Dohány utcában. Nagy, piros, ötágú csillag volt a kabátján. Csodálkoztunk egy kicsit, mert Oktogon tata világéletében színvak volt, és számolni sem tudott, de negyven év az kerek évforduló, ezért meg kellett ünnepelni.

Másnap Heppi szaktárs emlékezett meg arról, hogy pont negyven évvel ezelőtt szánta el magát arra, hogy belép az illegális földalatti mozgalomba. A földalatti azonban akkor még nem üzemelt, és a belépés sem lett volna teljesen illegális, mert Heppi bácsinak mindig ingyenjegye volt a BESZKÁRT-ra. Mindegy, negyven év az mégis jelentős évforduló, meg kellett ünnepelni.

A következő hetet enyhe májpanaszokkal a kórházban töltöttem, itt értesültem arról, hogy odabenn nagy buli volt. Sári néni a bérszámfejtésről éppen negyven éve vesztette el a lányságát. Akkor már a németek eszeveszetten menekültek, pusztítottak és erőszakoskodtak. Sári néni elhatározta, hogy ha már úgy is el kell veszítenie érintetlenségét, hát az első magyar katona karjaiba veti magát. Ez az első magyar katona egyébként vitéz Verpeléti Dopper Eugén, nyugállományból reaktivált méneskari ezredes volt, aki — az akkori hadijelentések szerint is — ágyban, Sári néni párnái közt lehelte ki hősi lelkét. Mindennek immár negyven éve! Ezt azért meg kellett ünnepelni.

Aztán kiírtak betegállományból, és még szerencsére elértem azt a rögtönzött kis ünnepséget, amelyet abból az alkalomból tartottunk, hogy pont negyven éve annak, hogy a romok között Korpaszegi bácsi végül is megtalálta azt a hercig kis zománcos bögrét, amit még a bérmakeresztanyjától kapott. No, ezt is meg kellett ünnepelni.

Másnap titokban lelopództam az alagsori tmk-műhelybe, és megpróbáltam egy kicsit dolgozni. Perceken belül népes deputáció érkezett, kitekerték a kezemből a sztereó kompresszort, és magukkal vonszoltak a fellobogózott kettes műhelybe. Ugyanis pont negyven éve annak, hogy Fridolin néni a Vár tövében lóhúst főzött népes családjának. Az ünnepség fényét csak emelte, hogy a történészek azóta kiderítették, hogy az alapanyag tulajdonképpen a kormányzó úr őfőméltóságának elárvult, fehér lova volt. Negyven év, kerek évforduló, ünneplés.

Néhányan — negyven éven aluliak — illegális munkabrigádot szerveztünk, és titokban megpróbáltunk dolgozni egy kicsit. Frakciónkat lelkes munkatársaink azonban hamarosan lefülelték, és titkos brigádunk felszámolása éppen egybeesett egy házi ünnepséggel. Azt ünnepeltük, hogy Saffhausen bácsi, a munkavédelmis éppen negyven éve kérte felvételét az akkor megalakult „R”-csoportba. Az ideiglenes rendőri osztagba végül is nem vették fel, mert nem tudta eltitkolni arisztokratikus származását. Az öreg ugyanis raccsol, így nem tudta rendesen kimondani azt, hogy: „R”-csoport. De a negyvenedik évfordulót azért megünnepeltük.

Megünnepeltük még, hogy negyven éve adták át a Manci-hidat, hogy negyven éve vették fel a szovjet városparancsnok unokahúgát a kievi orvosegyetemre, hogy negyven éve kezdte el toborzását a partizánszövetség, és hogy negyven éve volt az első szabad húsvét.

Minden reggel kialvatlanul, karikás szemekkel lesem a műhely falára kiragasztott pucérnős-naptárt, hogy mikor lesz már vége az ünnepségsorozatnak.

Tegnap aztán Dolihó szaki, a művezetőnk új fordulattal lepett meg bennünket. Éppen negyvenegy éve annak, hogy hamisított nyílt paranccsal feljött Pestre, és meglátogatta a jó nagynénikéjét...

Trunkó Barnabás

VOLT EGYSZER EGY VÁLLALATOM

Az ötvenes évek elején, amikor minden kis boltot, kócerájt államosítottak, én vállalatot, magánvállalatot alapítottam. A Ludas Matyi hasábjain.

Az üzleti vállalkozásom előzménye: gyakran előfordult, hogy amikor a Ludasban felhívtuk az olvasók figyelmét néhány visszásságra (enyhén fogalmazva), akkor nemcsak az olvasók figyelmét hívtuk fel, hanem az illetékesek figyelmét is. Az akkor az éppen Illetékes Elvtárs azonnal telefonált. Lehet, hogy igaz, amit írunk, mondta, de nem tipikus. S ha ez mégegyszer előfordul, akkor...

Akkor hoztam létre — képzeletben — a saját vállalatomat. Kezdőtőkém egy öreg írógép és egy halom géziratpapír. Dohányom is volt. Pipadohányom. De mi legyen a vállalat neve? Először arra gondoltam, hogy Rákosi Mátyásról nevezem el, mert akkoriban sokszor hallottam az illető nevét, de aztán úgy döntöttem, hogy legyen a neve Bámexbumfért. Hogy miért kapta ezt a nevet? Fogalmam sincs. De ha valaki megkérdezte, szemrebbenés nélkül azt válaszoltam, Bámexbumfért, teljes nevén Adalbert von Bámexbumfért, osztrák tábornok volt, aki átállt a kurucokhoz.

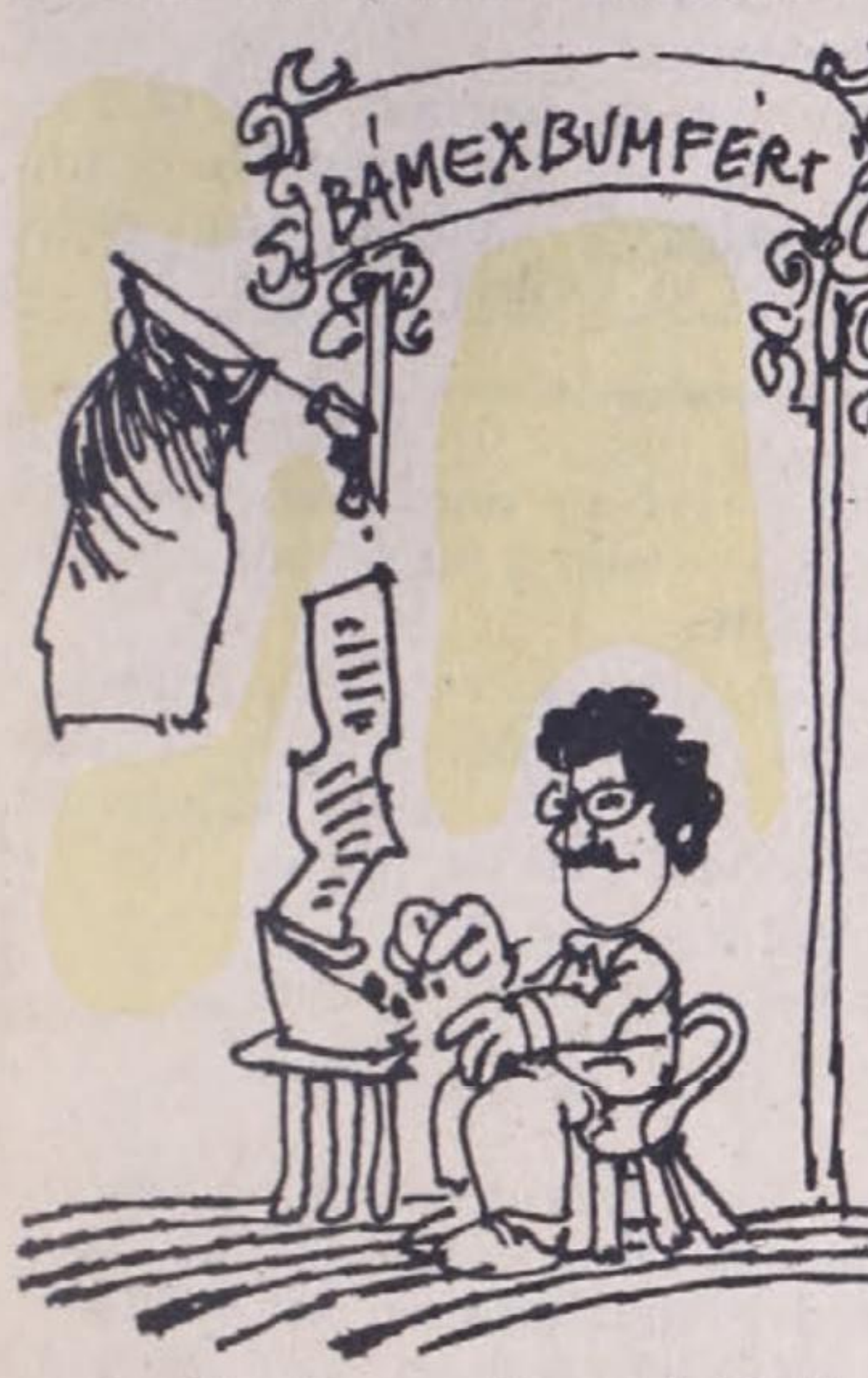

Nagyon sok humoreszket írtam erről a cégről, én építettem fel — fantáziámra alapozva, papíron — az üzemet és az irodaépületet. Méghozzá határidőre. A lapzárta napján. S mindezt külföldi hitel nélkül. Csak egyszer kértem kölcsönt, száz forintot, rövid lejáratra, Stella Adorján kollégámtól, akivel egy szobában dolgoztam. Megígértem Dórinak, mindenki így nevezte, ha fizetést kapok, visszaadom. A fizetésnapon azonban arra kértem, hogy ütemezze át az adósságom visszafizetését, több havi részletre, tekintetbe véve az akkori nehéz gazdasági helyzetemet.

A Bámexbumfértnál gemkapocs kiegyenesítéssel foglalkoztak a dolgozók. Büszkén mondhatom, hogy nyereséges volt a cég. Mondok egy példát: ha az akkor Illetékes Elvtárs telefonált, hogy amiről írtunk, az lehet, hogy igaz, de nem tipikus, akkor Gádor Béla — az akkori főszerkesztőm — azt felelte: „Kérlek, elvtársam, ez valóban nem tipikus eset, ilyesmi csak a Bámexbumfértnál. csakis a Bámexbumfértnál fordulhat elő.” (Érdekes, már nem emlékszem az Illetékes Elvtársak nevére. Lehet, hogy sokan voltak, de az is lehet, hogy rossz a memóriám.)

Az előbb elmondott példák (telefonok) bizonyítják, hogy nem volt kockázatmentes a vállalkozásom. De én, megelőzve koromat, vállaltam a kockázatot. Magánerőből, magánírógéppel, magán kéziratpapírra írtam. Ne felejtsék el, az ötvenes évek elején!

Még ma is meghatva gondolok arra, hogy a vállalati tanács, amely én voltam egyszemélyben, javasolta igazgatói kinevezésemet. Demokratikusan megválasztott igazgató lettem. Két jelölt pályázott a direktori posztra. Mark Twain, a kitűnő amerikai humorista és én. Mivel Mark Twain akkor már régen nem élt, simán megválasztattam magam és megígértem nekem, hogy mindent meg fogok tenni a Bámexbumfért dolgozóiért, akik kiváló munkát végeztek a gemkapcsok kiegyenesítése terén. S megköszöntem az előlegezetten belém helyezett bizalmamat.

A Bámexbumfért vezetése sok gonddal járt. Volt idő, amikor decentralizálni akartam a vállalatot. Legyen egy Bám, egy Exbum, és egy Fért nevű vállalat. Aztán jött a másik korszak. A trösztösítés. Több vállalat összevonása. Megfordult a fejemben, hogy Bimbambámexbumbumfért néven egy tröszt vezetője leszek, de Gádor Béla lebeszélt erről és igaza volt. Később úgyis decentralizálnom kellett volna, ahogy az már nálunk lenni szokott. Hol centralizálunk, hol decentralizálunk.

Vigasztalásul, az írógép mellett ülve, előléptettem magam. Miért legyen én igazgató? A vezérigazgató sokkal jobban hangzik. És mibe kerül az nekem? Semmibe. Öt betűvel többet kell lenyomnom az írógép billentyűin.

A vállalatot néhány évvel később megszüntettem, mert azt a határozatot hoztam, hogy a Bámexbumfért ne foglalkozzon többé gemkapocs-kiegyenesítéssel, hanem térjen át a kiegyenesített gemkapcsok visszagörbítésére.

Nem vállaltam.

Hiába dolgoztam évekig, de sebaj, az alaptőkém megmaradt.

A régi írógép és egy halom kéziratpapír.

Mikes György

Mennyi?

Mi mennyi? Hát negyven év. Hogyhogy mennyi? Négyszáznyolcvan hónap, 14 ezer 610 nap, a szökőket is beleszámítva. Uramisten, sok ez most, vagy kevés? Attól függ, persze, hogy mire.

Egyenként is nehéz eldönteni, mi a sok és mi a kevés. Nemrég olvastam, hogy ország-adósságunk 4,1 milliárd dollár. Elsőre soknak tűnik. De ha elosztom éveink számával, a könnyebbség kedvéért — meg jogosan is immár — negyveneggyel, az a százmillió már nem olyan rengeteg pénz. És ha tovább osztom a lelkek számával, tízmillióval, az évenként és fejenként tíz dollár. Bagatell. Jó, tudom, hogy ez most halmozódva van együtt. Akkor is csak 410 dollár koponyánként, nem annyira rémséges, mint hinnénk. Én például felajánlom, hogy két évig nem utazom lakossági keretből nyugatra, tessék ezt a kölcsönök törlesztésére fordítani, s részemről rendezve az adósság. Jó, jó, nem komolytalankodom, de bizvást mondom, hogy ezt a kvótát minden magyar ki tudja termelni. Vagy a fejével — vagy éppen fordítva. Mert a legjobb valutakitermelő ágazat manapság a kamionoztatás. Ezalatt nem az értendő, hogy keresett, kelendő árukkal megrakott kocsikat kell futtatnunk Európa országútjain. A kamionoztatás: selyemfiúság, korszerűbb kifejezéssel élve. Annyiból áll, hogy a hazánkon át kamionozó sofőröket — akiknek a valutájuk is kemény — kell összeismertetni barátkozó természetű magyar hölgyekkel...

Mindezt csak azok kedvéért részleteztem ennyire is, akik nem olvasták a Nők Lapja portkavaró riportját arról, hogy Szegeden néhányak szorgalmából mennyire felvirágzott ez az üzletág. Barátom — a tudományipar tevékeny dolgozója — a riportot olvasván leginkább azon ütközött meg, hogy a szegedi lánykereskedők vezérének már kezdő pincérfiú korában több volt a keresete, mint neki, a jó beosztású, idősödő mérnöknek jelenleg van. A vendéglátósok — vélt, valós, vitatott — dúsgazdagsága sokak szemében szálka. Az érintettek közül van aki bevallja, van aki tagadja. Van aki küzd ellene, sajátos módon. Példaképpen említeném esetünket a pilisi Rétescsárdában. Betértünk oda hárman, rétesért, pogácsáért, sörért, miegymásért. Pogácsa, sör, miegymás volt a pultnál. Rétes csak a pincérnél rendelhető, mondották. De pincér sem égen, sem földön nem volt. Pedig ötpercenként beszólt a pultos kislány a konyhába: Misi, gyere ki! Misi nem jött ki. Csak amikor már a panaszkönyvbe kezdtük körmölgetni mérgünket, akkor szivárgott elő, s közölte, hogy kétféle rétes van, ha tetszik. Nem tetszett, rétestelenül távoztunk. Utólag, most már megértem Misit. Ha minden vendéget pontosan, kedvesen, udvariasan kiszolgál, akkor azok busás borravalóval tömik a zsebét, s ha nem vigyáz, egyszerre ott a nyakán az a nagy jövedelem, az pedig csak rossz vért szül, irigységet, megszólást...

Kielégíthetetlen köz-kíváncsiságunk kérdi, kutatja szüntelenül, ki kivel bújik esténként — vagy esetenként — ágyba? Azt mondják, ez ősi, velünk született adottság, nem kell restellni. Isten tudja... De ami még ennél is izgatóbb kérdés napjainkban: ki mennyit keres? Manapság már csak az számít jeles riporternek, aki nyersen nekiszögezi alanyának a kérdést: mennyi a fizetése, jövedelme, vagyona? Legendák keringenek egyes rétegek milliomosodásáról. Senki sem tagadja, hogy vannak Himalája-jövedelmek. De persze másoknál. Azt senki sem szereti, ha az ő zsebe körül szaglásznak. A minap éppen a tévében nevezte egy nagyon tiszteletreméltó professzor a Ludas Matyi paraszolvenciáról szóló rajzait az orvosok elleni hecckampánynak...

Én viszont nem bánnám, ha megkérdeznék: mit keresek? De kérdezetlenül is megmondom:

Keresek egy régi utcát... Nem is egyet, kettőt. Nem magamnak, másnak, megbízásból. Egy vidéki nagyvárosunkban élő olvasónk kérte, hogy segítsünk, mert hite szerint Magyarországon csak a Központi Bizottság irodája, vagy a Ludas Matyi tud valamit elintézni. (Meglepő ez a túlzott bizodalom, már csak azért is, mert a levélíró — mit tesz isten! — nőgyógyász. Hát ő mit sem tud a „hecckampány”-ról?!) Háború előtt hazánktól elszakadt rokona jön haza, s szeretné felkeresni születési és neveltetési helyét, Óbudán az egykori Csáki, Újpesten az egykori Pálffy utcában. De azóta ezek a városrészek igencsak megváltoztak, jó lenne tudni, mi a mostani nevük az akkori utcáknak. A megkérdezett: Budapest Főv. Tanácsa Végrehajtó Bizottságának Igazgatási Főosztálya udvarias levélben közölte, hogy nem tud felvilágosítást adni. „Nyilvántartásunk a jelenlegi elnevezések szerinti, betűrendi sorrendben került felfektetésre, így abból csak a régi elnevezésre tudunk adatot közölni, amennyiben az érdeklődő az új nevet ismeri.”

Lám, negyven esztendő elég volt ahhoz hogy utcáink jelentős részét átkereszteljük, egyik-másikat — a változó ízlésnek, szemléletnek megfelelően — többször is. Arra viszont már kevés volt, hogy erről egy tisztességes, pontos, áttekinthető kimutatást fektessenek fel. Arra elég volt, hogy közigazgatásunk szerkezetét megreformáljuk. De hogy a szellemét is...

Igazán nem akarok én ilyen apróságokból messzemenő következtetést levonni. Örülök, hogy ma már ilyen semmiségeken kell és lehet akadékoskodni. Elmúlt negyven éve alatt jó kézbeli fütykösével olyan vitézül verekedett a mi Ludas Matyink, hogy csepülni, csapatni, visszaverni valóra mára alig maradt.

„Elmúlt a vad idő... — szent a törvény; az igazság fennen hordja fejét...” — írta volt a Lúdas Matyi előszavában Fazekas Mihály úr.

Hogy idelátott, a mi korunkra!

Radványi Barna

MINT FEL-FELDOBOTT KAPITÁNY

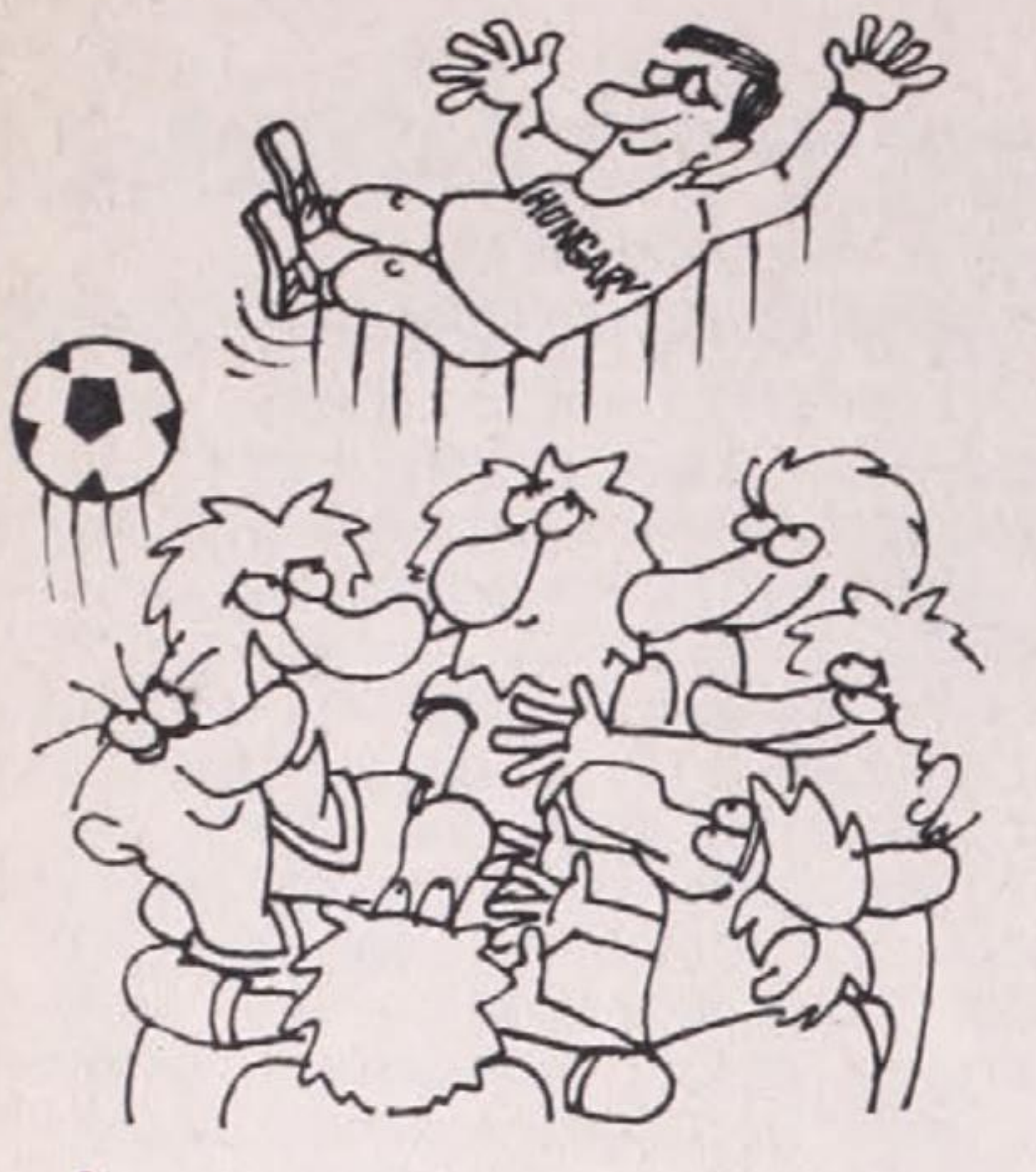

A nyugati sportsajtó most ugyanazt írja, mint kilencszáz évvel ezelőtt. Majdnem szóról szóra.

— A magyaroktól, Nyilasitól, ments meg, Uram minket!

Csak ki kellett várni.

Április 14-én, szerdán este, a 3-0-ás mérkőzés 91. percében a válogatott csapat játékosai túláradó örömükben magasba dobálták Mezey Györgyöt, a szövetségi kapitányt.

Az ilyesmi meglehetősen ritka a szövetségi kapitányságok történetében.

Amikor az 1982-es Mundial döntőjében az olaszok 3-1-re verték az NSZK-t, a nyugatnémet játékosok is a magasba dobálták kapitányukat, Jupp Derwallt.

Nem túláradó örömükben.

És elkapni már el is felejtették.

Valahogyan kiment a fejükből.

Ez a változat — az ördög tudja miért? — jóval gyakoribb a szövetségi kapitányságok történetében.

Akadt olyan is, akit fel sem dobtak, mégis leesett, de hát Ikaroszt sosem soroltuk a nemzetközi labdarúgás nagyjai közé.

Egyetlen olyan szövetségi kapitány volt, akit csak feldobtak...

Amikor a brazil válogatott 1958-ban első világbajnokságot nyerte, Peléék szintén magasba hajították Vincente Feolát, a csapat főnökét. A nagy ember aztán sosem tért vissza támaszpontjára. Mert a röppálya csúcsán hirtelen saskeselyűk csaptak le rá, és magukkal ragadták. a futball-Parnasszus csúcsára.

A történet teljesen hiteles, hiszen brazil emberekkel ilyen csodák akárhányszor megesnek. Az eset hihetőségét semmivel sem csökkenti az a körülmény, hogy Vincente Feola súlya abban az időben a 130 kilót is meghaladta.

Izmos saskeselyűk voltak.

Brazil saskeselyűk.

A Mezey-hajigálás ívét és hangulatát tekintve felmerül a kérdés: juthat-e szövetségi kapitány ennél is magasabbra?

A válasz: igen, juthat.

Bécs tengerszint feletti magassága körülbelül 300 méter.

Mexikóváros ennél jó 2000 méterrel magasabban fekszik.

Szóval, ha ott is megismételhetnék...

Jövőre...

* * *

Biztos, hogy más is észrevette: ennek a csapatnak kérem arca van. Ugyebár ahogy ott állnak egyvonalban és — teszem azt — dúdolják, vagy akárcsak motyogják a himnuszt. Nicsak, a Disztl Peti, a kis Sallai, a Nyíl, a Marci... uramatyám, nemsokára már becézni is lehet őket, mint annak idején a Csikart, a Cucut, az Öcsit, a Kockát, az Öreget... hm?

Hogy mi ebben a különös?

Na csak annyi, hogy kettő, négy, hat, nyolc évvel ezelőtt is ott állt egyvonalban a tizenegy tag — mit ád az ég, köztük a maiakból is néhányan — és, ha az ember nem nézte a trikójukat, a címerüket, az istennek meg nem mondta volna, kik ezek. A mieink-e, vagy éppen ellenkezőleg?

Esküszöm, nem hiszek az érzékfeletti észlelések hókuszpókuszában, de láttam a tévét bekapcsolni, sőt, csatornát váltani a szoba túlsó sarkából, olyan kis drótnélküli mizgentyü segítségével. Állítom hát, hogy a Mezey-féle távirányítású intelligencia gyújtotta fel bennünk a kis kék fényt, amitől egyszerre — hoppá! — arcuk, sőt, egyéniségük lett.

És akkor könyörgök, minek legyintgetni, reklamálni, fetrengeni, ordítozni, köpdösni — ha egyszer mindezek helyett már focizni is tudunk?

Mi jártunk jobban. Pardon — mi is jobban jártunk. Magyarok, szurkolók, nézők, sőt — szűkítsünk csak — mi, újságírók.

Mert egy Disztl-bravúr szenzációértéke nagyobb, mint egy cserbenhagyásos gázolásé, egy Kiprichszólóé, mint egy ittas botrányokozásé.

Vannak ma sportágaink, ahol a frász-dopping a divat. Az ifjú versenyző edzésteljesítménye elmarad az előírástól, pif-paf-puf rögtön ugrik egy-hat-tíz nagy pofon. A módszer legalábbis vitatható. Én fixre veszem, hogy amíg nem akad egy bátor kis harcos, aki mélységes tiszteletttudásának is hangot adva vissza nem üti az erős mestert, addig ezeket a sportágainkat világszinten bízvást leírhatjuk. De most nem ez a lényeg.

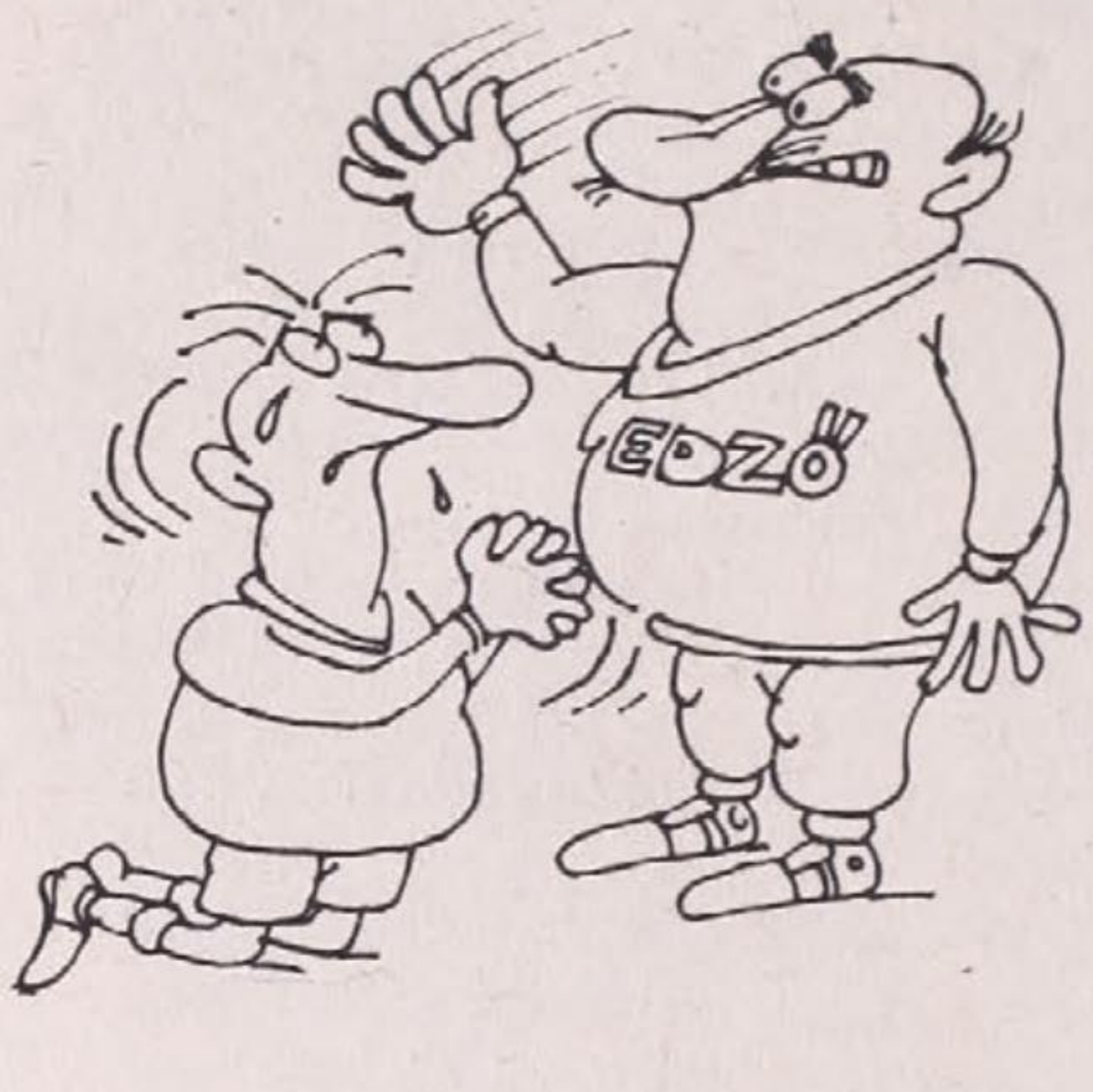

Hanem, hogy a Szepesi—Mezei adminisztráció rájött valamire.

Hogy van a fejek zsugorításánál jobb módszer is.

A fejek tágítása.

* * *

Ja, hogy mindezért pénzt is kapnak?

Az a jó!

Valamiből élni kell kérem és ezek a legények tízmillió embernek szereztek örömet. Csekélység? Gondoljuk csak meg akkor, hányan vannak, akik egyetlen embernek sem szereznek örömet, hányan, akik tízmilliónak okoznak bosszúságot és mégem kopik fel az álluk.

A magam részéről — szervusz, Hofi Géza! — már újra odaadnám a fiúknak a Váci utca mindkét oldalát. Még mindig akadna elég jelöltem, aki söpörhetne.

És akármibe fogadok, hogy a kis Détári az észveszejtő csel közben egy pillanatra sem gondolt a VB-döntőbe jutásért járó tekintélyes számú zöld bankóra. Tovább megyek: ha bárminemű összegszerűség csak átvillant az agyán — holtbiztos, hogy nem jön össze az a bődületes gól.

Hát akkor? Mi hajtja mai energiaszegény világunkban azt a tizenegy fiatalembert a pályán, úgy, mint még talán soha?

Nem akarok nosztalgiázni, ne tartsanak megátalkodott romantikusnak sem, ha most néhány rég nem hallott, már-már divatjamúlt szót használok.

Felelősség.

Önbecsülés.

Virtus.

Hazaszeretet.

Lehetséges?

Bizony a mi korunk úgy furcsa, ahogy van. A legmagasabb rendű amatőrerények nélkül már profi sem lehet az ember.

* * *

Mezey György nem a szavak embere. Könnyebb a halottból egy sóhajt, mint...

A hajigálást követő tobzódásban azonban ő is feloldódott, és valóságos örömódában adott kifejezést érzelmeinek. Azt mondta:

— Boldog vagyok!

Istenem, fel volt dobva.

* * *

Az olvasó szíves elnézését kérem, ha ez a szerény eszmefuttatás nem sikeredett kellőképpen mulatságosra. Hiába, ezzel most már számolnunk kell. A magyar futball egy ideje nem humortéma.

Én megbocsátok. A holland meccs ellenére is.

Peterdi Pál

ROSSZUL ÖSSZETETT SZAVAK

Ezt a kedves játékot Örkény Istvánnal játszottuk valamikor, címét is ő adta. Ma is emlékszem örökre eltávozott barátom legszebb leleményeire: árucseregyerek, falábszag, kutyagumióvszer, kultúremberevő.

Ebből már is kiderült, úgye, e groteszk játék mibenléte. Az alábbiakban természetesen csakis a magam által rosszul összetett szavakat adom közre.

agyaggalambposta
agytornanadrág
ágyvendégmunkás
autókaravánszeráj
bálanyacsavar
balfácánvadászat
benzinkútgém
boszorkánykonyhaséf
bűnbarlangkutató
cintányérnyaló
cipőnyelvöltés
csepűrágógumi
csúszópénztár
diszkoszvetésforgó
dologházmester
dréncsőlakó
elmegyógyforrás
elvtársbérlet
erőszakorvos
fagyállóvíz
fartőmondat
fakorongékszer
futballkapupénz
futóbolondgomba
füstszűrővizsga
gazemberbarát
gyilokjáróbeteg
hadiárványhaj
hajhálószoba
hálószobalány
hashajtóvadászat
havibajvívás
idegzsákruha
illatszertorna
imaszőnyegbombázás
ínszalagavató
jégkockasajt
kakasülősztrájk
kártyalapszerkesztő
kenőpénzverde
klozettkefehaj
költségkeretlegény
körömágyjelenet
ládafiahordó
lakótömblekvár
lódarázsderék
lökötőgép
magvavalóper
marsallbotkormány
matractöltőállomás
melltartópillér
menükártyaparti
mostohaanyajegy
napolajforrás
nyakleveskocka
orrfúvósötös
örömapamén
örömleányvállalat
őzlábsajt
pásztoróracsörgés
petefészekrakás
pofafürdősapka
rágógumipitypang
rangadótisztviselő
sátorponyvaíró
slusszkulcscsonttörés
szabadnapfolttevékenység
szamárfüldugó
széltolófánk
szeméremajakrúzs
szeszkazánfűtő
szexnyomornegyed
szívügyminisztérium
tartóshullámverés
templomhajóraj
tizedesvesszőfutás
trónfosztóképző
túszdrámapremier
tyúkszemfelszedő
úrvezetőképző
ürgelyukkártya
vécéláncltalp
verslábfürdő
vészharangöntő
viharkosárfonó
világszámháború
villanykörtelé
villanyrendőrkapitányság
virágesőkabát
vízipólóing
zabigyerekjegy
zongoraversenybefutó
zsákhordócsap
zsebpénzügyminiszter

Timár György

HEGEDŰS ISTVÁN:

UTOLSÓ ZSENGÉIM

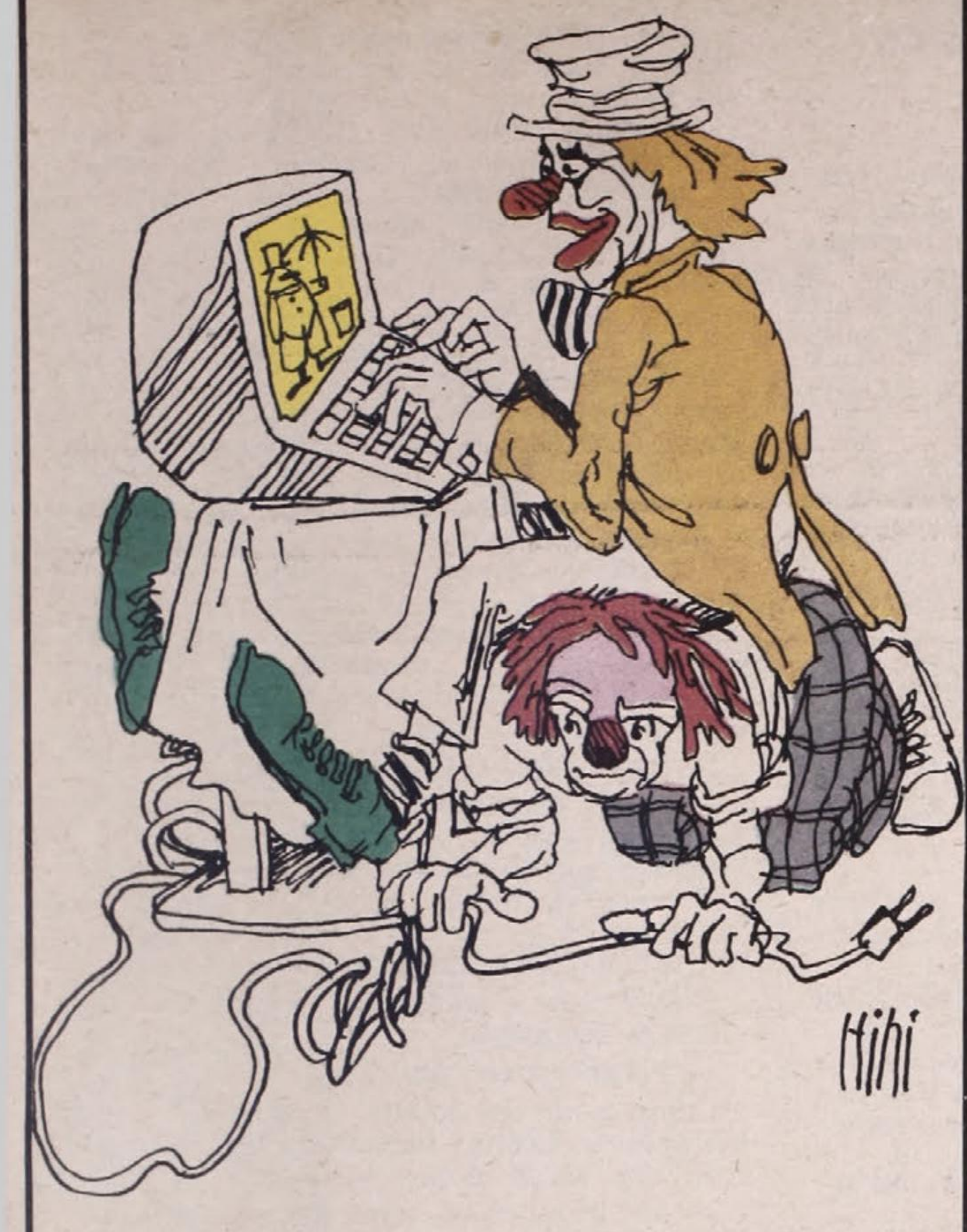

– Egy kicsit várj, amíg beprogramozok neked egy új számot!

DESIGN

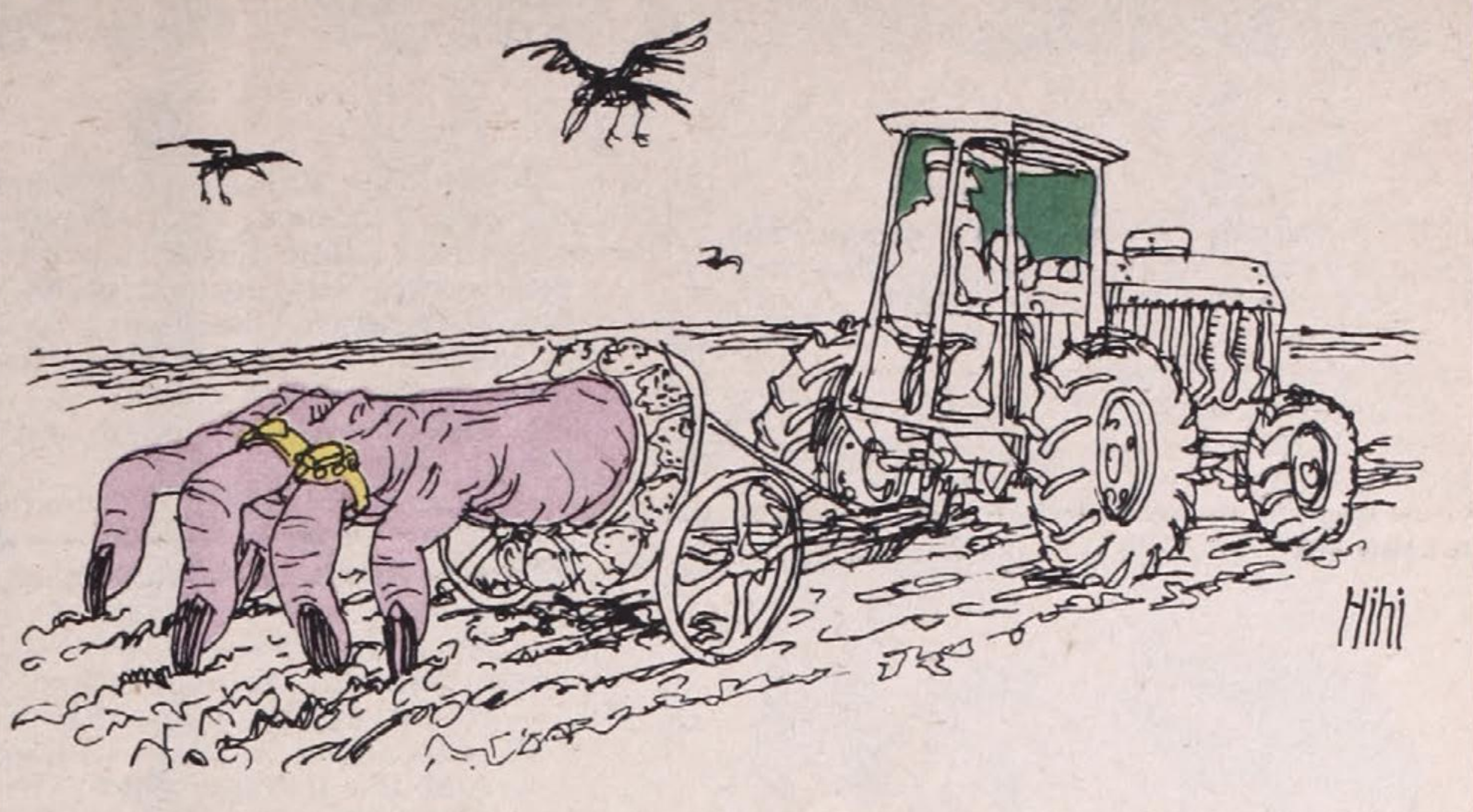

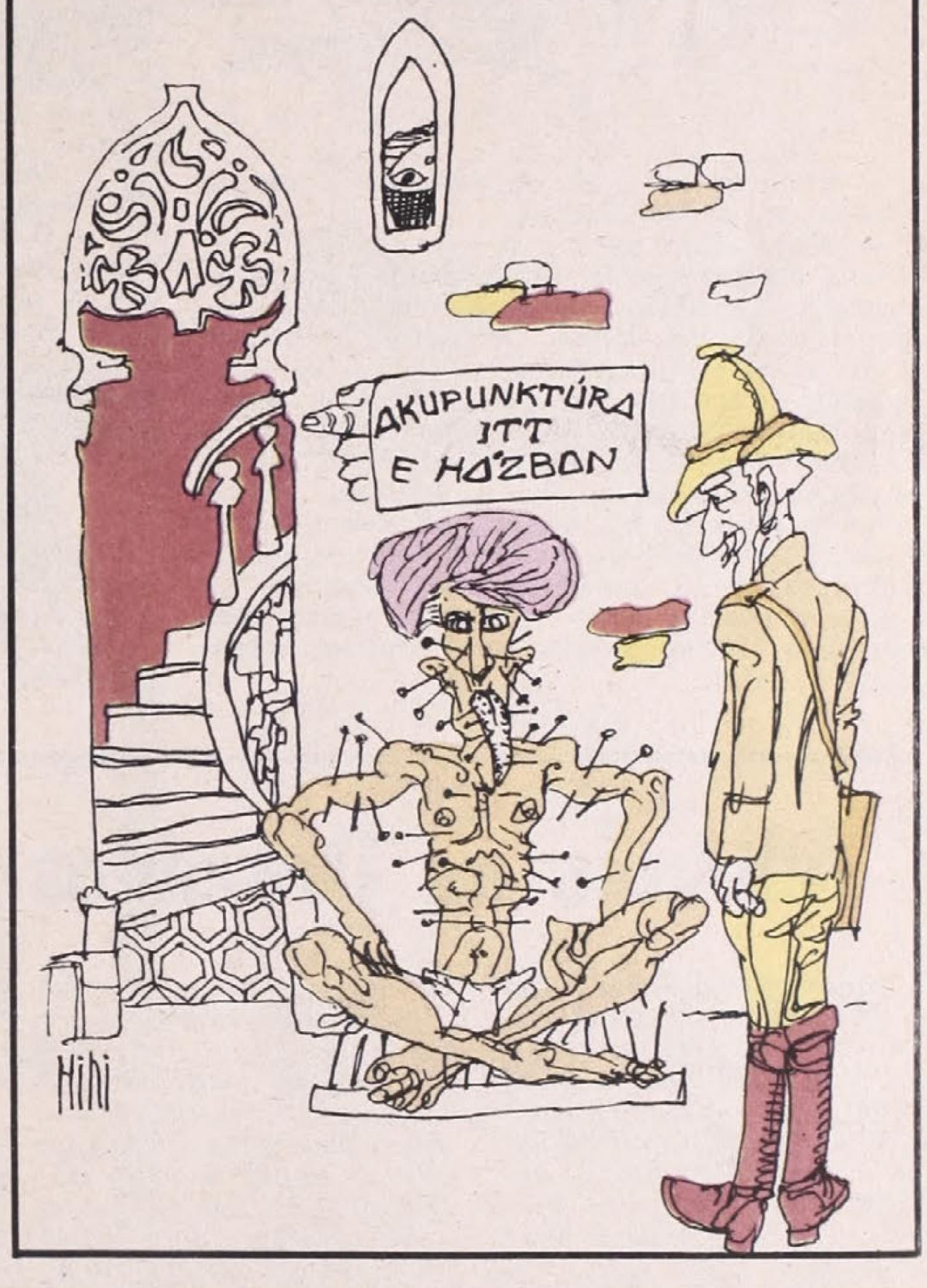
AKUPUNKTÚRA ITT E HÁZBAN
Hihi

KALIFORNIAI TEMETÉS

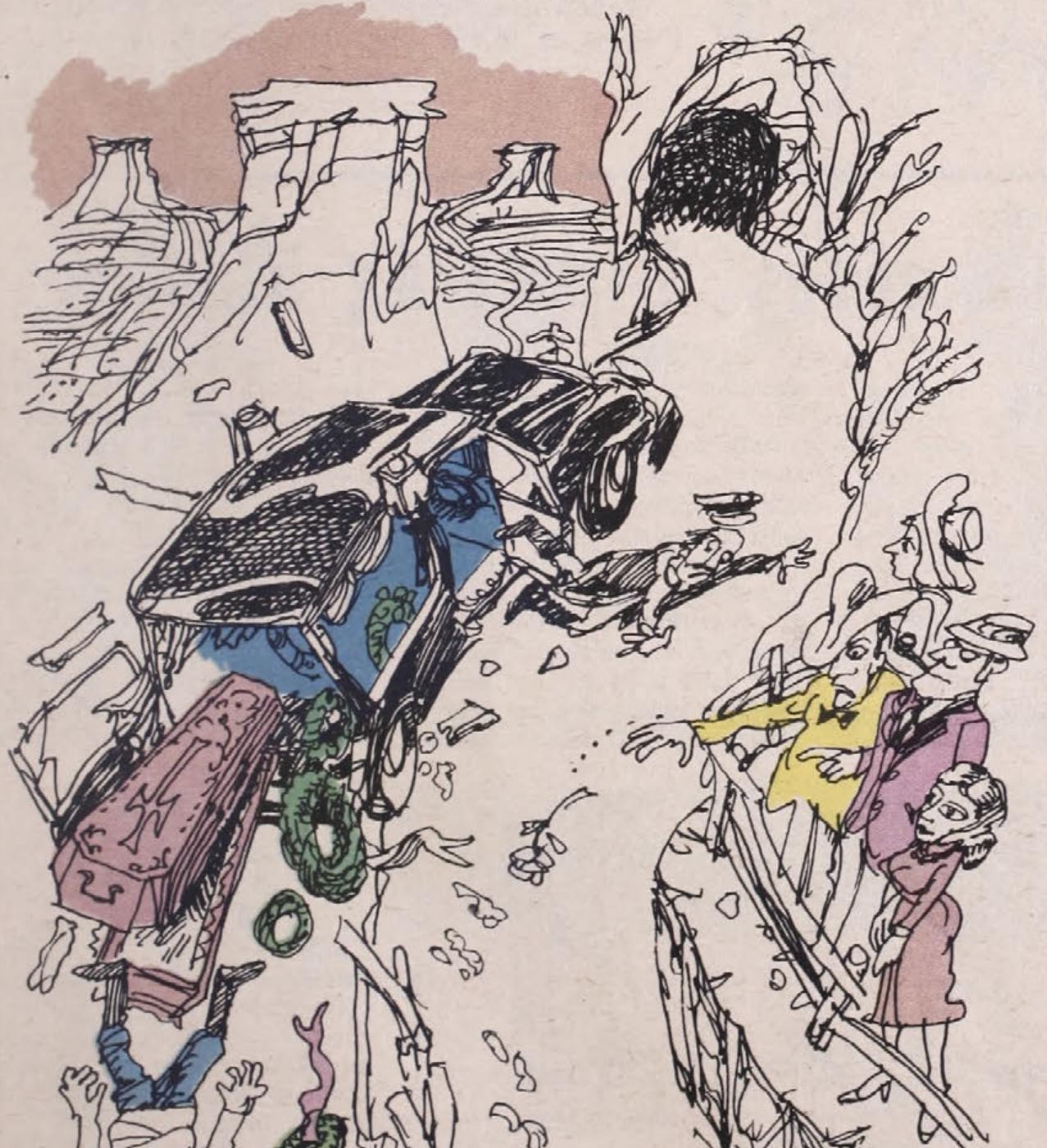

– Hetedhét országban nem volt hozzá fogható kaszkadőr . . .

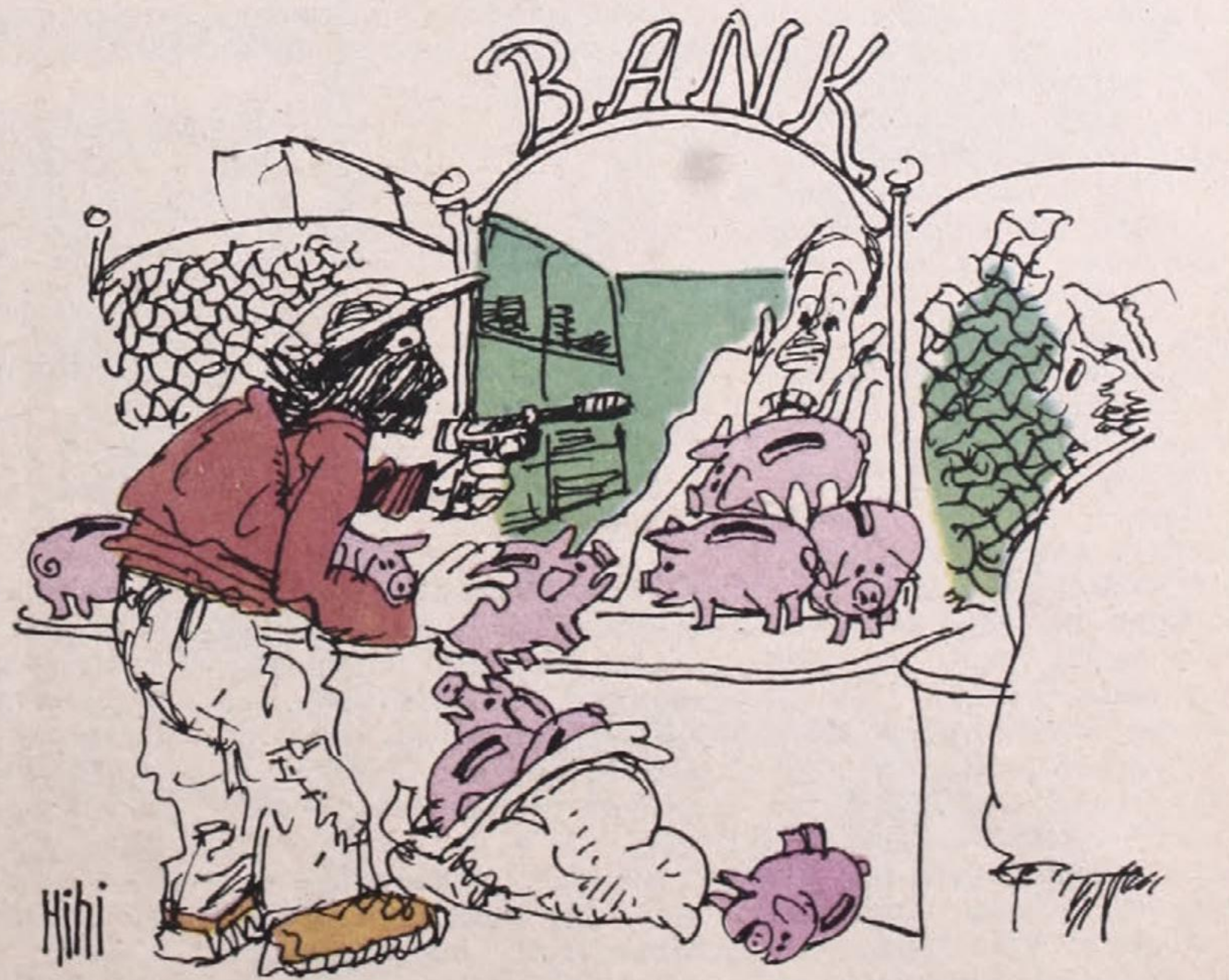

– Töltse meg ezeket, de gyorsan!

SPÓROLNI TUDNI KELL...

①

Montrealban sétálgattunk apósommal — nemcsak spórolni, nősülni is tudni kell —, távolból rámutat egy öreg férfira.

— Látod, az ott Jonathan White, évi egymillió dollárt csinál!

Megnéztem az illetőt: visszataszító — messziről is látszik rajta, hogy több pénze van, mint nekem.

— Elegáns — mondtam, hogy azért mondjak is valamit.

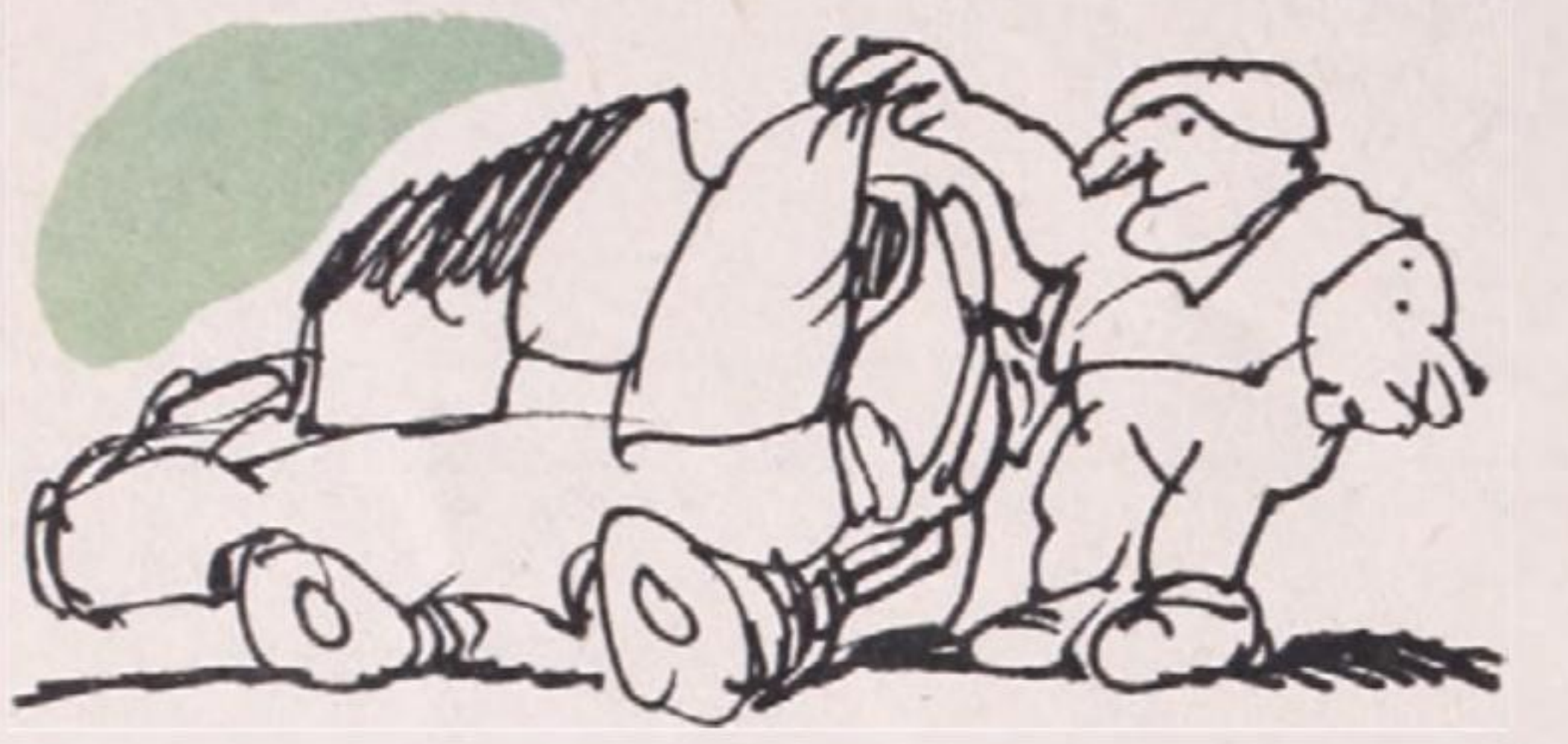

— Pedig talán egész Amerikában ő öltözik viszonylag a legolcsóbban.

— Hogy lehet az?

— Tudod, rengeteg olyan áruház működik, amelyik Kanadában és az Egyesült Államokban is tart fenn üzletet, például a Woolworth vagy az előkelőbbek közül az Eton. Az árukészletük mindkét országban azonos, a cikkeken nem is tüntetik fel a nemzeti jelzést, de az árak Kanadában mindig valamivel alacsonyabbak. Nomármost, ez a Jonathan White mindig Kanadában vásárol, félreteszi, aztán mikor New Yorkban jár üzleti ügyben, magával viszi és ott cseréli be egy áruházban, az ottani magasabb árakat számítva persze mindig jobb öltönyöket kap, mint amilyet eredetileg kifizetett.

②

Ibusz-úttal jártunk kint Londonban, összeakadtam Jancsival, régi, idegenbe szakadt barátommal. Kifelé tartott a wimbledoni teniszversenyekre, egy darabig elvitt a kocsiján.

— Nem akarod megvenni az autórádiómat? — kérdezi. — Én egy olyat szeretnék venni, amelyik többet tud ennél.

— Nézd, Jancsi, nekem elég egy száztíz forintos rádió.

— Hogyhogy száztíz forintos?

— Amin bejön a Kossuth — a százforintosról és a Petőfi — a tízforintosról. Komolyan szólva: legföljebb húsz fontom volna rá.

— Én nem adhatom háromszáz fonton alul, mégis csak egy valódi Becker.

— Akkor én hordom a régit.

Másnap Jancsi feljön a szállodánkba:

— Add ide a húsz fontot, itt a rádió.

— Hogyhogy? Mi történt?

— Kérlek szépen, tudod, hogy kimentem Wimbledonba, kint is parkoltam és feltörték a kocsim csomagtartóját.

— Szörnyű. Mit vittek el?

— Egy piperetáskát, volt benne egy pár arany kézelőgomb, mindegy, már kiment a divatból, a biztosító amúgy is kifizeti.

— Dehát, ha csak a csomagtartódat törték fel, hogy adhatod olcsóbban a rádiót?

— Úgy, hogy én segítettem *utólag* a betörőnek, feltörtem a kocsit és kiszereltem a rádiót is. A biztosító majd ezt is kifizeti, de Angliában nem tudnám eladni. Jó vételt!

— Kösz, már megvolt — mondtam és leraktam a húsz fontot.

③

A jó példa persze ragadós, Linda néni következő esete is ezt bizonyítja. Férjével, Dezső bácsival, még a háború előtt vándoroltak ki Angliába, húsz évig éltek kint boldog házasságban, mikor az öregember meghalt. Linda néni úgy döntött, hogy hazatelepül. Férje maradványait nem akarta idegenben hagyni, ezért elhamvasztatta, és érdeklődött az angol vámhivatalban, hogy milyen eljárást kell követnie? Közölték vele, hogy az urnát csak hivatalos engedéllyel, meghatározott formák között lehet hazaszállítani — és természetesen magas tarifáért. Ezt Linda néni nem volt hajlandó kifizetni, vésővel-kalapáccsal felnyitotta az urnát és Dezső bácsi hamvait beleöntötte egy cekkerbe, amit aztán a karjára akasztott.

A repülőgépre való felszállásnál megállította az angol utaskísérőnő — magyarul: stewardess:

— Mit visz kérem abban a szatyorban?

— Levesport — mondta Linda néni habozás nélkül —, valódi Cook márkájú, de a doboza sajnos elszakadt.

A stewardess szeme felcsillant:

— Ó, én megértem önt, magam is nagy levesbolond vagyok — ez egy sajátságos angol kifejezés —, Cook-féle levespor nélkül soha nem indulok útnak. Adja ide, kérem, majd vigyázok rá — és mielőtt Linda néni szólni tudott volna, elragadta tőle.

Budapesten a stewardess személyesen hozta vissza a csomagot:

— Parancsoljon, asszonyom!

Linda néni megemelte a cekkert, gyanúsan könnyűnek találta, belenézett: a hamvak helyén egy sárga doboz virított.

— Mi történt? — kérdezte kétségbeesetten.

— A szatyrot felakasztottam, de a repülőgép egyik hirtelen manőverénél elszakadt a füle és a levespor szétszóródott. Vigasztalhatatlan voltam, de szerencsére eszembe jutott, hogy most is hoztam magammal egy doboz eredeti gyári csomagolású Cook levesport. Fogadja el tőlem kárpótlásul, egészségére!

Moldova György

Jelentés az Országos Árcsökkentési Bizottság üléséről

Már harmadik napja tanácskozott az Országos Árcsökkentési Bizottság kibővített ülése, ám a hangulat csak nem akart enyhülni. Maga a referátum valósággal sokkolta a kedélyeket. Csőbálvány elvtárs —, aki civilben Gázlómélység bácsi nevelt fia és unokájának közeli jóbarátja volt —, egyre erőtlenebb hangon ecsetelte, hogy az országos jelenségként ható árcsökkenések nem annyira veszélyesek, mint azt sokan gondolnák.

Sajnos, az előadó sehogyan sem tudta meggyőzni a kétkedőket. A teremben, nehéz ezt leírni, bár így történt, a nyugtalanság ha lehet, még tovább fokozódott. Többen új árcsökkenésekről is tudni véltek — állítólag a Belső-Átellen utcai Kenyértűrés filmszínházban már olcsóbban mérik a jegyeket. Szerencsére ez a hír nem bizonyult igaznak, de a helyzet mégsem lett jobb, sőt: Huzagolt Aranka, akinek gyűrűs vőlegénye mélytengeri lélekbúvárként tengette mindennapjait, azt állította, hogy olcsóbbak lesznek az építőanyagok.

Sokan azt gondolták, ez lesz a kritikus pont, ám hamarosan be kellett látniuk, hogy tévedtek. Egy, az ablak közelében ülő idősebb bizottsági tag azt fejtegette, hogy tudomása szerint a magyarországi nagyarányú árcsökkenéseknek óriási világvisszhangja van. Ő ugyan személy szerint nem hallgat ellenséges rádióadókat — kora gyermekkora óta elítéli az ellenséges propagandát — ám jól értesült körökből tudja, hogy még a Szabad Európa is gyanúsan agyonhallgatja a mi árcsökkenési tendenciáinkat. Márpedig, mondta az ablaknál ülő idősebb bizottsági tag, ha már a Szabad Európa is hallgat, abban lehet valami!

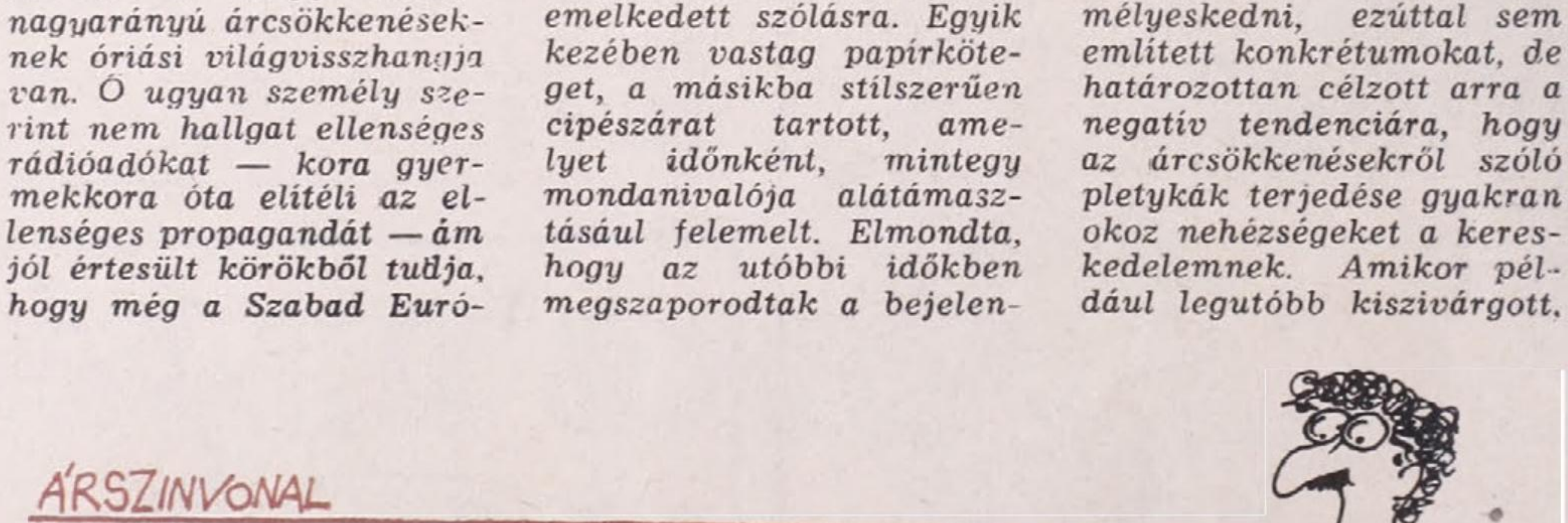

Amikor Csőbálvány elvtárs — a téma előadója — rákérdezett, hogy szerinte mi lehet az a valami, az idősebb polgártárs sokatsejtetően nézett maga elé, de nem szólt semmit, ezzel is jelezvén: ő megmondta, ha valami baj lesz, akkor ne őt okolják.

Hamarosan Róbert bácsi emelkedett szólásra. Egyik kezében vastag papírköteget, a másikba stílszerűen cipészárat tartott, amelyet időnként, mintegy mondanivalója alátámasztásául felemelt. Elmondta, hogy az utóbbi időkben megszaporodtak a bejelentések a vendéglői árakkal kapcsolatban. Sokan, főként a kiskeresetűek és a nagycsaládosok felhívták a figyelmet arra, hogy egyes éttermekben kifejezetten olcsón is meg lehet ebédelni. Tudjuk, mondta Róbert bácsi, hogy a helyzet nem csupán bonyolult, de egyúttal meglehetősen kusza is, ám az mégiscsak tarthatatlan, hogy az útonútfélen tapasztalható árcsökkenések gyakran egész társadalmi rétegeket hoznak lehetetlen helyzetbe.

Róbert bácsi, aki mint mondta, nem szeret személyeskedni, ezúttal sem említett konkrétumokat, de határozottan célzott arra a negatív tendenciára, hogy az árcsökkenésekről szóló pletykák terjedése gyakran okoz nehézségeket a kereskedelemnek. Amikor például legutóbb kiszivárgott, hogy csökkentik a faszénnel működő hőlégballonok fogyasztói árát, az ezek iránti kereslet rövid idő alatt megháromszorozódott: míg az előző év első negyedében egyet vásároltak ebből a termékfajtából, az idén már hármat!

Az Országos Árcsökkentési Bizottság ülésének egyik utolsó hozzászólója Matuzsálem Lajos volt, aki a nyugdíjasok érdekében hallatta a hangját. (Ebben az évben már másodszor: két hónappal korábban is hallatta már a hangját, de akkor nem hallotta senki, ugyanis süket fülekre talált.) Matuzsálem Lajos a többi között leszögezte: sok, de legalábbis nagyszámú nyugdíjas panaszkodott neki az utóbbi időkben — akár személyesen, akár pedig portós levelezőlapon —, hogy az árak csökkenése súlyos helyzetbe hozza őket és ha ez így folytatódik, egyre többen lesznek, akik akár a hónap közepéig is ki tudják húzni a nyugdíjukból.

Bár közös nevezőre nem jutottak, az Országos Árcsökkentési Bizottság kibővített ülése végül is egyhangulag úgy határozott, hogy a lakosság megnyugtatása érdekében meg kell fékezni az árak nagymérvű és általános csökkenését. Hogy e fékezést hol es miként kell végrehajtani, arról egyelőre nem született döntés, csupán annyi látszik biztosnak, hogy vagy itthon, vagy pedig határainkon kívül.

Az ülés végeztével a bizottság tagjai csökkentették az önjáró esőfüggöny árát és felemelték a kezüket.

Föld S. Péter

à la carte

BALAZS-PIRI, DALLOS. FÜLÖP, SAJDIK, LEHOCZKI

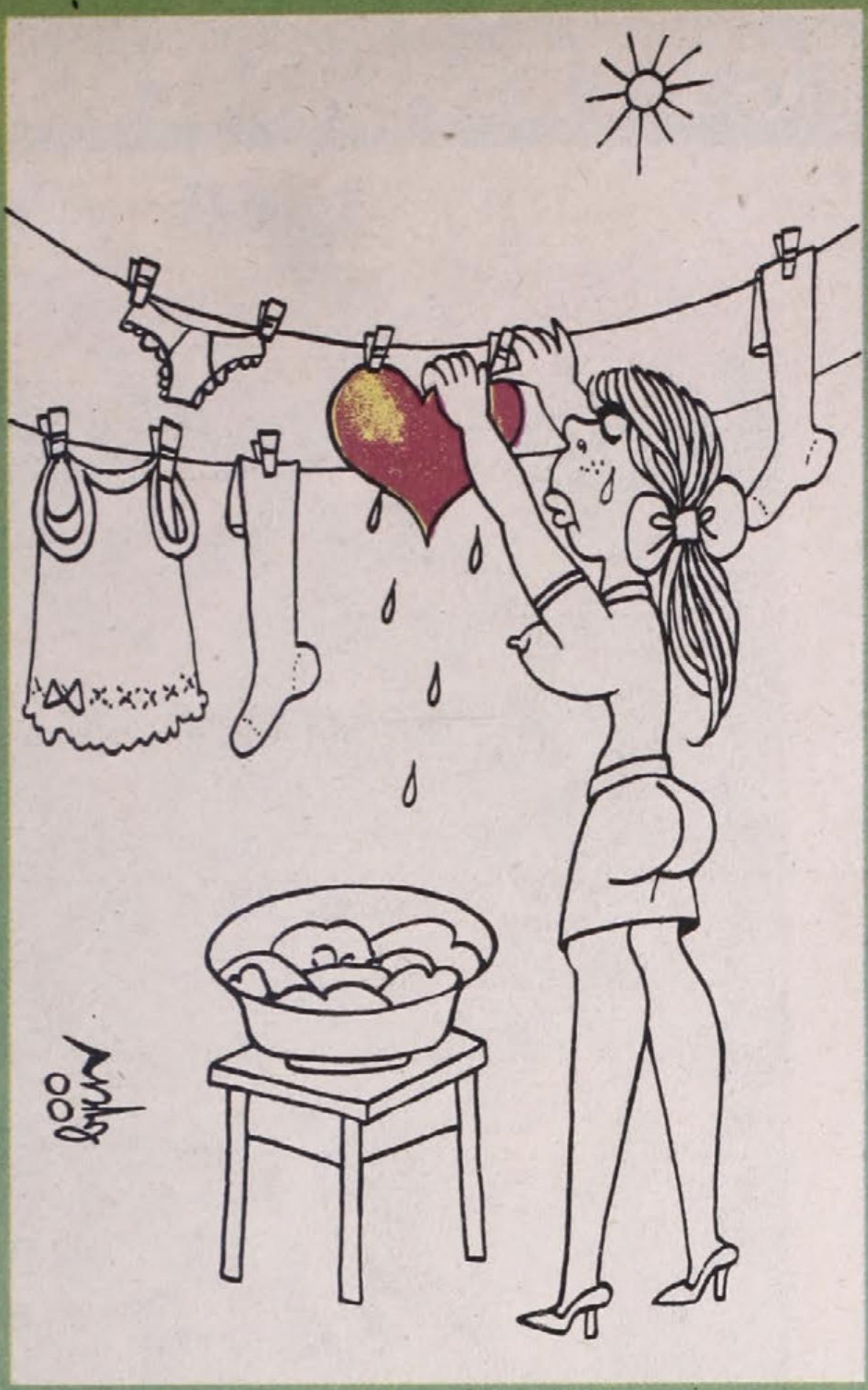

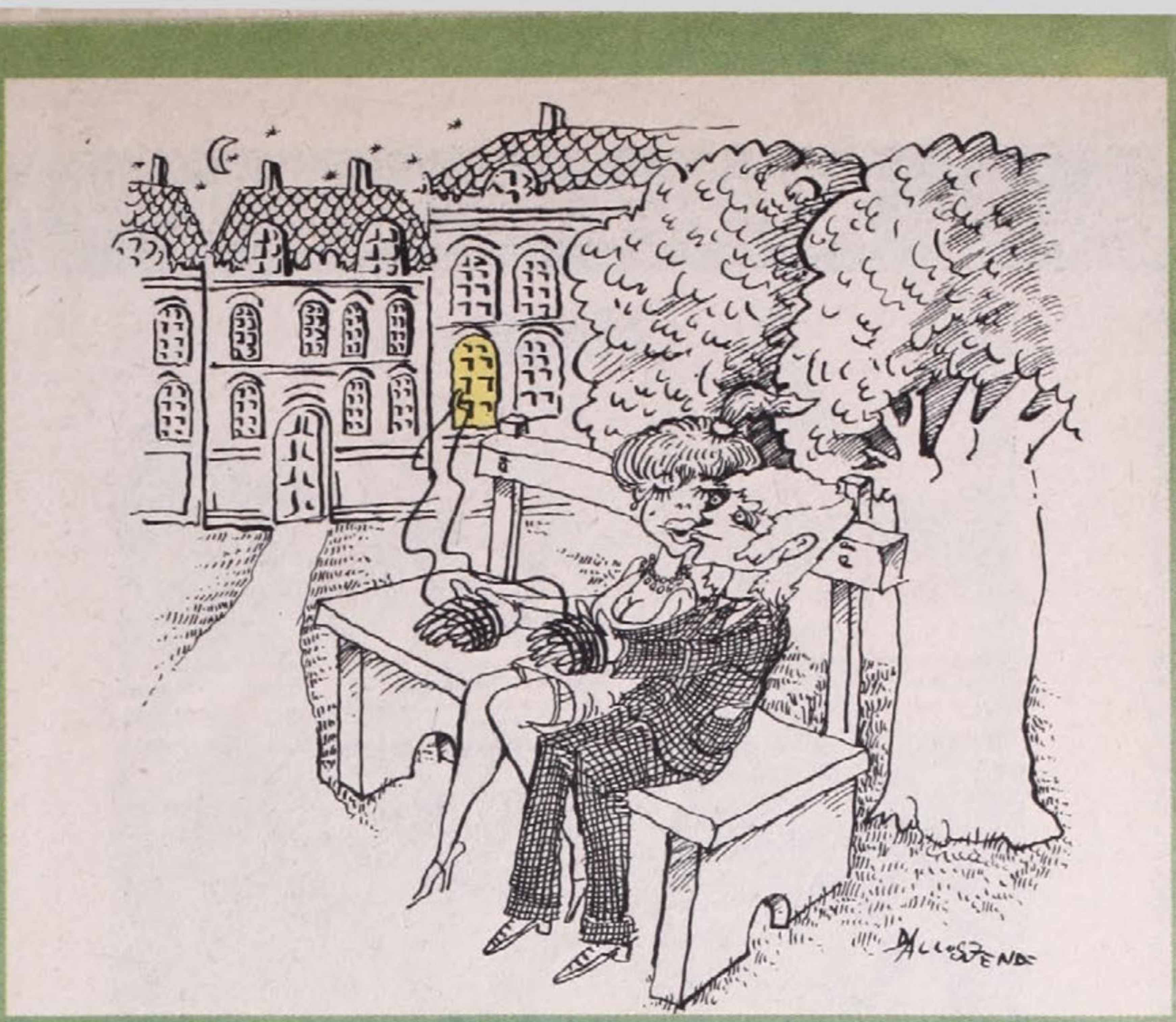

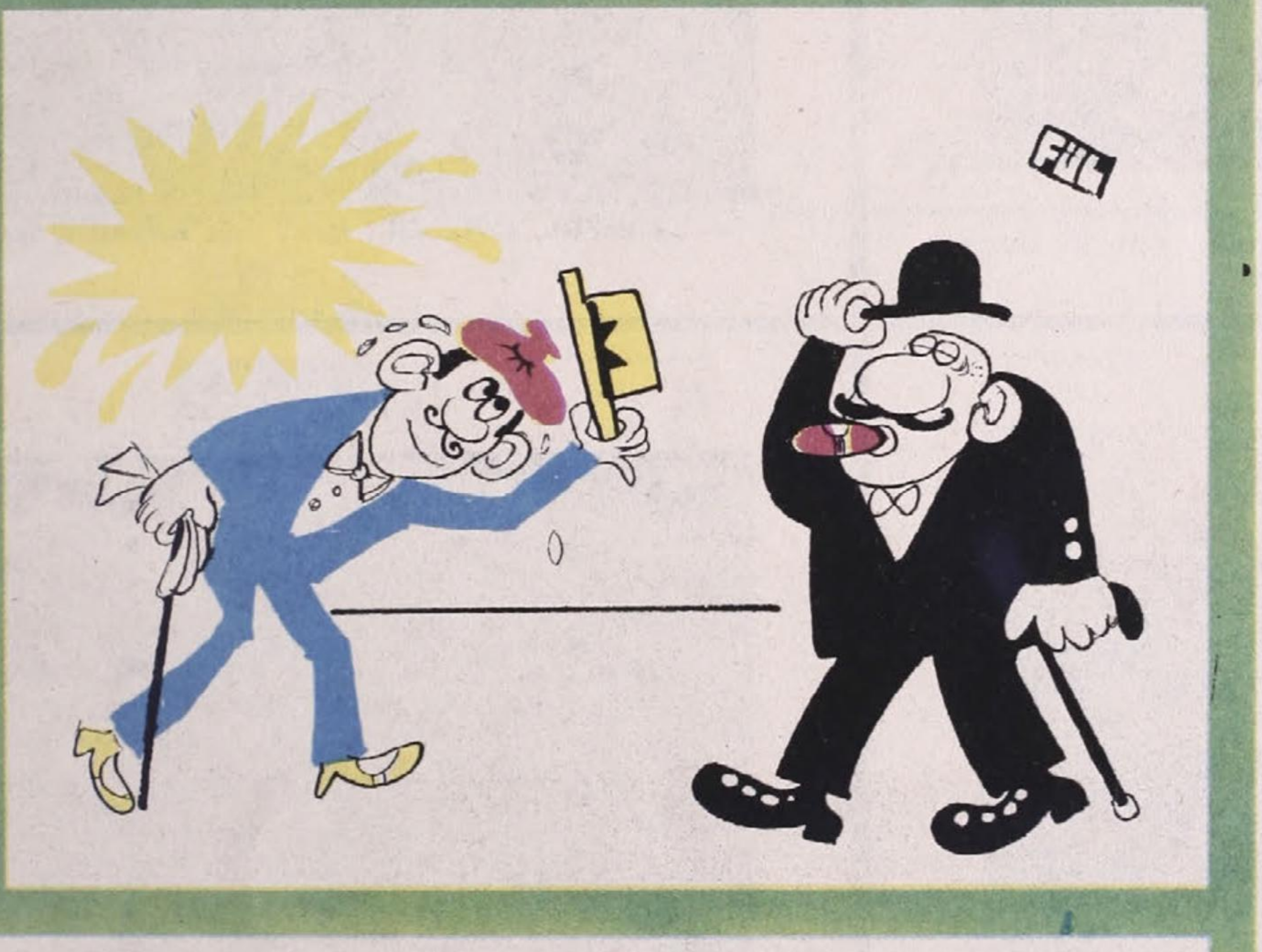

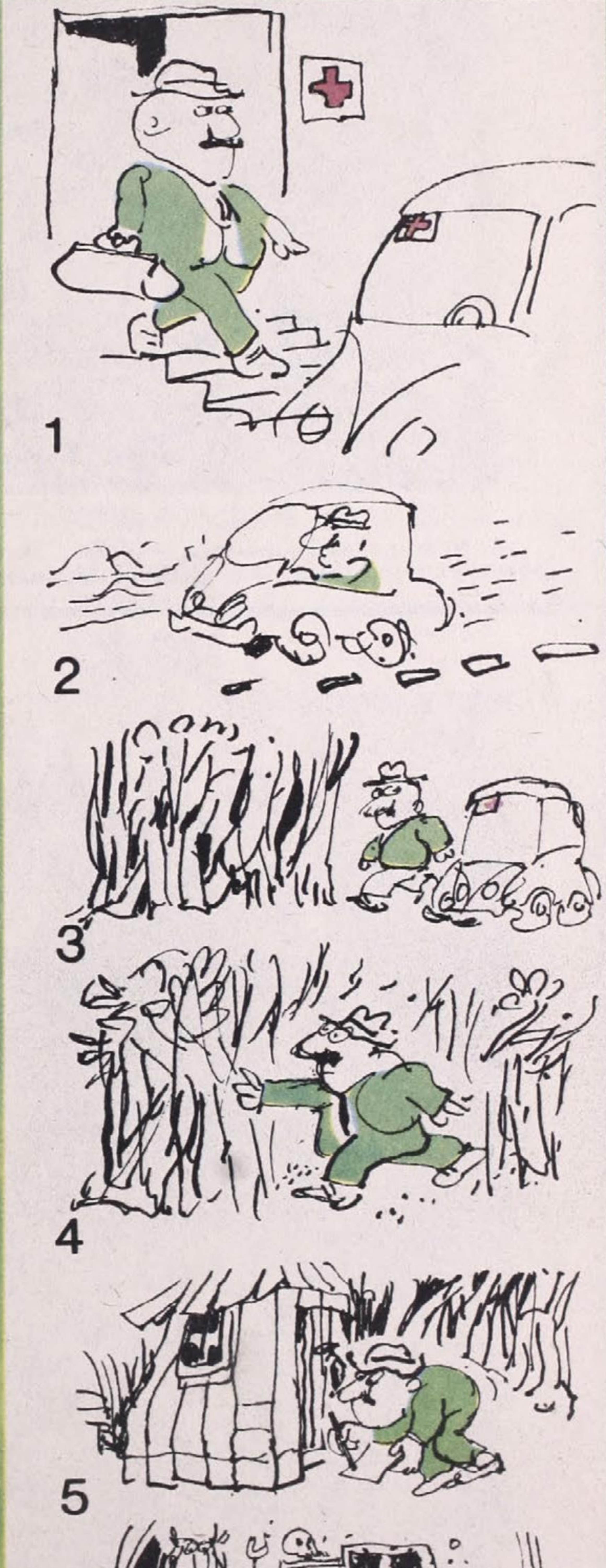

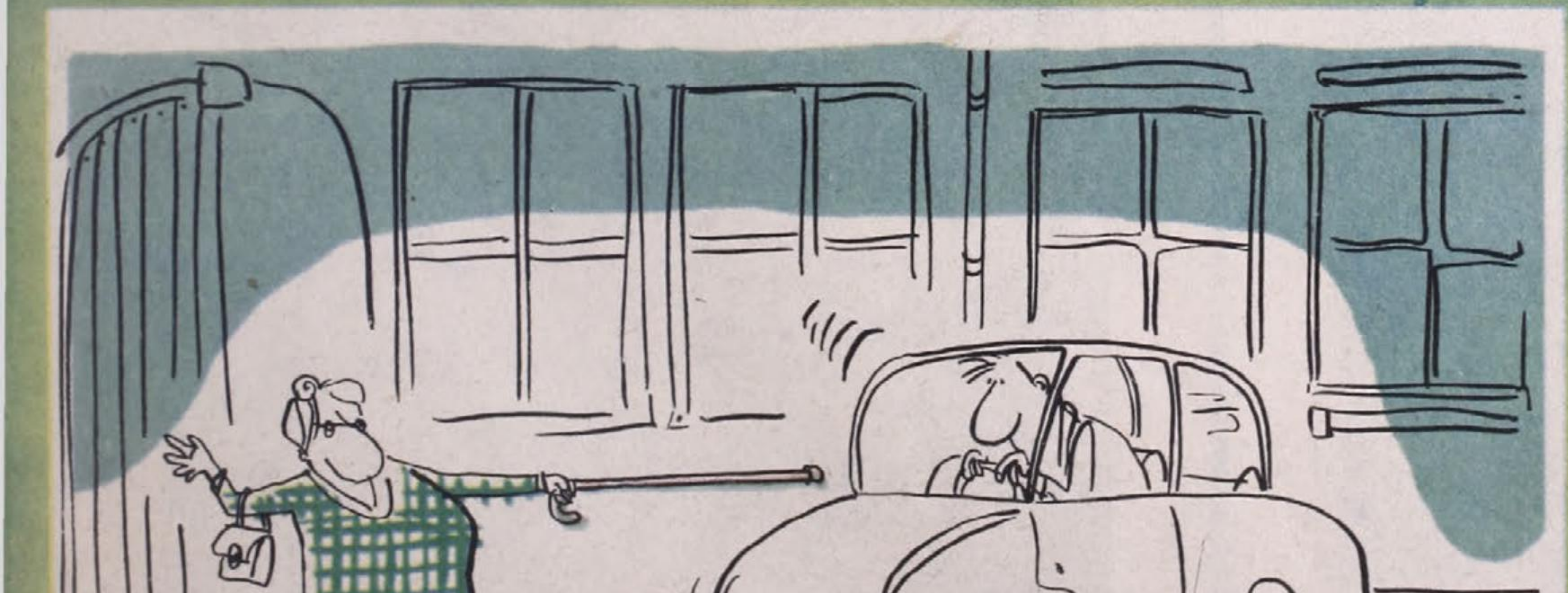

NEGYVEN ÉV — NEGYVEN CÍMLAP

1945

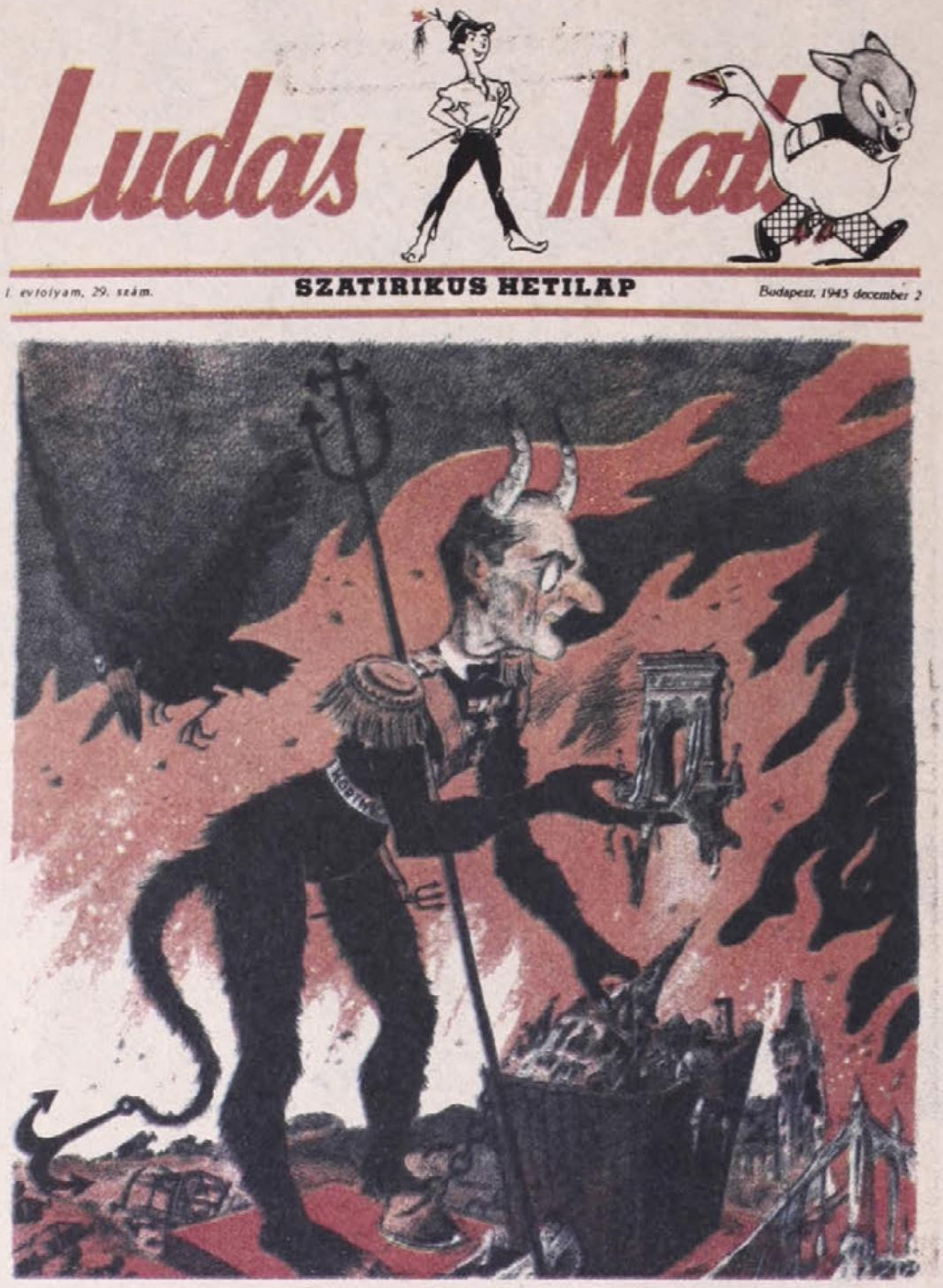
Ludas Mat
I. évfolyam, 29. szám.
SZATIRIKUS HETILAP
Budapest, 1945 december 2

MIT HOZ A MIKULÁS?

— Nem panaszkodhattok, gyerekek! Azzal, amit én hoztam nektek, még az unokáitok is eljátszadozhatnak!

1946

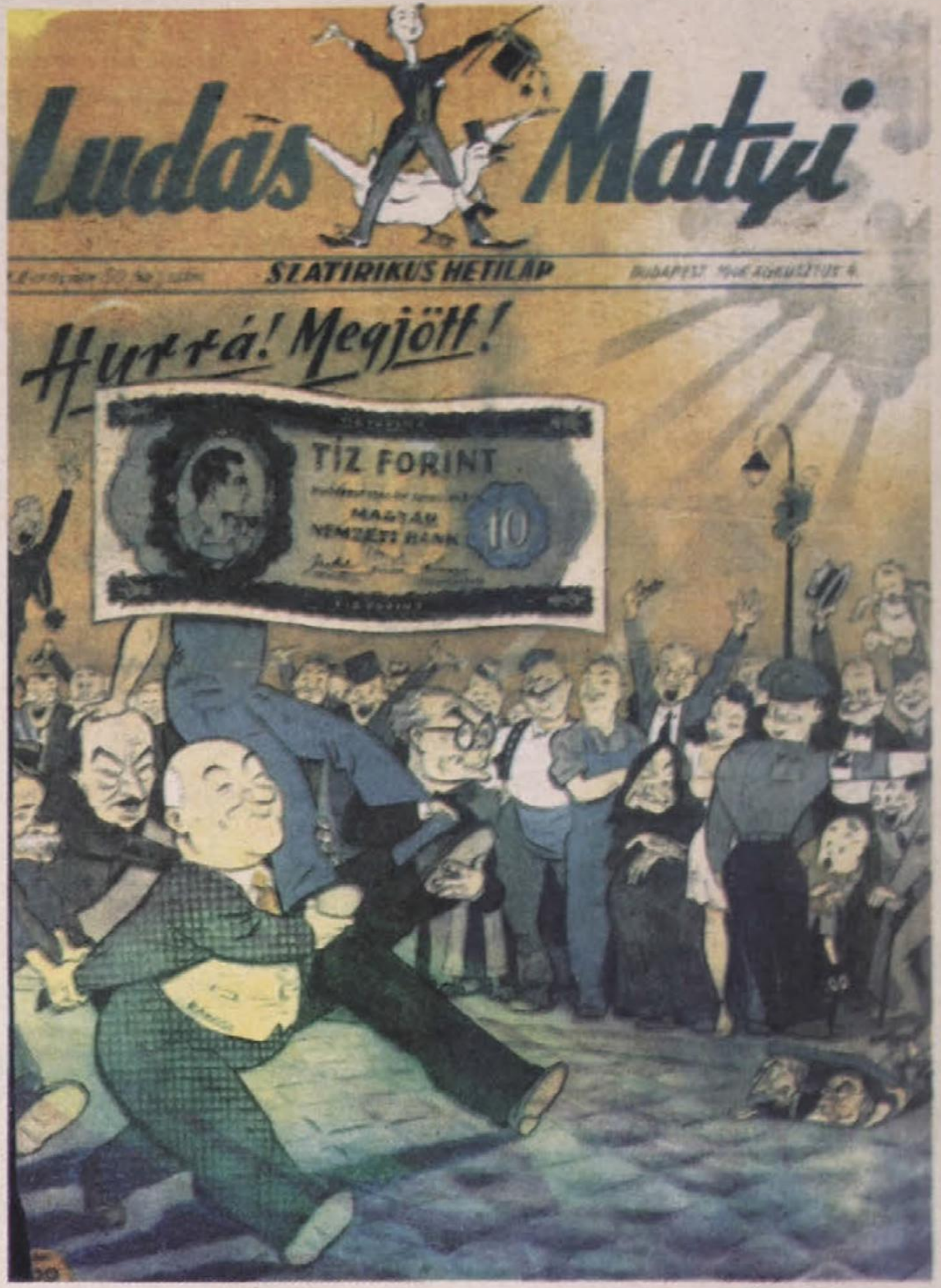
Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
BUDAPEST 1946 AUGUSZTUS 4.
Hurrá! Megjött!
TÍZ FORINT
MAGYAR NEMZETI BANK
10

— Letehetik, elvtársak! Most már megáll a saját lábán is!

(Pályi Jenő)

1947

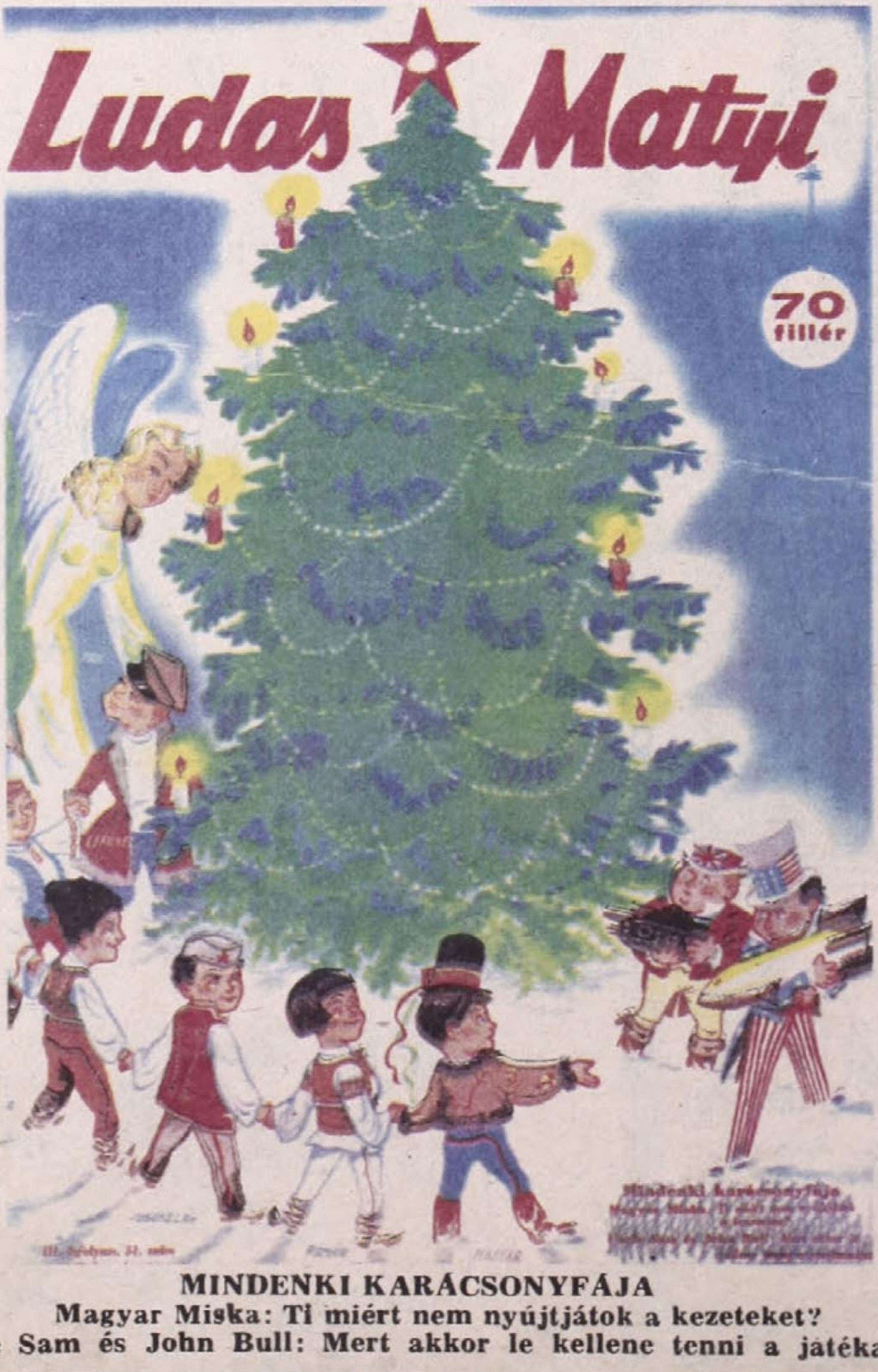
Ludas Matyi
70 fillér

MINDENKI KARÁCSONYFÁJA

Magyar Miska: Ti miért nem nyújtjátok a kezeteket?
Uncle Sam és John Bull: Mert akkor le kellene tenni a játékaikat.

(Gerő Sándor)

1948

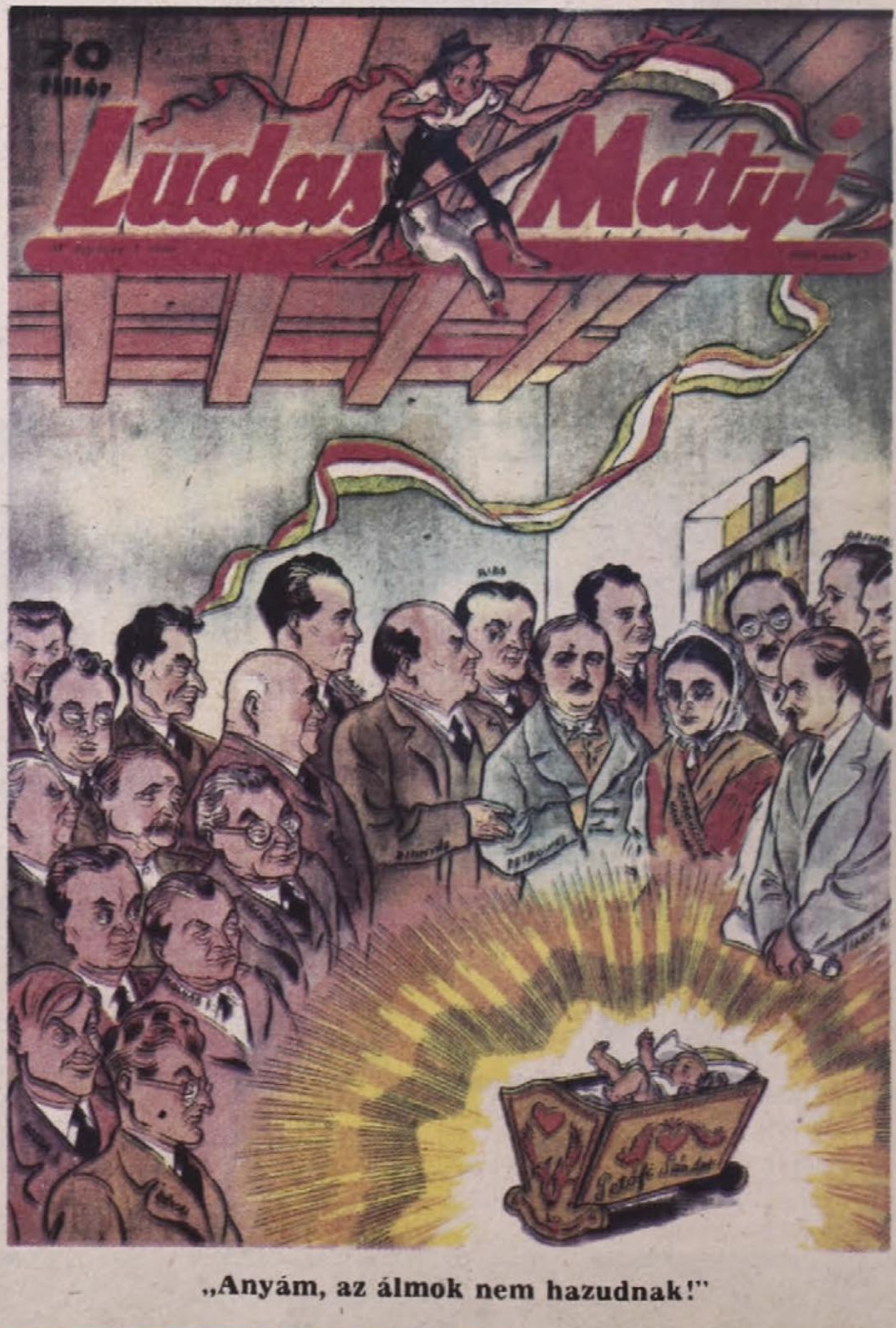
70 fillér
Ludas Matyi
Petőfi Sándor

„Anyám, az álmok nem hazudnak!"

1949

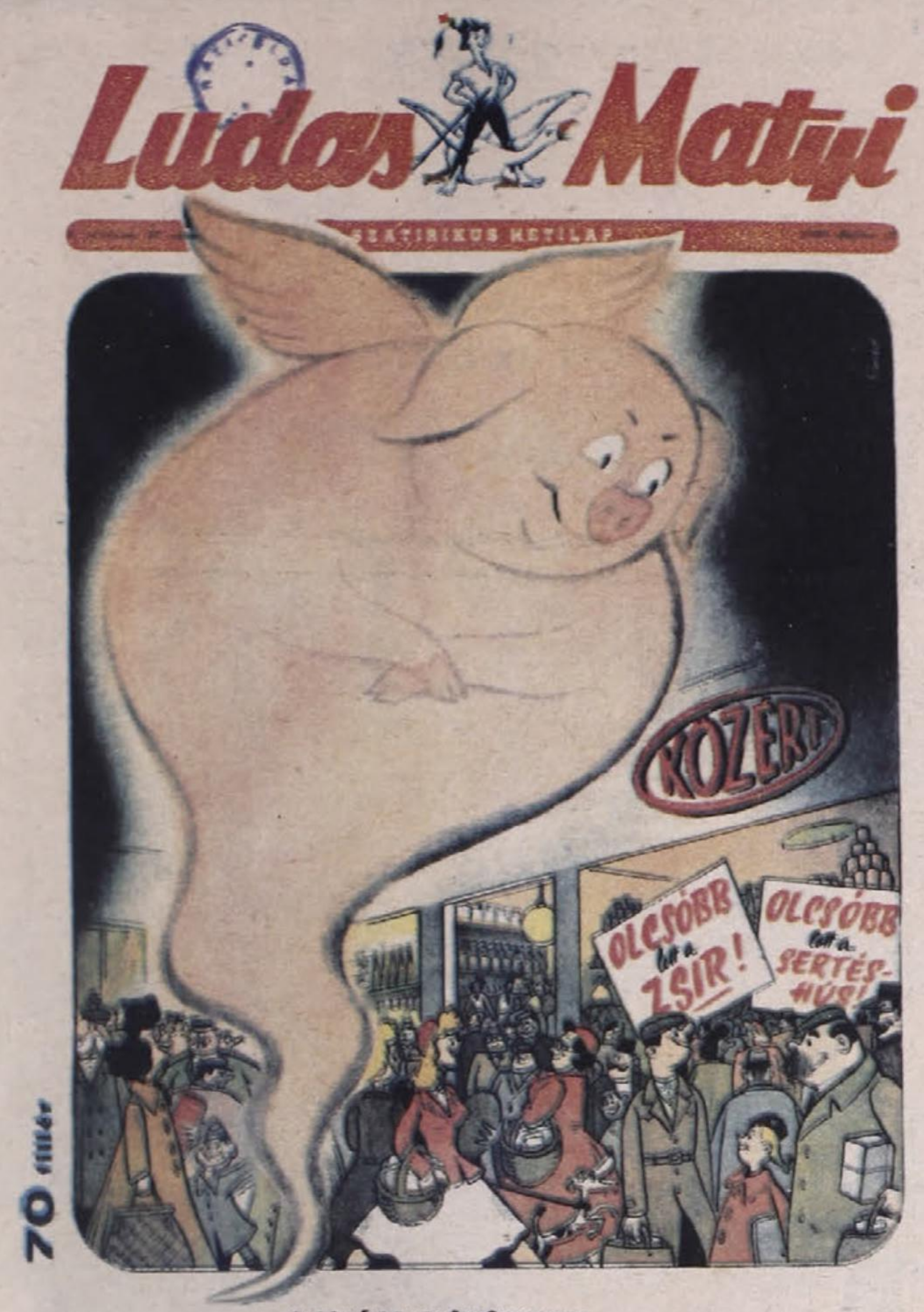
Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
KÖZÉRT
OLCSÓBB lett a ZSÍR!
OLCSÓBB lett a SERTÉS-HÚS!
70 fillér

VIDÁM KÍSÉRTET

— Nem haltam meg hiába!

(Sándor Károly)

1950

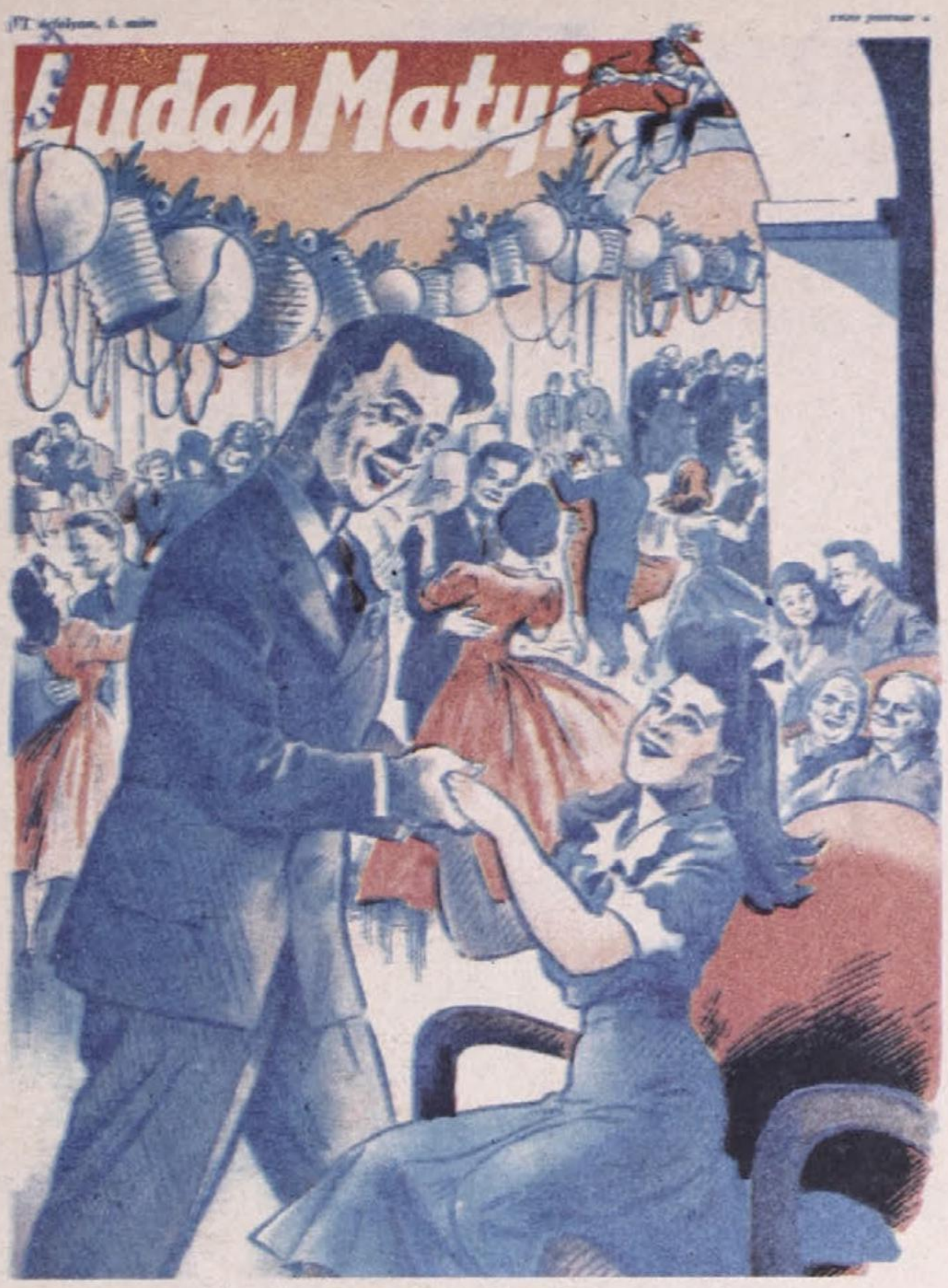
Ludas Matyi

SZTAHANOVISTA AZ ÜZEMI BÁLBAN

— Jön keringőzni, Ilonka?

— Jövök, de nehogy ezernégyszáz fordulatot csináljon velem is, mint a gépével, mert kissé szédülős vagyok.

(Szegő Gizi)

1951

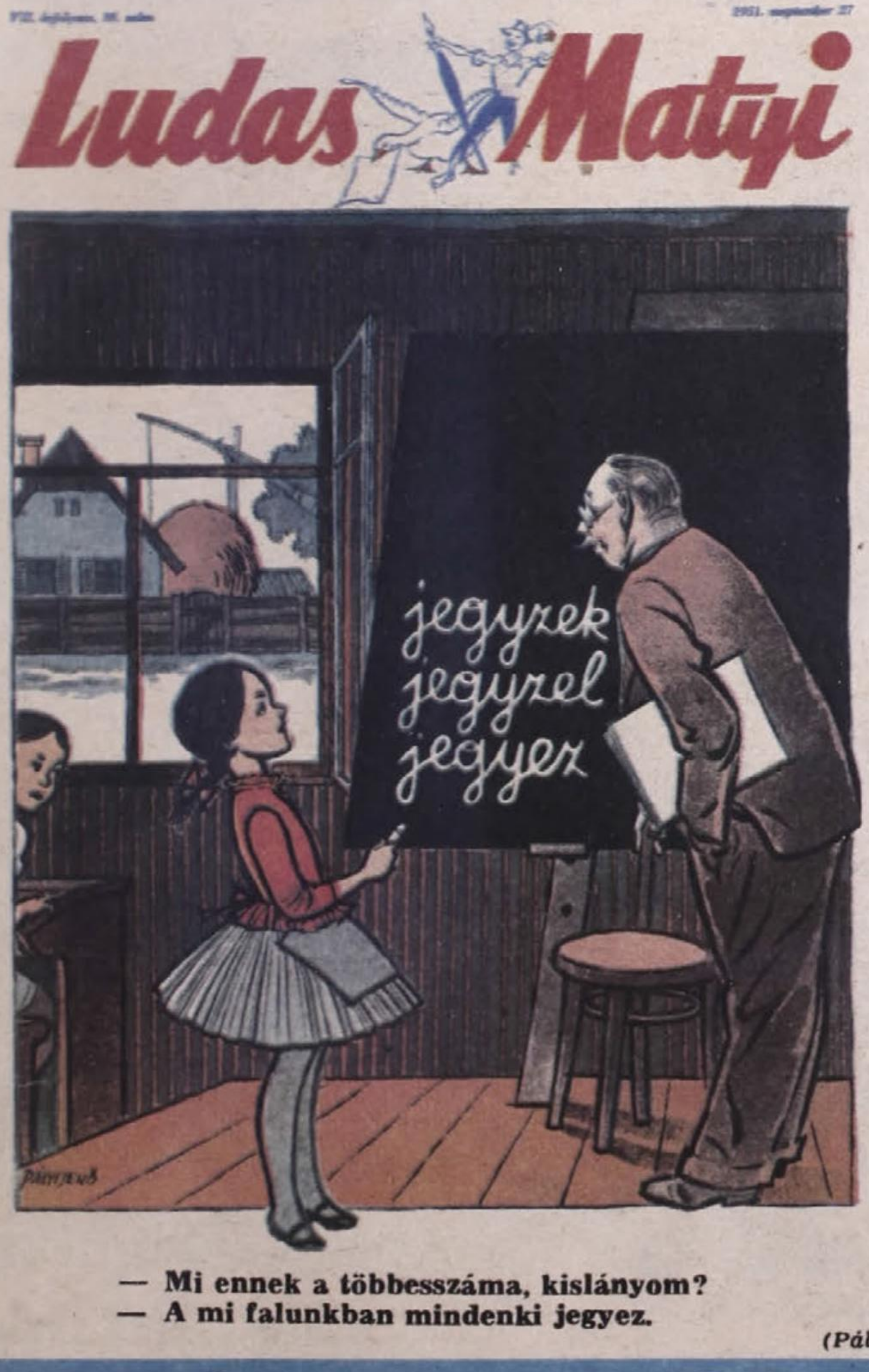
Ludas Matyi
jegyzek
jegyzel
jegyez
PÁLYI JENŐ

— Mi ennek a többesszáma, kislányom?

— A mi falunkban mindenki jegyez.

(Pályi Jenő)

1952

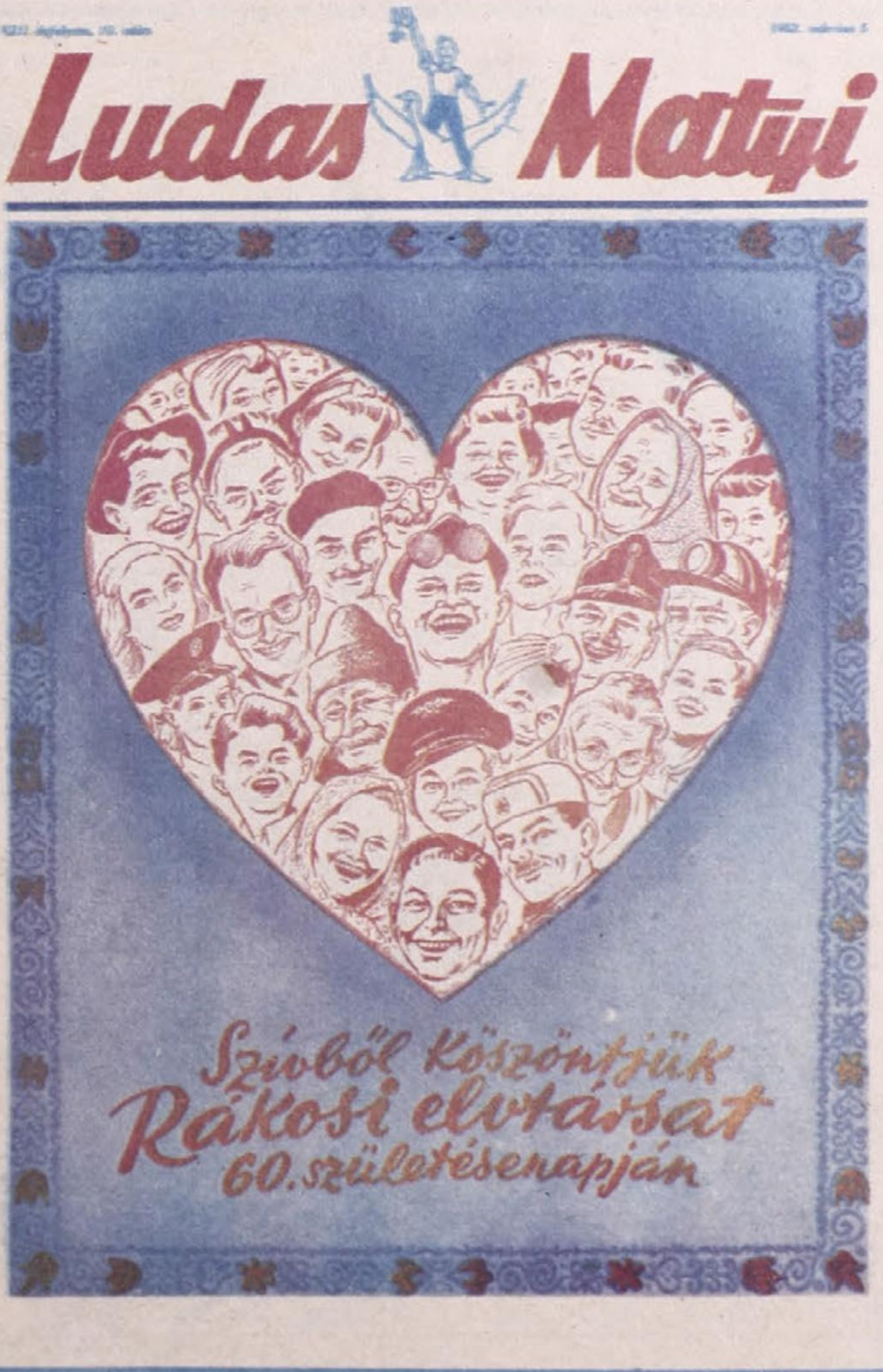
Ludas Matyi
Szívből köszöntjük
Rákosi elvtársat
60. születésenapján

NEGYVEN ÉV — NEGYVEN CÍMLAP

NEGYVEN ÉV — NEGYVEN CÍMLAP

1953

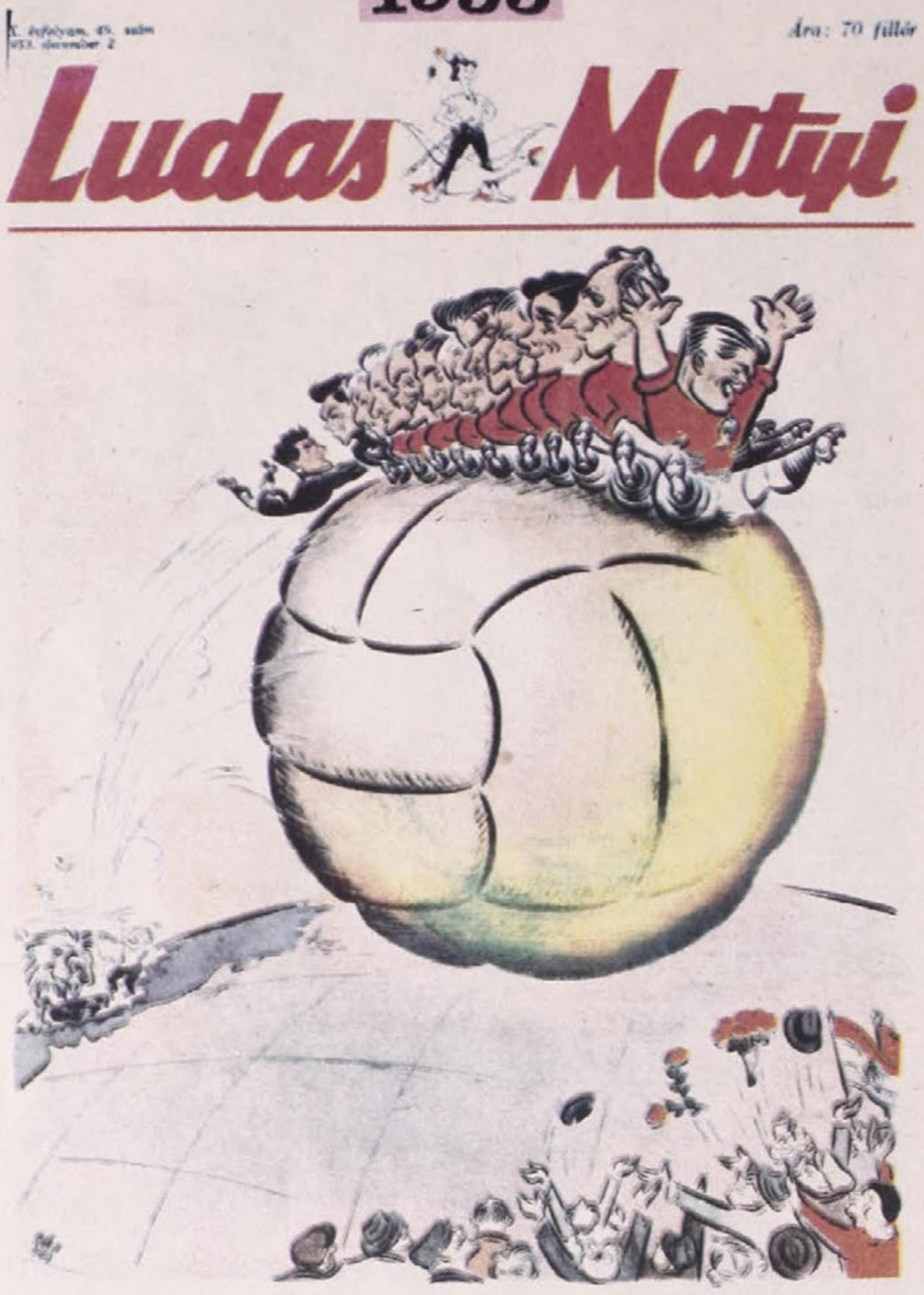

X. évfolyam, 48. szám
1953. december 2

Ára: 70 fillér

Ludas Matyi

KÖSZÖNTJÜK A GYŐZTESEKET!

(Szepes Béla)

1954

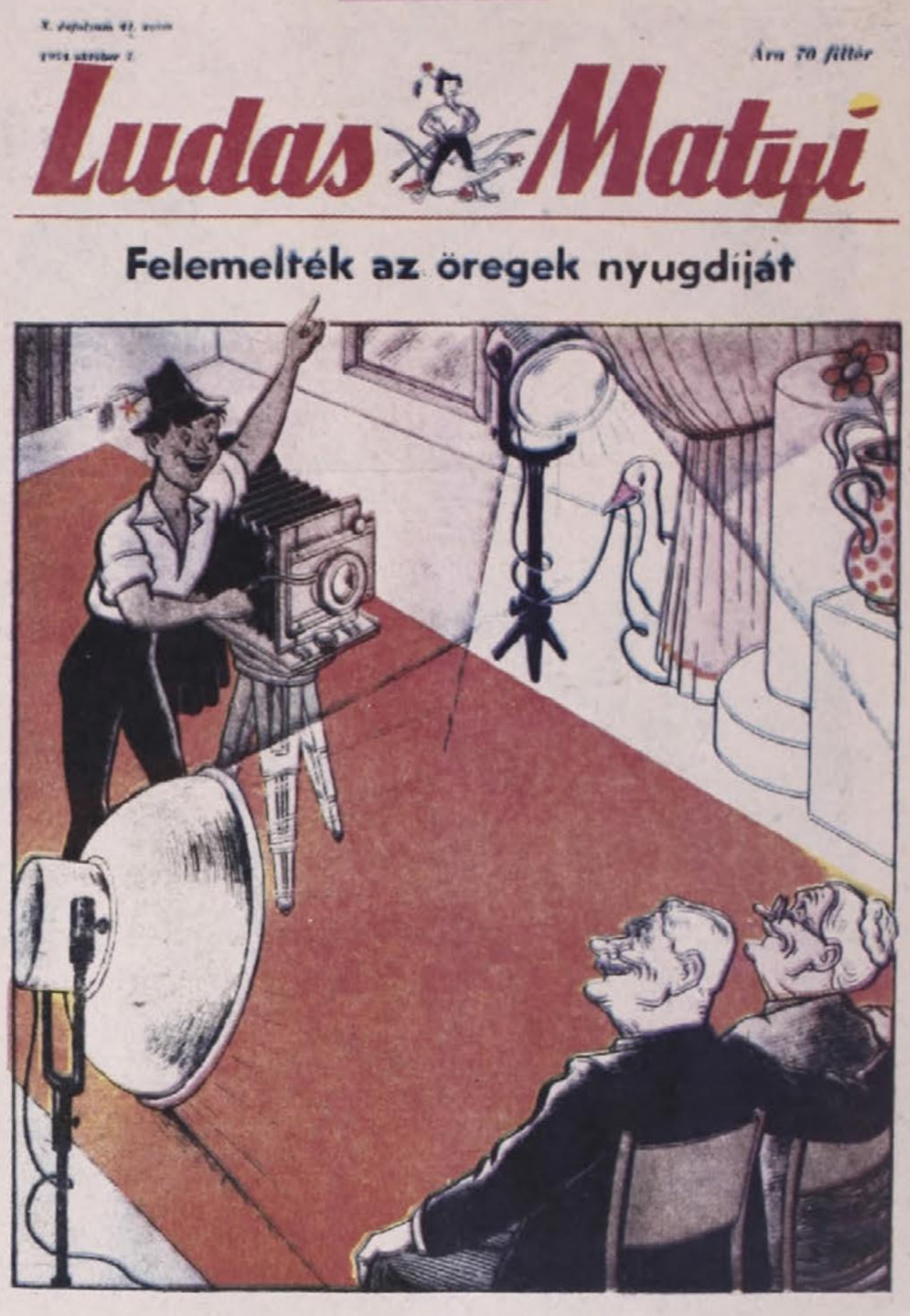

X. évfolyam, 41. szám
1954. október 7.

Ára 70 fillér

Ludas Matyi

Felemelték az öregek nyugdíját

Ludas Matyi: Odanézzenek ... Akkor biztos, hogy barátságos arcot fognak vágni ...

(Sándor Károly)

1955

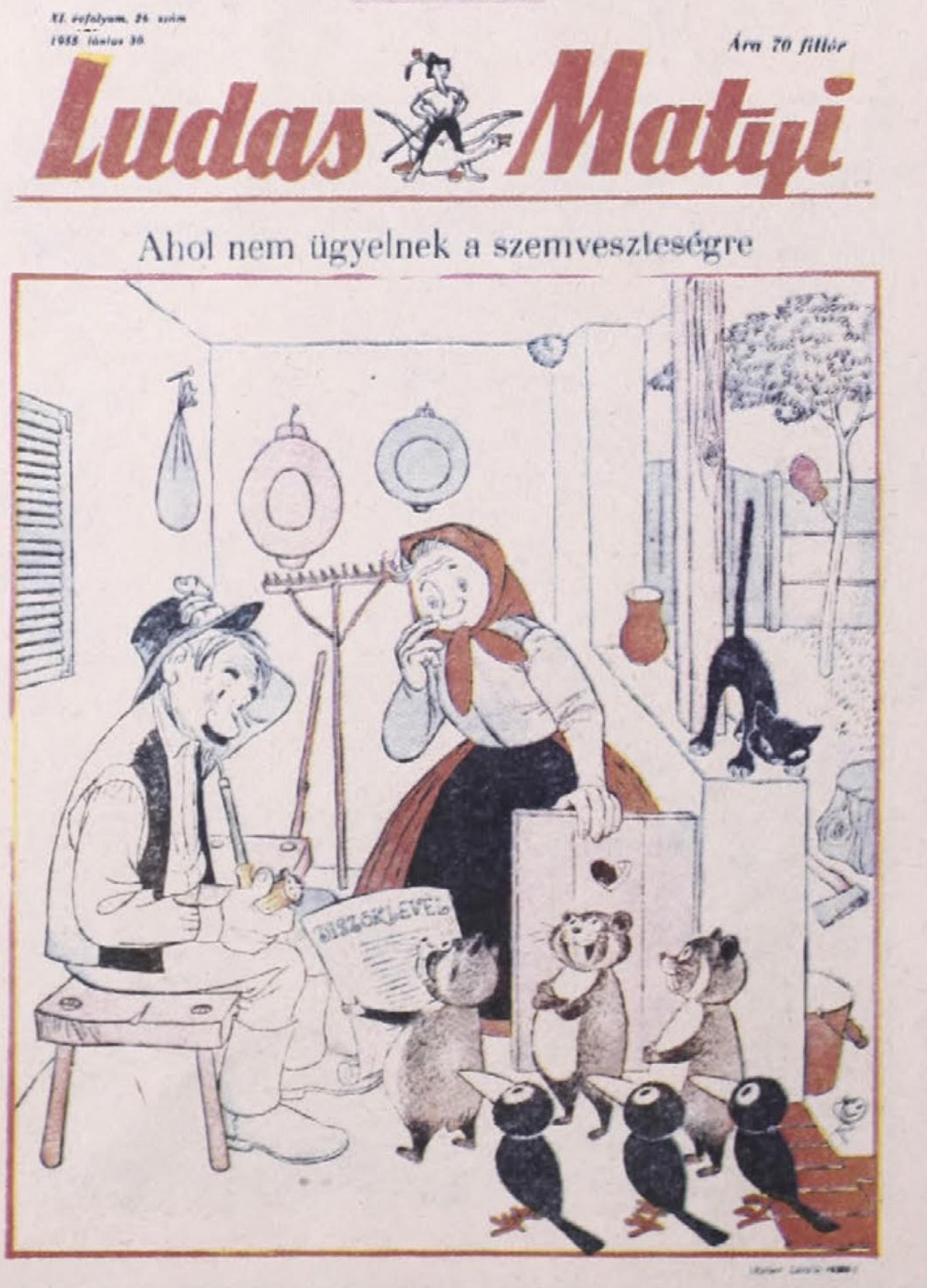

XI. évfolyam, 26. szám
1955. június 30.

Ára 70 fillér

Ludas Matyi

Ahol nem ügyelnek a szemveszteségre

... És közöljük, hogy hálánk jeléül tiszteletbeli hörcsöggé választottuk!

(Réber László)

1956

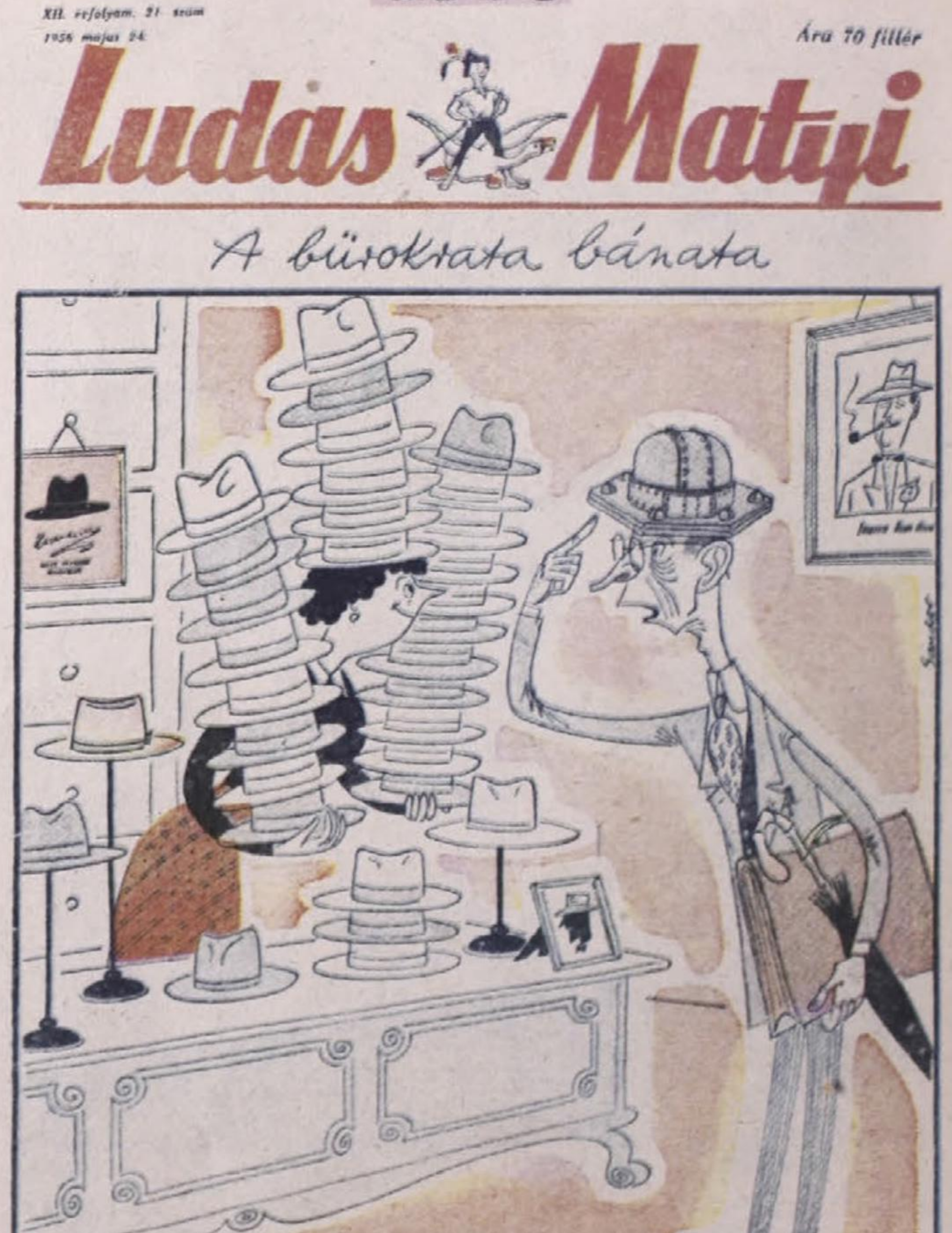

XII. évfolyam, 21. szám
1956 május 24.

Ára 70 fillér

Ludas Matyi

A bürokrata bánata

— Kénytelen vagyok új kalapot venni, mert ez a vaskalap most már, úgy látszik, kimegy a divatból ...

(Sándor Károly)

1957

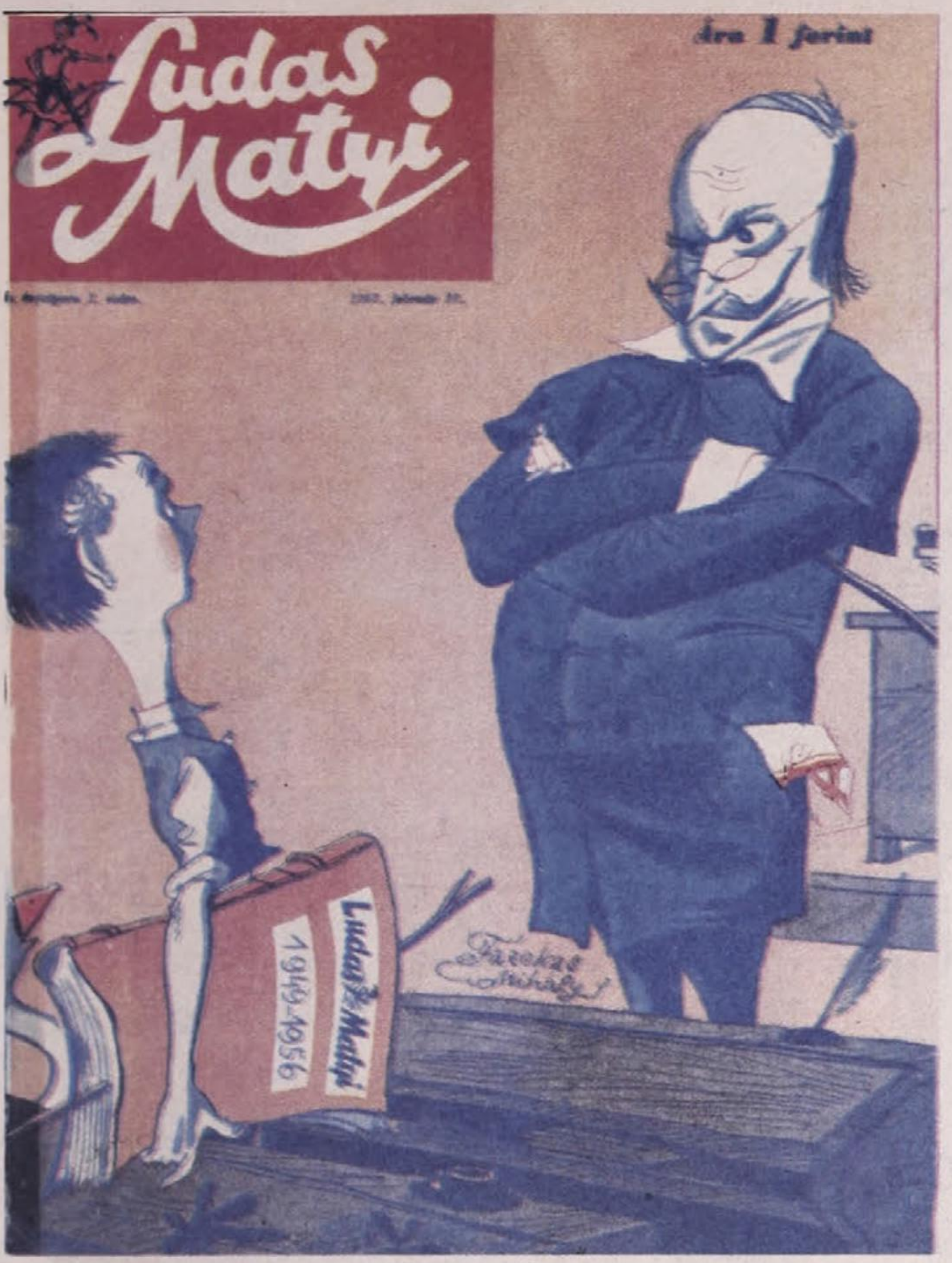
Ludas Matyi
Ára 1 forint
Ludas Matyi
1949-1956
Fazekas Mihály

Fazekas Mihály: Na, fiam, Ludas Matyi, néhányszor rosszul feleltél!

Ludas Matyi: Tanító bácsi kérem, súgtak . . .

(Szűr-Szabó József)

1958

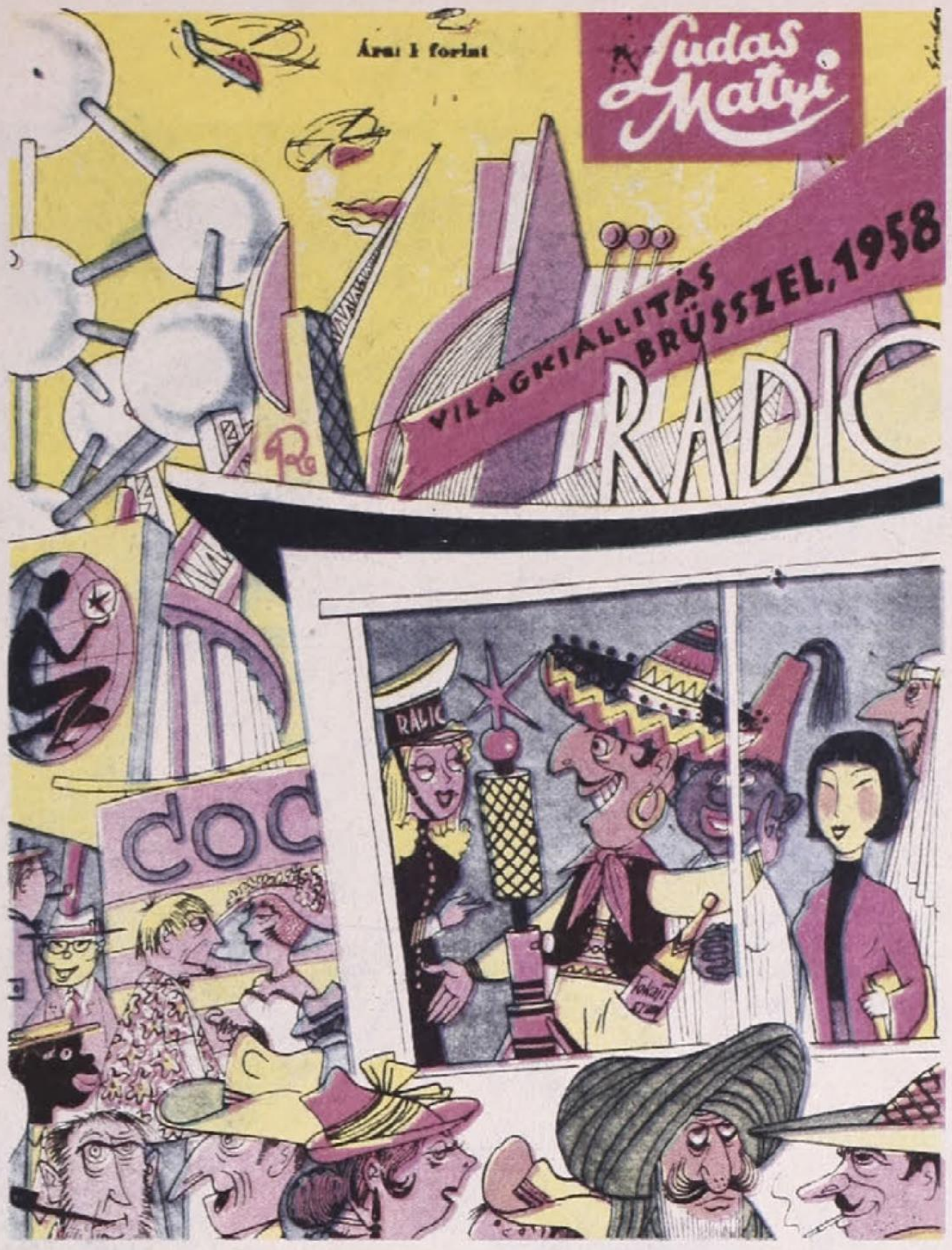
Ára: 1 forint
Ludas Matyi
VILÁGKIÁLLITÁS BRÜSSZEL, 1958
RADIC
RADIC
doc
Tokaji

— Itt vagyok a vásáron! Minden nagyon szép, a tokaji csúszik, a valuta úszik . . .

(Sándor Károly)

1959

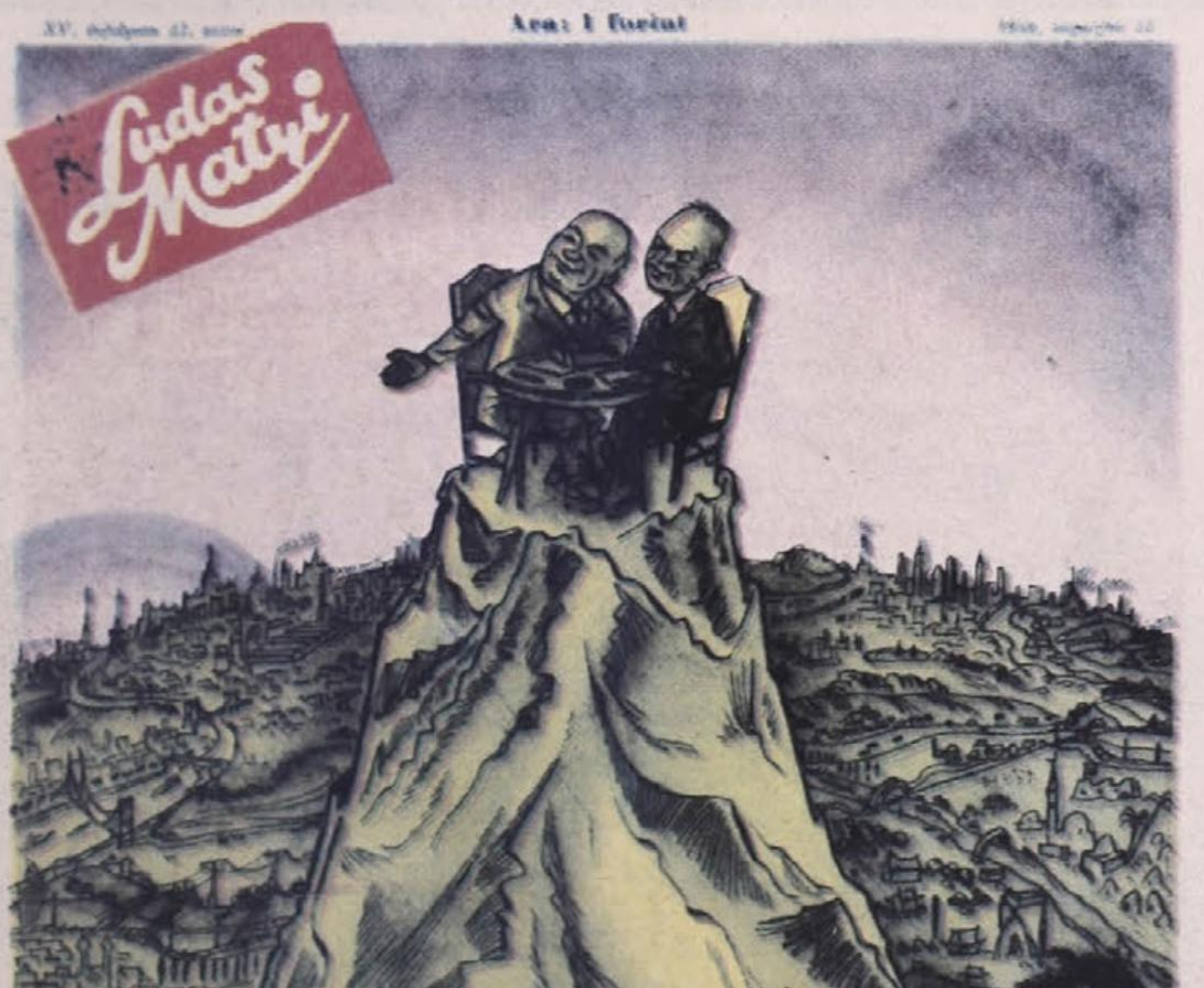
Ára: 1 forint
Ludas Matyi
Gerő

Hruscsov: Nézze, Mister Eisenhower, milyen szép a világ . . . Igazán kár volna elpusztítani . . .

(Gerő Sándor)

1960

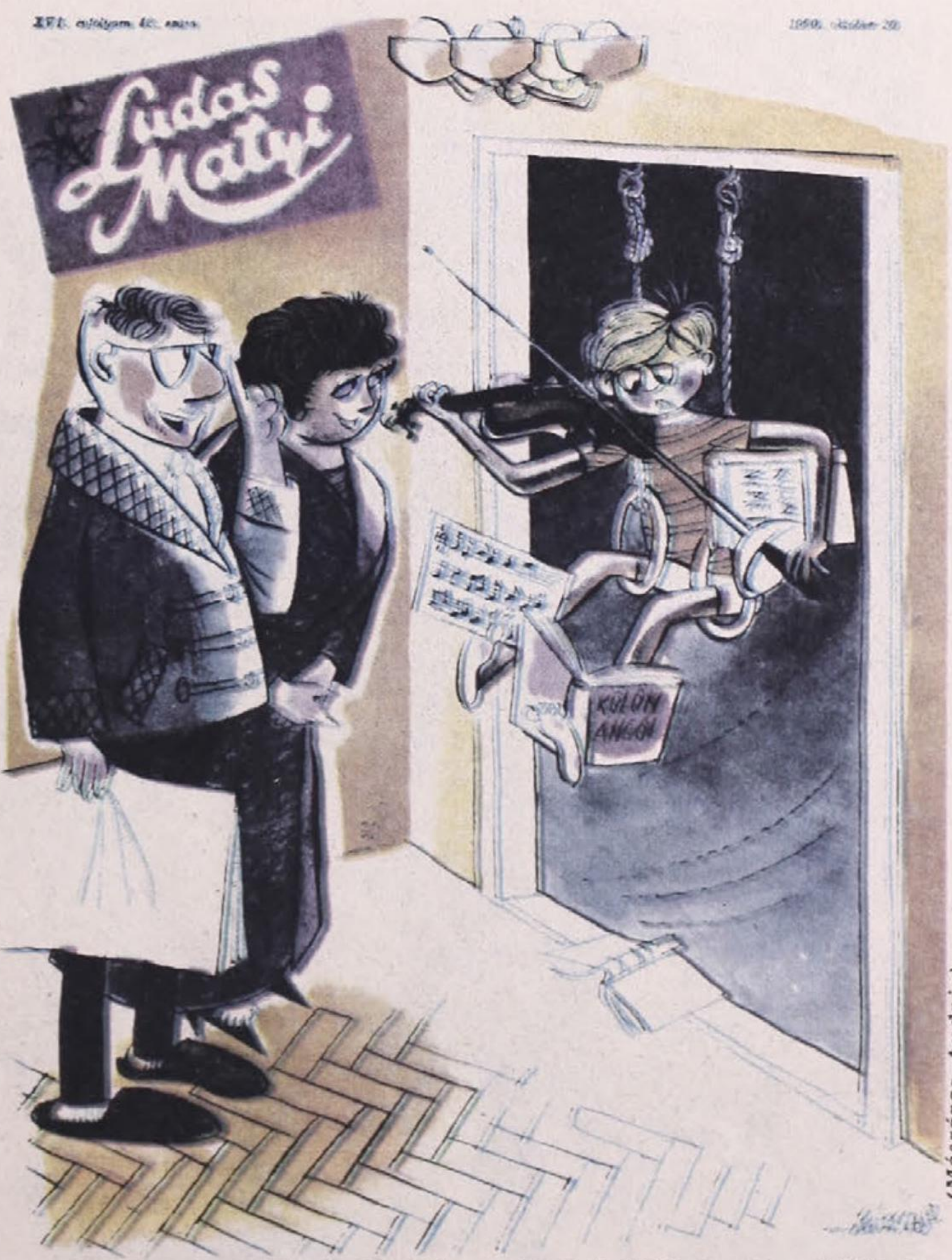
Ludas Matyi
KÜLÖN ANGOL

— Petike, ha jól viselkedel, a jövő héttől kezdve különbalettra is beíratunk!

(Mészáros András)

NEGYVEN ÉV — NEGYVEN CÍMLAP

NEGYVEN ÉV — NEGYVEN CÍMLAP

1961

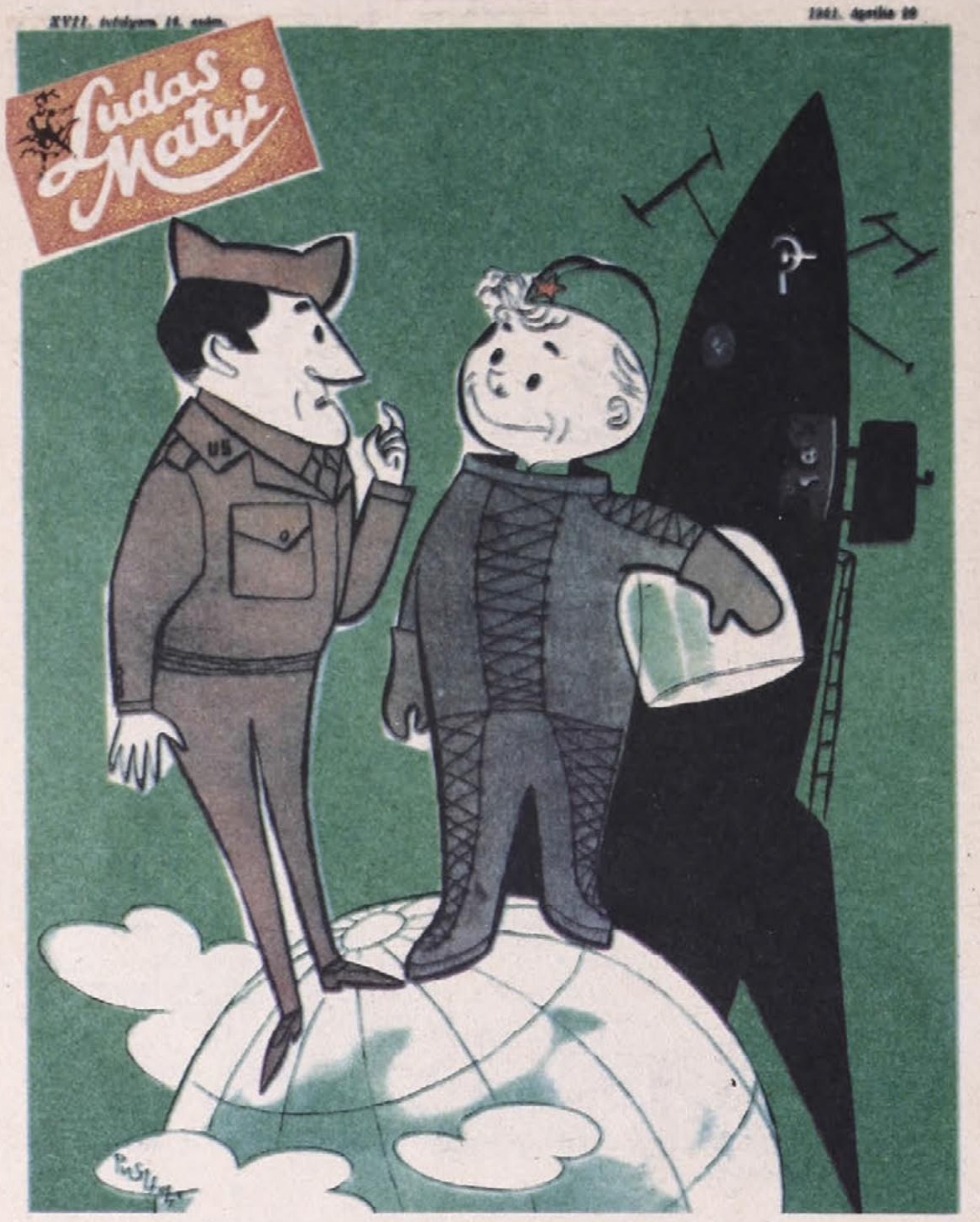
Ludas Matyi
US

— És mondd, Iván, semmi bajod nem esett?
— Semmi az égvilágon, Joe.
— Érdekes, nekem megfájdult a fejem ...

(Pusztai Pál)

1962

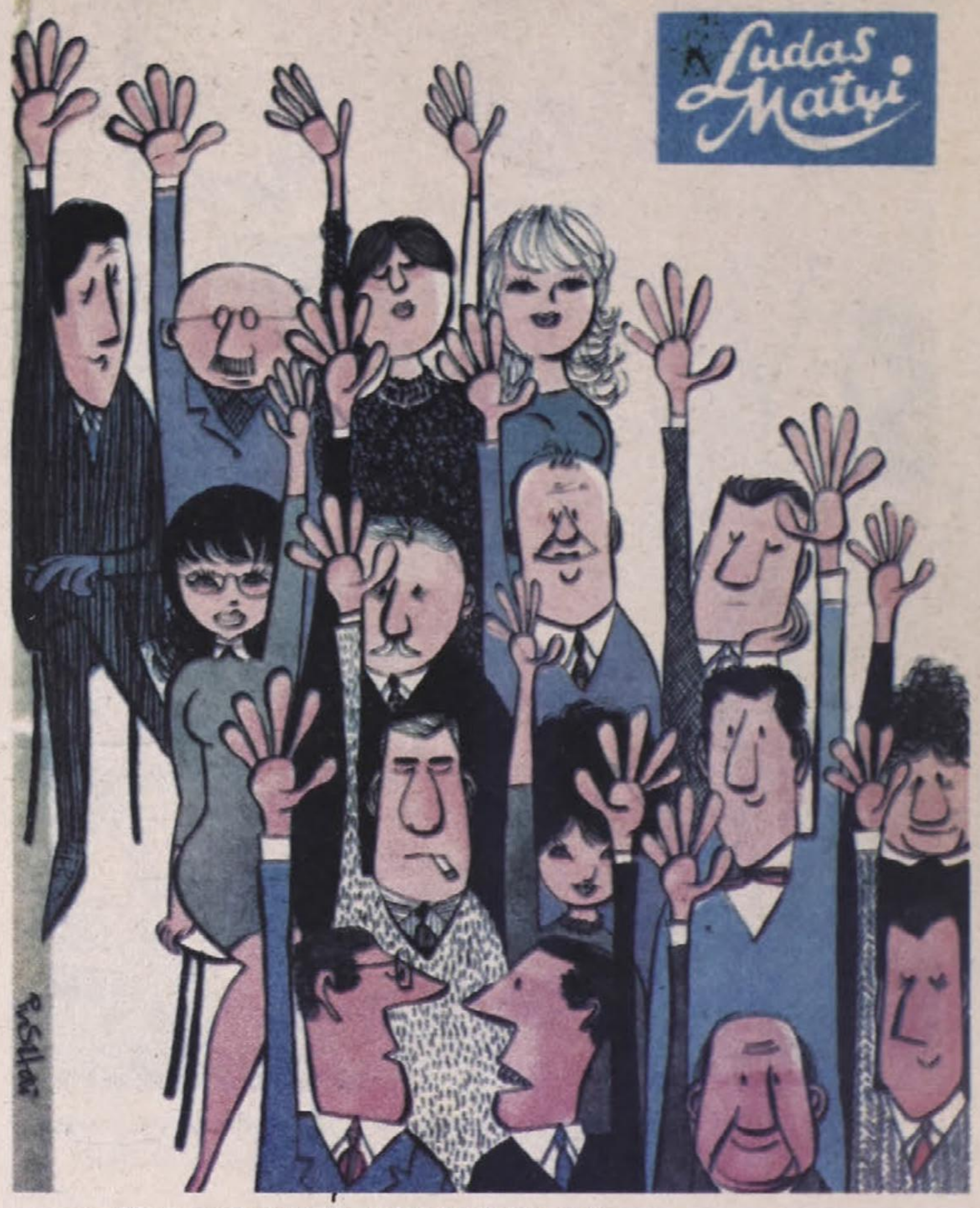
Ludas Matyi

— Mire szavazunk tulajdonképpen?
— Valakit valami társadalmi munkával bízunk meg ...

(Pusztai Pál)

1963

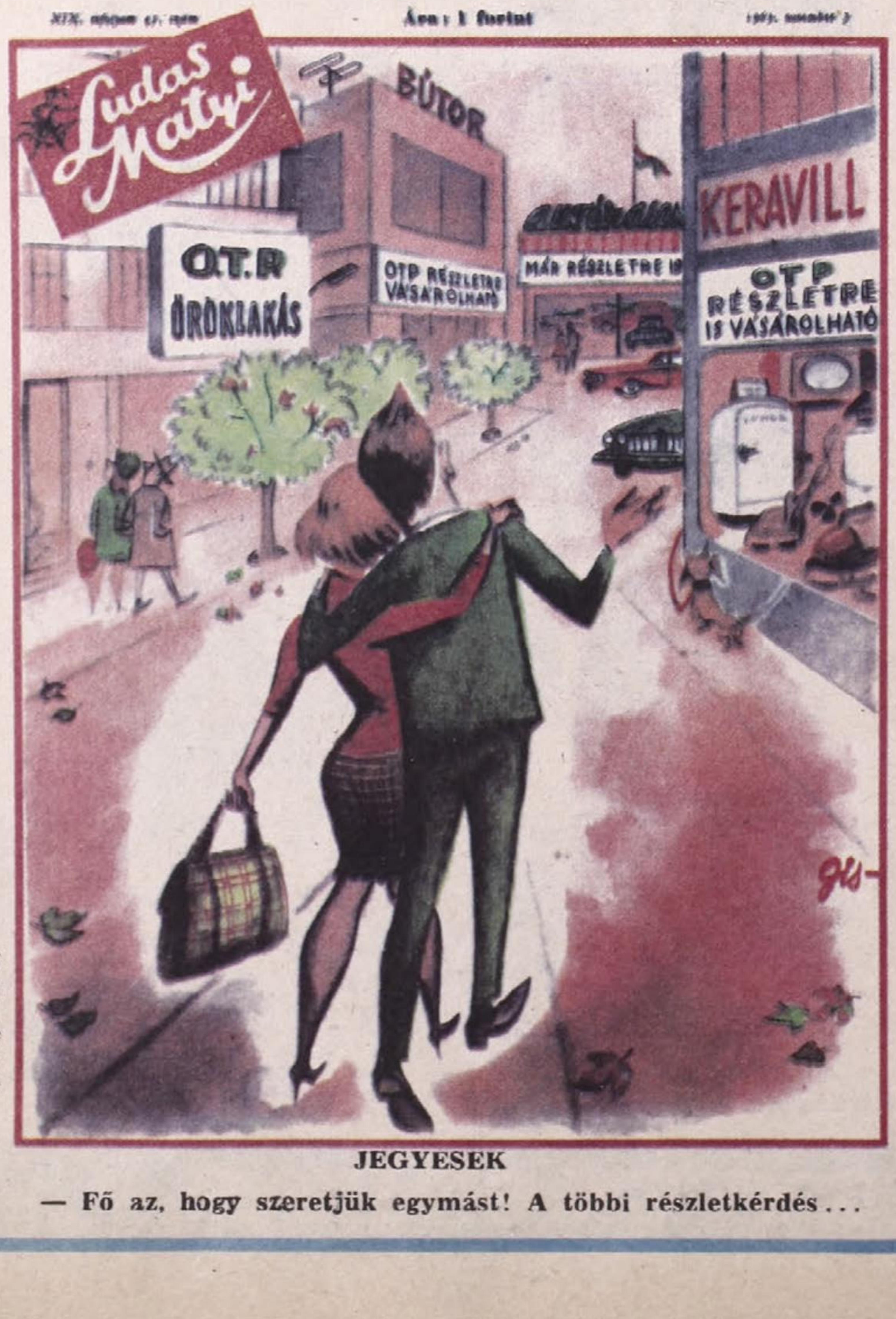
Ára: 1 forint
Ludas Matyi
BÚTOR
O.T.P
ÖRÖKLAKÁS
OTP RÉSZLETRE VÁSÁROLHATÓ
MÁR RÉSZLETRE IS
KERAVILL
OTP RÉSZLETRE IS VÁSÁROLHATÓ

JEGYESEK

— Fő az, hogy szeretjük egymást! A többi részletkérdés ...

(Szegő Gizi)

1964

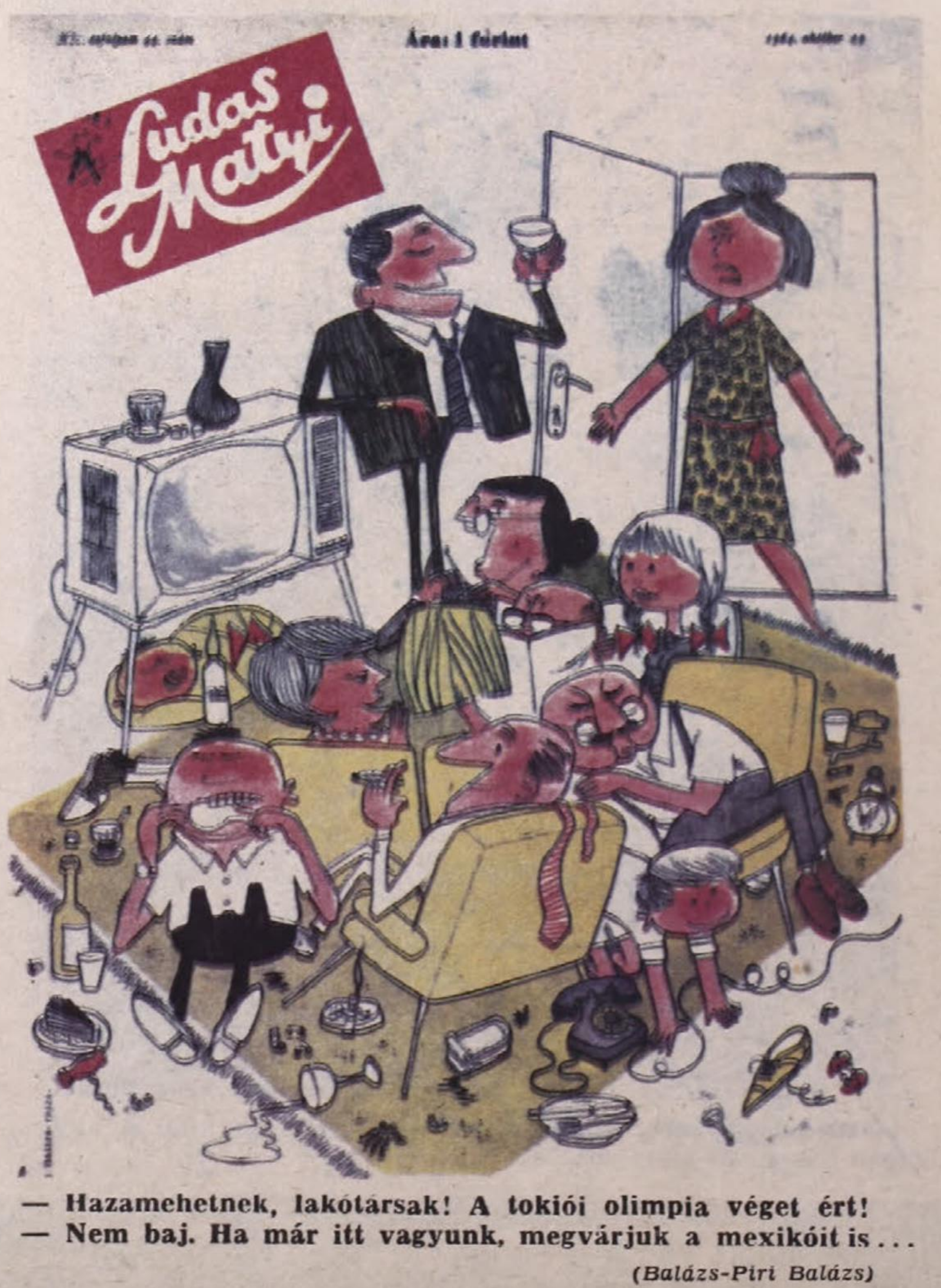
Ára: 1 forint
Ludas Matyi

— Hazamehetnek, lakótársak! A tokiói olimpia véget ért!
— Nem baj. Ha már itt vagyunk, megvárjuk a mexikóit is ...

(Balázs-Piri Balázs)

1965

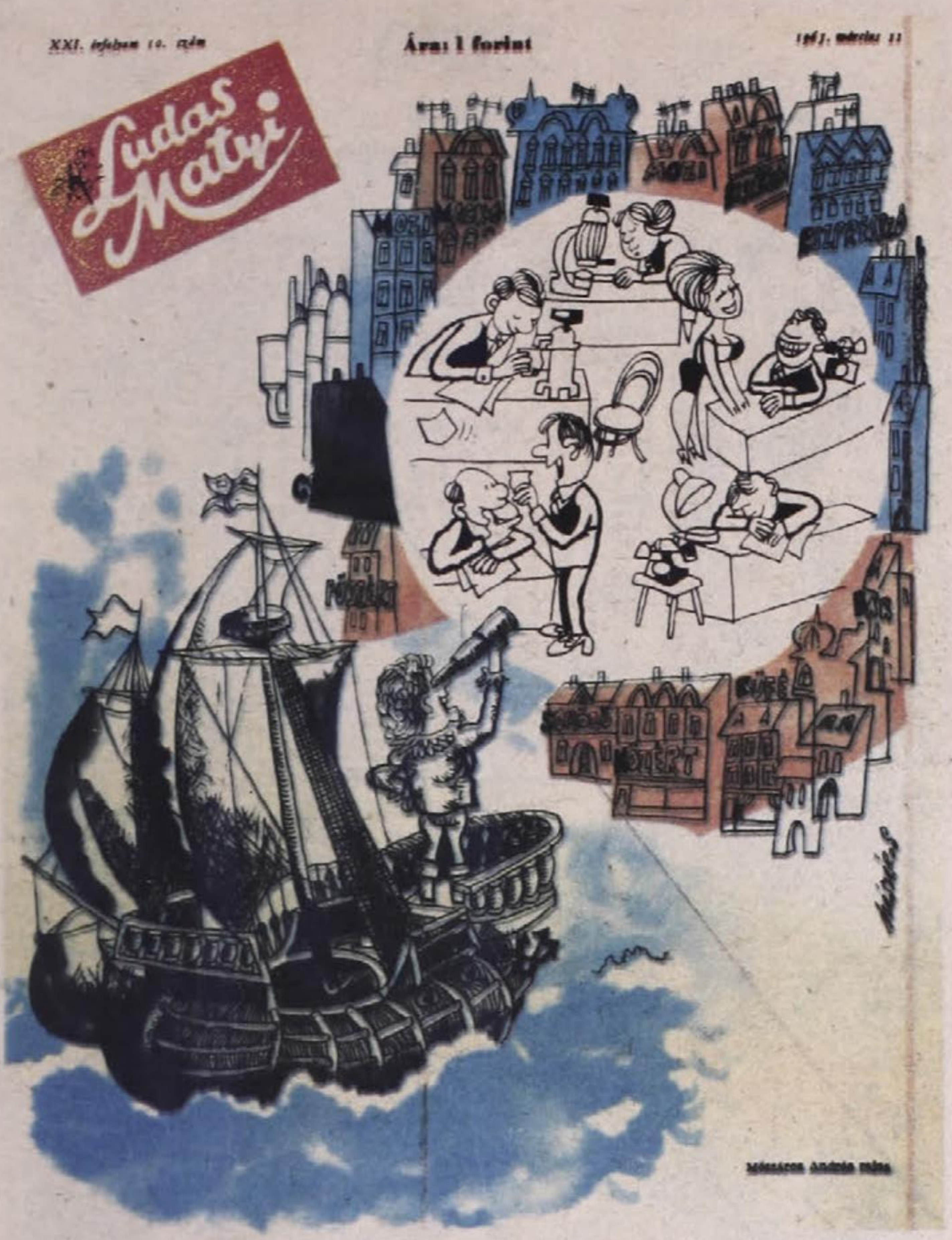
XXI. évfolyam 10. szám
Ára: 1 forint
1965. március 11
Ludas Matyi
Mészáros András rajza

KOLUMBUSZ MAGYARORSZÁGON

— No nézd csak! Felfedeztem Amerikát!

(Mészáros András)

1966

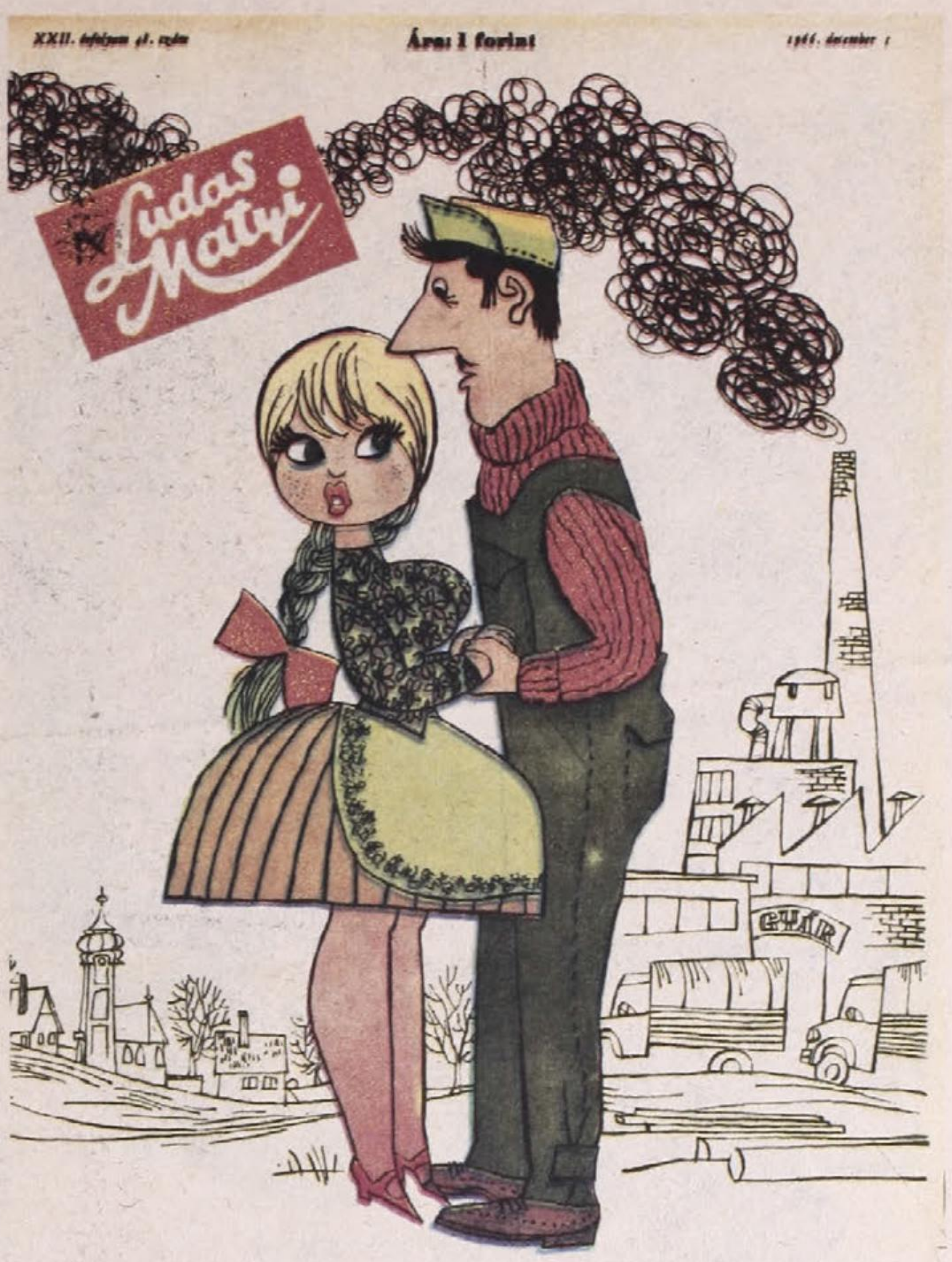
Ára: 1 forint
Ludas Matyi
GYÁR

— Ne mesélj nekem, Jani, nem a szíved hozott vissza, hanem a gyár költözött ide a faluba.

(Pusztai Pál)

1967

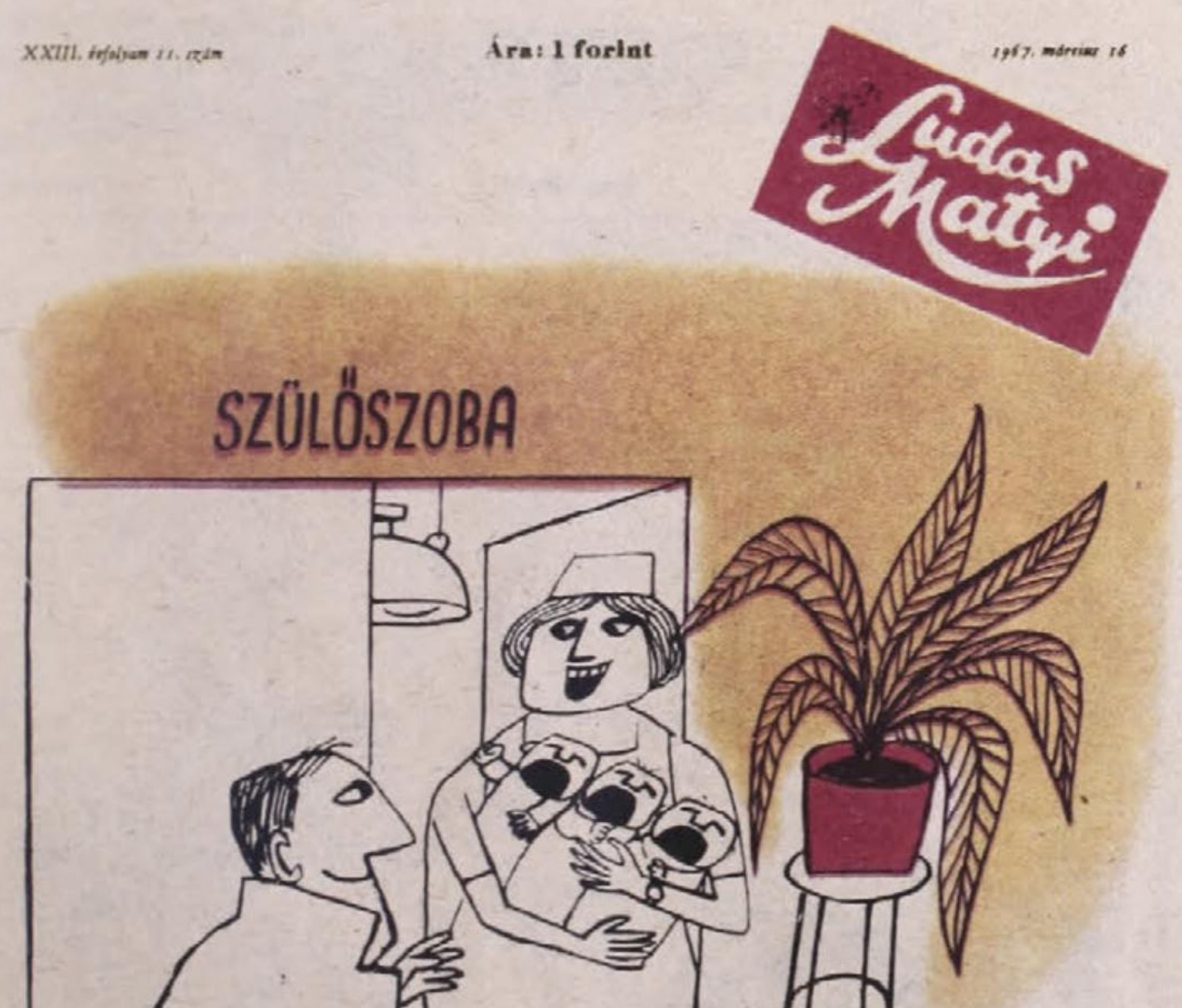
XXIII. évfolyam 11. szám
Ára: 1 forint
1967. március 16
Ludas Matyi
SZÜLŐSZOBA
Várnai György rajza

GYERMEKGONDOZÁSI SEGÉLY

— Gratulálok! Havi ezernyolcszáz forintjuk született!

(Várnai György)

1968

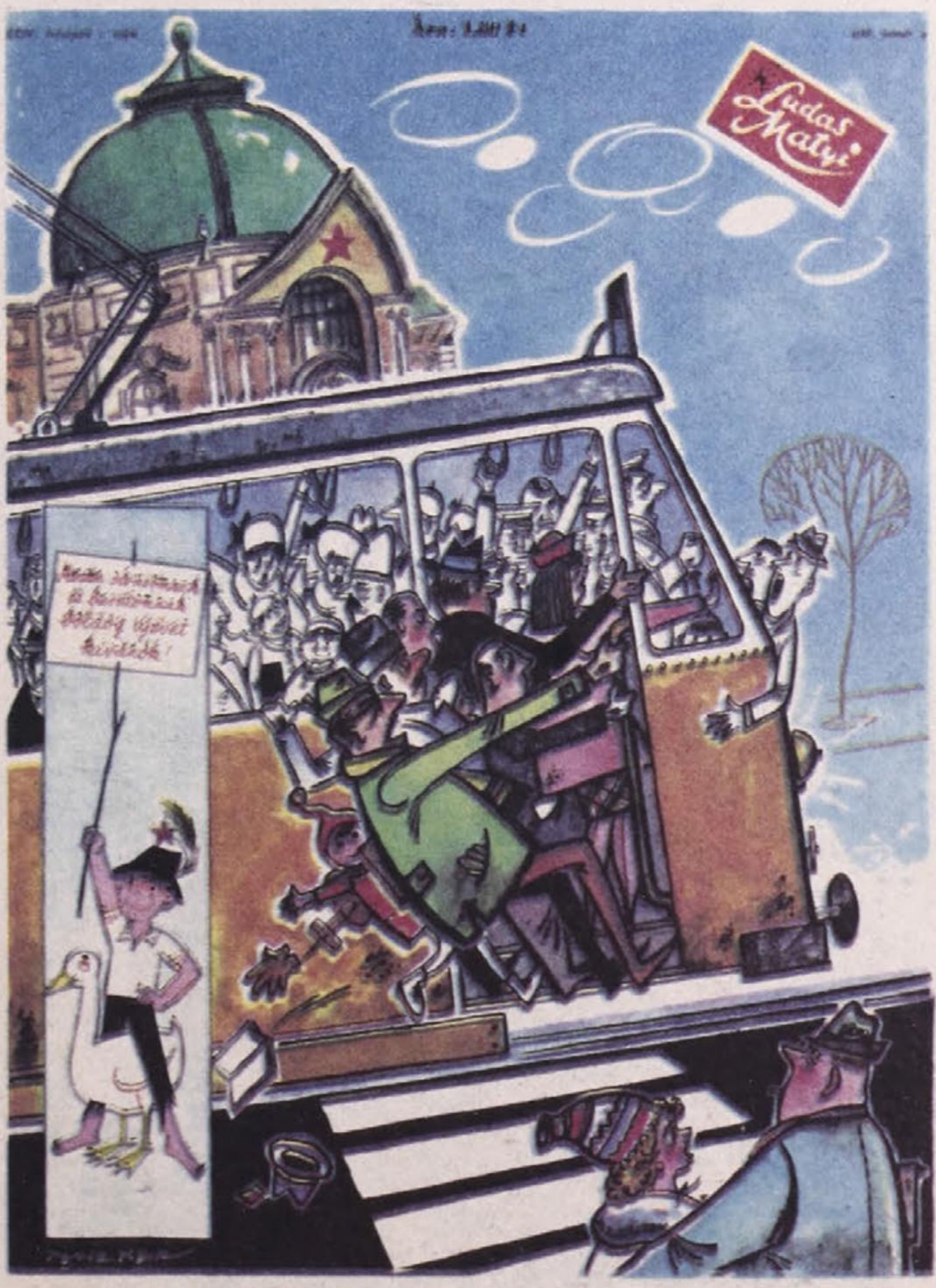
Ludas Matyi

(Toncz Tibor)

— Már négy napja dolgoznak az új mechanizmusban és még mindig nincs kocsijuk . . .

NEGYVEN ÉV — NEGYVEN CÍMLAP

NEGYVEN ÉV — NEGYVEN CÍMLAP

1969

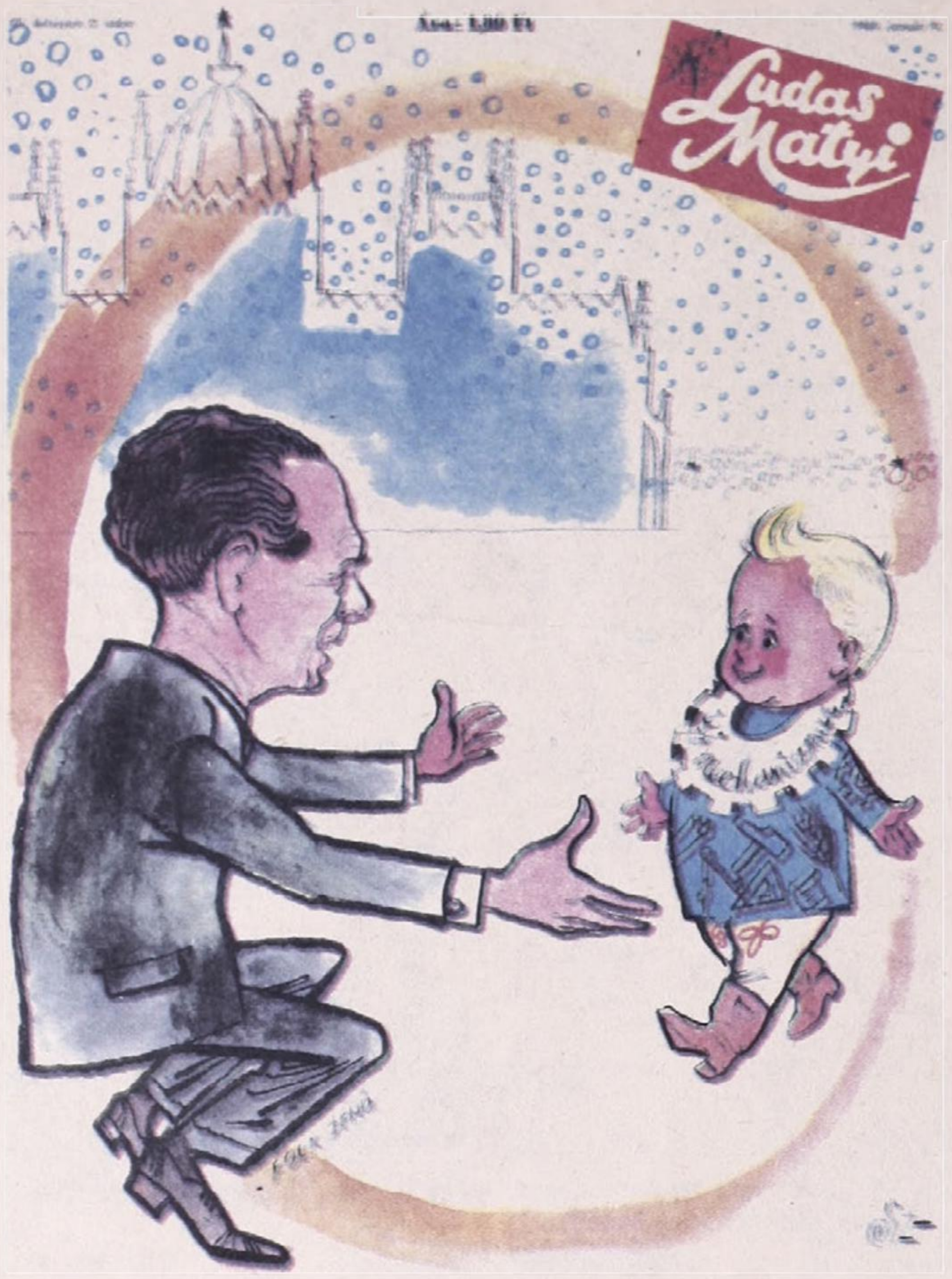
Ára: 1,80 Ft
Ludas Matyi

(Szűr-Szabó József)

AZ ELSŐ SZÜLETÉSNAP
Jár a baba, jár . . .

1970

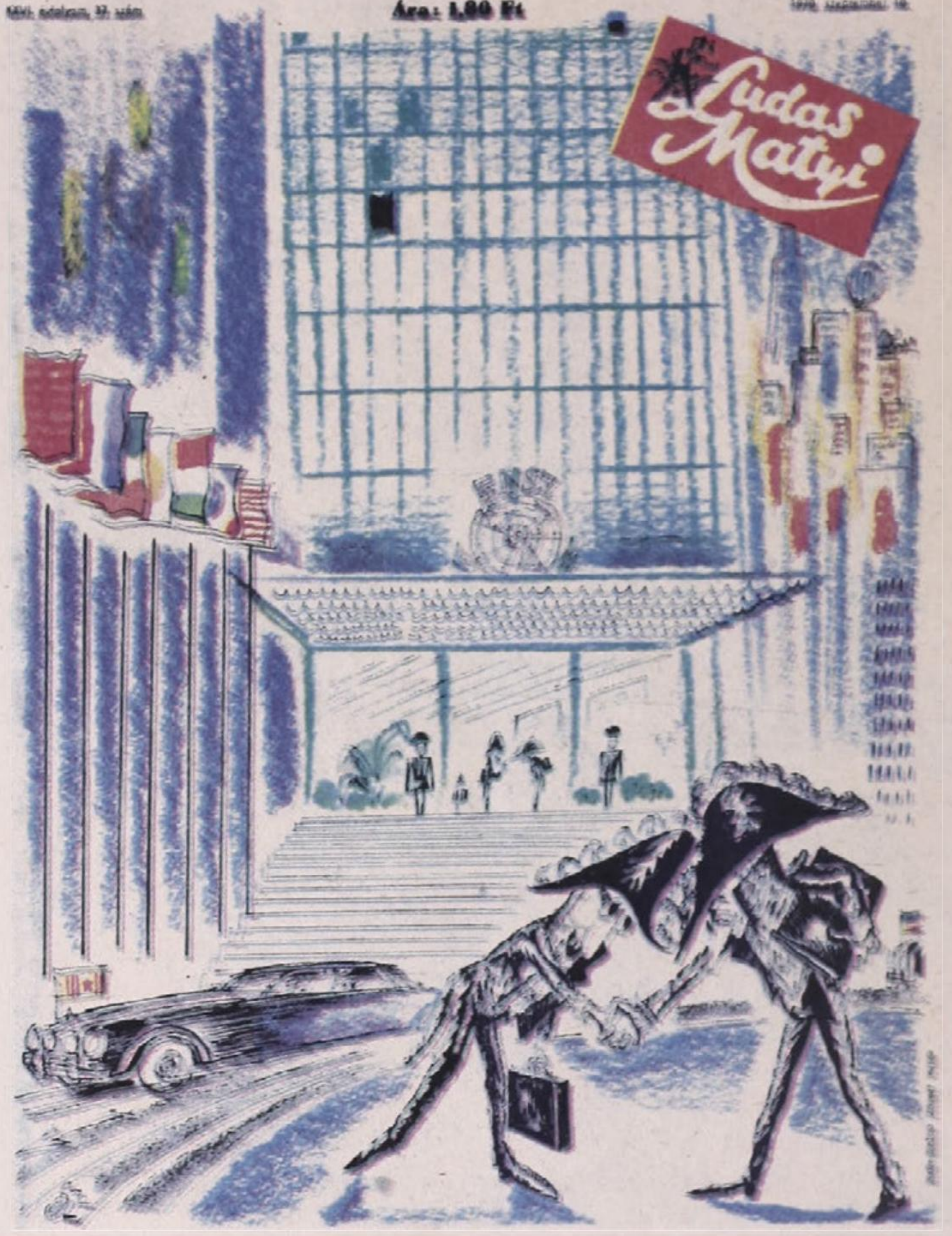
Ára: 1,80 Ft
Ludas Matyi

(Szűr-Szabó József)

AZ ENYHÜLÉS JELE
— Összejöhetnénk egyszer családostól is . . .

1971

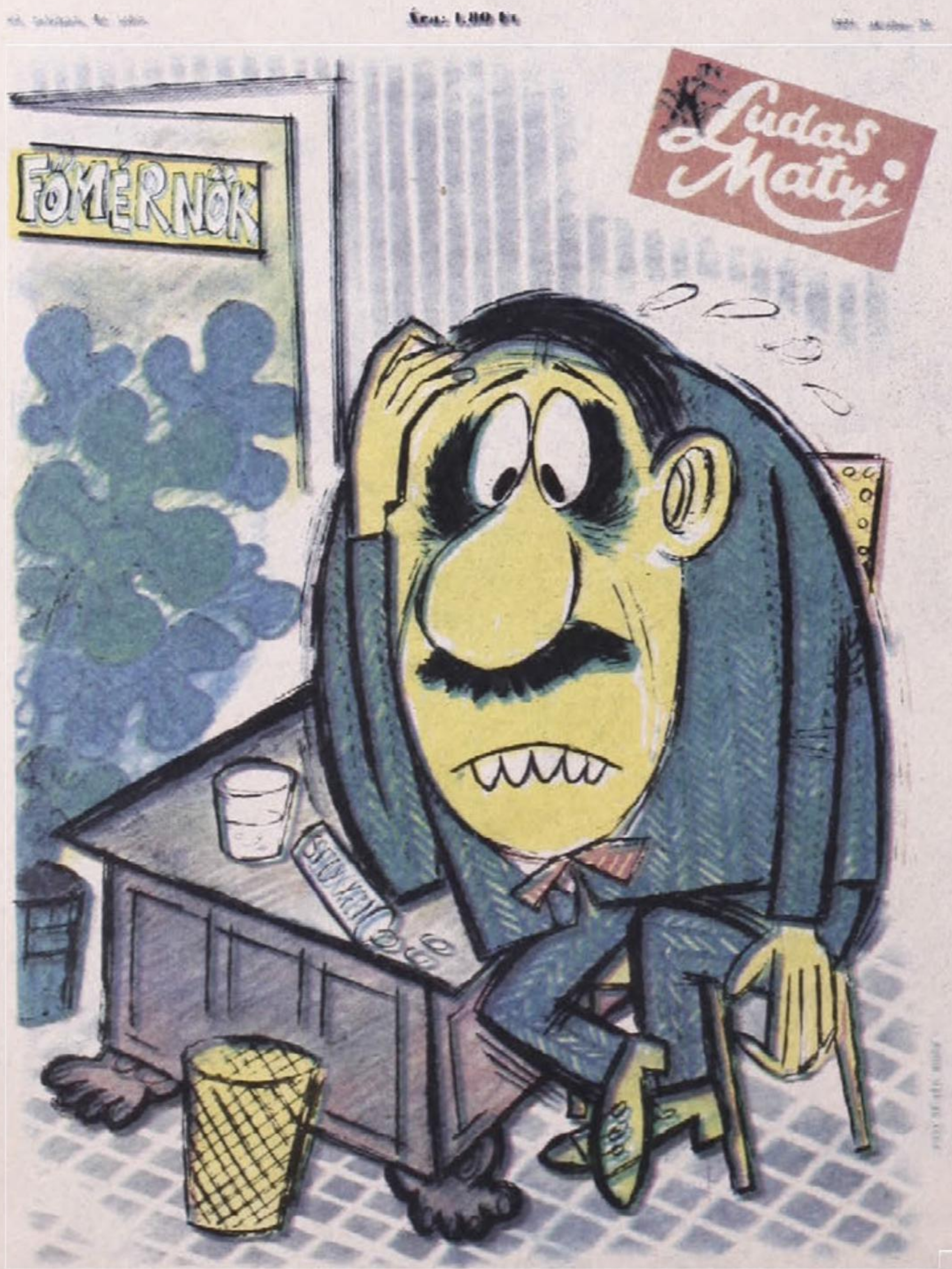
Ára: 1,80 Ft
Ludas Matyi
FŐMÉRNÖK

(Fülöp György)

— Mindennek vége! Nemcsak a feleségemet csábították el, hanem a művezetőmet is . . .

1972

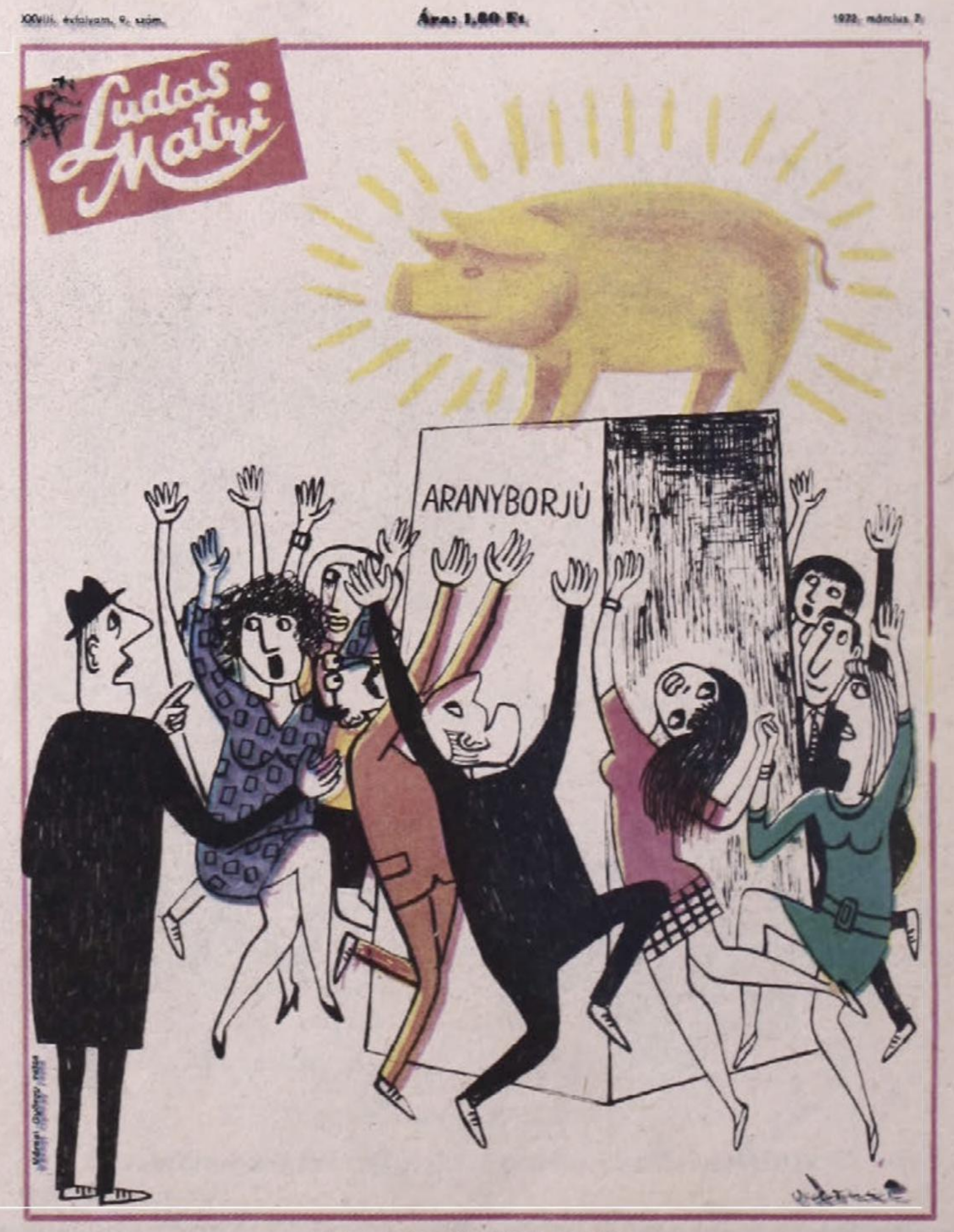
XXVIII. évfolyam, 9. szám.
Ára: 1,80 Ft
Ludas Matyi
ARANYBORJÚ

(Várnai György)

— Ez maguknál borjú?
— Nálunk igen.

1973

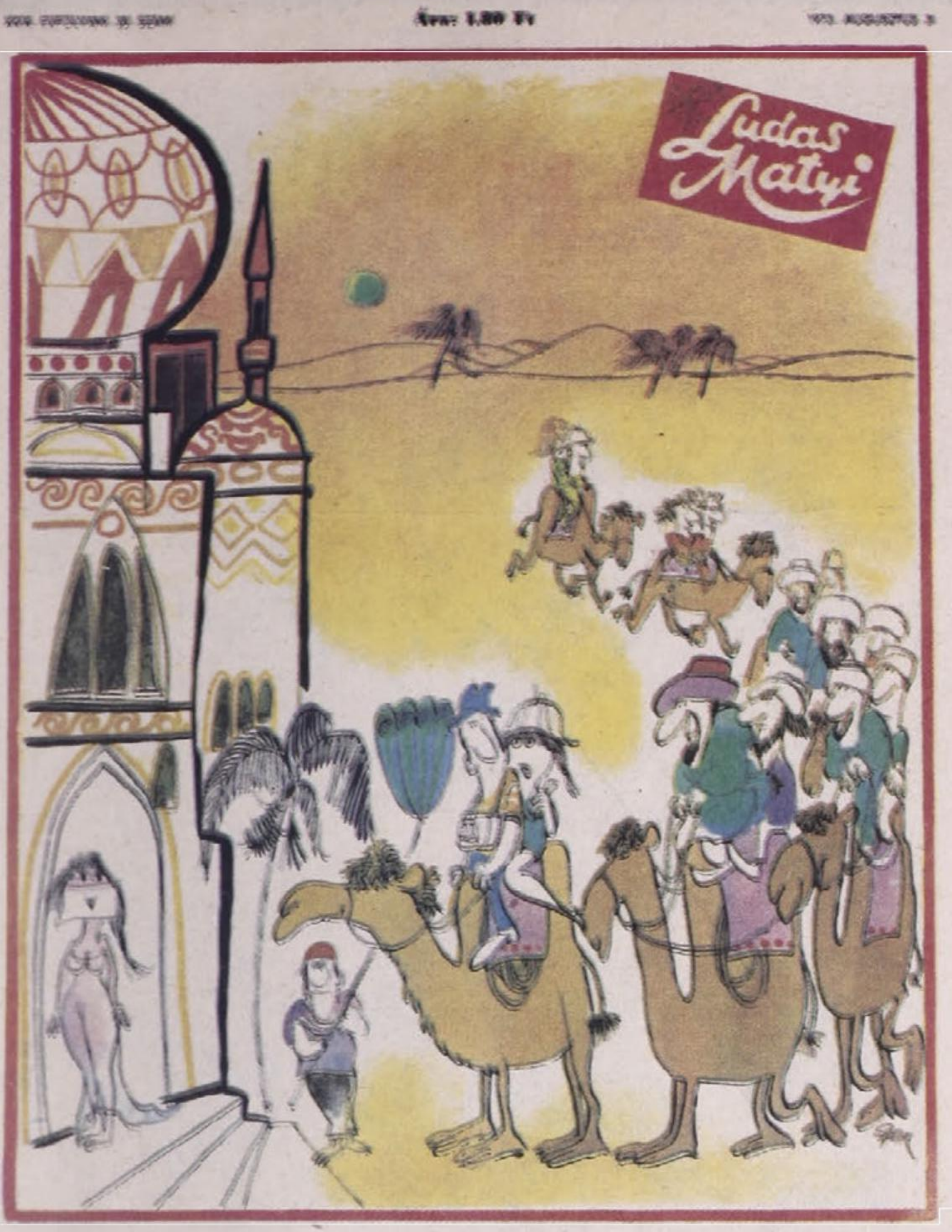
Ára: 1,80 Ft
Ludas Matyi

MAGYAR TURISTÁK

— Megüt a guta, mögöttünk jönnek Kovácsék a Nagymező utcából!

(*Sajdik Ferenc*)

1974

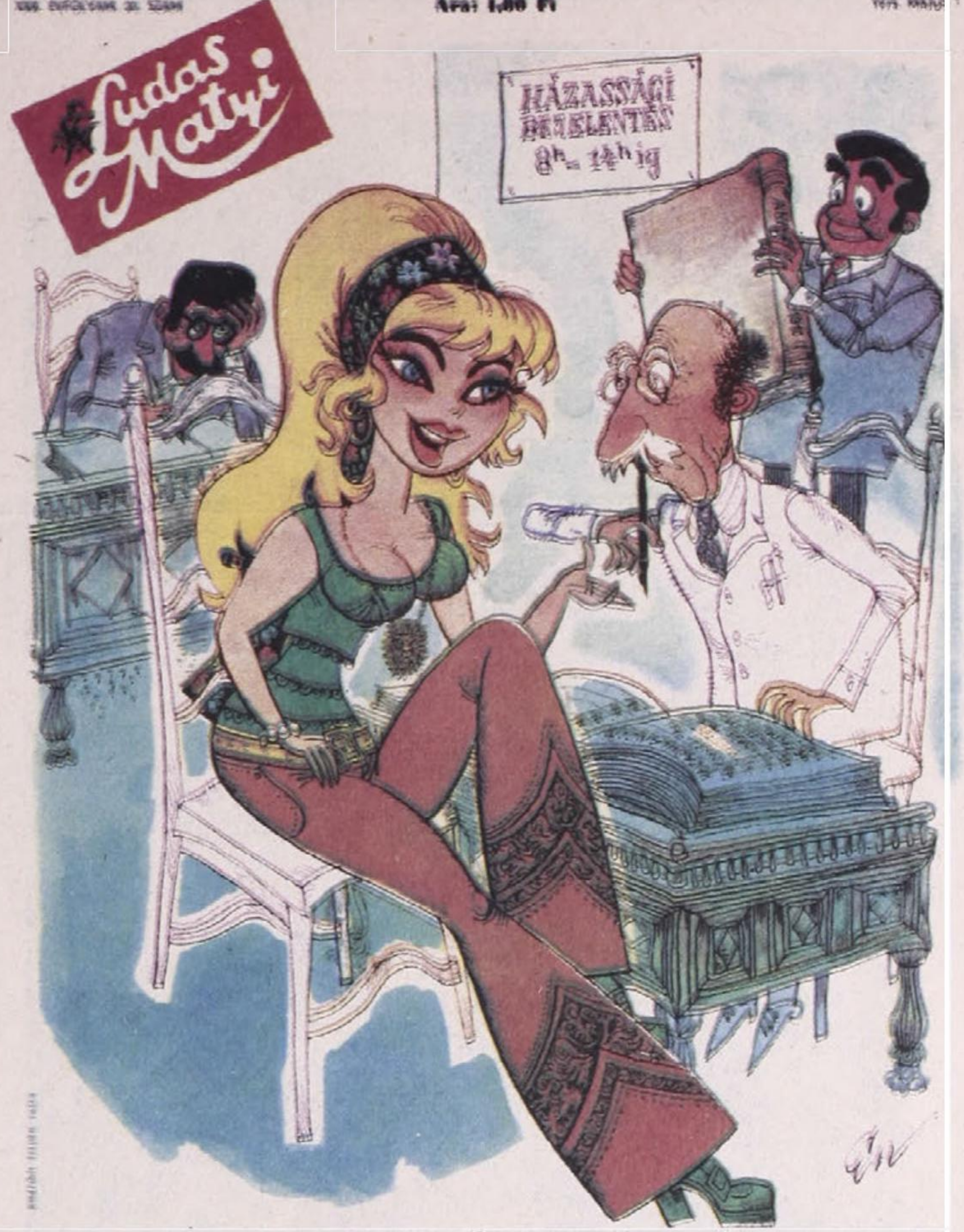
Ára: 1,80 Ft
Ludas Matyi
HÁZASSÁGI BEJELENTÉS 8h–14h-ig

30 NAPOS VÁRAKOZÁSI IDŐ

— Szeretném bejelenteni házasságkötési szándékomat!
— És ki a férjjelölt?
— Addigra kiderül . . .

(*Endrődi István*)

1975

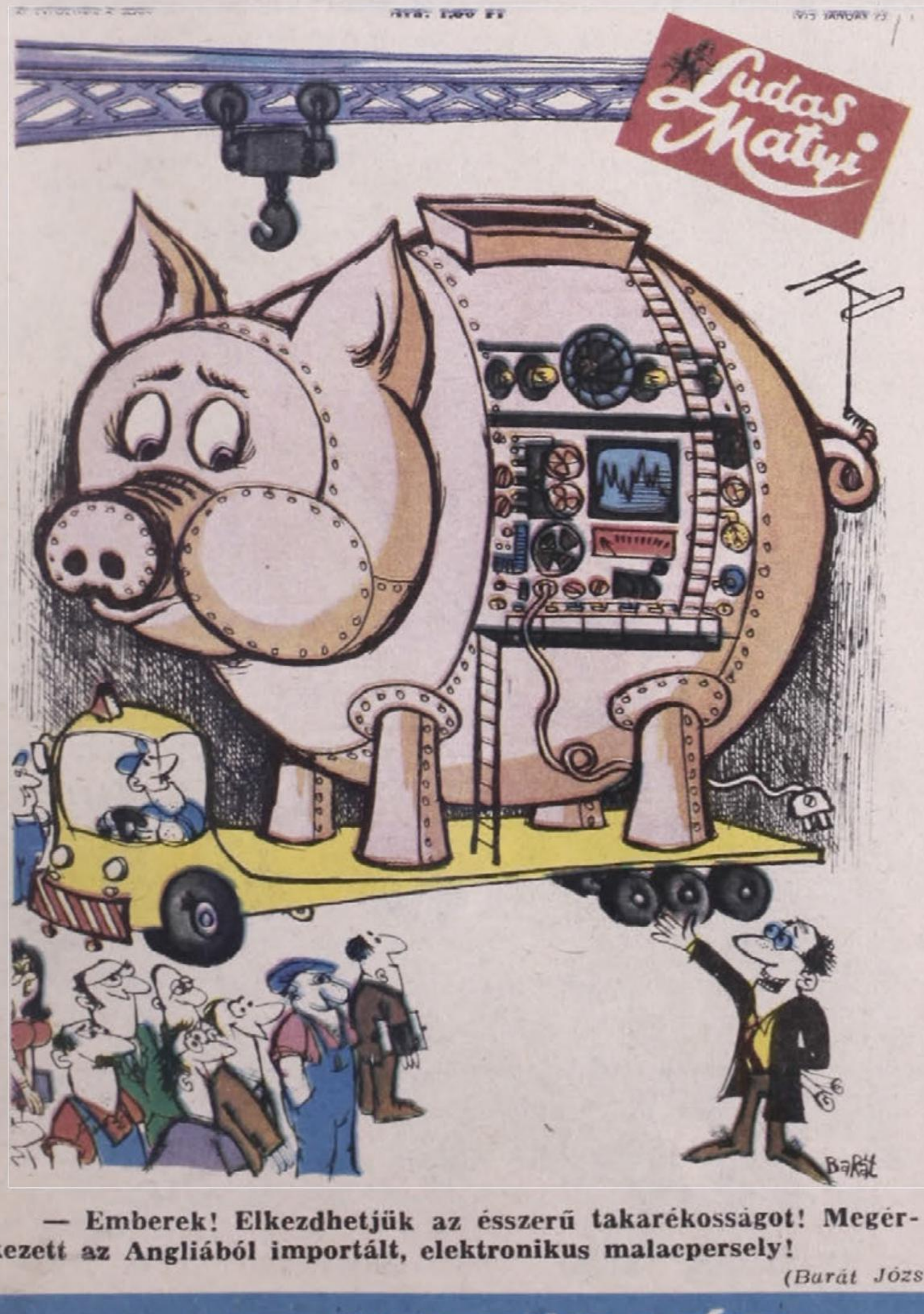
Ludas Matyi

— Emberek! Elkezdhetjük az ésszerű takarékosságot! Megérkezett az Angliából importált, elektronikus malacpersely!

(*Barát József*)

1976

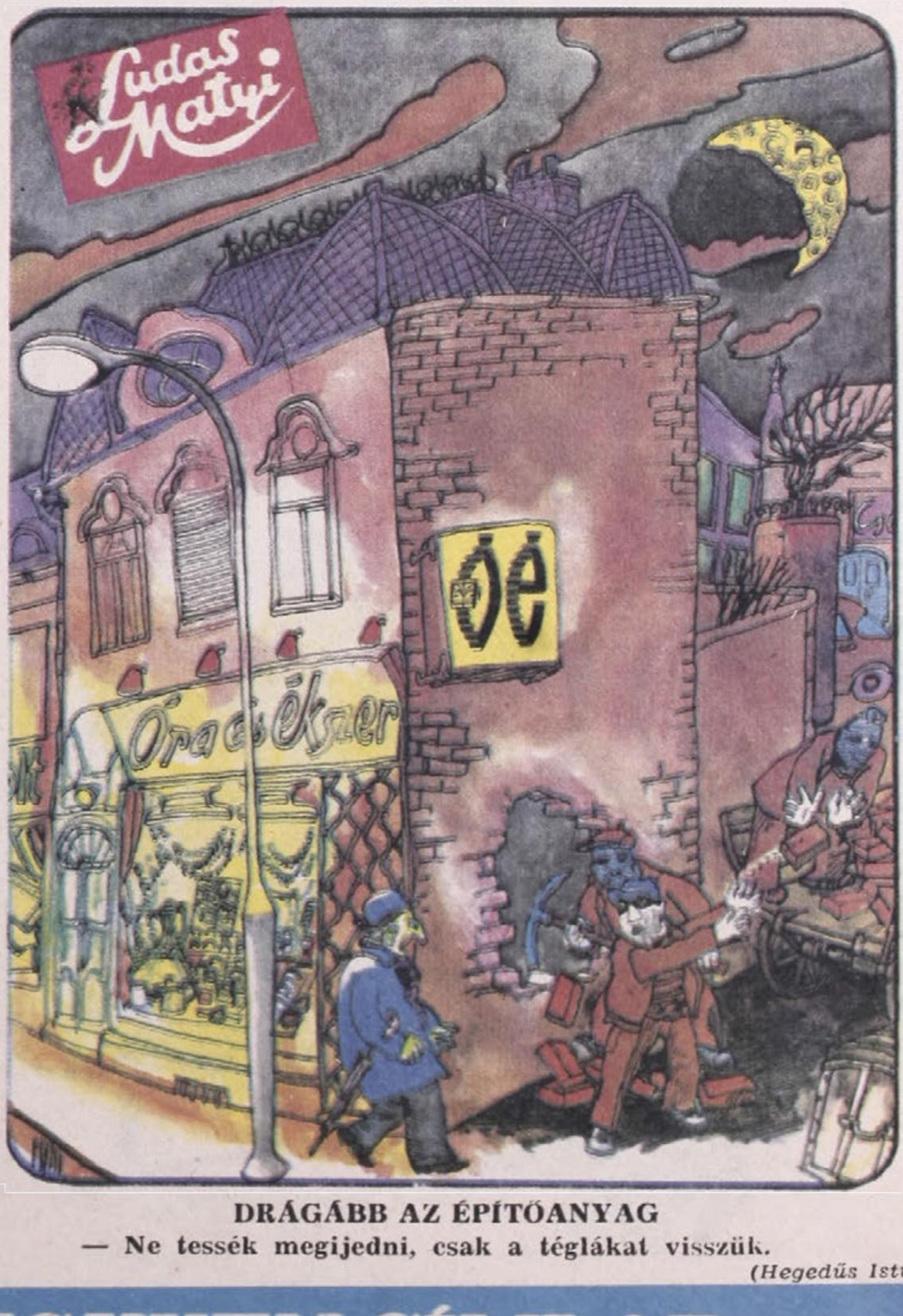
Ludas Matyi
ÓÉ
Óra és ékszer

DRÁGÁBB AZ ÉPÍTŐANYAG

— Ne tessék megijedni, csak a téglákat visszük.

(*Hegedűs István*)

NEGYVEN ÉV — NEGYVEN CÍMLAP

NEGYVEN ÉV — NEGYVEN CÍMLAP

1977

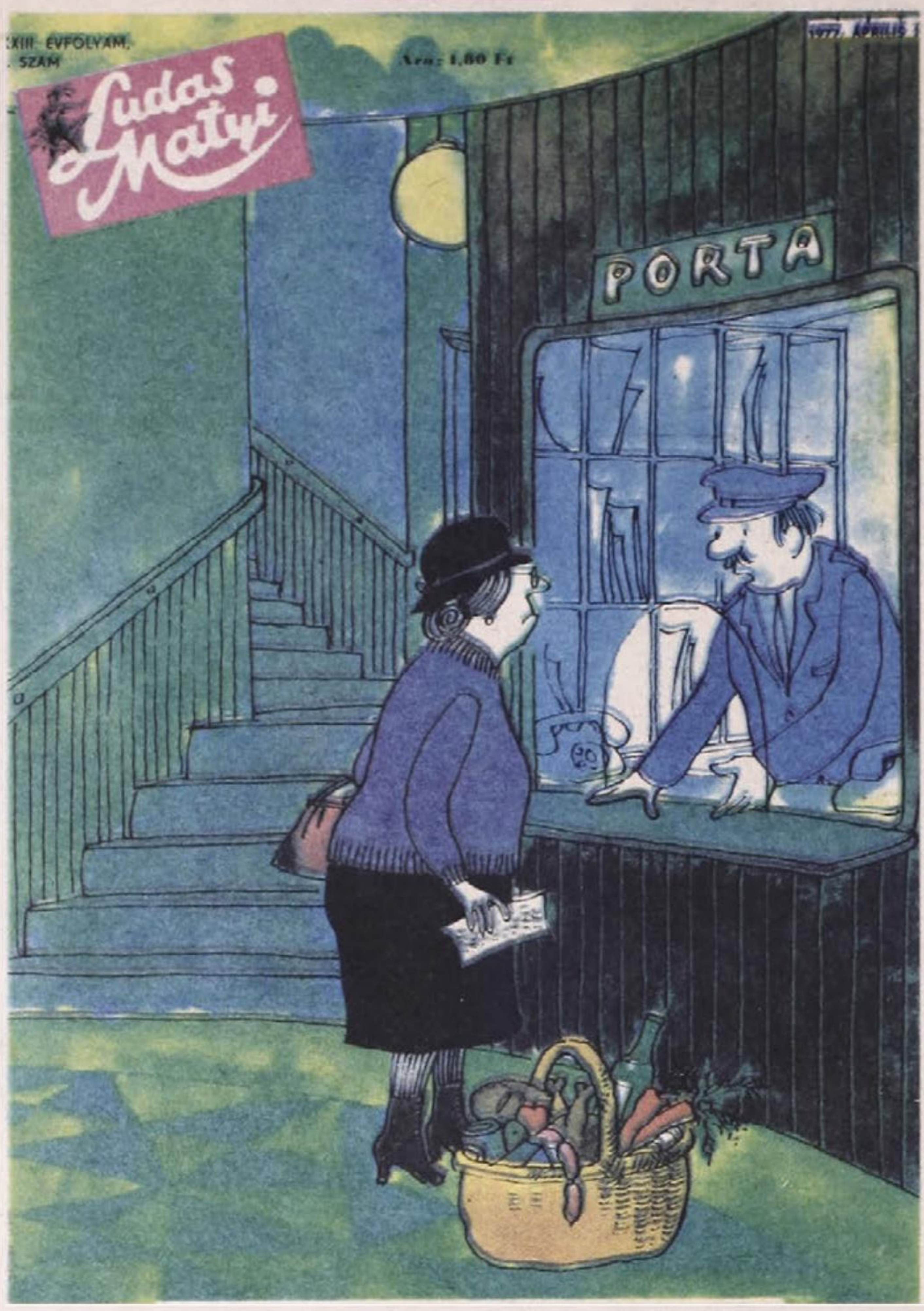
XXIII. ÉVFOLYAM,
SZÁM
Ára: 1,80 Ft
1977. ÁPRILIS
Ludas Matyi
PORTA

— Mégis, milyen ügyben tetszik keresni Csikós Nagy Bélát?

(Brenner György)

1978

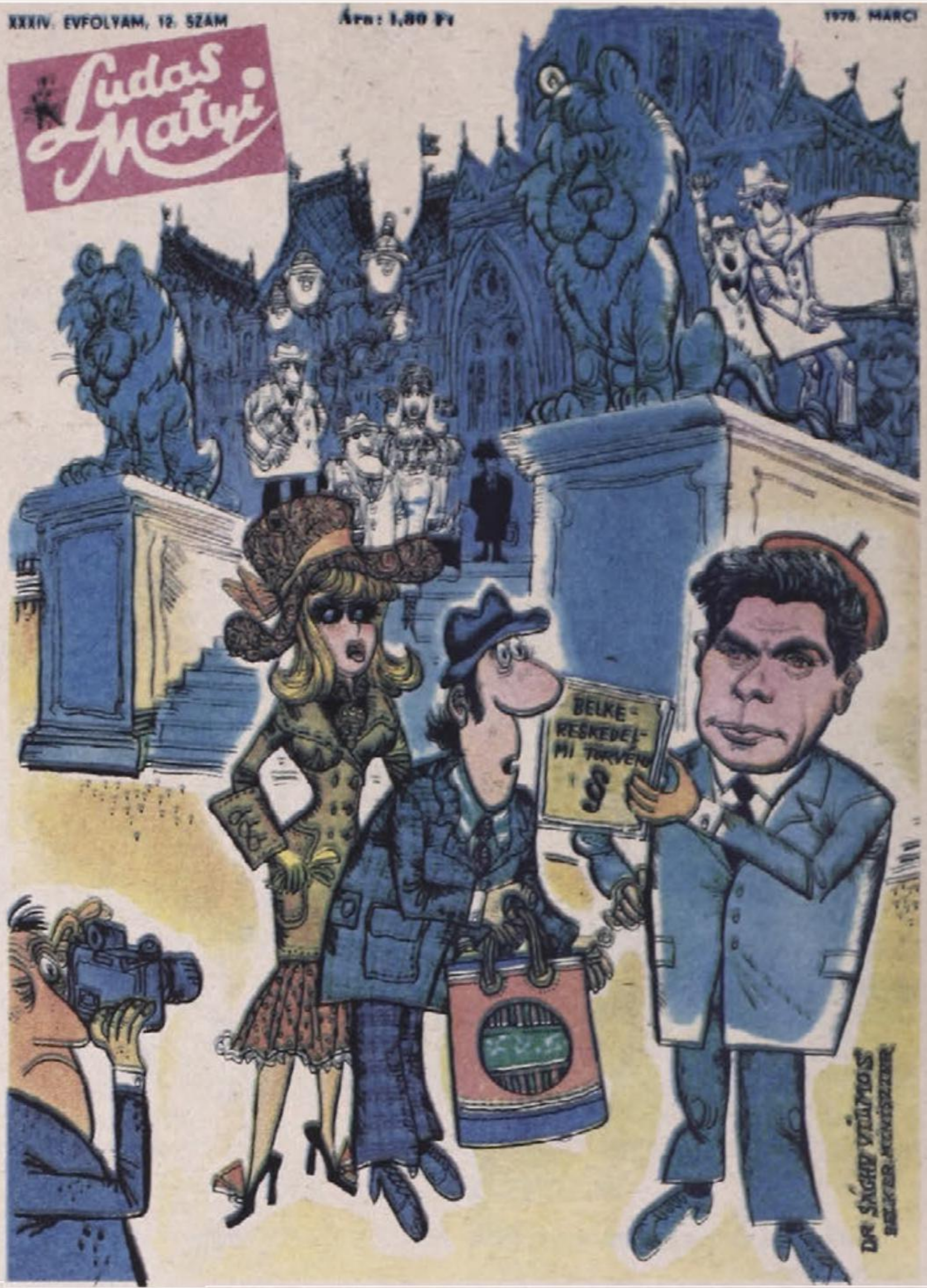
XXXIV. ÉVFOLYAM, 12. SZÁM
Ára: 1,80 Ft
1978. MÁRC
Ludas Matyi
BELKE-RESKEDEL-MI TÖRVÉNY
§
DR. SÁGHY VILMOS
BELKER. MINISZTER

— És tessék mondani, ennek a törvénynek mennyi a szavatossági ideje?

(Endrődi István)

1979

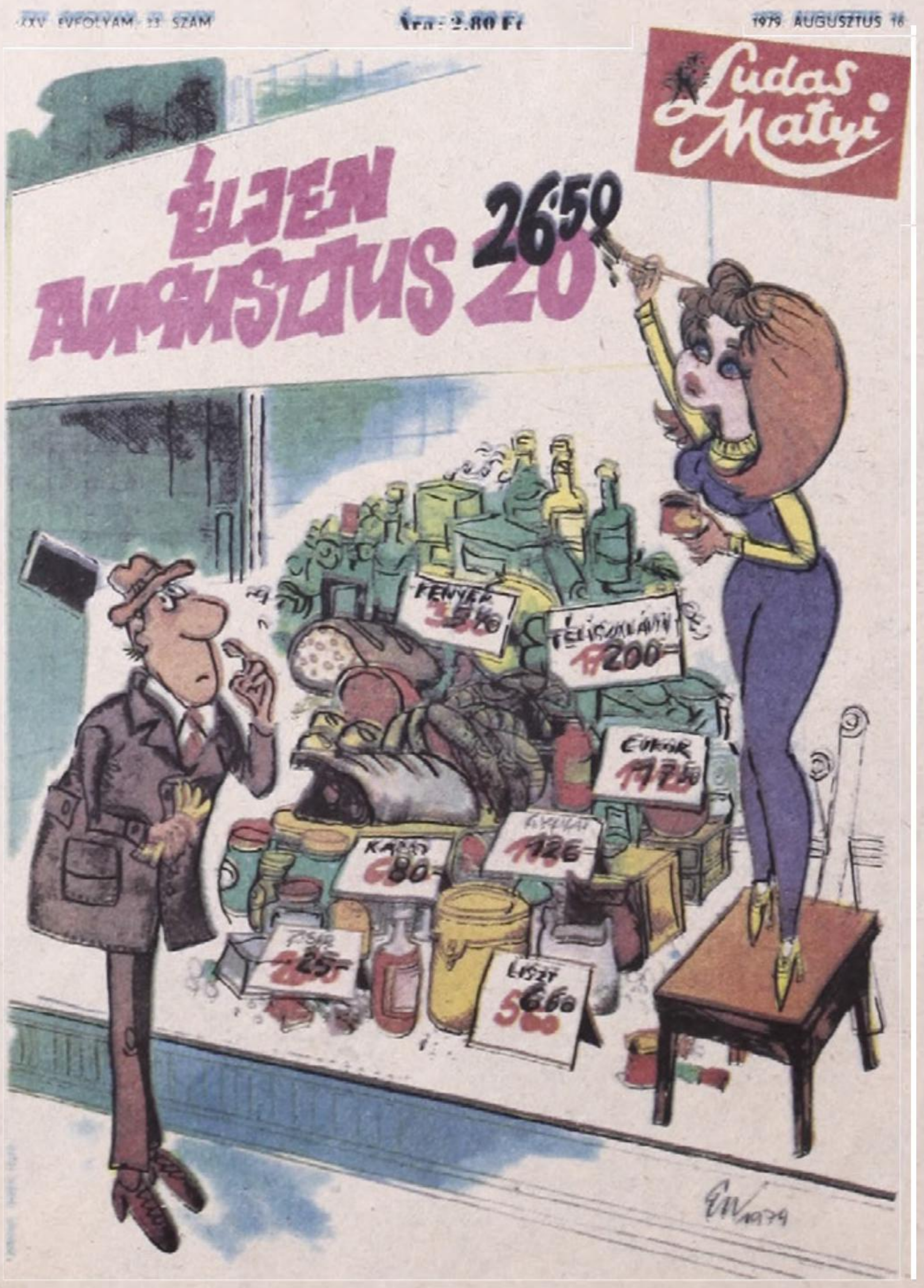
XXV. ÉVFOLYAM, 33. SZÁM
Ára: 2,80 Ft
1979. AUGUSZTUS 16
Ludas Matyi
ÉLJEN AUGUSZTUS 20
26,50
CUKOR
LISZT
6,60
5,60
EV 1979

(Endrődi István)

1980

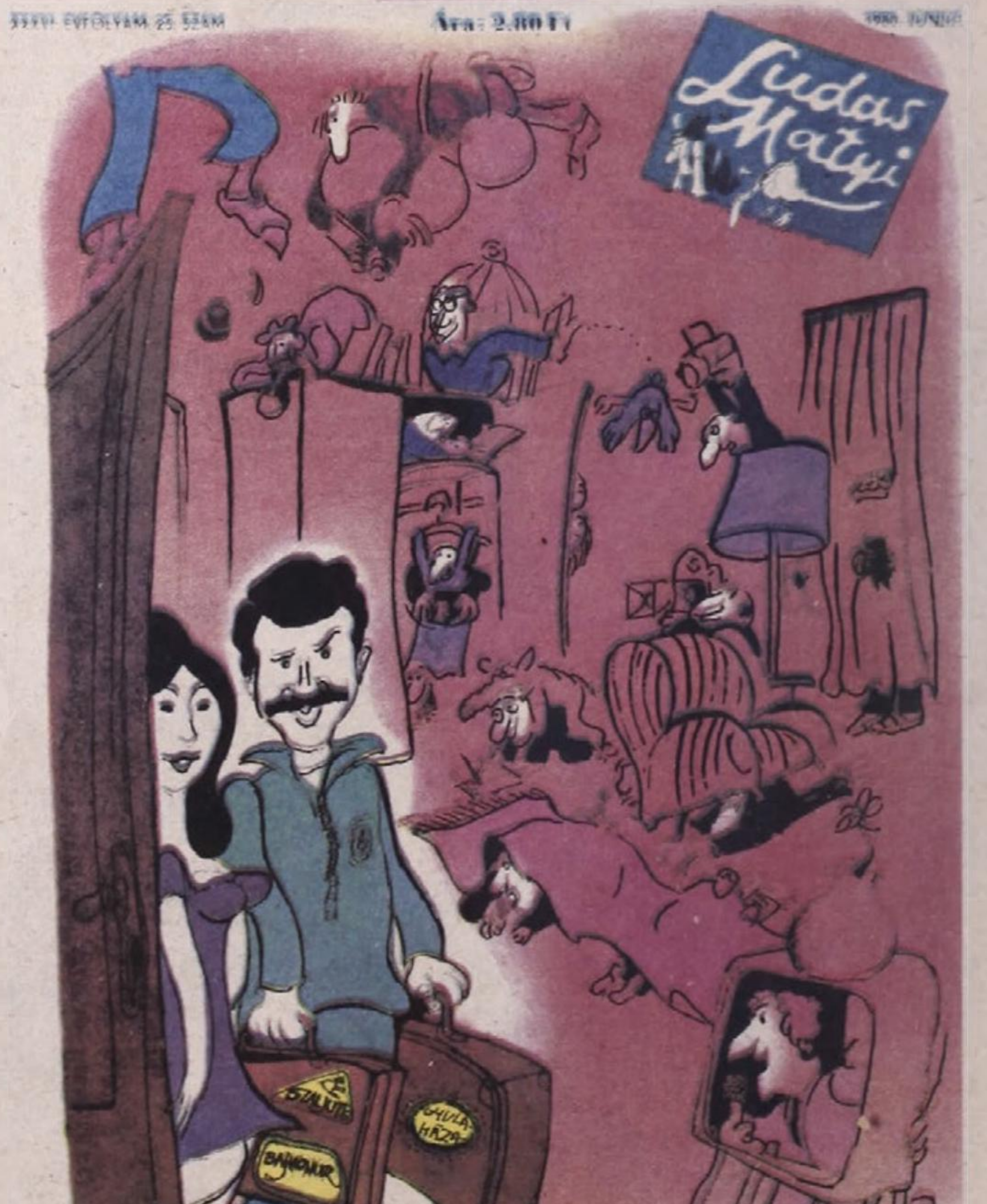
Ára: 2,80 Ft
Ludas Matyi
ÚJRA ITTHON

ÚJRA ITTHON

— Végre magunk között lehetünk . . .

(Sajdik Ferenc)

1981

XXVII. EVFOLYAM, 39. SZAM Ára: 3,– Ft 1981. SZEPTEMBER 24.

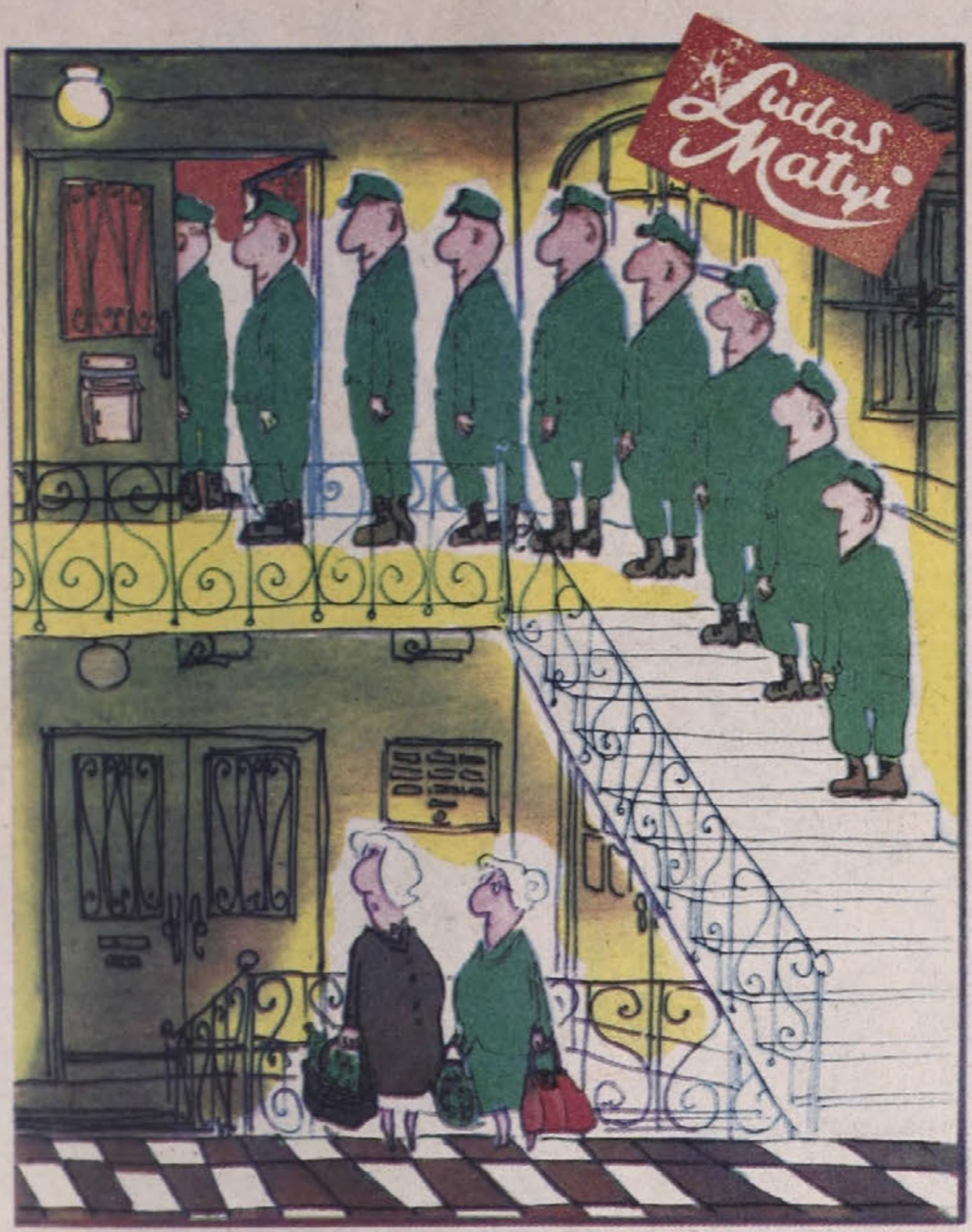
Ludas Matyi

— Már Kovácsné is mindenre a katonaságot veszi igénybe!

(Lehoczki István)

1982

EVFOLYAM, 2. SZAM Ára: 3,– Ft 1982. JANUAR 14

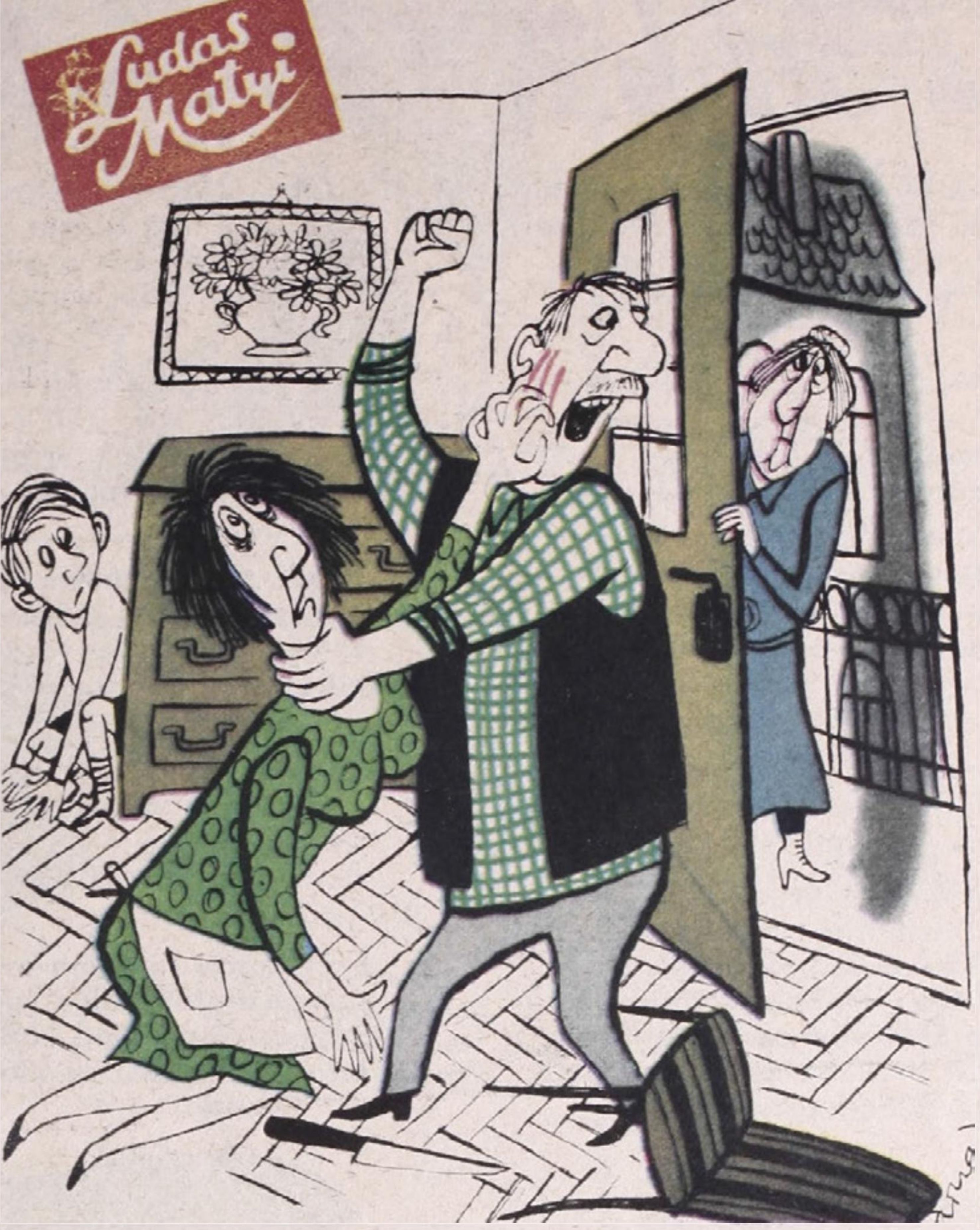
Ludas Matyi

— Amióta ötnapos munkahét van, több időt tudok szentelni a családomnak.

(Várnai György)

1983

EVFOLYAM. 27. SZAM Ára: 3,– Ft 1983. JULIUS 7.

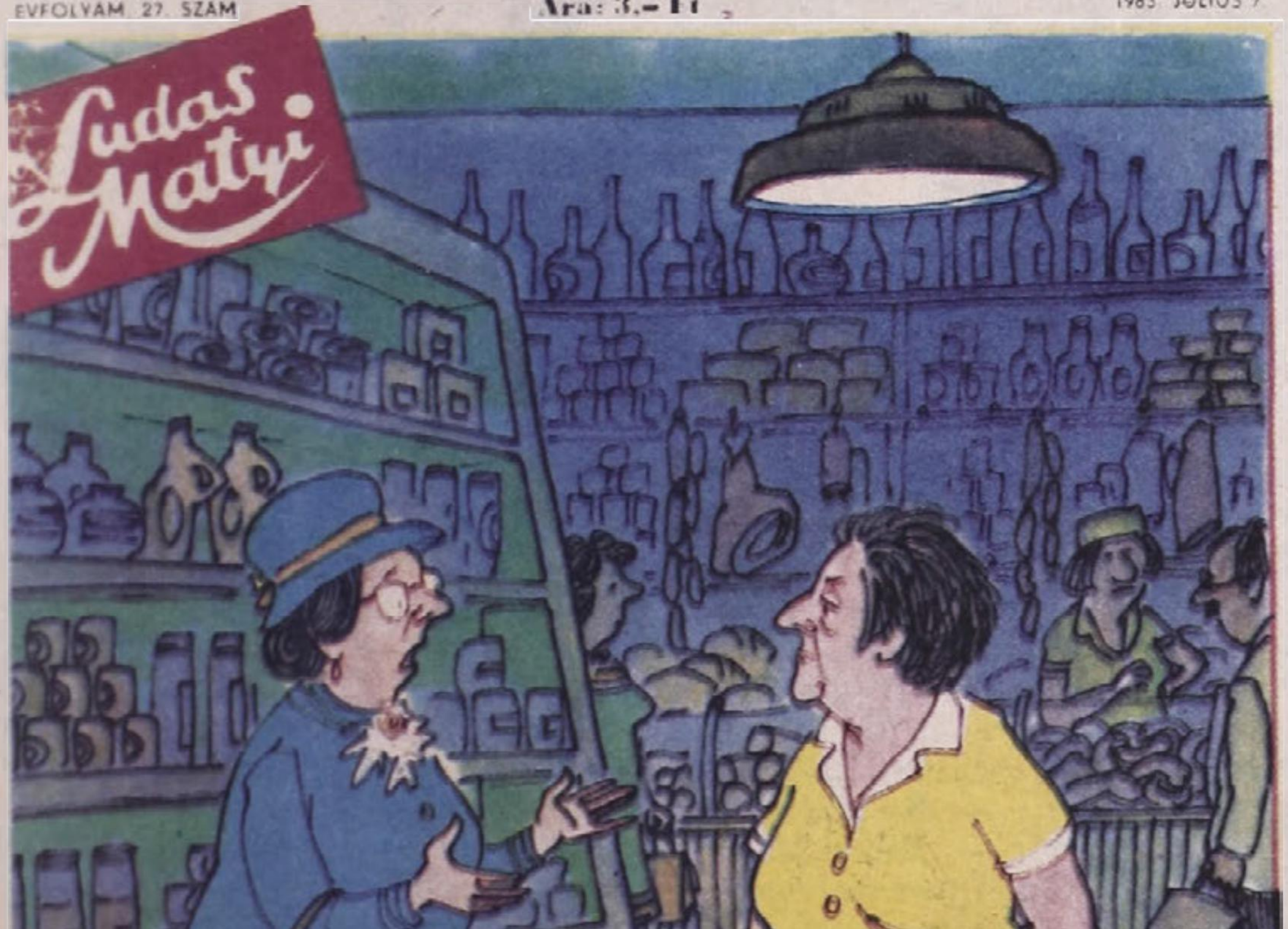
Ludas Matyi
B.Gy.

— Mondja, Szabó néni, hogy telik a maga nyugdíjából Nemzeti Színházra?

(Brenner György)

1984

40. EVFOLYAM, 51–52. SZAM

HARMINCKÉT OLDAL – ÁRA: 6,– Ft

1984. DECEMBER 20.

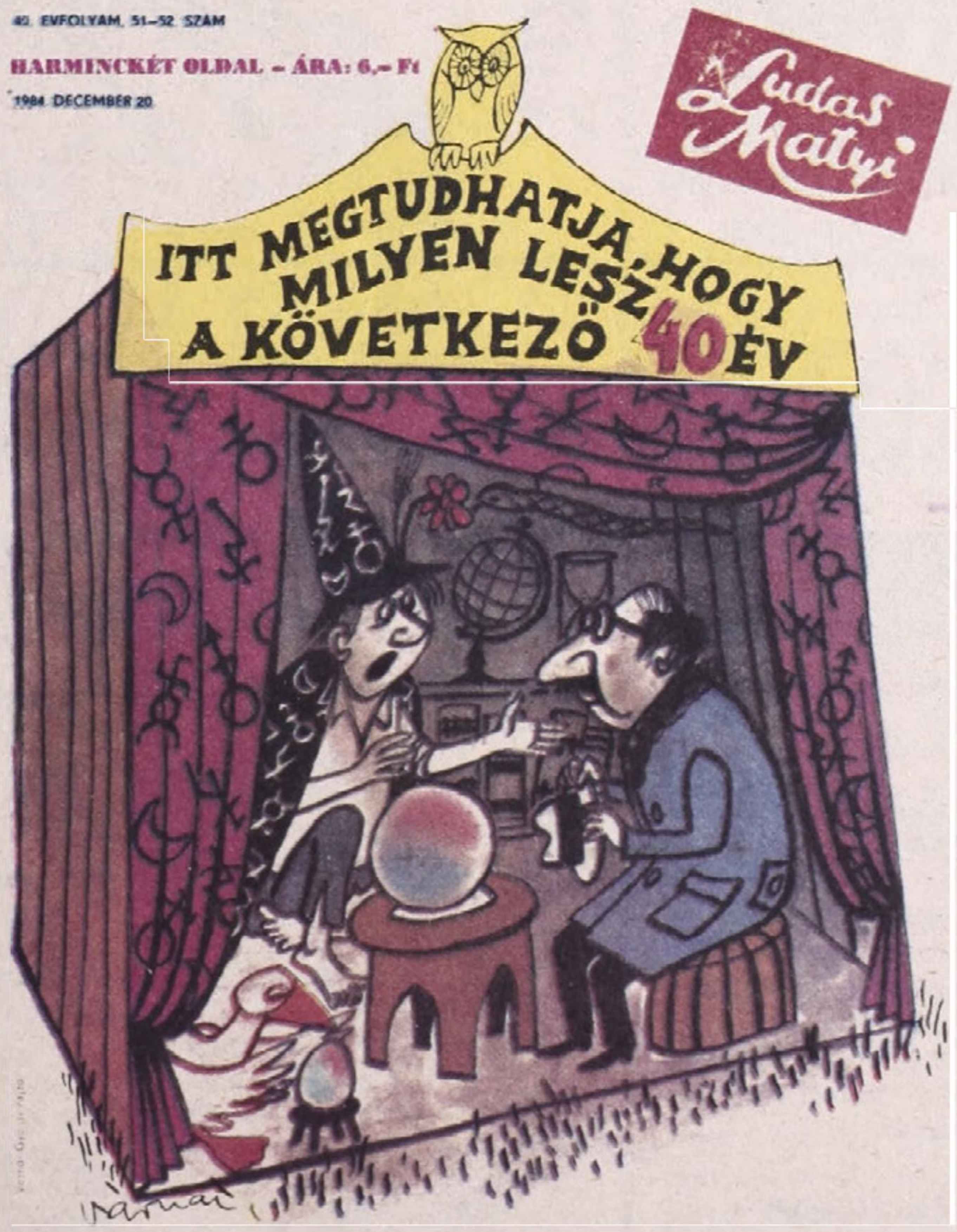
Ludas Matyi
ITT MEGTUDHATJA, HOGY MILYEN LESZ A KÖVETKEZŐ 40 ÉV
Várnai

– Biztos benne, hogy tudni akarja?

(HA MÉGIS: JÓSLATAINKAT MEGTALÁLJA A 2–24. OLDALAKON)

— Biztos benne, hogy tudni akarja?

(Várnai György)

NEGYVEN ÉV — NEGYVEN CÍMLAP

SZILÁGYI GYÖRGY:

PILLA TRILLA

Haverságnál több volt köztünk,
se nem flört, vagy holmi bratyi,
te épp negyvenéves voltál,
s egyéves a Ludas Matyi . . .

Ma is csüngök emlékeden,
akár pinty a ringó ágon,
szorítóba állnék érted
minden elmebajnokságon!

Bájos aktod felidézem,
nem izgatnak egyéb aktok,
csak tiéd a Cső utcából,
(remélem, már nem ott laktok . . .)

Hamvas tested talpig pőre,
úgy léptél a konyhakőre,
akkor ejtett pillád túszul,
vágyam ma is arra uszul . . .

Sűrű pillád, ó, a pillád,
felhevülök pajzán rajzán,
a köldököd nem hoz lázba,
de a pillád, az biz' ajz ám!

Csábos csípőd is lenyűgöz,
meg az áldott árnyas ágyék,
de a pillád, csak a pillád
az, amire vadul vágyék!

Kebled ringott, mint dús bimbó,
hintó ring úgy, (tán a limbó),
rőt öböl volt göndör öled,
én meg benne pajkos öleb . . .

Mégis pillád, nem a hasad
olvasztotta meg a vasat . . .
Szívem, mint bús varjú kepeszt,
pilládért a bánat epeszt!

Bár ma lennél negyvenéves,
s meglenne még romos villád,
én meg benne – az még menne –
simogathatnám a pillád! . . .

Elmúlhatott negyven tavasz,
pompázhatott milljó virág,
számomra a pillád körül
forog ma is még a világ! . . .

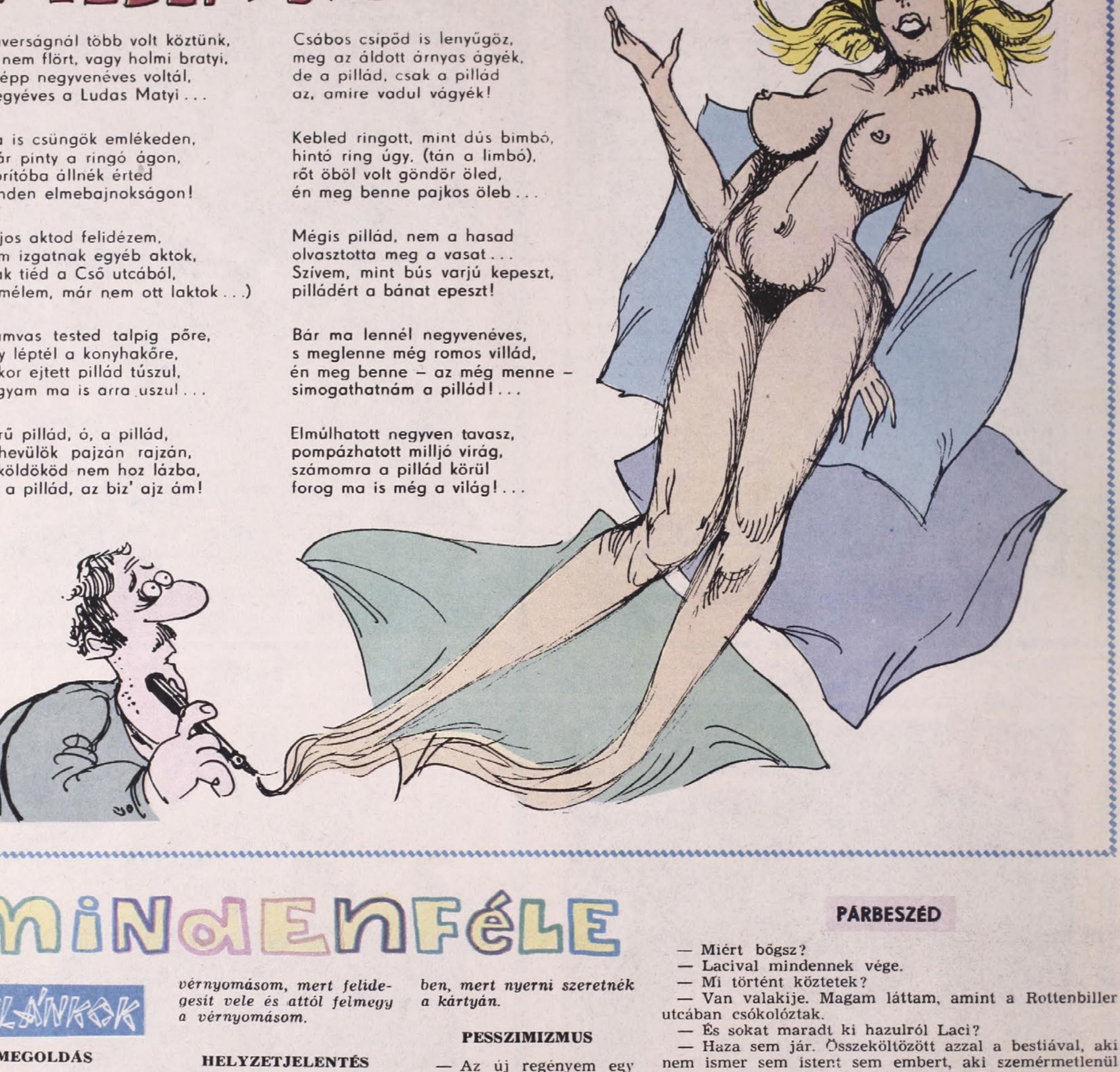

MINDENFÉLE

SZILÁNKOK

MEGOLDÁS

— A szomszédomat beköltöztettem a szobámba, hogy jobban tudja ellesni a magánéletemet.

KÜZDELEM

— Be fogom bizonyitani, hogy az ötven évvel ezelött rendezett szépségversenyen érdemtelenül maradtam le az elsö díjról.

JÓ TERMÉSZET

— A lakásom mennyezete beázott, de nem reklamálok. Arra gondolok, hogy egy absztrakt festő műve.

KÉRÉS

— Doktor úr, ne mondja meg, hogy mennyi a vérnyomásom, mert felidegesít vele és attól felmegy a vérnyomásom.

HELYZETJELENTÉS

— Múlt hónapban egy vasat sem kerestem. De félek, hogy ebben a hónapban csökkeni fog a jövedelmem.

KORKÜLÖNBSÉG

— Tíz évvel fiatalabb vagyok a férjemnél. De neki egy húsz évvel fiatalabb kellene.

ÉRDEKLÖDÉS

— Hogy vagy?
— Köszönöm, jól. De tudod, hogy hazudós vagyok.

BABONA

— Drága imádottam! Tegyen meg mindent, hogy pechem legyen a szerelemben, mert nyerni szeretnék a kártyán.

PESSZIMIZMUS

— Az új regényem egy példányban nyomattattam ki, de félek, hogy a nyakamon marad.

HUMORÉRZÉK

— Az én anyósom találja ki a legjobb anyósvicceket.

BÜSZKESÉG

Zseninek hiszi magát, mert megfejtett egy keresztrejtvényt a gyermekújságban.

ABSZOLÚT FÉLTÉKENYSÉG

— Miért váltunk el? A feleségem olyan féltékeny volt, hogy állandóan felelősségre vont, amiért jóban voltam vele.

PÁRBESZÉD

— Miért bőgsz?
— Lacival mindennek vége.
— Mi történt köztetek?
— Van valakije. Magam láttam, amint a Rottenbiller utcában csókolóztak.
— És sokat maradt ki hazulról Laci?
— Haza sem jár. Összeköltözött azzal a bestiával, aki nem ismer sem istent sem embert, aki szemérmetlenül beletaposott a boldogságunkba.
— Ki az a nő?
— Csak annyit tudok róla, hogy a felesége.

A MATUZSÁLEM

Száznégy éves lett a Balogh János gazda.
Jött egy újságiró, írná meg a lapba:
ilyen nagy életkor nálunk igen ritka,
árulja el bácsi, ugyan mi a titka?
Az öreg rápipál, aztán mondja sorban:
csak a jó zamatút ittam meg a borban,
a párommal nyugton éldegéltünk ketten,
a marhahúsnak csak sovány részét ettem.
Joghurtot azt persze fogyasztottam bőven,
kalap nélkül jártam hidegben és hőben,
nagy sétákat tettem a levegőn este,
és bár igen gyakran utaztam fel Pestre,
nyugodt életemnek titka és az oka:
távbeszélőt utcán nem használtam soha!

Galambos Szilveszter

LEHOCZKI ISTVÁN:

MI FÁJ? GYERE, MESÉLJ!

VENDÉGSÉGBEN

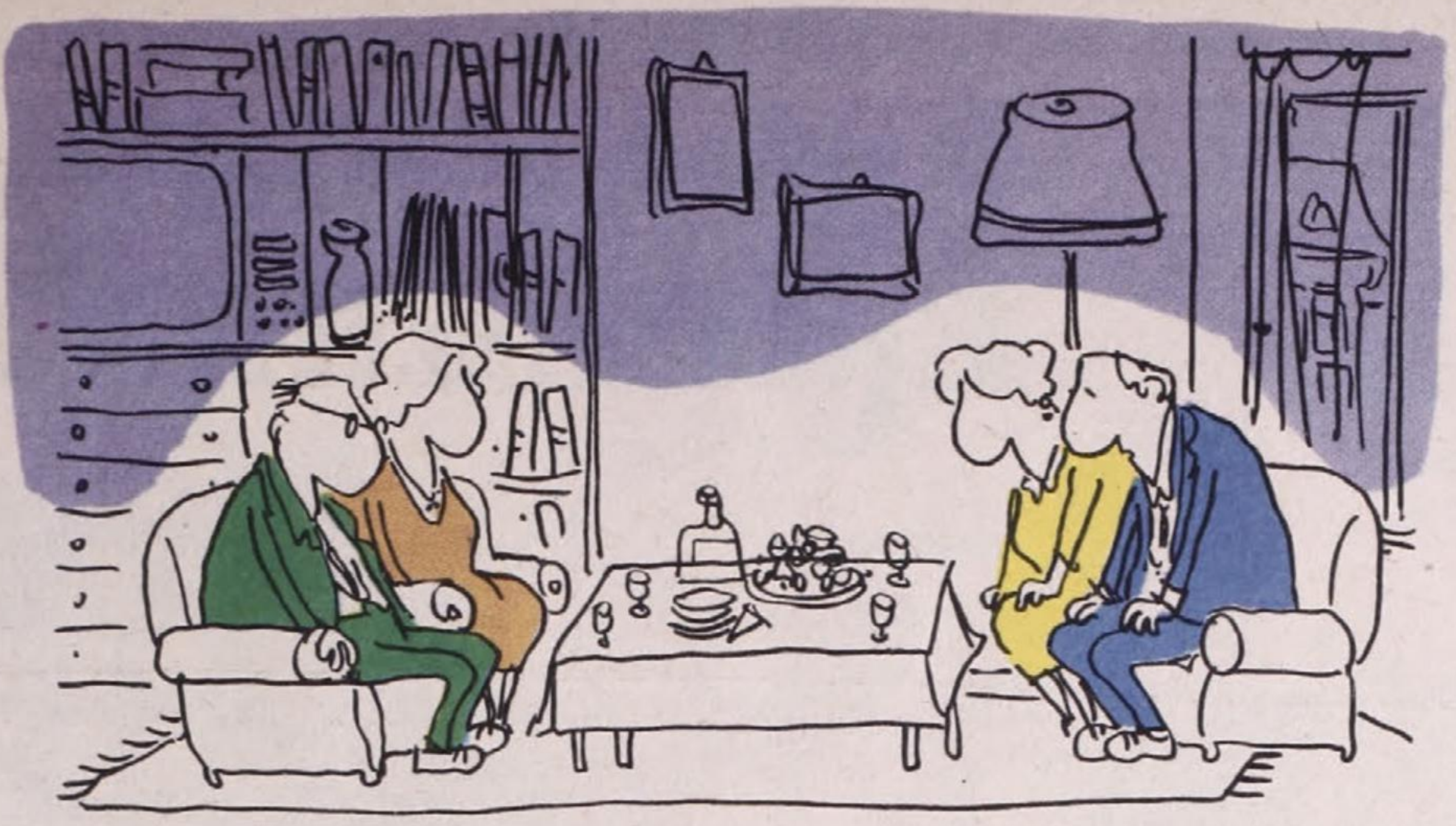

– Mi meg abban reménykedtünk, hogy tőletek hallunk valami jót . . .

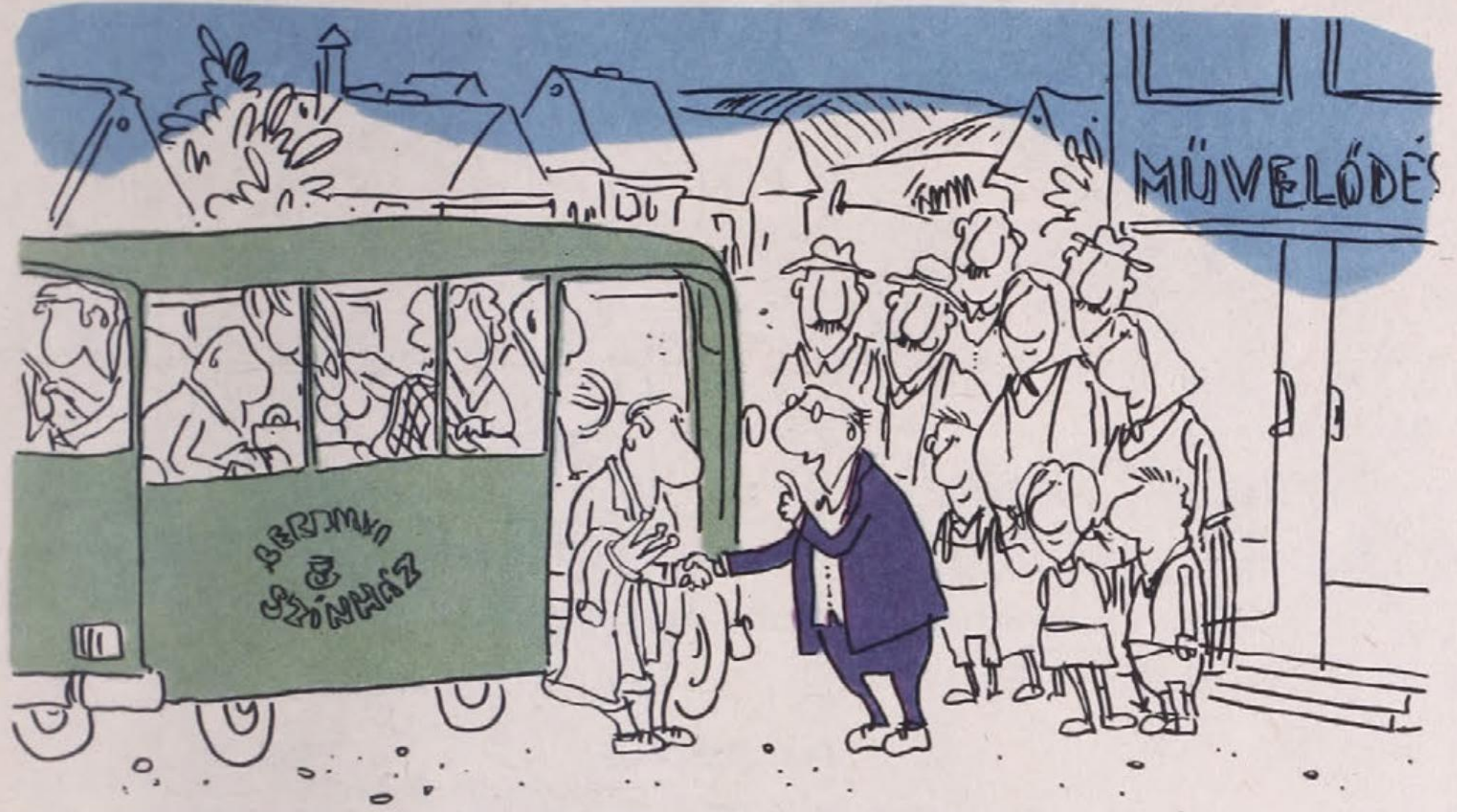

FALUJÁRÁS

– Aztán remélem, ez nem valami kultúrmisszió, mert mi röhögni akarunk egy jót!

ZSÚFOLT KÓRTEREM

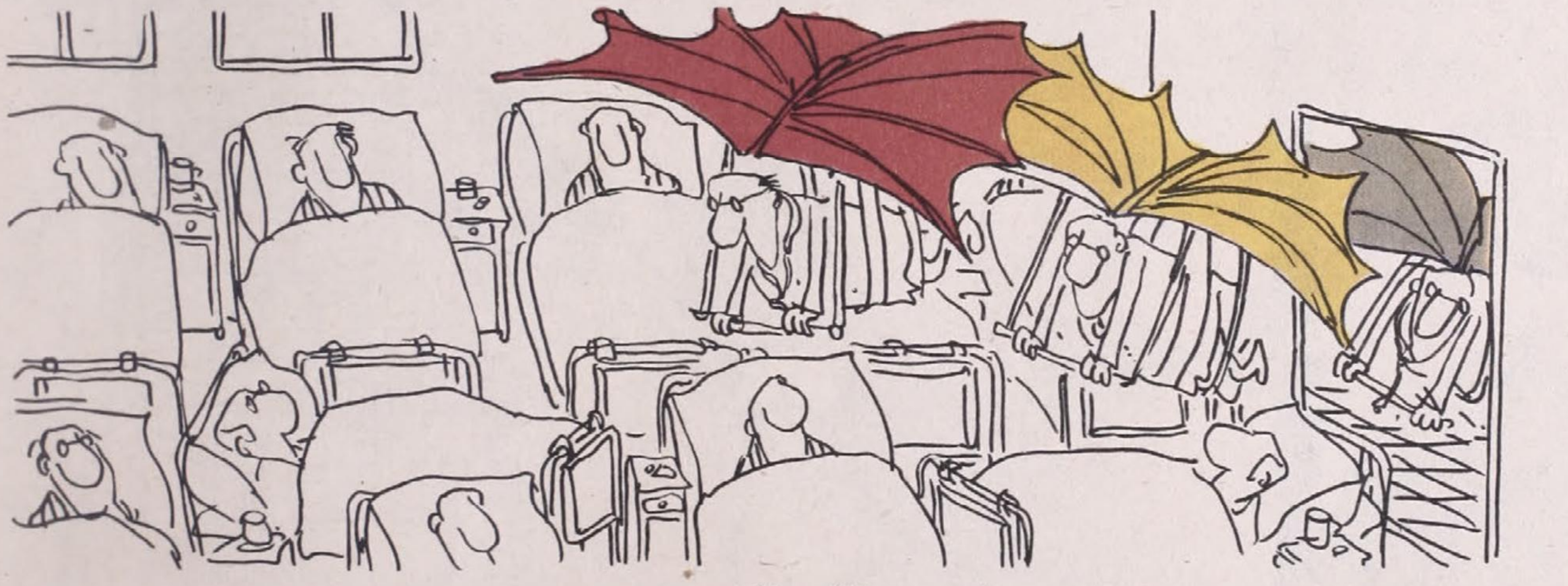

Nagyvizit

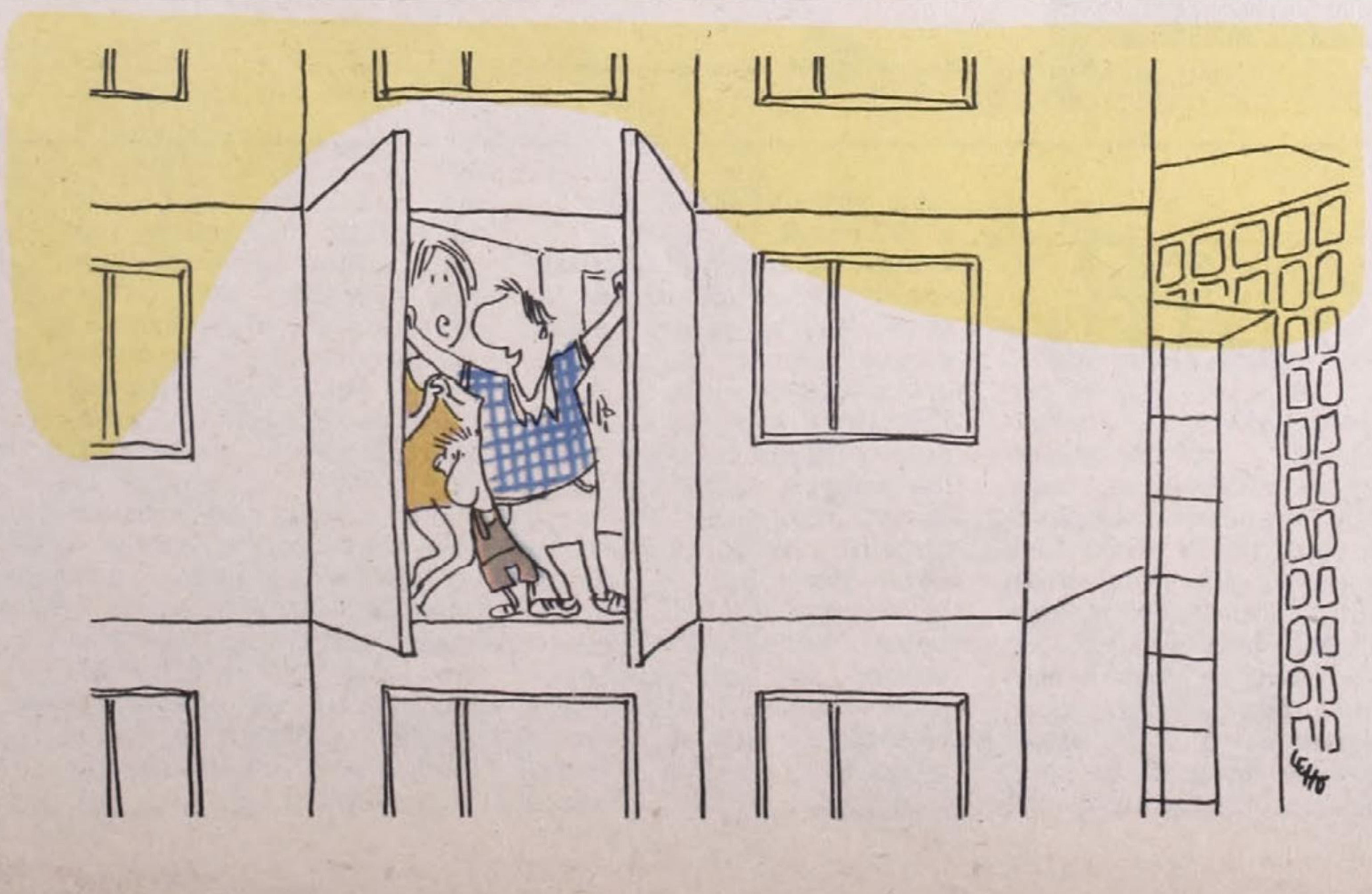

HIÁNYJEGYZÉK

– És gondolom, akkor ez itt a gardrob!

GYÖRE IMRE:

Birkák

A birkák összenéztek:
hihetetlen:
nem gyapjú van,
csak veszteség
a zsebben,
végképp nem értik:
erről ők mit tehetnek?

Ahogy már szokás náluk,
csak legeltek
az árokparton,
tarlókon s a réten,
a karám előtt meg
estenként letejeltek,
s a bárányokat is
megellették idejében.

Nem szólva: hányszor
nyírták róluk a gyapjút,
egész a bőrig,
vacogtak is, hagyjuk,
végül levágták,
aztán eladták őket.

Ez volt a szép idő,
azóta pénz-piac van,
s bár nem kell nekik
fogkefe, se szappan,
s húst is csak egész
ritkán eddegélnek,
mi lesz velük,
ilyen nehéz napokban?

Mi lenne?
Bár a választás nehéz
a jó és rossz közt,
harmadik út nincsen,
s mert nem lóghatnak
padiáson vagy kilincsen,
egy szép napon
nyakukba metsz a kés.

Délibáb-panasz

Ki tudja, mi az,
hogy az ég magas,
s a felhő meddig ér,
s az ember halálra
dolgozza magát,
és halántékán
hogy lüktet az ér,
panaszkodott egy nap
a délibáb.

És ezen felül,
micsoda vesződség,
nehogy a fejen álló
kútból kiömöljék
a víz,
s a kútgém egyenesen
és szilárdan álljon fejen,
s az ostorfa nehogy
elfeküdjön a földön,
ha jönnek a nyugat-német,
vagy másfajtájú népek,
s mindebben kedvük
teljék.

Egy szép nap persze,
majd én is lábra állok,
kezemben fejsze,
és minden fát kivágok,
s visítanak, visítanak:
jönnek a délibábok!

De nem megyek,
csak leülök,
s bár alul böknek a rögök,
egy nem látott
délibábra várok.

DALLOS JENŐ:

Építkezünk... Építkezünk...

AZ ÉPÍTÉSZET JÖVŐJE

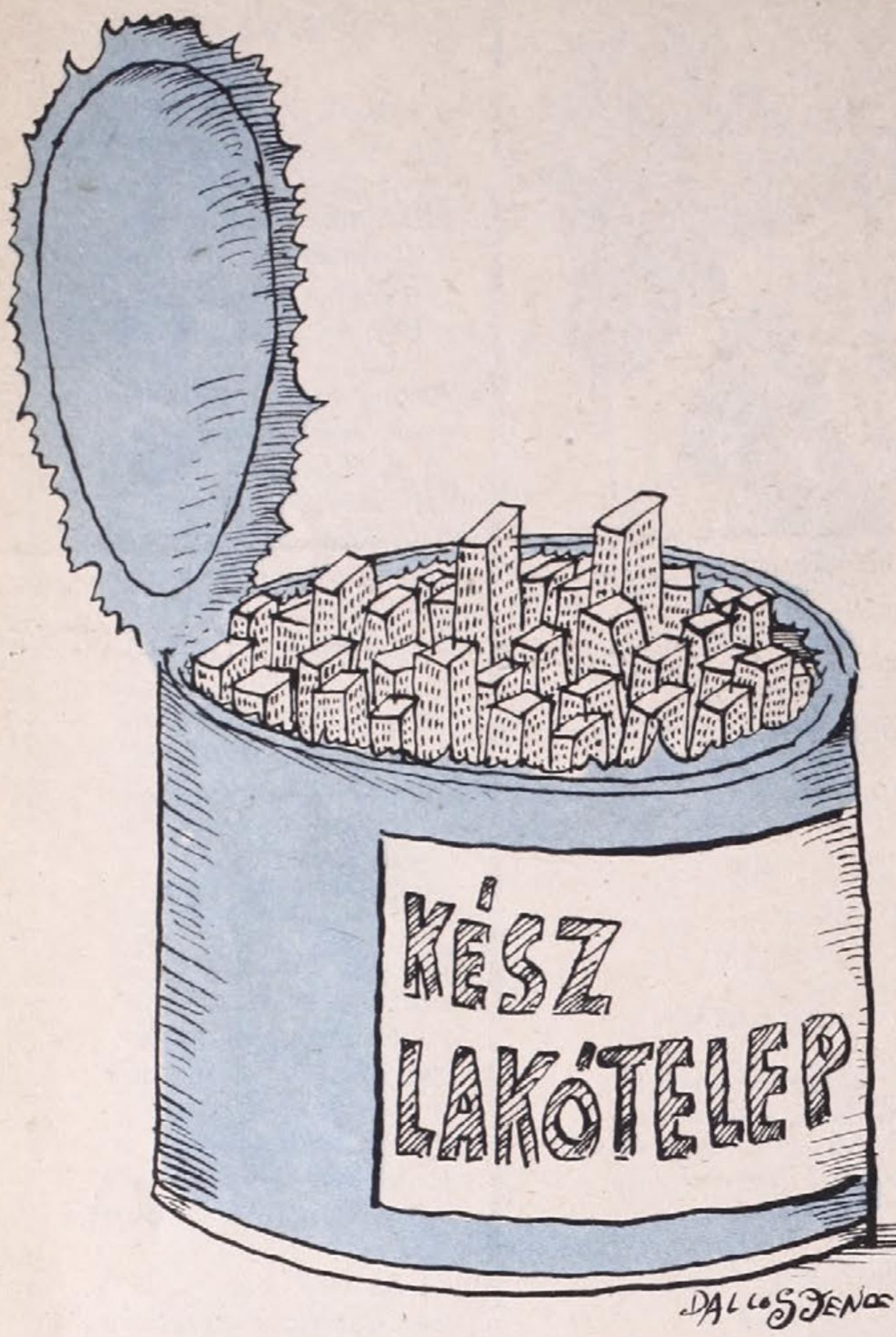

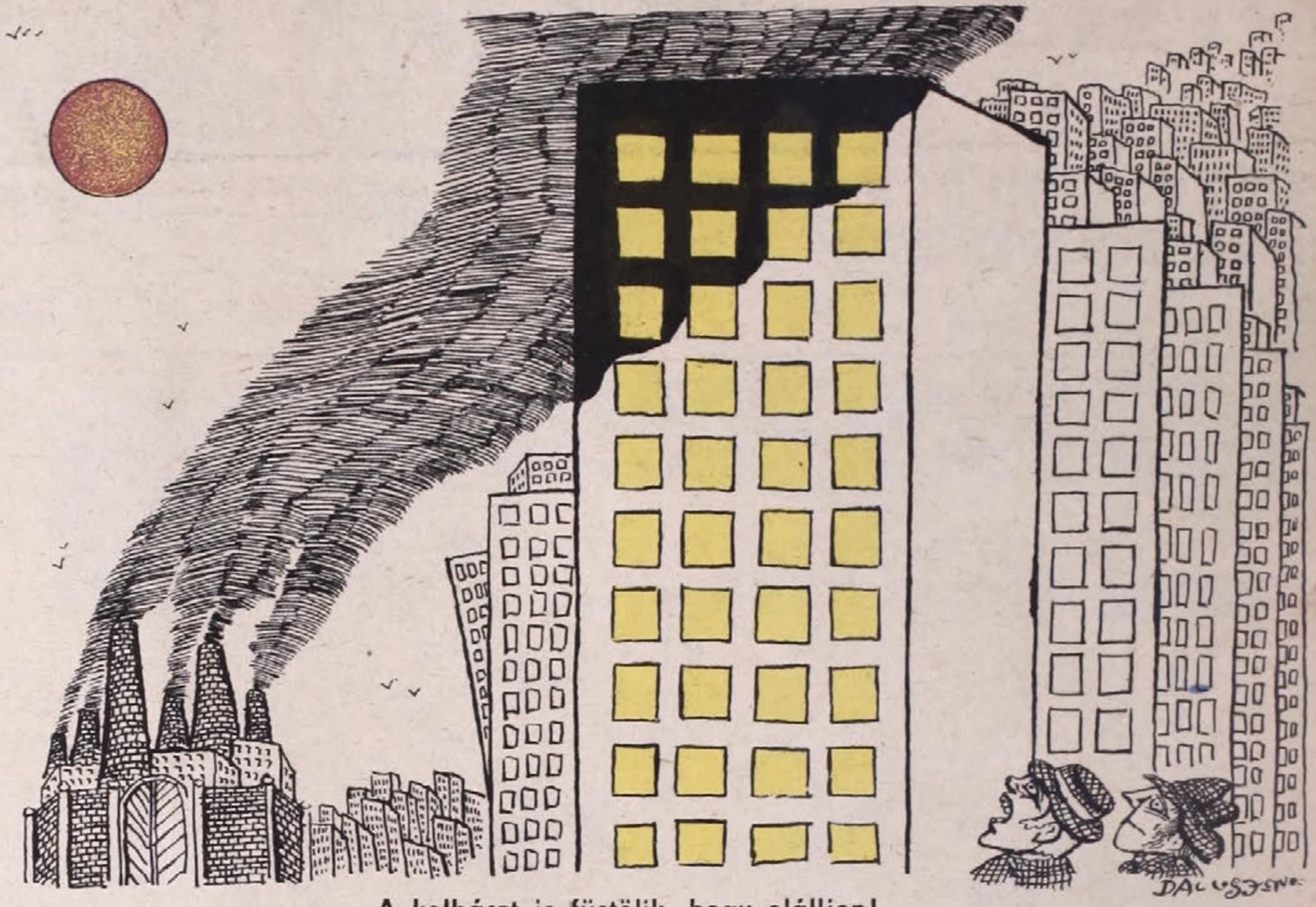

– A kolbászt is füstölik, hogy elálljon!...

KÖRNYEZETVÉDŐ

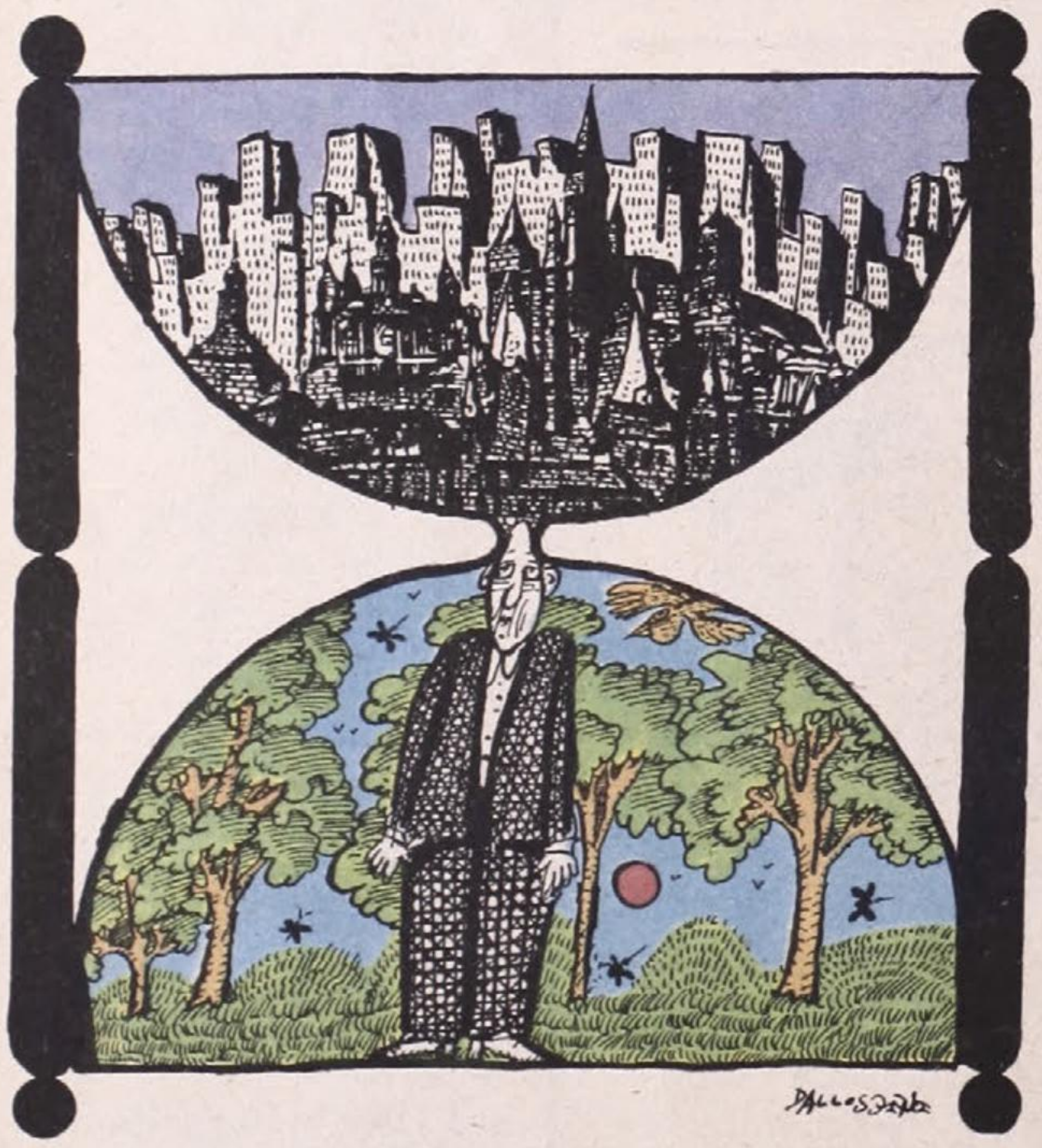

MAI SZISZIFUSZ

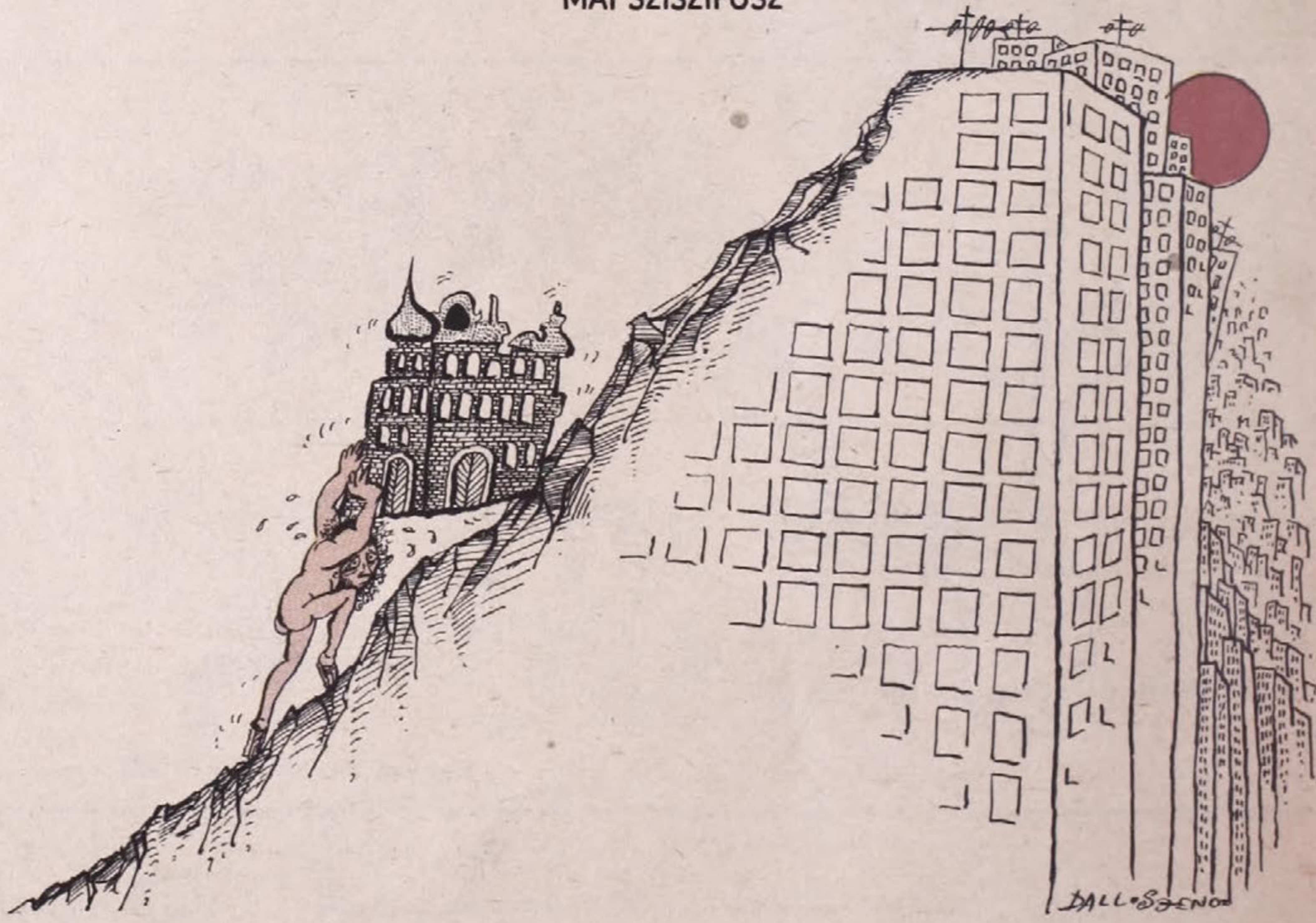

GYÓGYSZÓTÁR

Sajnos más irányú elfoglaltságom és egyirányú anyagi helyzetem nem engedte meg, hogy ott legyek Madridban, ahol nemrég bemutatták a világ első orvos—beteg szótárát. Így csak találgatni tudom, mit tartalmazhat ez a hatnyelvű kisokos, amelyet turistáknak szántak, arra az esetre, ha megbetegedés is szerepel a programban.

A helyzetet, s benne magamat természetesen könnyen elképzelem, nagy élvezet, mondjuk a Louvreban, mondjuk a Mona Lisa mosolyától sznobságomban elájulok, jön az orvos, kérdi: „Mi a panasza", én persze nem találom a szótárban, hogy mit is mondott, mire ő úgy dönt, megvárja amíg kissé megnyugszom, addig is ad valami veszélytelen injekciót, á 150 frank.

Tudom, tudom, akadnak ennél komolyabb esetek is, vétek volna ezt az egész dolgot poénra váltani, az orvos—beteg szótárra valóban nagy szükség van, hiszen például az, hogy „Hálás vagyok" egészen mást jelent magyarul és mást angolul. Aztán, fölteszem, ilyen bonyolult mondatok is szerepelnek az orvos—beteg szótárban: „Kedves doktor úr, egy kis nyomást érzek a vakbelemmel ellentétes oldalon, rézsút balra fönt, de csak ha megnyomom, és két nappal előtte paradicsomos káposztát ettem, úgy ahogy nálunk otthon az üzemi konyhán készítik." És, természetesen, ott a szótárban a szokásos válasz: „Ne nyomkodja, ne egyen paradicsomos káposztát üzemi konyha módra, ne két nappal előtte, egyáltalán kímélje magát, ne idegeskedjék éhgyomorra, ebből a gyógyszerből pedig, amit most fölírok, szedjen be napi háromszor két szemet, vagy kétszer hármat, és szokjon le valamiről, magára bízom, az a lényeg, hogy az a valami kedves legyen magának.

Majd elfelejtem, a hatnyelvű orvos—beteg szótár hazánkfia találmánya, mi más is lehetne. Segítségével könnyen szót érthetünk az angol belgyógyásszal, a német sebésszel, az olasz altatóorvossal, a spanyol urológussal és a francia ápolónővel. Idehaza persze nincs szükség rá, hiszen egy nyelvet beszélünk, s csak foglalná a helyet a zsebünkben, ami öreg hiba, tekintettel az ingyenes orvosi ellátásra...

Münz András

FÜLÖP GYÖRGY:

GYENGESÉGEINK

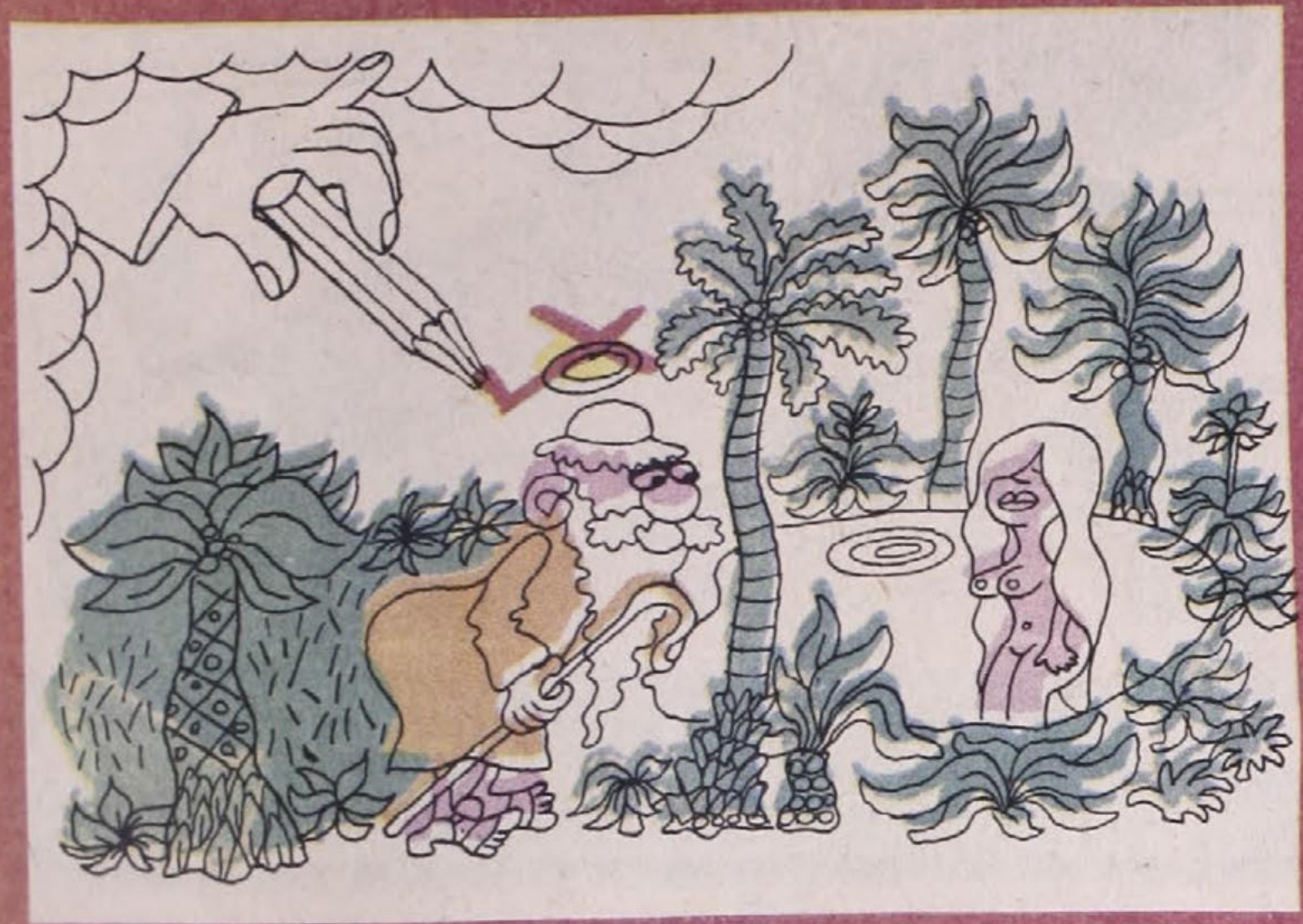

KÍVÁNCSISÁG

GŐGÖSSÉG

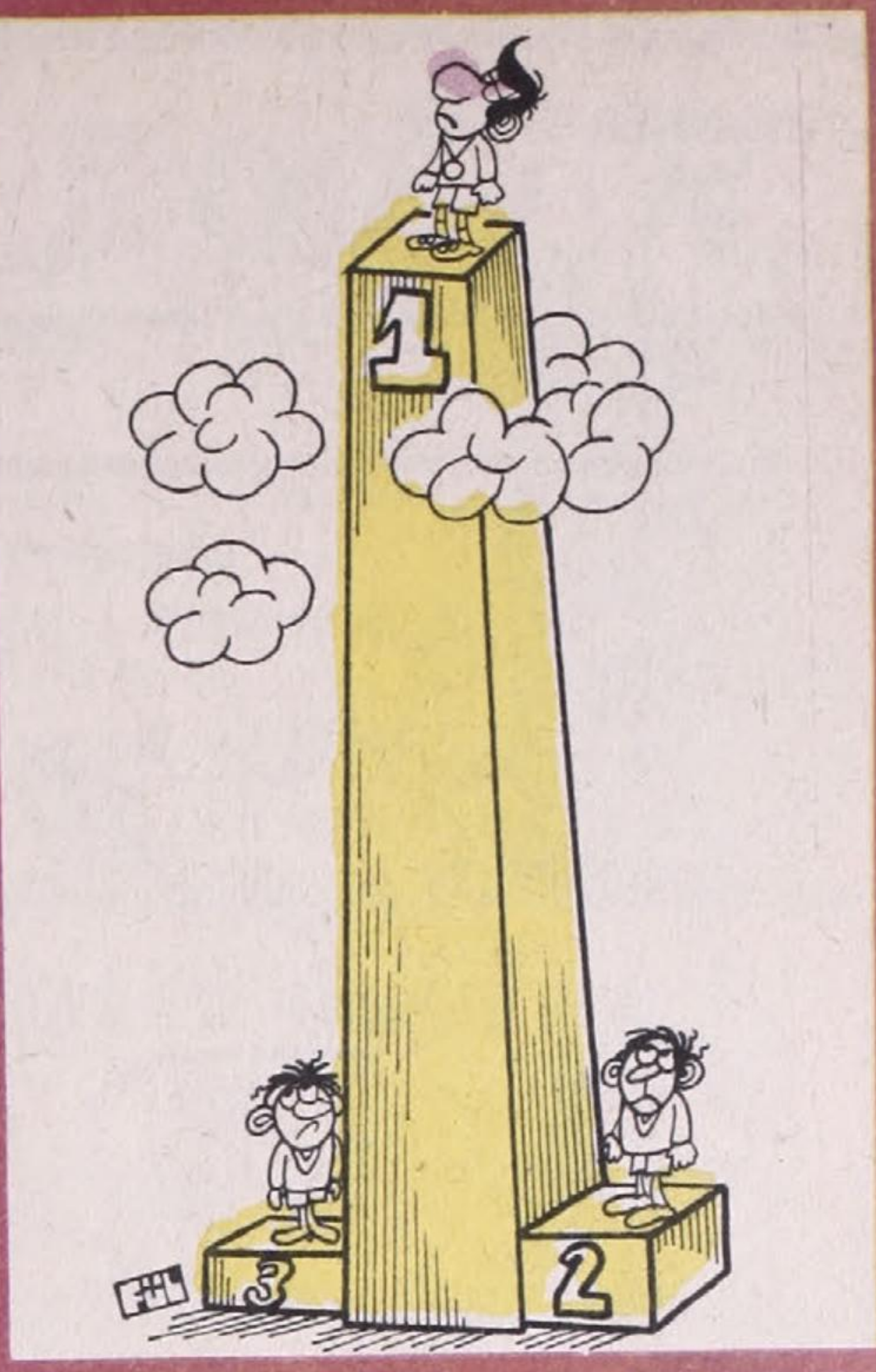

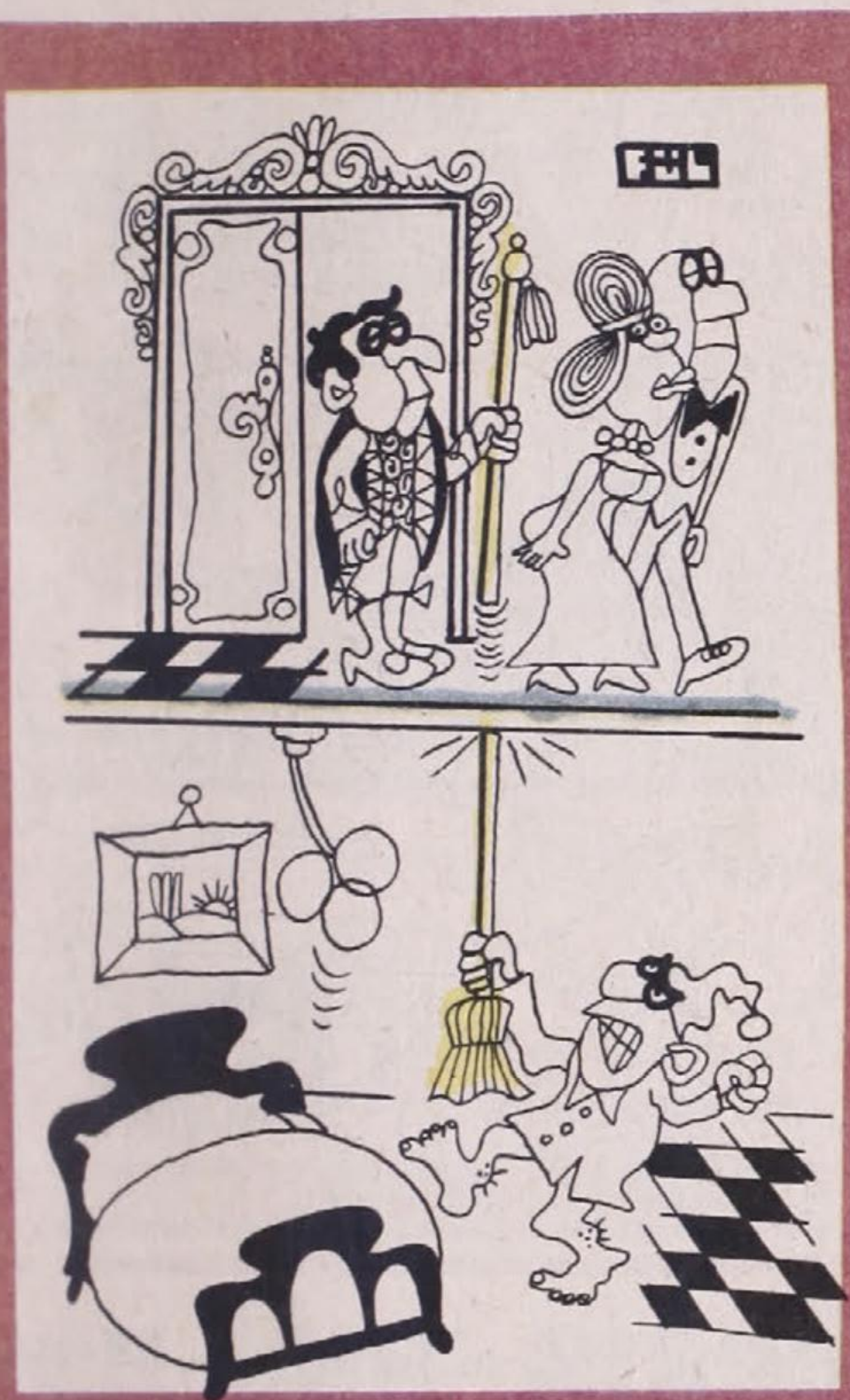

IDEGESSÉG

IRIGYSÉG

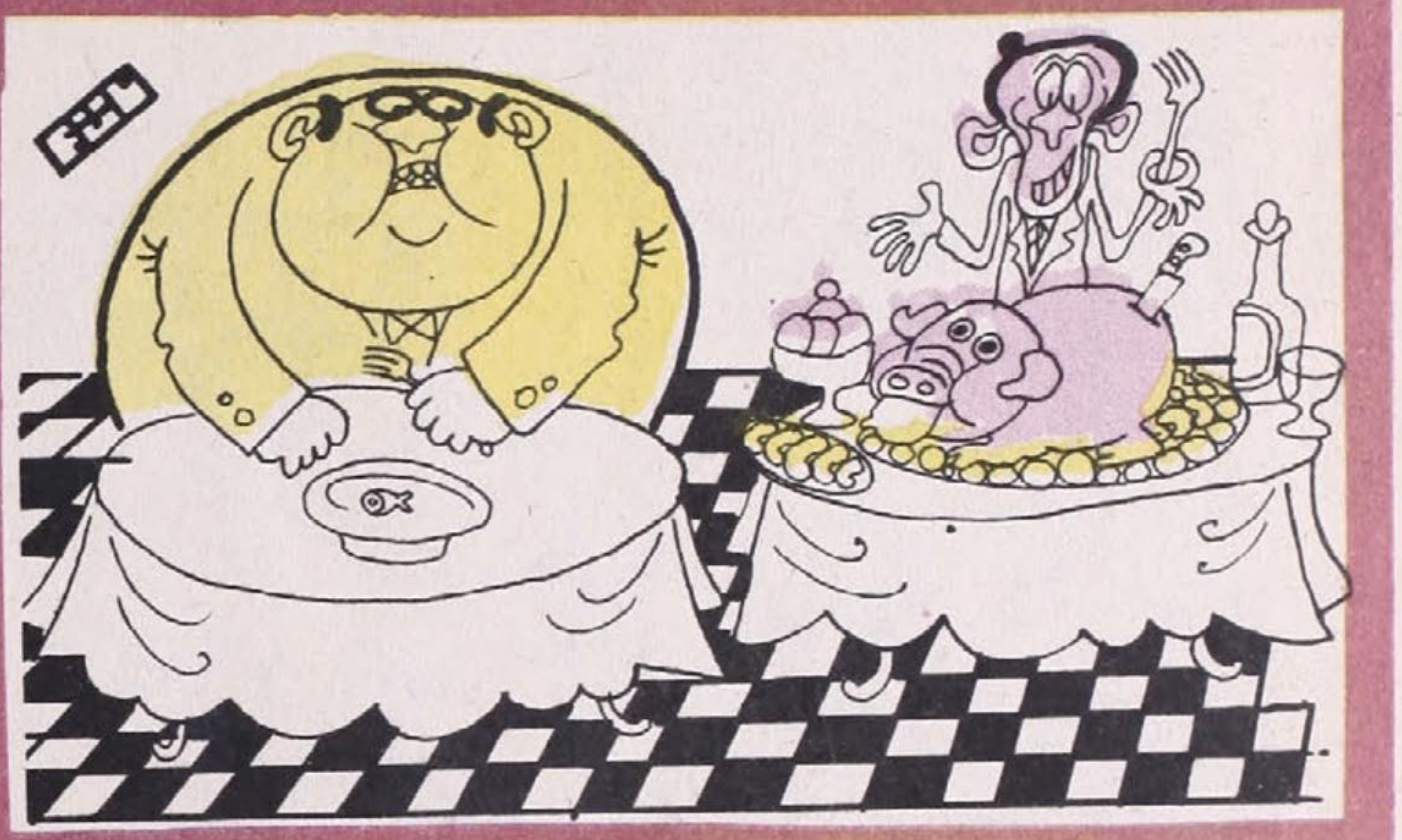

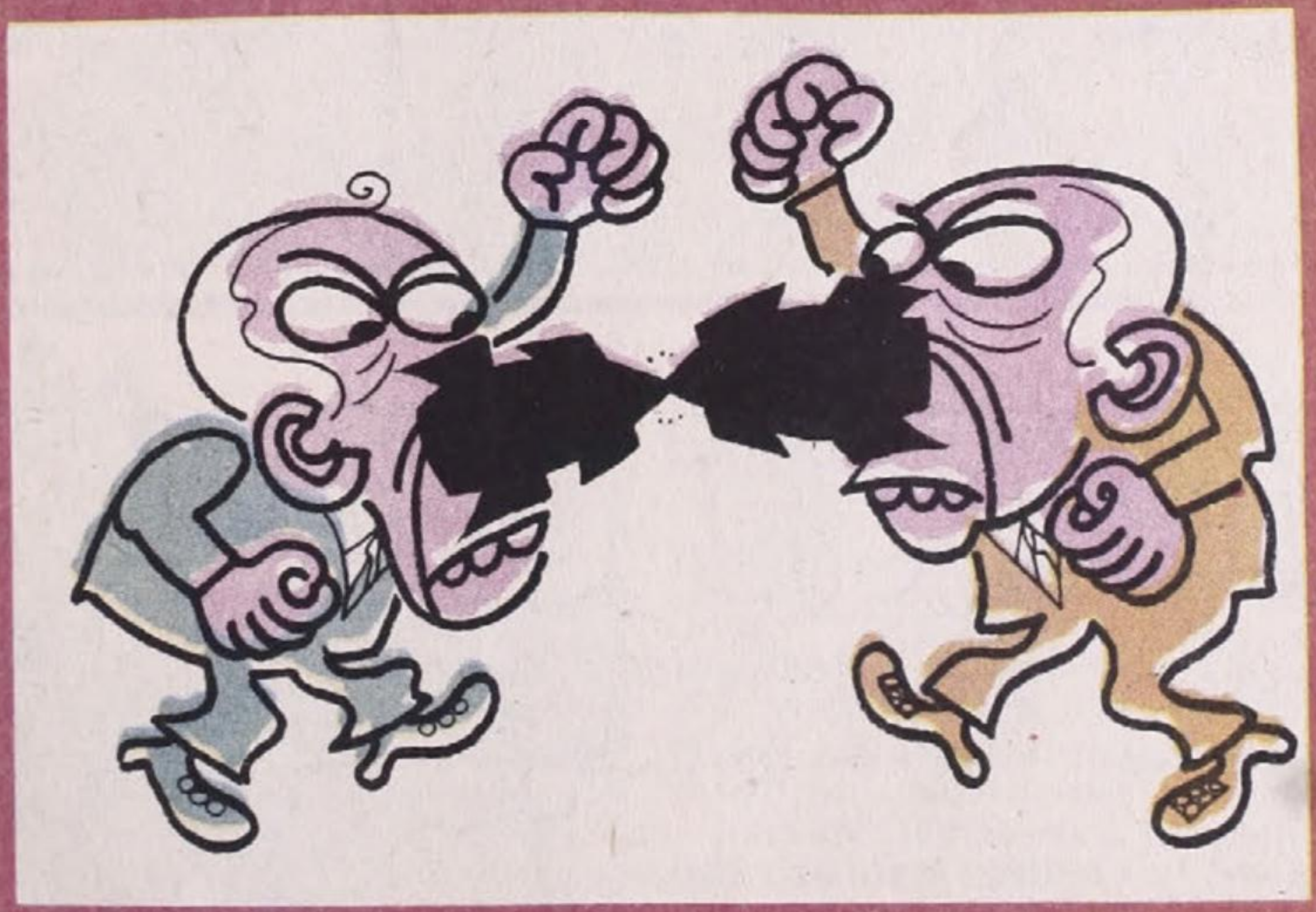

GOROMBASÁG

KOMOLYTALANSÁG

HIÚSÁG

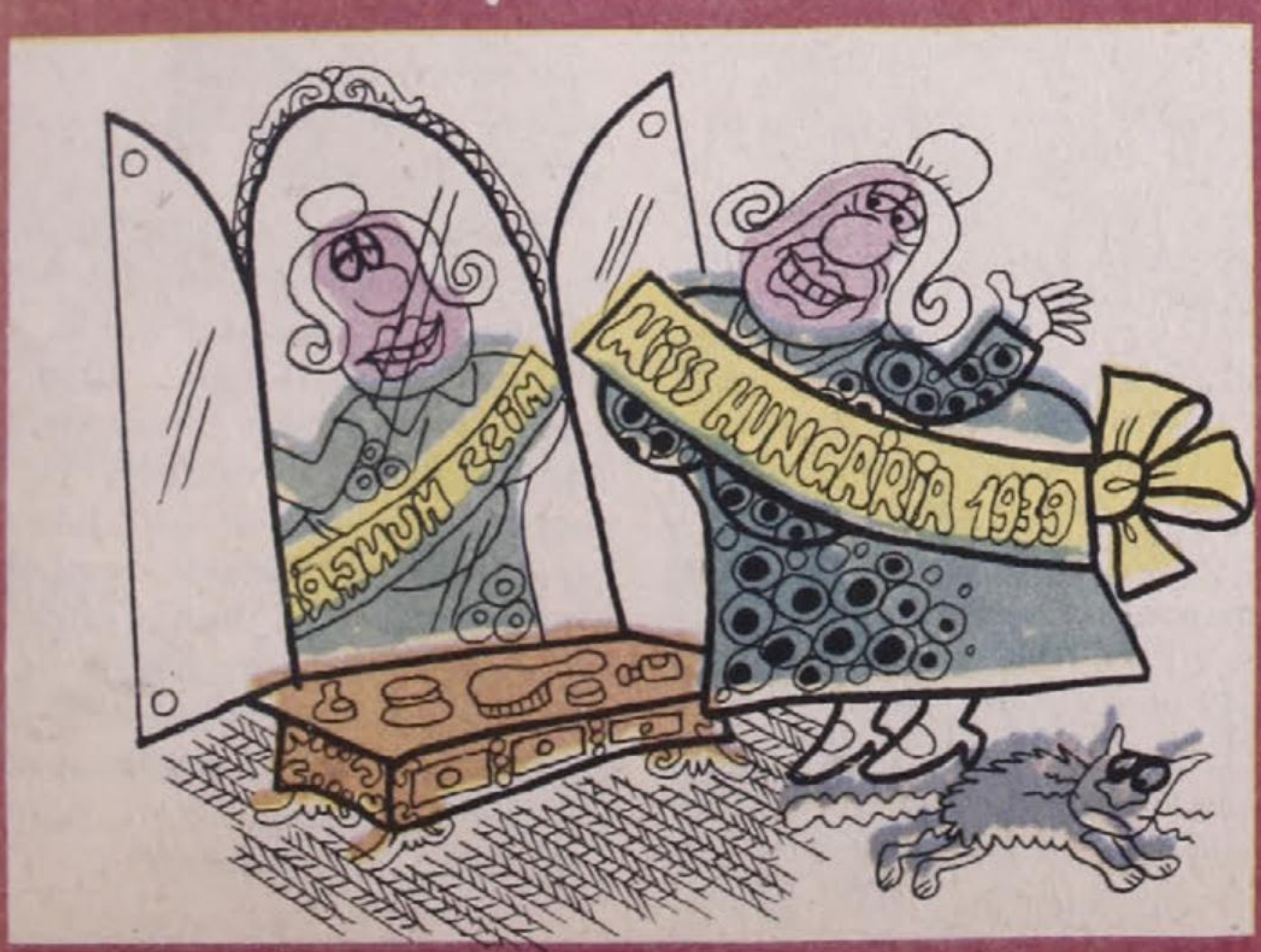
MISS HUNGÁRIA 1939

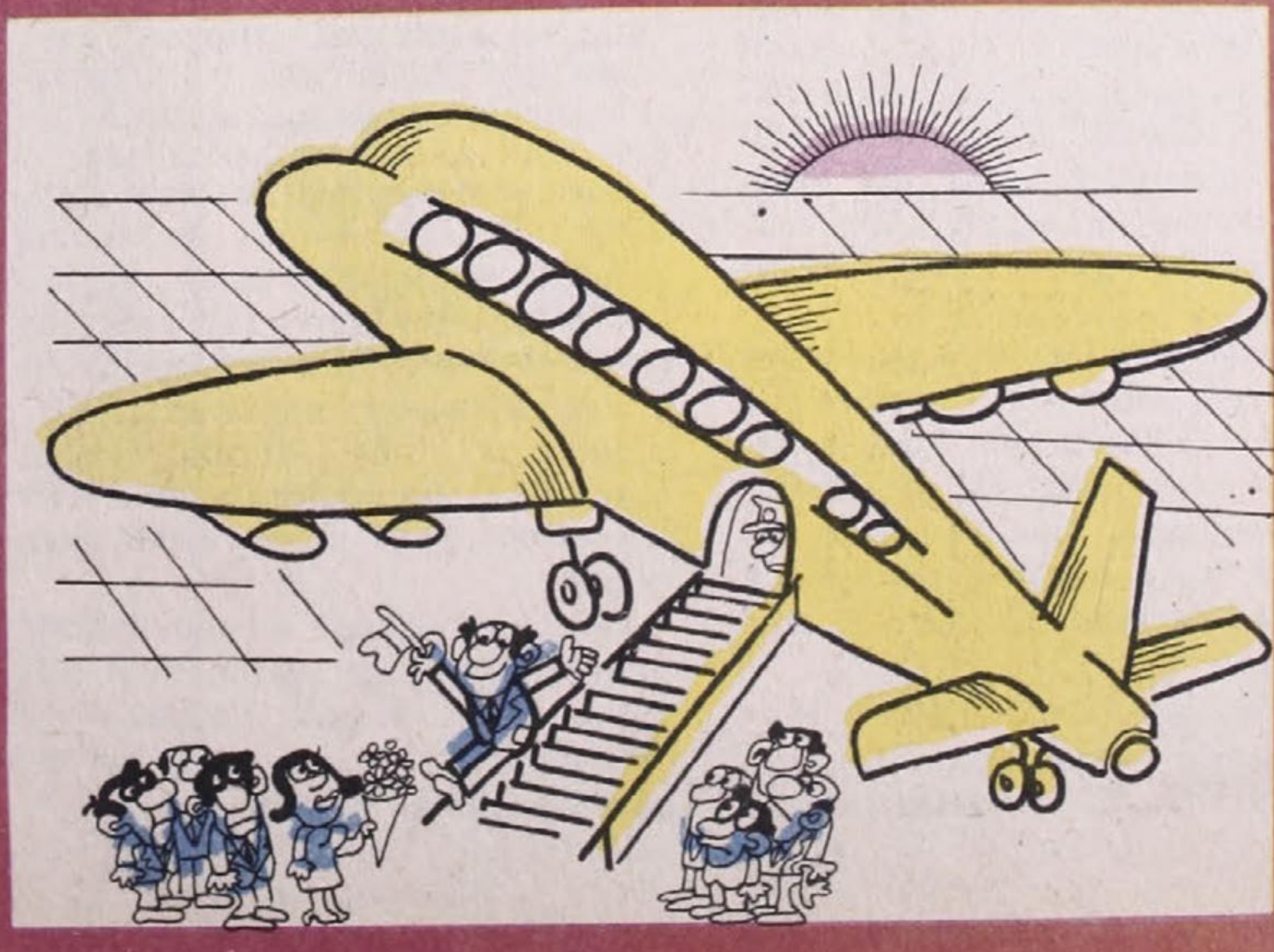

KRENNER ISTVÁN:

MADE IN HUNGARY

KÓRLAP '85

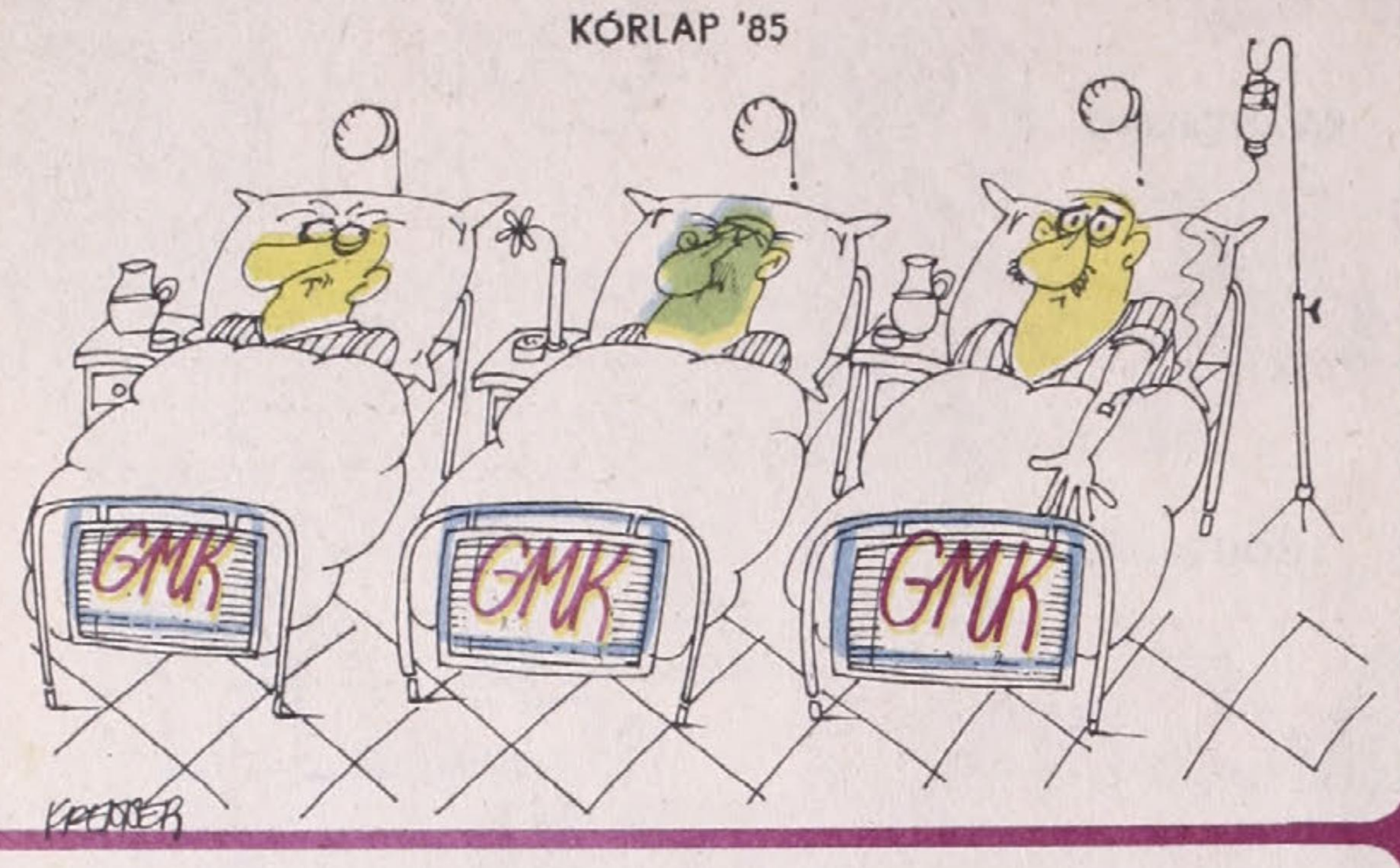

STILSZERŰEN

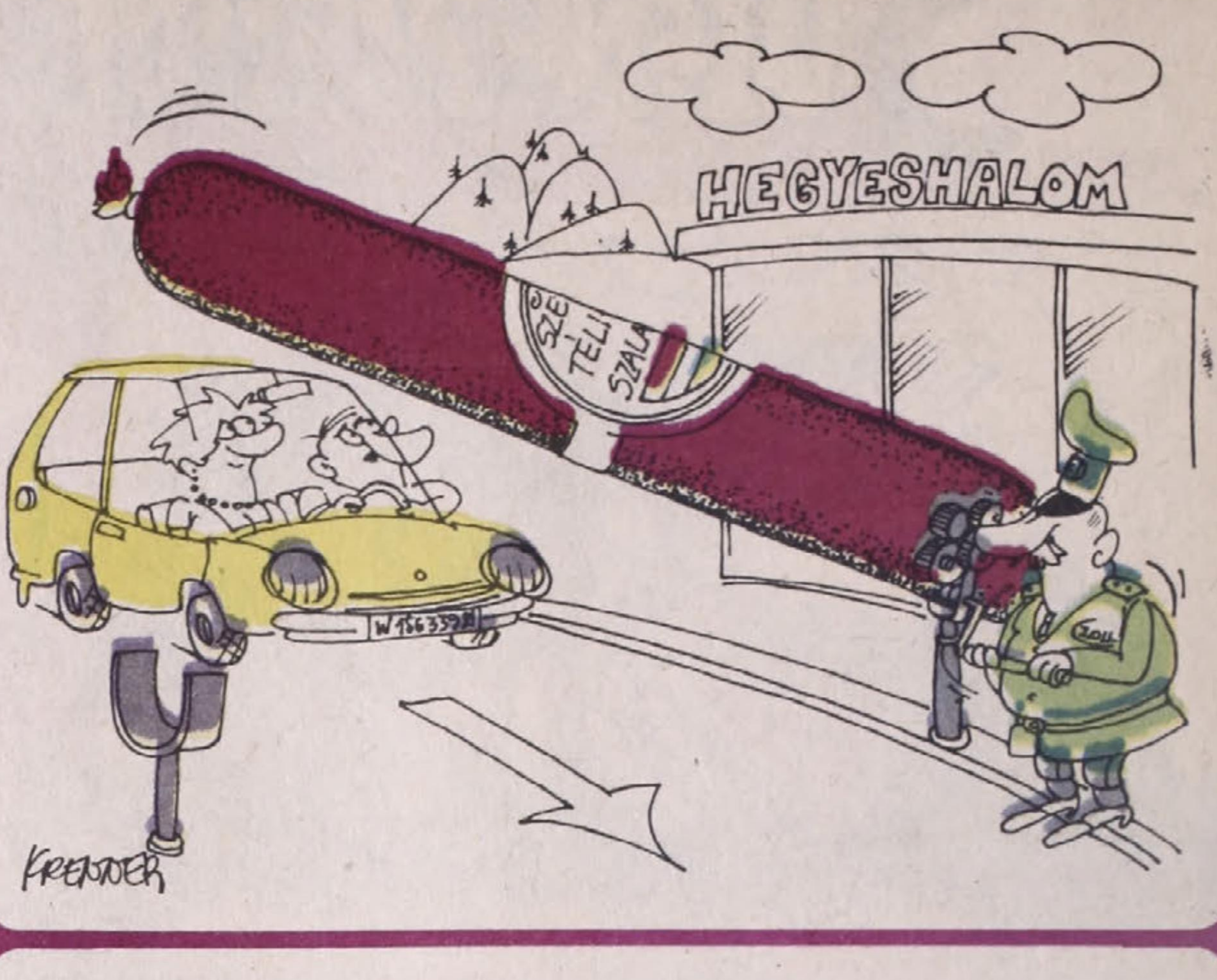

CSOMAGOLÁSTECHNIKA

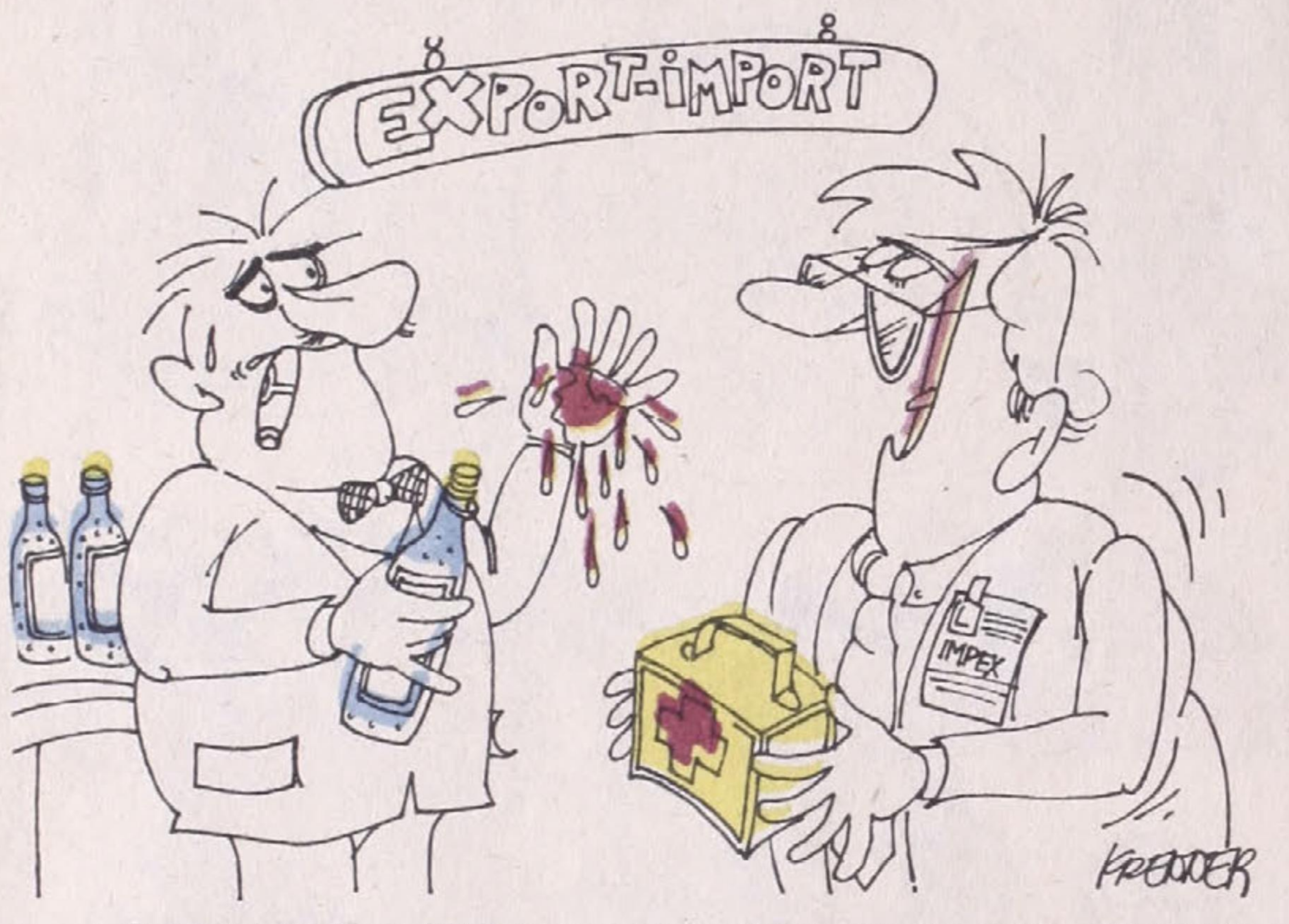

– Semmi baj, Herr Müller, minden gyógyvízpalack mellé sebkötöző csomagot is exportálunk.

TUDOMÁNYOS ÁRKÉPZÉS

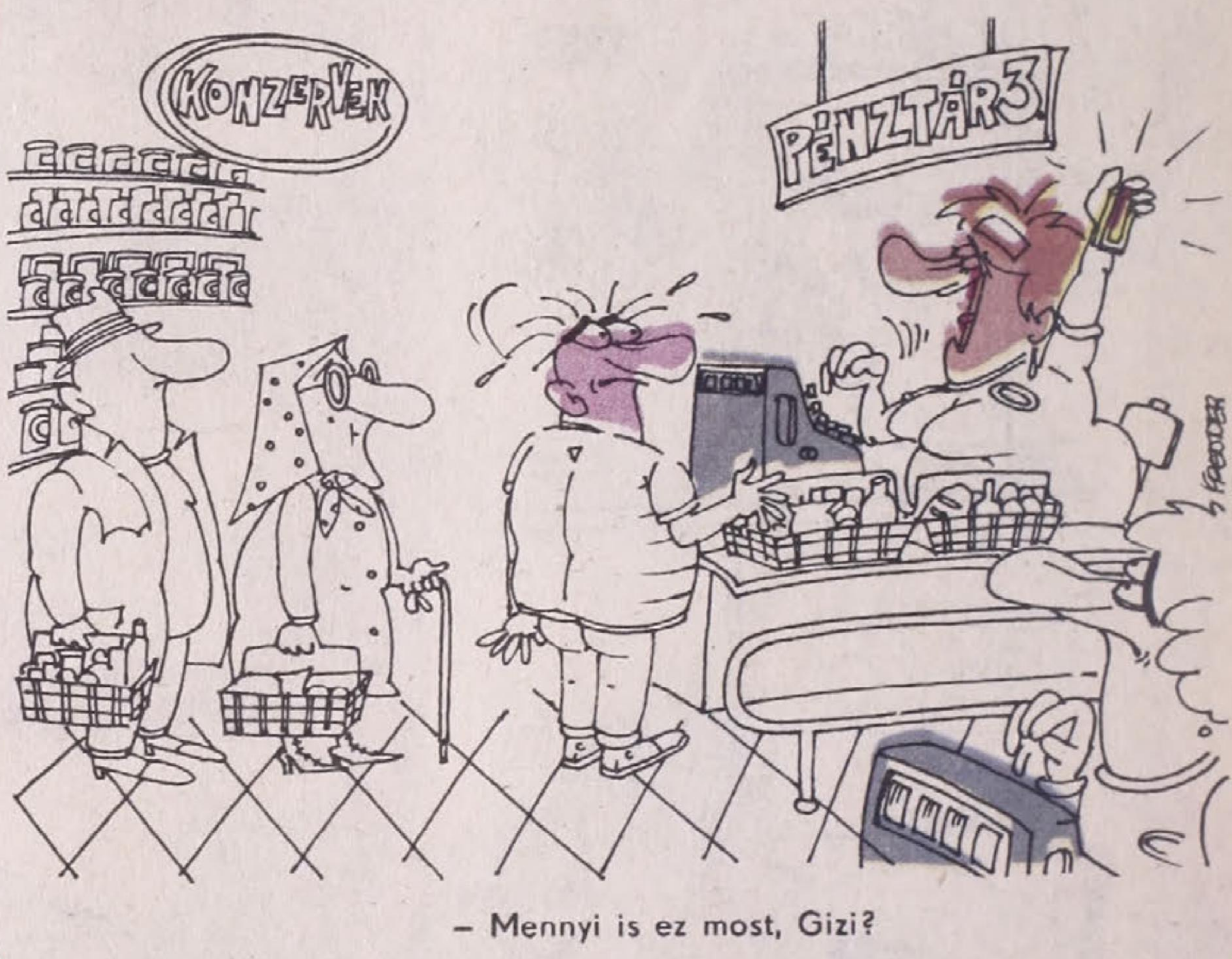

– Mennyi is ez most, Gizi?

FORMATERVEZETT GYERMEKNAP

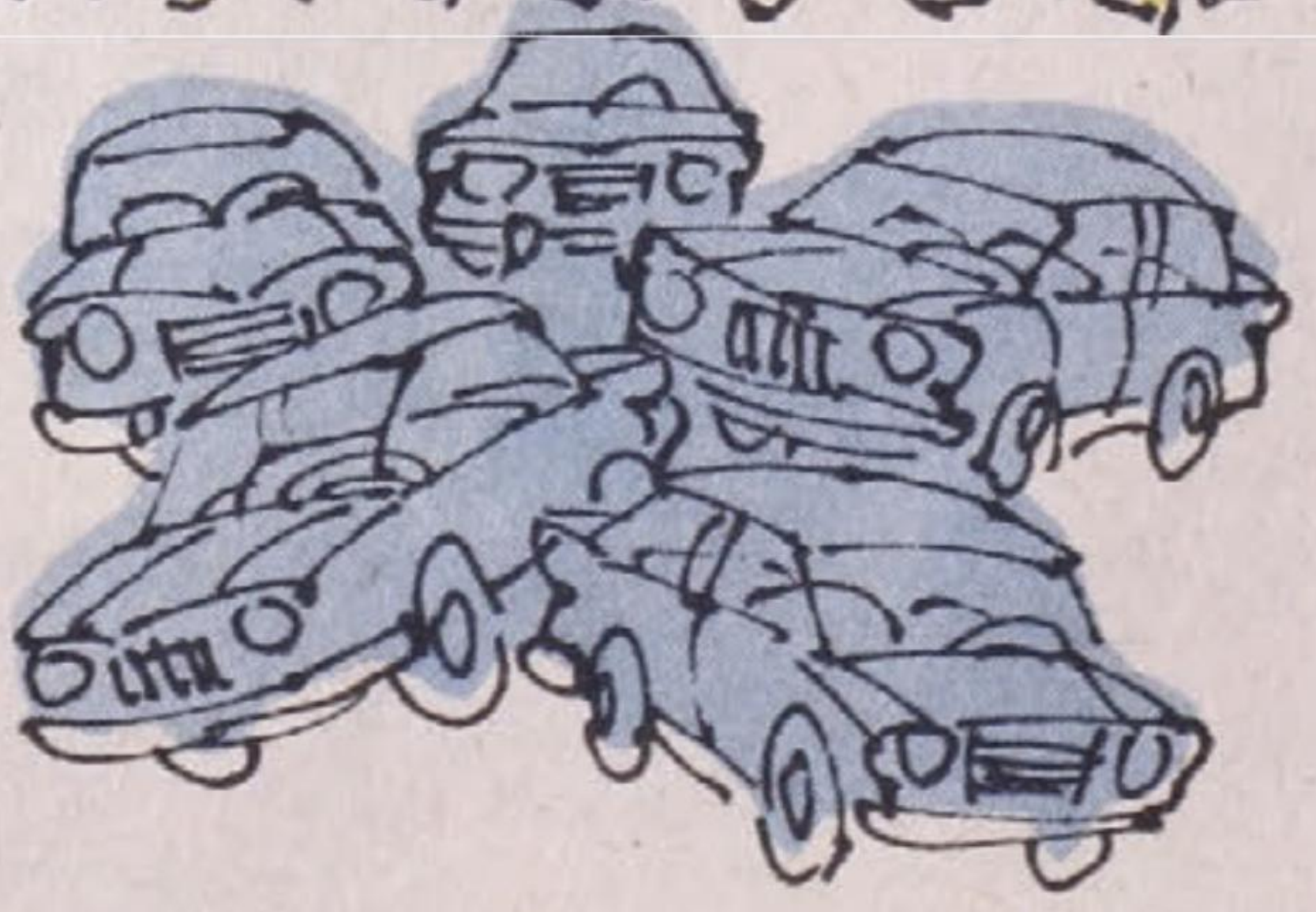

Közeledvén a Nemzetközi Gyermeknap, több százezernyi magyar apatársamhoz hasonlóan, május elején én is javarészt a megfelelő ajándék felkutatásával töltöttem kevéske szabad időmet. Elhatároztam, hogy az idén szakítok az eddigi kozmopolita hagyományokkal, melyek szellemében eleddig csakis dán legót, angol matchboxot, NDK-beli kisvasutat és csehszlovák autópályát vásároltam. Nem, ha törik, ha szakad, én, a magyar apa, magyar játékot veszek az én magyar fiamnak.

És már mindjárt az első üzletben szerencsém volt! A szemrevaló eladónő közölte velem, hogy a hazai ipar most árasztotta el a boltokat a legújabb, formatervezett kis játékautóival, melyek pótolják a nem mindig kapható külföldi cikkeket.

Elsőnek egy formatervezett Porsche Turbót nézegettem. Bár ilyen kocsit a Trabantnál valamivel ritkábban látni útjainkon, annyira azért ismerem, hogy tudjam: hátsó kerekei nem a szélvédőn helyezkednek el. Kiderült, hogy az éppen egy selejt példány, erre megnéztem egy aranysárga Volvót. Ennek következtében a kezem lett olyan aranysárga, mintha naponta tíz csomag Munkást füstölnék el, a Volvó viszont festékét vesztve úgy nézett ki, mint egy leforrázott tyúk halogén lámpával. Harmadiknak aztán egy ugyancsak formatervezett Jaguárt néztem meg, de a modell csak annyiban hasonlított az igazira, amennyiben kisfiam kedvenc papagája hasonlít egy afrikai katonai hatalomátvételhez. Kínáltak ezen kívül kombinált szekrény formájú Mercedest, rokkantnyugdíjas svábbogárra emlékeztető Citroënt, s más, formatervezett bumszlikat, én addigra azonban eldöntöttem, hogy mást veszek, nem kocsit.

Ki is néztem egy formatervezett, összerakható várat katonákkal meg indiánokkal, vagyis védőkkel és ostromlókkal. Az most más kérdés, hogy a katonák a monarchia k. u. k. hadseregének egyenruhájában feszítettek, s bárhogy törtem a fejem, nem jöttem rá, hogy Ferenc József hadai mikor ütköztek meg indiánokkal. Az összerakható várat a bolti dolgozók szocialista brigádja röpke hat és fél óra alatt felépítette, akkor viszont a vezetőnő tüsszentett egyet, és ez orkánszerűen elsöpörte a formatervezett várat. Az indiánokat és a k. u. k. katonákat a bolt saját deficitjeként temették el a várral együtt.

No, ha nincs az államiban, majd lesz a maszeknál. Gyorsan végigolvastam a napilapokat, és örömmel állapítottam meg, hogy aznap csak nyolc kisiparos formatervezett játékának árusítását tiltotta be a KERMI vagy a KÖJÁL. Igaz, ezek között ott szerepelt egy polisztirolból készült kis malacka is, ami használati utasításával ellentétben nem röfögött, hanem trágár dalocska énekelt, s tulajdonosának nem szerencsét hozott, hanem vírusos influenzát vagy szopornyicát.

A kisiparosok által készített formatervezett játékok között találtam helyre kis kézibilincset, vámpírfogakat félautomata vérszívóval, kerékbetörő berendezést pótkerékkel és spanyolcsizmát, kalucsnival. Láttam aztán az „Alakula a Drakula" nevű összerakó játékot is, a bazáros szerint ez azért jó, mert ha kirakja a gyerek, megvan az aznap esti iszonyata, és nem kell a tévéhíradót néznie. Persze, ez a játék is formatervezett volt.

És ekkor döbbentem rá, hogy mi lesz, ha az efféle formatervezettség nemcsak a játékoknál lesz tapasztalható? Készítenek majd olyan formatervezett húskonzervet, melynek fogyasztása közben az ember rozsdás anyacsavarokat köpköd ki, olyan formatervezett szobobútort, amely minden hangosabb szóra szétesik, olyan formatervezett lámpát, mely bekapcsoláskor a biztosítékot ki-, a tulajt pedig agyonvágja? Nem, ilyenek azért nem lesznek. Mert már vannak.

Vezda János

TÜCSÖK és BOGÁR

PARKOLÓBAN. Tizenkét autó áll a parkolóban. Látszólag mindegyik másfajta. Azonban mégis csak három olyan, amelyik nem azonos. Melyik az a három?

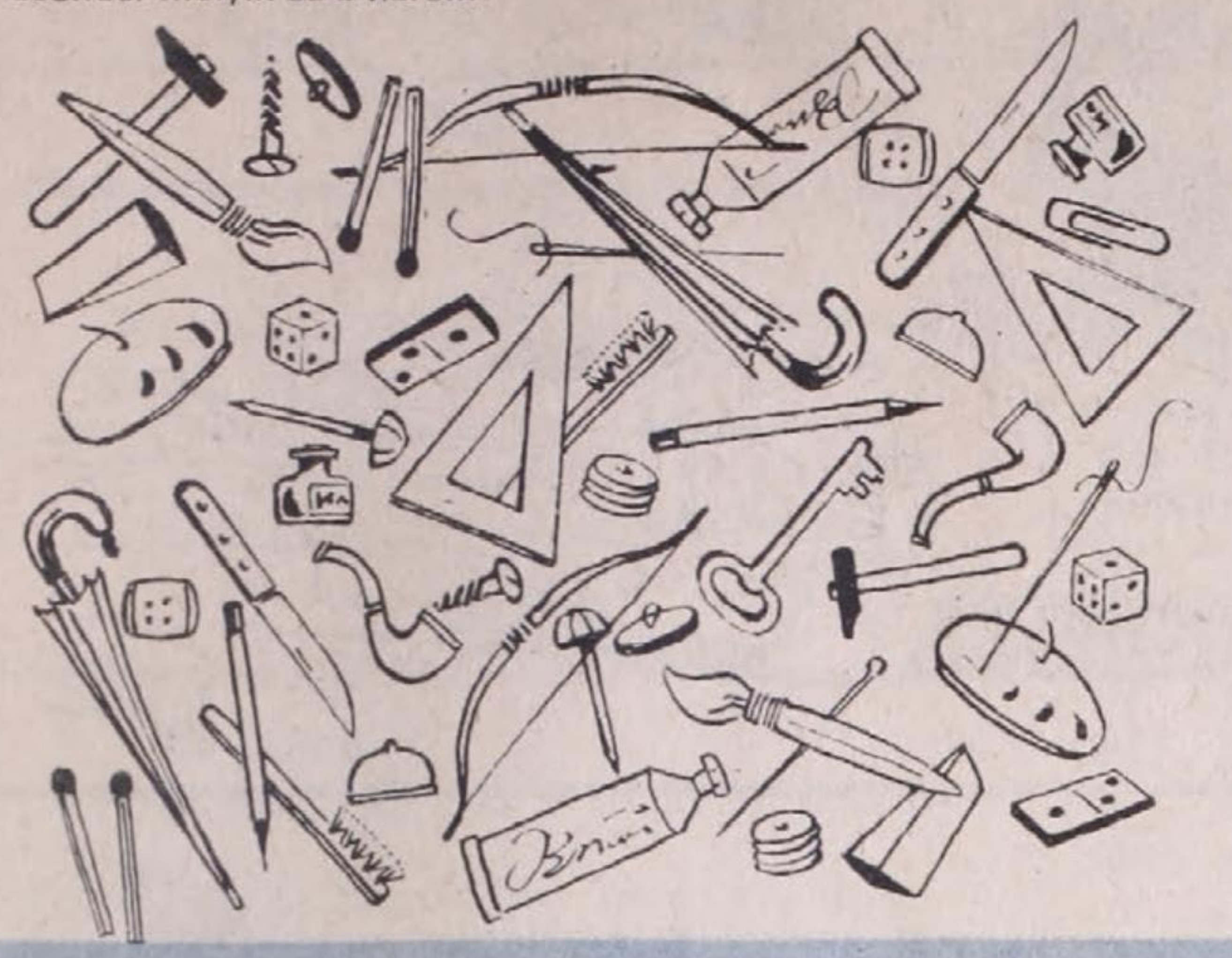

Tizenkét autó? Lehetséges, de csak tömegkoccanás után.

(A Mini Pajtás rejtvénymagazinban fedezte fel Tündik Zita, tiszavasvári olvasónk)

Tárgysorozat:

1. DR. KORDOS LÁSZLÓ: *A földikutyafélék 14 millió éves története Magyarországon (20 perc)*
2. DR. DEMETER ANDRÁS: *Az Apodemus rágcsálónem számítógépes határozórendszere (15 perc)*
3. DR. GRAF ZOLTÁN: *Egy állatorvos Kuvaitban (diavetítéssel 35 év)*

Nagyon helyes. Az ilyesmit nem szabad elkapkodni!

(Beküldte Nack Zoltán, váci olvasónk)

Már tilos megtéveszteni a fogyasztót

Ja, ha eddig nem volt tilos, akkor már mindent értünk!

(A Népszavából ollózta dr. Szabó Lórándné, szarvasi olvasónk)

ta, napsütéses időben repülték át az óceánt 13,000 kilométeres magasságban, amikor hirtelen megremegett a gép teste, s a pilóta úgy érezte, valami kiveti üléséből. A magasságmérőre

Mi csak elképzeltük ezt a rémületes magasságot és már megremegett a testünk!

(Beküldte Kunda József)

Várható időjárás ma estig: Átmenetileg mindenütt erősen megnövekszik a felhőzet, és eső, zápor, zivatar is várható. Ma jobbára napos idő lesz, eső nem valószínű. A déli, délkeleti szél időnként megerősödik. A hőmér-

Várjuk, de minek?

(Az Észak-Magyarországból ollózta Gasparek István, miskolci olvasónk)

vés helyett könnyelműen középre passzolta a labdát, a Disztl kapus mögé szaladó nézők felszabadítottak.

S a tribünön ülő védők dermedten nézték a jelenetet!

(A Népszabadságban lelte Kopenchy Pál, tápiaszecsői olvasónk)

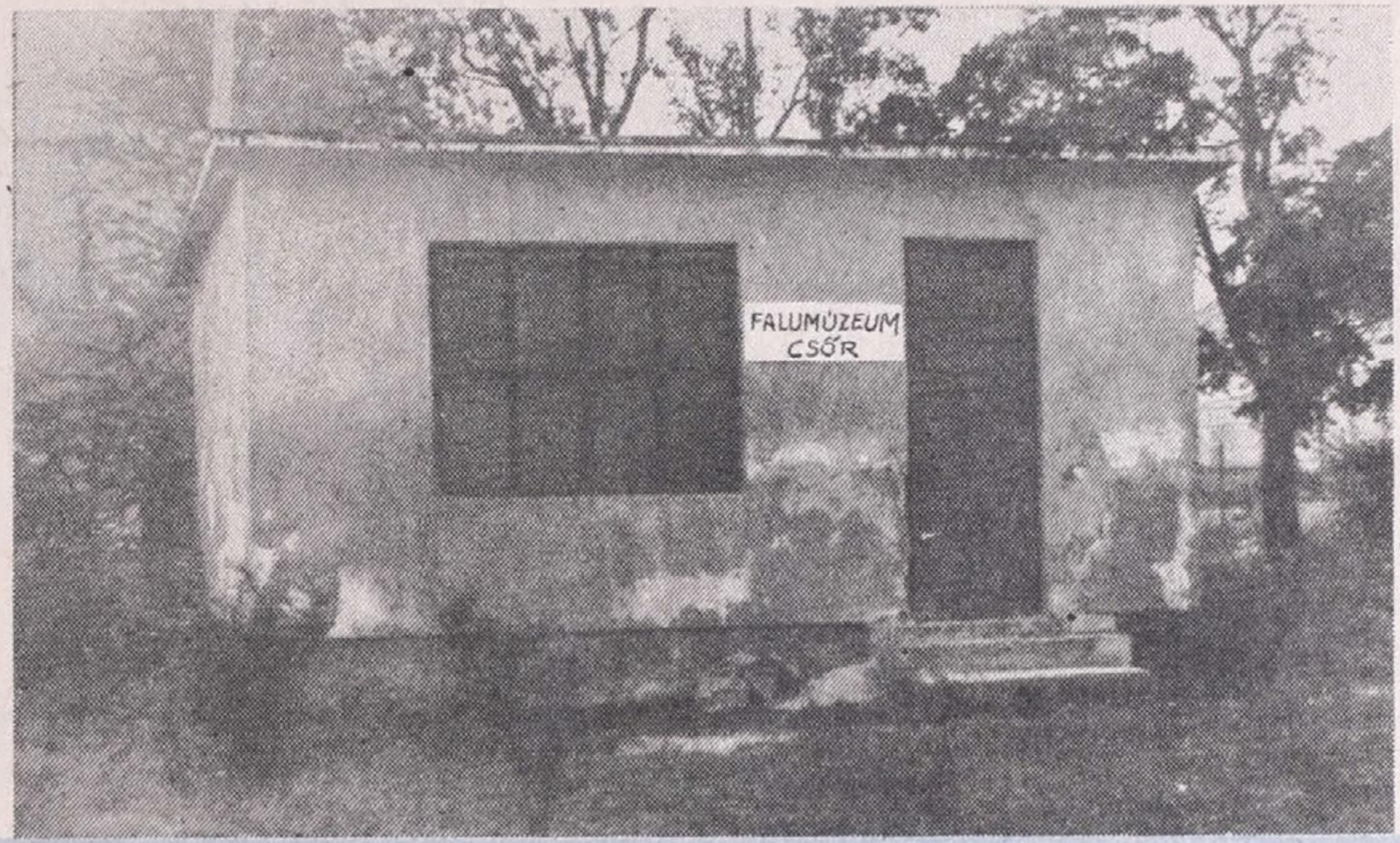

A kulipintyó felirata: „Falumúzeum, Csőr". De hát miért is ne? Egy kis ország kis községének mekkora legyen a múzeuma?

(Török N.-né, polgári olvasónk fotója)

Szép lány ajándékba

Mb., színes olasz vígjáték

III. helyár!

14 éven felülieknek nem ajánlott!

Azért ne általánosítsunk!

(A tiszaluci moziműsorban észlelte Berzi Márta)

mögött hagyta a mezonyt. Alig másfél kilométerrel a rait előtt *Sulyok Attila* óriásit esett, de ugyanazzal a lendülettel már talpon is volt, és meg sem állt a célig: három másodperc előnnyel nyert. A legjobb női verseny-

Ez aztán a lendület!

(A Népszavában találta Fazekas Erzsébet)

ÉVEZREDEK – tekintenek le ránk: nagy jótékony célú sztárparádé New Yorkban (Olivia De Havilland, Carol Channing, Lucille Ball, Luci Arnez és Lana Turner)

Azért annyira nem öreg lányok az öreglányok!

(A Nők Lapjában lelte Imre Károlyné)

Vízivárosi 2 szobás, komfortos, telefonos, erkélyes, valamint belvárosi garzonomat, 550 nm feletti öröklakásra cserélem, jó közlekedésnél.

Ebben a lakásban már nemzetközi röplabdatornát is lehet rendezni.

(Az Esti Hírlap apróhirdetései közül ollózta Szabó Andrea)

Tízéves a szovjet irodalom

Ahhoz képest egész jól fejlett!

(A Zalai Hírlapban bukkant rá Pap László, zalaegerszegi olvasónk)

Eladó 2 szobás, 2. emeleti, OTP-öröklakás, készpénz + OTP-átvállalással. Érdeklődni lehet a helyszínen

Most legalább tudjuk!

(A Pest megyei Hírlap apróhirdetései között találta Kunne Szánthó Lilla, penci olvasónk)

800 m: Chesira (kenyai) 1:49.02, 5000 m: Kariuki (kenyai) 13:59.02, Távol: Cannon (amerikai) 16.88, Rúd: Volz (amerikai) 550. Nők. Tá-

Alaposan megjavították Bob Beamon 8,90-es világrekordját!

(A Népsportból merítette Berényi István, boldogi olvasónk)

RUMMENIGGE
(Inter)
Klasszisa vitathatatlan, ezt Prágában is bizonyította

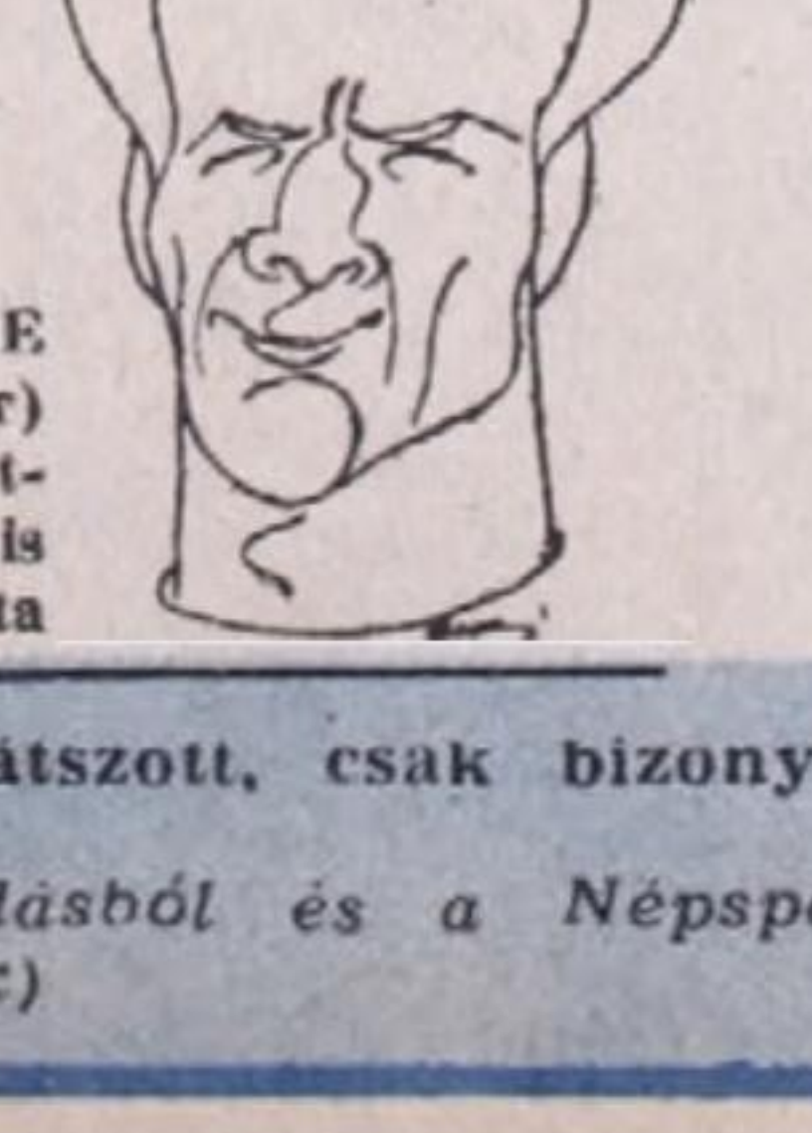

Altobelli büntetőjével nyert a kék-fekete legénység. Bár *Rummenigge* térdfájdalmai miatt nem játszott Prágában, Genovában valószínűleg újra ott lesz a gyepen.

10. BARI—PERUGIA

Szóval nem játszott, csak bizonyított!

(A Sportfogadásból és a Népsportból ollózta Sára János, turai olvasónk)

Utánpótlás-válogatottunk karikatúráiból

Dunai Imre, Földes Vilmos, Kelemen István, Lakatos Ferenc, Nagy Tamás rajzai

TANULÓ VEZETŐ

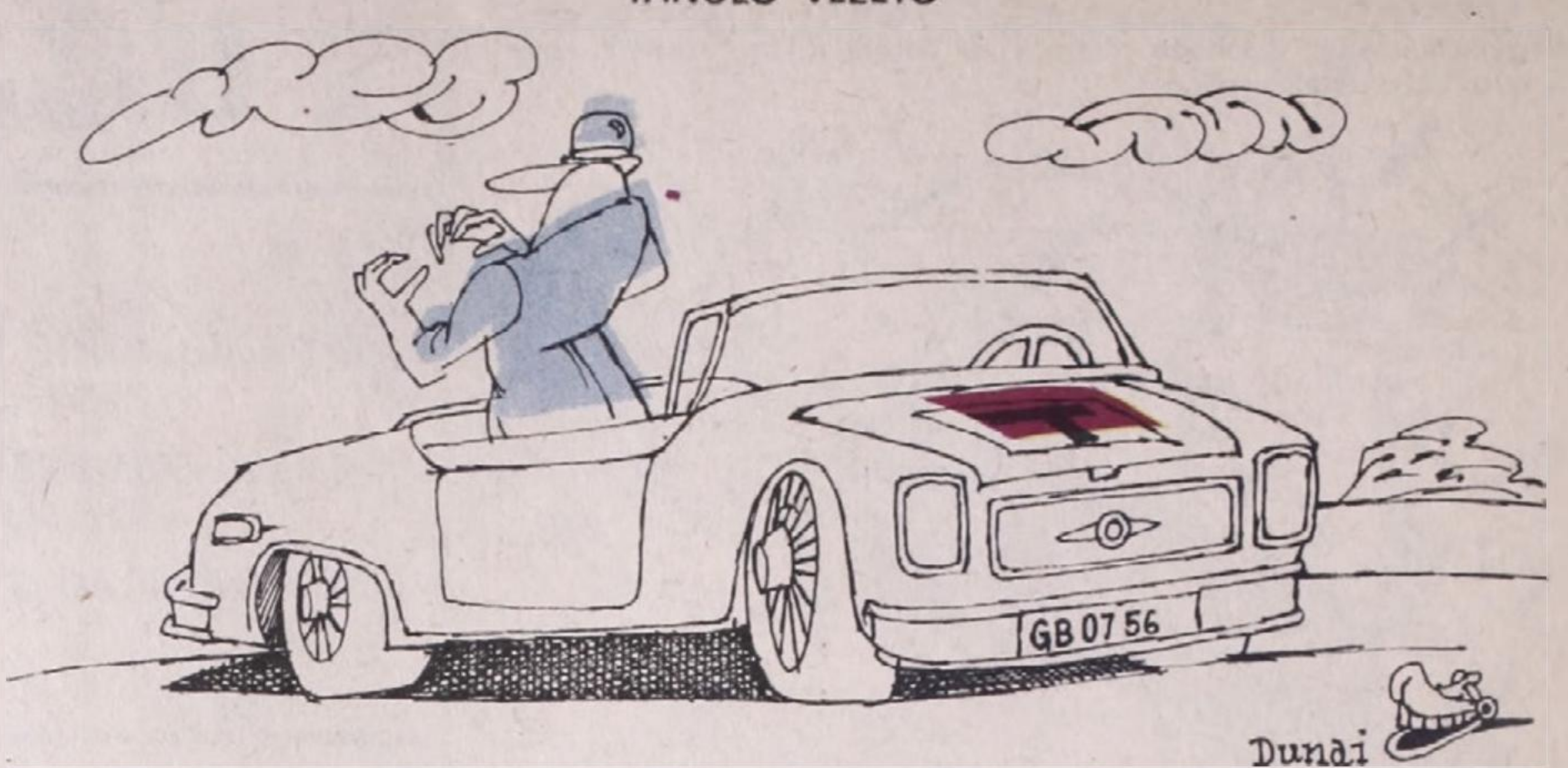

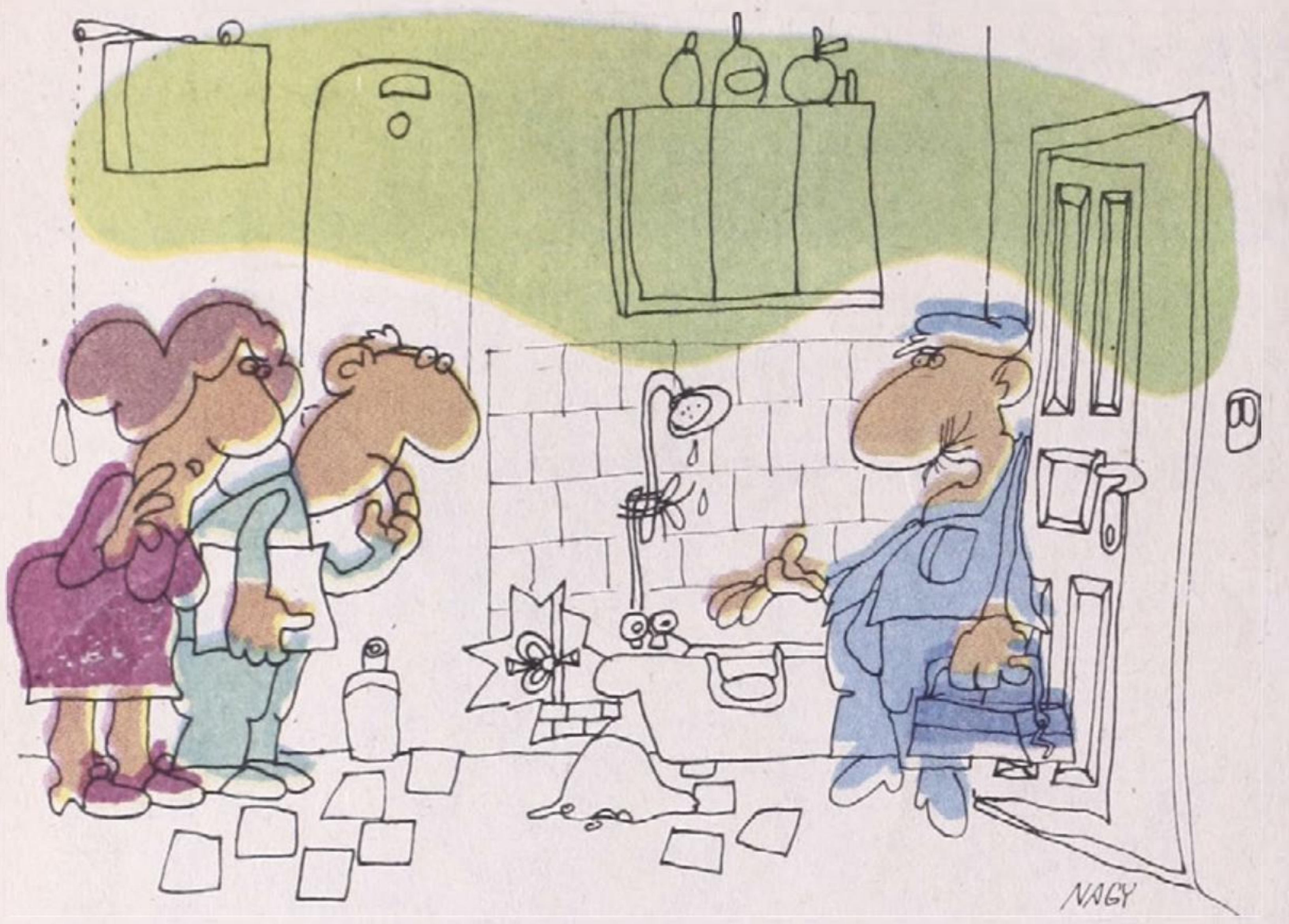

– Szerencséjük volt velem, mert a kollégáim még ennél is trehányabbul dolgoznak!

NYUGDÍJ-KIEGÉSZÍTÉS

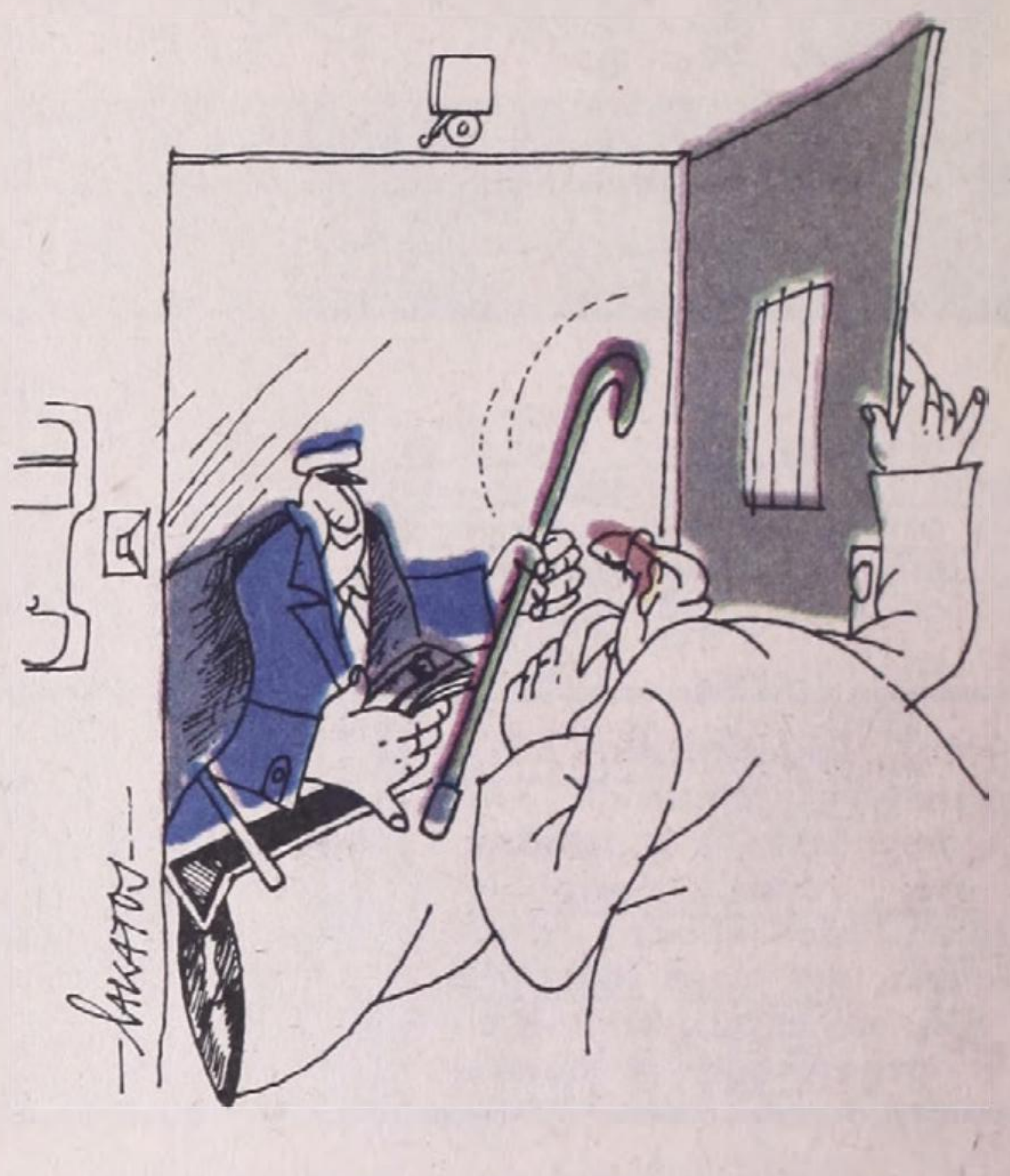

IGAZI VADÁSZZSÁKMÁNY

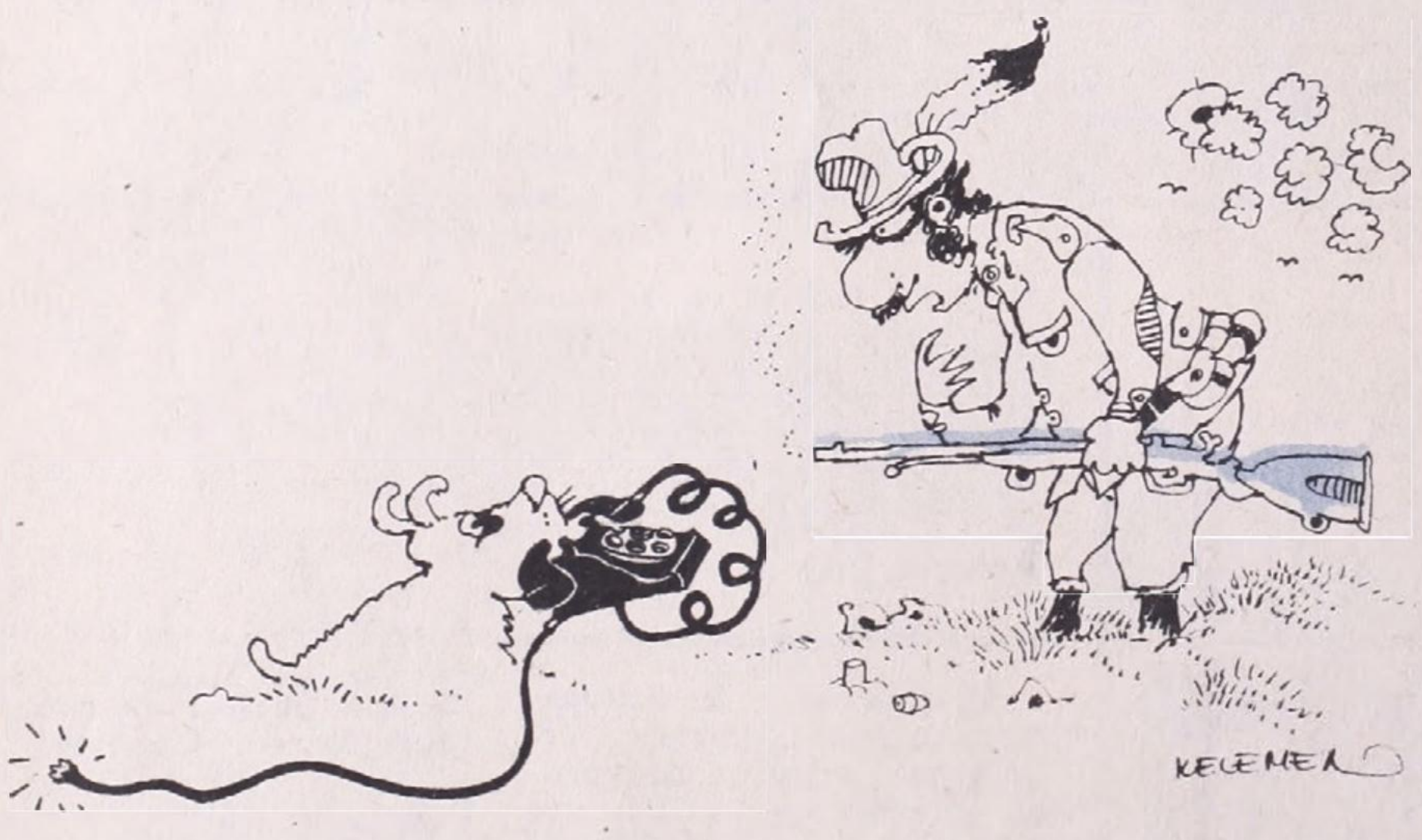

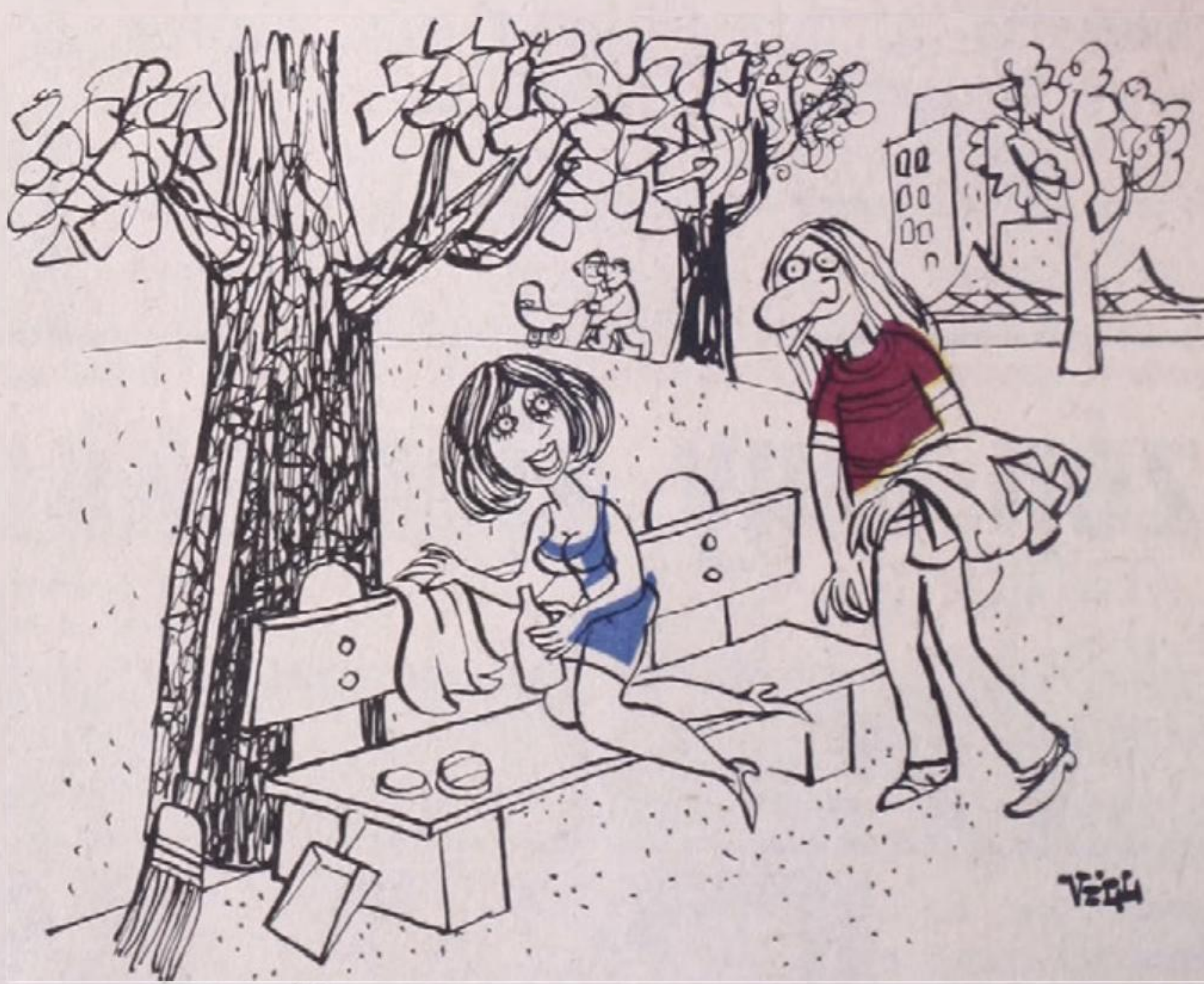

– Gondoltam, mire hazatérsz, kitakarítok . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— 1945-BŐL

— Akar egy jó órát egészen olcsón?

— De még mennyire!

— Akkor gyalogoljon ki Újpestre. Az egy jó óra.

A döbrögi birtok gazdatisztje hevesen ostromol egy fiatal özvegyet.

— Legalább addig várjon, amíg a gyászruhát levetem — csillapítja őt a menyecske.

— Hát azt a két percet még megvárhatom . . .

*

Megkérdezik az egyik újdonsült igazgatótól:

— Miért éppen pénteken nyitottad meg a színházadat. Nem vagy babonás?

— De igen. Azóta.

Két gyerek irtózatosan püföli egymást az utcán. Egy járókelő megbotránkozva szól rájuk:

— Ejnye, ejnye, gyerekek. Hát nem tudjátok, hogy az ellenségeinket szeretni kell?

— Igen ám — feleli az egyik gyerek —, de mi nem ellenségek vagyunk, hanem testvérek.

*

— Nyolcezer pengő a fizetésem és fájós foggal járok két hete.

— Miért nem csináltatod meg?

— Mert a fizetésem a fél fogamra sem elég!

*

— Pistike, beszélj Hunyadi László lefejezéséről — mondja történelemóran a tanár.

A gyerek meg se mukkan.

— Mi az, miért nem beszélsz?

— Úgy felháborított az eset, tanár úr, hogy nem találok rá szavakat!

— Abban a vendéglőben, ahol ebédelek, mindennap gulás van.

— Marhagulás.

— Nem. Drágulás.

*

— Rájöttem, hogy Pesten tengerszoros van.

— Hogyhogy?

— A zsír ára hatszoros, a cukoré nyolcszoros . . .

RÉGI OLVASÓK OLDALA

Tudjuk, sok „régi olvasó” ma is olvasó, és azt is: egy újszülöttnek sem minden új vicces. Ám, gondolván, hogy érdekes lehet, az első tíz év levéltermeséből szemezgettünk.

LUDAS MATYI AZT ÜZENI (1946)

Aggódó lakó. Most már remélhető, hogy a háziurak rövidesen megoldják a lyukas tetőproblémát. Nem fogják fűteni a padlásokat, és akkor a lyukak előreláthatólag be fognak fagyni.

Nagytőkés. A nagyvagyonokra és nagy jövedelmekre január elsejétől valóban többletadót vetnek ki. Mi tagadás, ez önöknek nem esik jól, csak az esik jól, ami letagadás.

Tojás. Legyen szerencsénk egyszer személyesen is.

LUDAS MATYI AZT ÜZENI (1950)

Fenyvesi K. Bp. *Igaza van, ha úgy találja, hogy túl sok főhercegi és hercegi utcánk van. Reméljük, hogy a tanácsok majd ezt a kérdést is rövidesen rendezik.*

Közért. *Gratulálunk ahhoz az ínycsiklandozó munkához, amelyet a Balaton mellett nyaraló dolgozók ellátása és az áruuzsora megszüntetése érdekében végeznek. Saját szemünkkel láttuk, saját fogunkkal rágtuk, saját gyomorsavunkkal emésztettük meg azt a sárgabarackot egyhatvanért, amelynek éretlenebb és silányabb fajtájáért négy forintot kért Tihanyban egy terebélyes magánszektor.*

LUDAS MATYI AZT ÜZENI (1951)

Sz. S. Szekszárd. Bizony igaza van. Mi sem értjük, hogy a dunaföldvári fodrász miért nevezi magát úri fodrásznak. Valószínűleg, hogy inkább figyelmetlenségből, mint gőgből van ott az a tábla még mindig az ajtó felett.

B. László traktorvezető Törökszentmiklós. Műszaki ügyekben az újítás ismerete nélkül nem tudunk állást foglalni.

N. M. Bp. Leontin (Leontine, Leontina) leánynév, éppúgy, mint a Manci vagy a Böske. A félreértés nyilván abból adódik, hogy lényegesen több a Manci és a Böske, mint a Leontin.

LUDAS MATYI ELINTÉZTE (1952)

„Mérges taxisofőr” című közleményünkkel kapcsolatban vizsgálatot indítottunk. A gépkocsivezető beismerte, hogy a borravalóval kapcsolatban megjegyzést tett. Tekintettel az illető idős voltára, csak ötven forint pénzbírsággal sújtottuk. Vállalatunk egyébként minden olyan gépkocsivezetőt, aki a borravalóra csak a legcsekélyebb utalást teszi, elbocsátja.

Autótaxi Vállalat

* * *

A mozigépészt Kiscsősznek című közleménnyel kapcsolatban közöljük, hogy már van új gépkezelő és Kiscsősz község dolgozói ismét láthatják az építő erejű filmeket.

Cs. I. Kiscsősz

LE A BÜROKRÁCIÁVAL! (1951)

SOK A PUMPA!

Kerékpáros társaim nevében fordulok a Ludas Matyihoz. Jómagam több, mint húsz éve kerékpározok, de most valószínűleg kénytelen leszek leszállni róla. Az utolsó hat hónapban három darab kerékpárpumpát vettem, mert tömlőt csak pumpával együtt adnak, és a tömlők rosszak, gyorsan tönkremennek. Hiába magyarázom, hogy már sok pumpám van és csak tömlőre van szükségem, mereven ragaszkodnak a kapcsolt eladáshoz. Most kénytelenek leszek újra 17 forintos pumpát vásárolni, pedig csak kétforintos tömlőre van szükségem. Nem lehetne ezen a furcsa eladási módszeren segíteni?

V. F.
Tényő, Győr megye

●

A Belkereskedelmi Minisztérium titkárságának sajtócsoportja válaszolt a június 7-i cikkünkre. A cikk azt helytelenítette, hogy a Budapesti Nagyáruház éttermében akkor is kell zenedíjat fizetni, amikor a zene nem szól és, hogy nem adnak pikkoló sört. A válasz közli, hogy a hivatásos zenészek kollektív szerződése szerint járó és a számlához számított 5 százalékos zenedíjat már zenekezdés előtt egy fél órával (vasár- és ünnepnap egy órával) blokkolják. A pikkoló sör kiszolgálásával kapcsolatban az étterem dolgozói önkritikát gyakoroltak, és a cikk kritikájának eredményeként zeneidő alatt pikkoló sört is felszolgálnak a Budapesti Nagyáruház éttermében.

●

A Ludas Matyi megírta, hogy a Fővárosi Villamos „Sajtó- és balesetelhárítás” feliratú bélyegzőt használt. A kritika jogos volt, a bélyegzőt megváltoztattuk.

Fővárosi Villamos V.

LE A BÜROKRÁCIÁVAL! (1953)

MIT CSINÁLJUNK AZ EGÉRREL?

Kertesházban lakunk, így nem csoda, hogy egerek is tanyáznak házunk környékén. A Vas- és Edényboltban drótvázas egérfogót ajánlottak. Tetején lyuk van, ahol az egér bemegy. A póruljárt egeret alul, az elzárt bádogajtó kinyitásakor lehetne kivenni. Az egérfogón azonban, amelyet édesanyám vásárolt, sűrű drótháló van, elfelejtettek a bádogajtó mögött nyílást hagyni. Szerencsére „nem helyeztük üzembe”, mert... ha a tetején bemászott volna az egér — mivel nem lehetne kivenni — szegény még éhenhalt volna. És akkor mit csinálnánk a döglött egérrel?

M. Cs.
ált. isk. 4. oszt. tan.

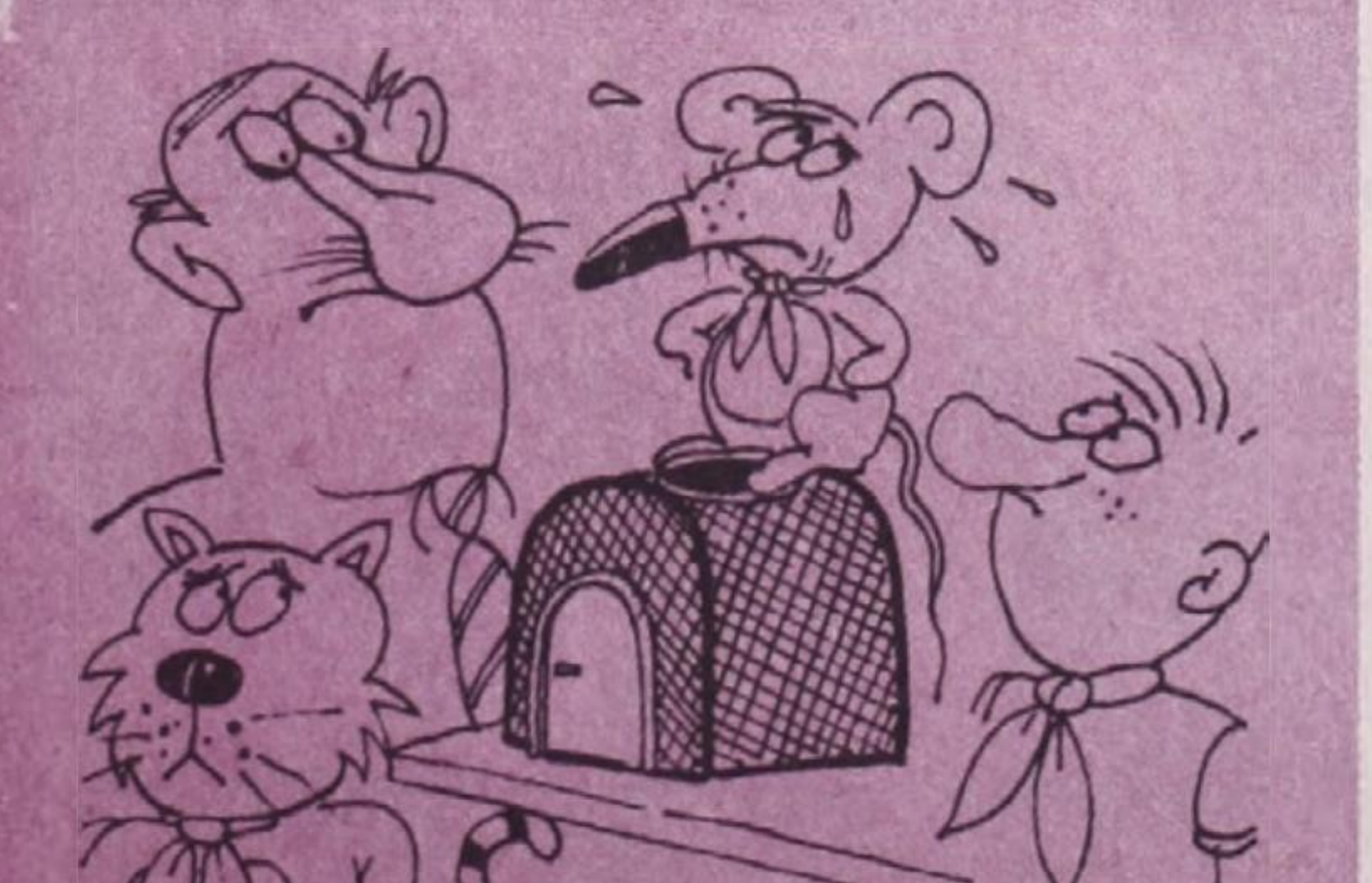

LUDAS MATYI ELINTÉZTE (1953)

A KÖZÉRT 10415-ös bolt felirataival kapcsolatban vidám cikk jelent meg a Ludas Matyiban. A feliratokat a régi boltvezető helyezte el az üzletben. Helytelen, hogy „Légy józan!”, „Szeresd családodat!” és hasonló feliratok vannak a KÖZÉRT-ben. Az új boltvezető nem vette le a feliratokat, hanem árukat helyezett eléjük. Az az időpont, amikor a cikk írója látta a feliratokat, közvetlenül leltározás után volt. Az áruk szétrakása után napvilágra kerültek a feliratok. Intézkedtünk, hogy a feliratokat semmisítsék meg.

KÖZÉRT Kereskedelmi Központ

* * *

„462 túlóra” című közleménnyel kapcsolatban közöljük, hogy Halál Antal panasza nagyrészt indokolt volt és 388 ledolgozott túlórájának illetményét már elküldtük címére.

MÁV Budapesti Magasépítő Ü. V.

* * *

A Debreceni Népbüfével kapcsolatban közlemény jelent meg a Ludas Matyiban a „Dekorációt nem lehet meginni” címmel. A büfé dolgozói valóban hibát követtek el. Intézkedtünk, hogy a Népbüfében minden ottlevő árucikk a fogyasztók rendelkezésére álljon.

**Hajdú-Bihar megyei
Vendéglátóipari Tröszt**

LE A BÜROKRÁCIÁVAL! (1954)

A HÚSZEZREDIK . . .

1951. január 25-én indítottuk meg „Le a bürokráciával” rovatunkat amelynek népszerűsége azóta is egyre növekszik. A rovat sikerét bizonyítja, hogy 1951. január 25-től, 1954. február 8-ig bürokrácia ügyben 20 000 panaszos levél érkezett szerkesztőségünkbe.

* * *

FARUGÓ

Pécsett a Pannónia Szállóban kaptam szobát. Gyönyörű új bútor volt benne. Amikor lefeküdtem, recsegés, ropogás moraja töltötte be a szobát, legkisebb mozdulatomra pokoli zajt okozott az ágy. Egész éjjel nem aludtam. Reggel a portán megtudtam, hogy a Budapesti Bútorgyár olyan farugóval szállította az ágyakat, amelyeket rosszul gőzöltek, ezért recsegnek. Megtudtam azt is, hogy a panaszkönyv megtelt: minden vendég az ágyakra panaszkodik. A portás ajánlatára a következő éjszakára földön vetettem ágyat magamnak és jól aludtam.

LUDAS MATYI ELINTÉZTE (1956)

Kedves Ludas! Hét hónap alatt kérvények tömegével sem tudtuk elintézni, hogy telefont kapjunk. Közbenjárásodra megkaptuk a készüléket!

XIII. ker. Mértékutáni Szabóság KTSZ.

•

A IV. kerületi Tanács lakásgazdálkodási osztálya a kérésemet megvizsgálta, és jogosnak találta. A lakáskiutalást megkaptam.

Cs. László Bp. IV. Baross u. 102.

•

Közbenjárásodra munkakönyvemet megkaptam. Köszönöm!

M. József Hódmezővásárhely

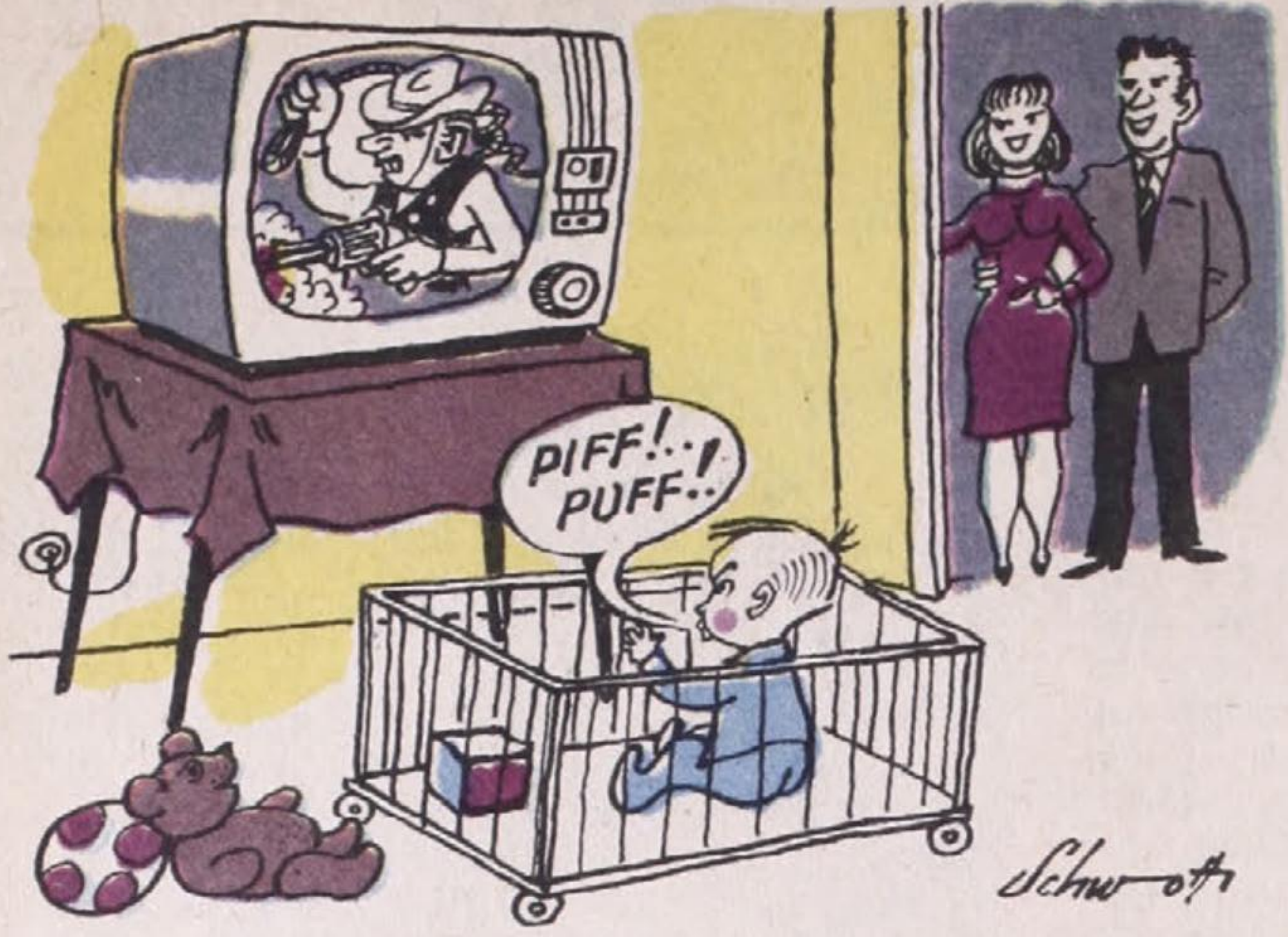
PIFF!..!
PUFF..!
Schwott

– Végre, megszólalt!

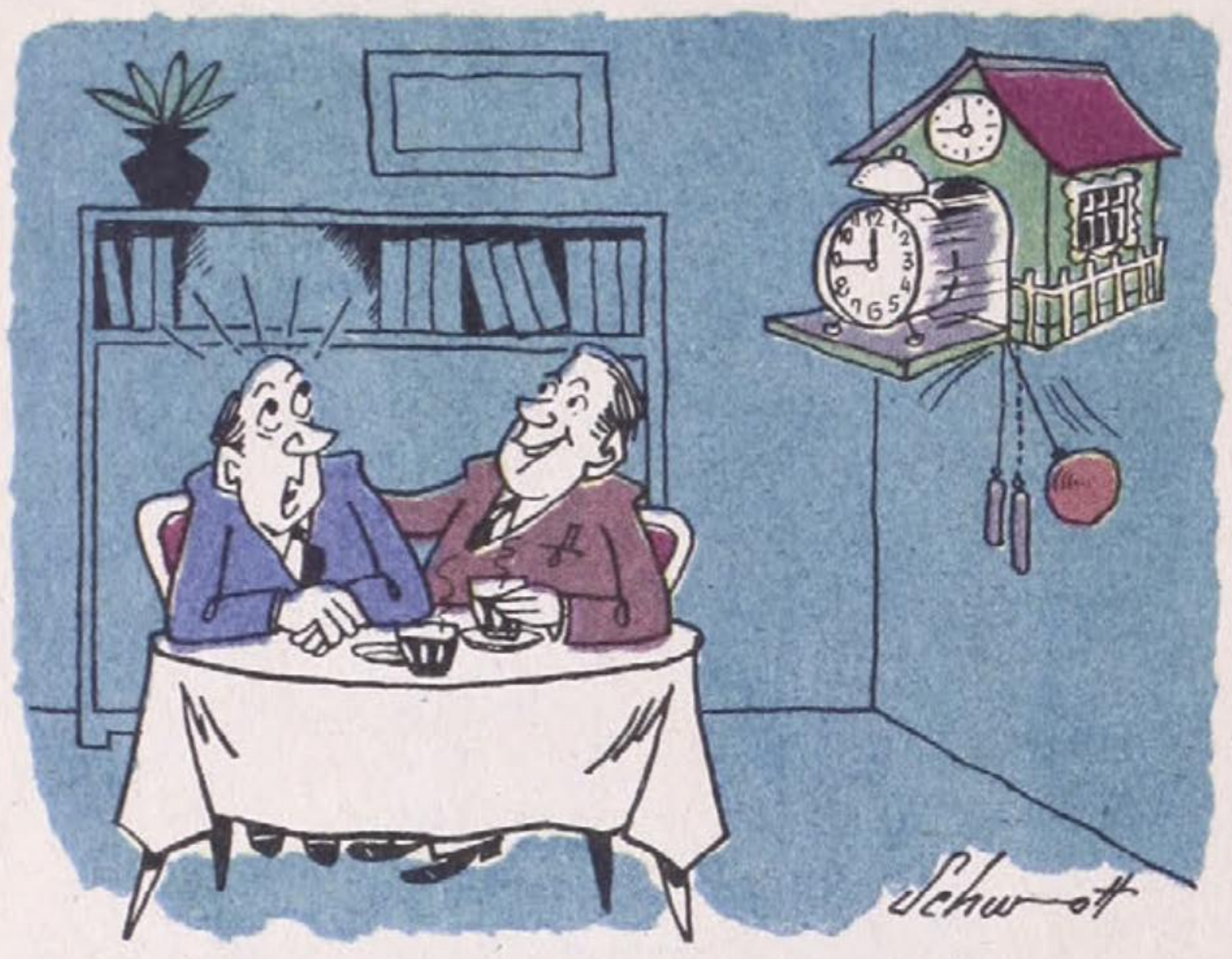

– Tudod, a kakukk állandóan késett.

LYUKAS FOGAM LEVELE

Drága Bajtársaim!

Kik mindig társaim voltatok a bajban, vagyis velem együtt fájtatok. Mikor ezt olvassátok, én már nem lehetek közöttetek, a Bal Alsó Ötös és a Bal Alsó Hetes szórakoztató társaságában. Kihúznak, drága barátaim. És még csak nem is az érdemeim elismerése mellett! Ki köszöni meg nekem — mielőtt a szemétbe dobna —, hogy éveken keresztül rágtam azt a rengeteg cukrot meg csokit.

Jó, tudom én, hogy nem szeretett, hiszen állandóan azért nyafogott, hogy fájdalmat okozok. De hát melyik önérzetes fog nem fáj, ha nem mossák meg naponta ötször-hatszor?

Ráadásul, amikor kilyukadtam és szolidan, mintegy figyelmeztetőleg elkezdtem sajogni, ahelyett, hogy gyorsan fogorvoshoz szaladt volna velem, elintézte a dolgot annyival, hogy a másik oldalon kezdett rágni. Micsoda elbánás ez?

Természetes, hogy egyre jobban elromlottam, és — mivel az én feszültségemet is le kell vezetni valahol — fájtam.

Ő pedig csak ült tétlenül, visítozott és ebéd helyett is demalgont zabált. Erre nincs mentség. Félt a fogorvostól? Miért, mit gondolt, majd *én* elégelem meg a dolgot, és önszántamból kirepülök a szájából?

Persze várt tovább. Talán még tetszett is neki az új helyzet, amelyben mindenki őt sajnálta. A tanároknak is elég volt egy pillantást vetni elkínzott arcára, és rögtön mást feleltettek helyette.

De aztán én dühös lettem. Mit nekem fájdalomcsillapító, meleg borogatás, sőt néha még buzgó imádkozás is, fájtam, kitartóan és rendületlenül.

Na, erre végre elment fogászatra. Öröm volt nézni a csorgó könnyeit, meg az álmatlanságról tanúskodó fekete karikákat a szeme alatt. Most persze örül a nyavalyás, mert kapott egy csomó érzéstelenítő injekciót, meg egy biztatást, hogy „mindjárt vége a szenvedésnek, kihúzzuk azt a csúnya fogat". Vagyis engem. Nem azért, de az orvos sem éppen egy szépségkirály. De ki törődik az én érzékeny lelkemmel?

Lassan befejezem, mert már készítik elő a fogót. Elég kegyetlen dolog az is, remélem sohasem fogjátok közelebbről megismerni. Utoljára mi mást írhatnék, mint azt, hogy ne adjátok fel és ha okot adnak rá, igenis fájjatok. Igaz, hogy nem vagyunk pótolhatatlanok, egész sor műdolgot találtak már ki helyettünk. De egyszer talán eljön az az idő, mikor az emberek a sajátjukhoz fognak ragaszkodni, és megbecsülik a fogaikat.

Utolsó perceiben is szeretettel gondol Rátok:

Bal Alsó Hatos

Nagy Zsuzsa

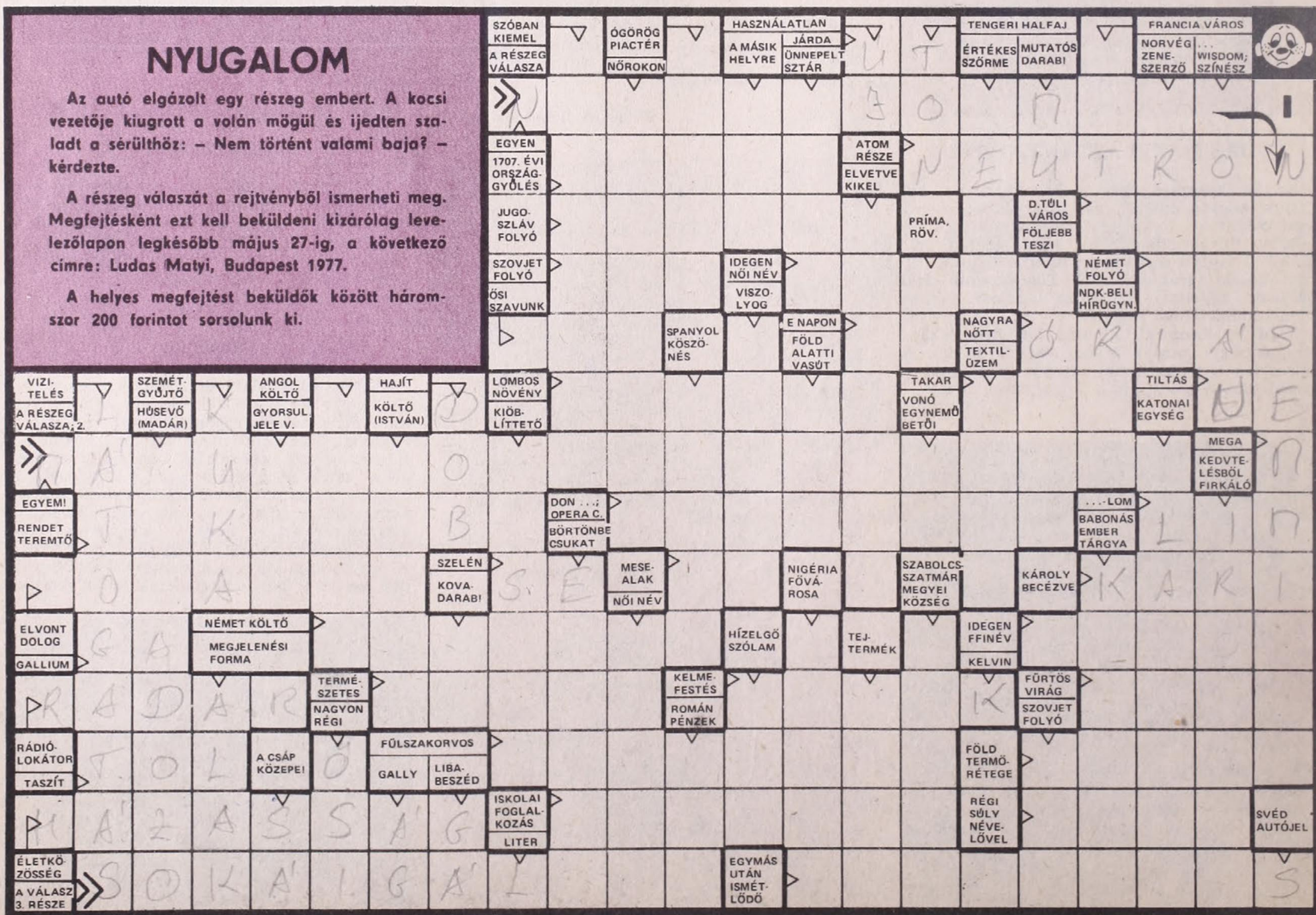

NYUGALOM

Az autó elgázolt egy részeg embert. A kocsi vezetője kiugrott a volán mögül és ijedten szaladt a sérülthöz: – Nem történt valami baja? – kérdezte.

A részeg válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb május 27-ig, a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

SZÓBAN KIEMEL
A RÉSZEG VÁLASZA
ÓGÖRÖG PIACTÉR
NŐROKON
HASZNÁLATLAN
A MÁSIK HELYRE
JÁRDA
ÜNNEPELT SZTÁR
TENGERI HALFAJ
ÉRTÉKES SZŐRME
MUTATÓS DARABI
FRANCIA VÁROS
NORVÉG ZENE-SZERZŐ
... WISDOM; SZÍNÉSZ
EGYEN
1707. ÉVI ORSZÁG-GYŰLÉS
ATOM RÉSZE
ELVETVE KIKEL
JUGO-SZLÁV FOLYÓ
PRÍMA, RÖV.
D.TÜLI VÁROS
FÖLJEBB TESZI
SZOVJET FOLYÓ
IDEGEN NŐI NÉV
NÉMET FOLYÓ
ŐSI SZAVUNK
VISZO-LYOG
NDK-BELI HÍRÜGYN.
SPANYOL KÖSZÖ-NÉS
E NAPON
FÖLD ALATTI VASÚT
NAGYRA NŐTT
TEXTIL-ÜZEM
VIZI-TELÉS
A RÉSZEG VÁLASZA; 2.
SZEMÉT-GYŰJTŐ
HÚSEVŐ (MADÁR)
ANGOL KÖLTŐ
GYORSUL JELE V.
HAJÍT
KÖLTŐ (ISTVÁN)
LOMBOS NÖVÉNY
KIÖB-LÍTTETŐ
TAKAR
VONÓ EGYNEMŰ BETŰI
TILTÁS
KATONAI EGYSÉG
MEGA
KEDVTE-LÉSBŐL FIRKÁLÓ
EGYEM!
RENDET TEREMTŐ
DON ...; OPERA C.
BÖRTÖNBE CSUKAT
...-LOM
BABONÁS EMBER TÁRGYA
SZELÉN
KOVA-DARAB!
MESE-ALAK
NŐI NÉV
NIGÉRIA FŐVÁ-ROSA
SZABOLCS-SZATMÁR MEGYEI KÖZSÉG
KÁROLY BECÉZVE
ELVONT DOLOG
GALLIUM
NÉMET KÖLTŐ
MEGJELENÉSI FORMA
HÍZELGŐ SZÓLAM
TEJ-TERMÉK
IDEGEN FFINÉV
KELVIN
TERMÉ-SZETES
NAGYON RÉGI
KELME-FESTÉS
ROMÁN PÉNZEK
FÜRTÖS VIRÁG
SZOVJET FOLYÓ
RÁDIÓ-LOKÁTOR
TASZÍT
A CSÁP KÖZEPE!
FÜLSZAKORVOS
GALLY
LIBA-BESZÉD
FÖLD TERMŐ-RÉTEGE
ISKOLAI FOGLAL-KOZÁS
LITER
RÉGI SÚLY NÉVE-LŐVEL
SVÉD AUTÓJEL
ÉLETKÖ-ZÖSSÉG
A VÁLASZ 3. RÉSZE
EGYMÁS UTÁN ISMÉT-LŐDŐ
1
N
U T
3 O n
NEUTRON
ÓRIÁS
U E
n
L I n
KARI
D
O
B
S E
I K
A U
T K
O A
G A
RADAR
T O L Ó
K
HÁZASSÁG
SOKÁIGÁL
S

IMPORT HUMOR

Henry Büttner rajzai a berlini Eulenspiegelből

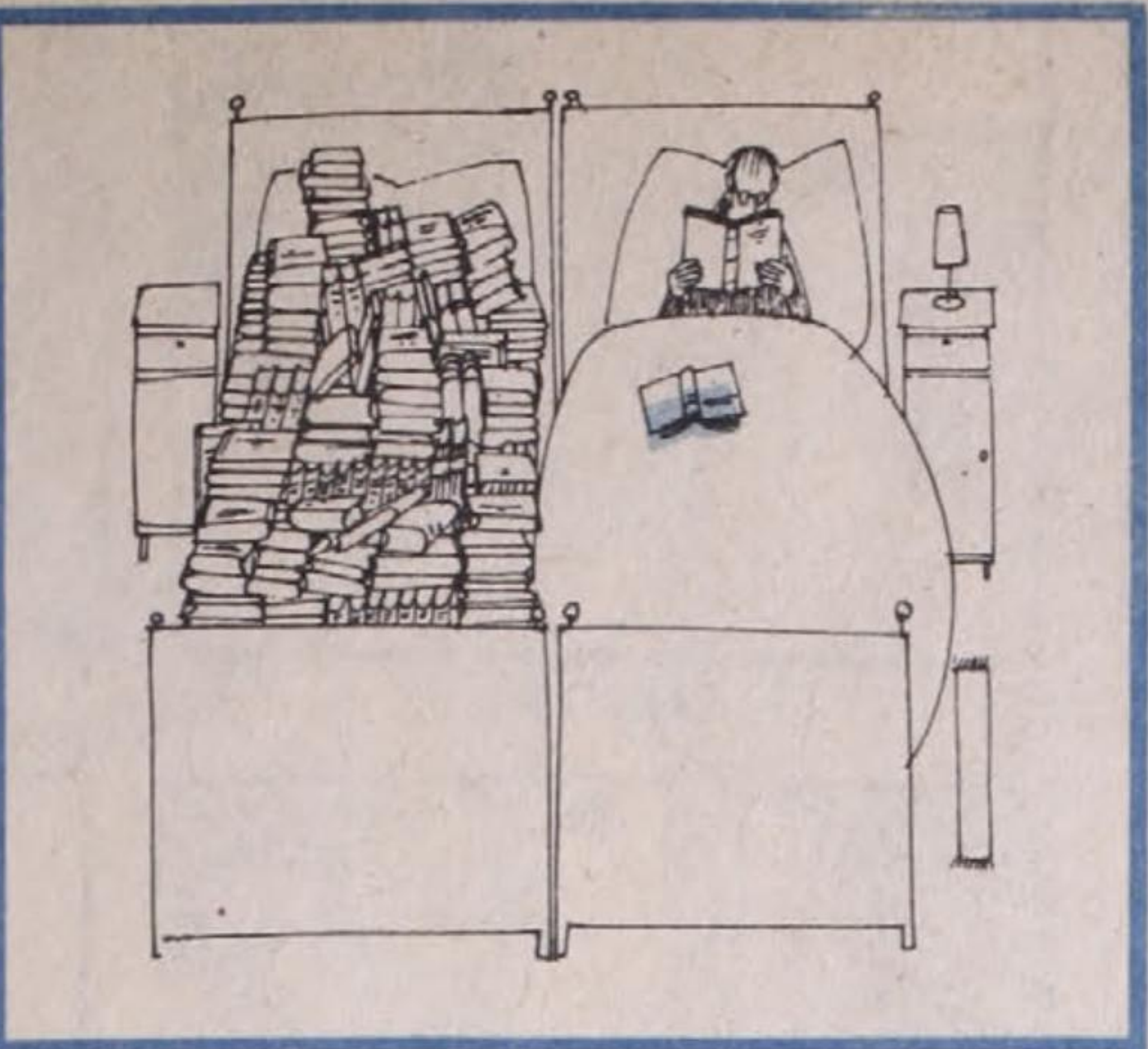

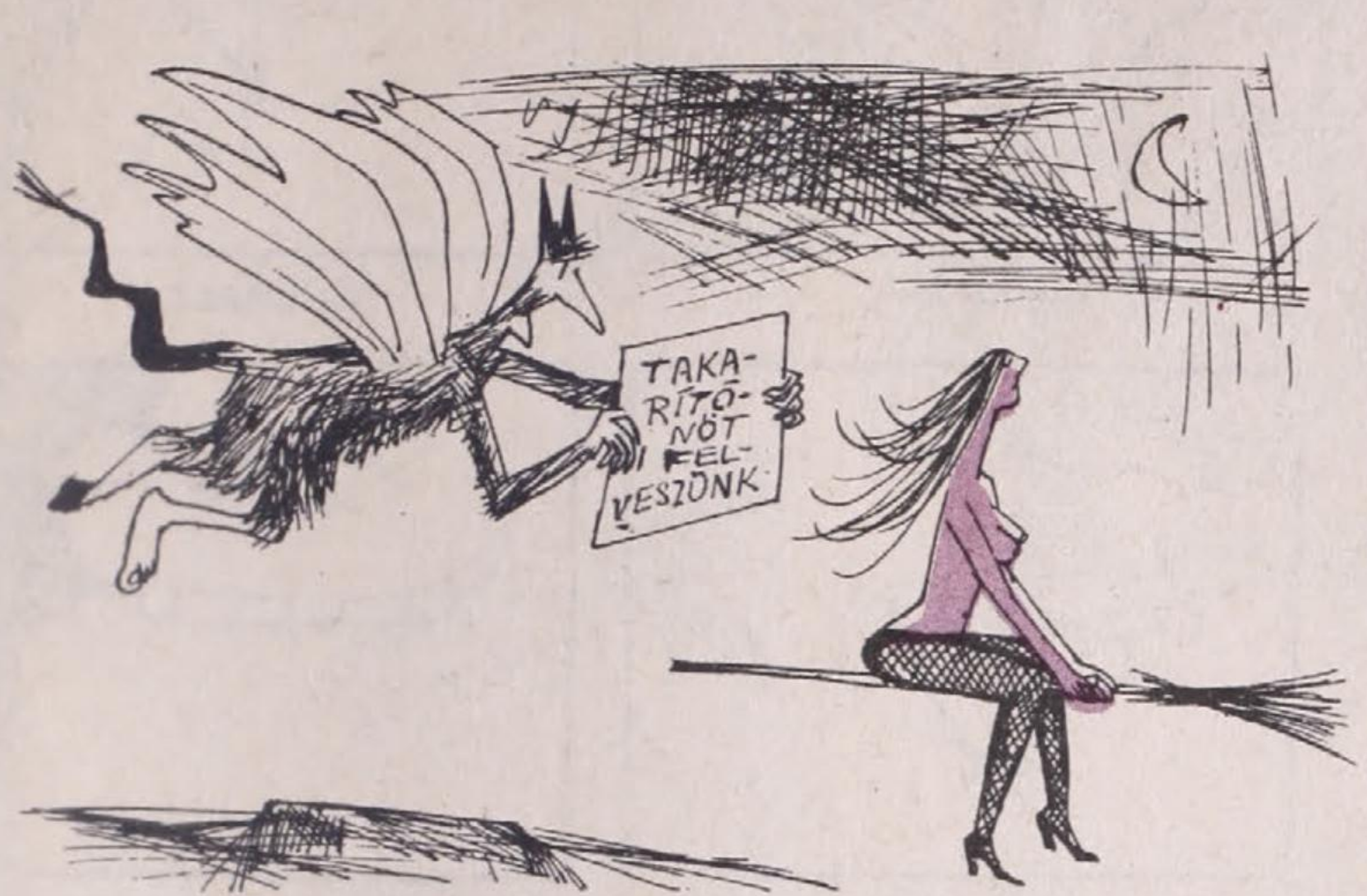

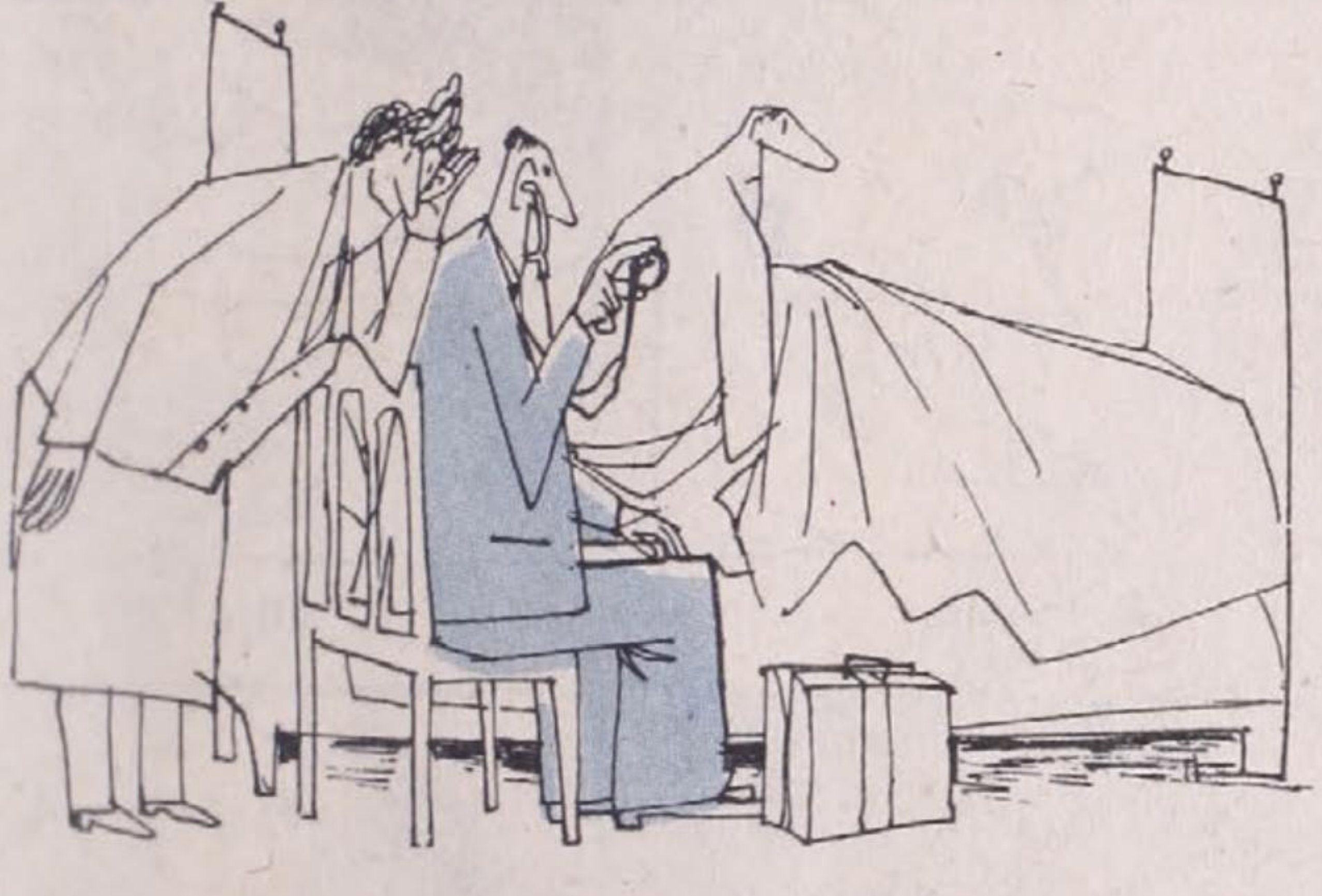

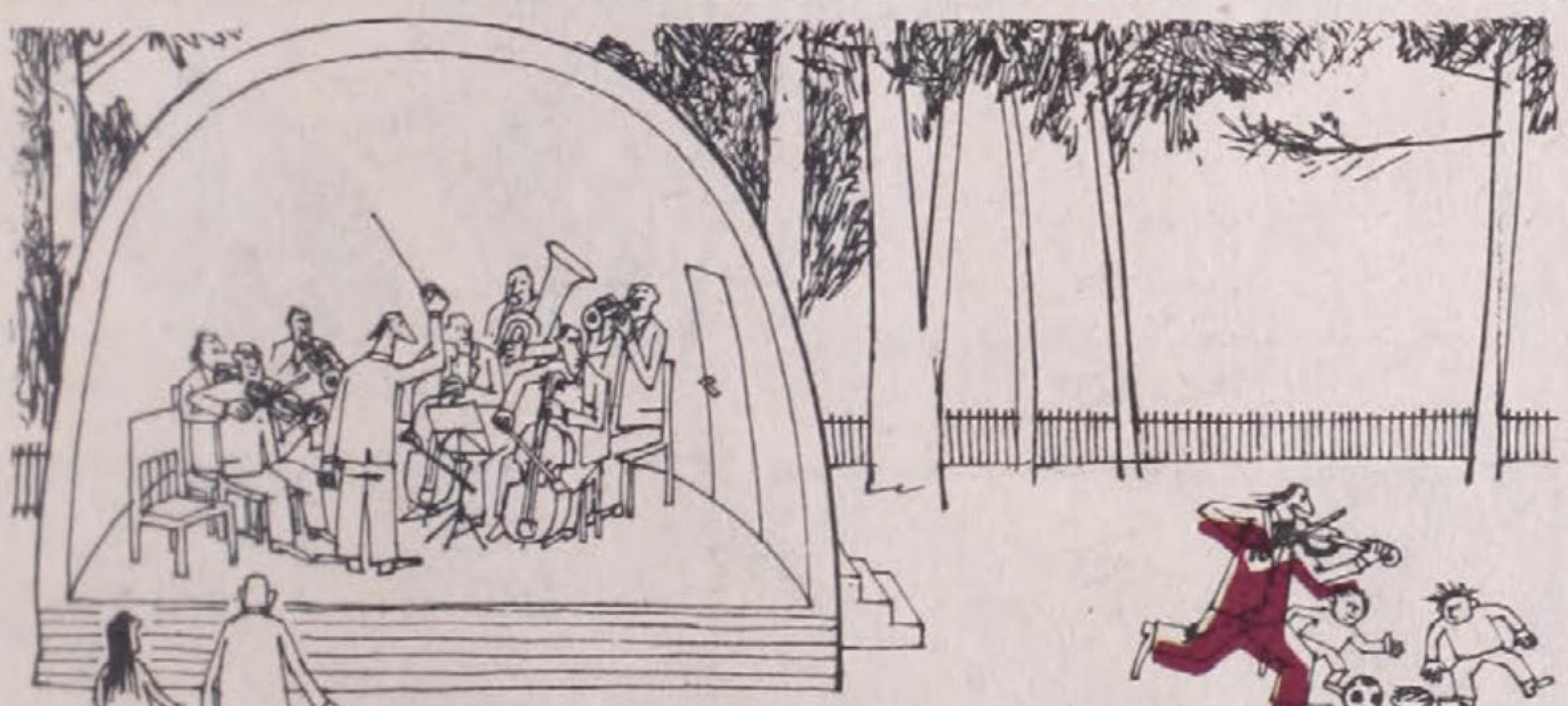

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
85.2308/20-21
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—8611

TRIBÜN

Denis Law, a hatvanas évek brit labdarúgásának egyik csillaga, így emlékezett vissza a pályakezdésre:

— Mammutgázsikról akkoriban még szó sem volt. Az első profiszerződésemet egy presszóban írtam alá. Ötven fontot kaptam. Végül még egy inget is kiharcoltam magamnak ráadásként, de akkor viszonzásul a menedzser kávéját már nekem kellett kifizetnem.

●

A walesi futball játékvezetői kara különös új tagokkal bővült. A „Szent Misszióhoz” címzett kolostor hat szerzetese jelentkezett tanfolyamra. Felvették őket. A szövetség magyarázata:

— A mérkőzések napról napra durvábbak. Nem árt, ha valaki mindig kéznél van az utolsó kenettel.

A melbournei „Sun” című levelezési rovatból:

„Hatéves korom óta teniszezem versenyszerűen. A környéken minden fiút megverek. Sajnos a vőlegényemet is. Emiatt már kezd elhidegülni tőlem. Mit tegyek?”

A lelki klinika válasza: „Próbálkozzék vegyespárossal!”

●

Bajnoki mérkőzés Szicíliában. A 23. percben a játékvezető hirtelen megállítja a játékot, féltérdre ereszkedik és lehajtja a fejét. Pillanatnyi csend, aztán mindenki követi a példáját. Játékosok, partjelzők, szurkolók. Hogy kinek szól a gyászszünet, azt senki sem tudja, de a kegyeletes példát persze követni kell. Egypercnyi áhítat, aztán feláll a játékvezető, és a sípjába fúj, lehet folytatni a mérkőzést. Csak a cipőfűzőjét kötötte meg!

(p. p.)

KEVÉS

című rejtvényünk megfejtése:

— Mondtam annál sokkal többet is, de a tanítónak ez sem volt elég.

200—200 forintot nyert;

Nagy János, Rózsaszentmárton, Deák Ferenc út 87. 3033
Modrovits Imre, Budapest, Napfény u. 26. 1098
Keserű Sándorné, Nógrád, Vasútsor 5. 2642

A nyereményeket postán küldjük el.

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

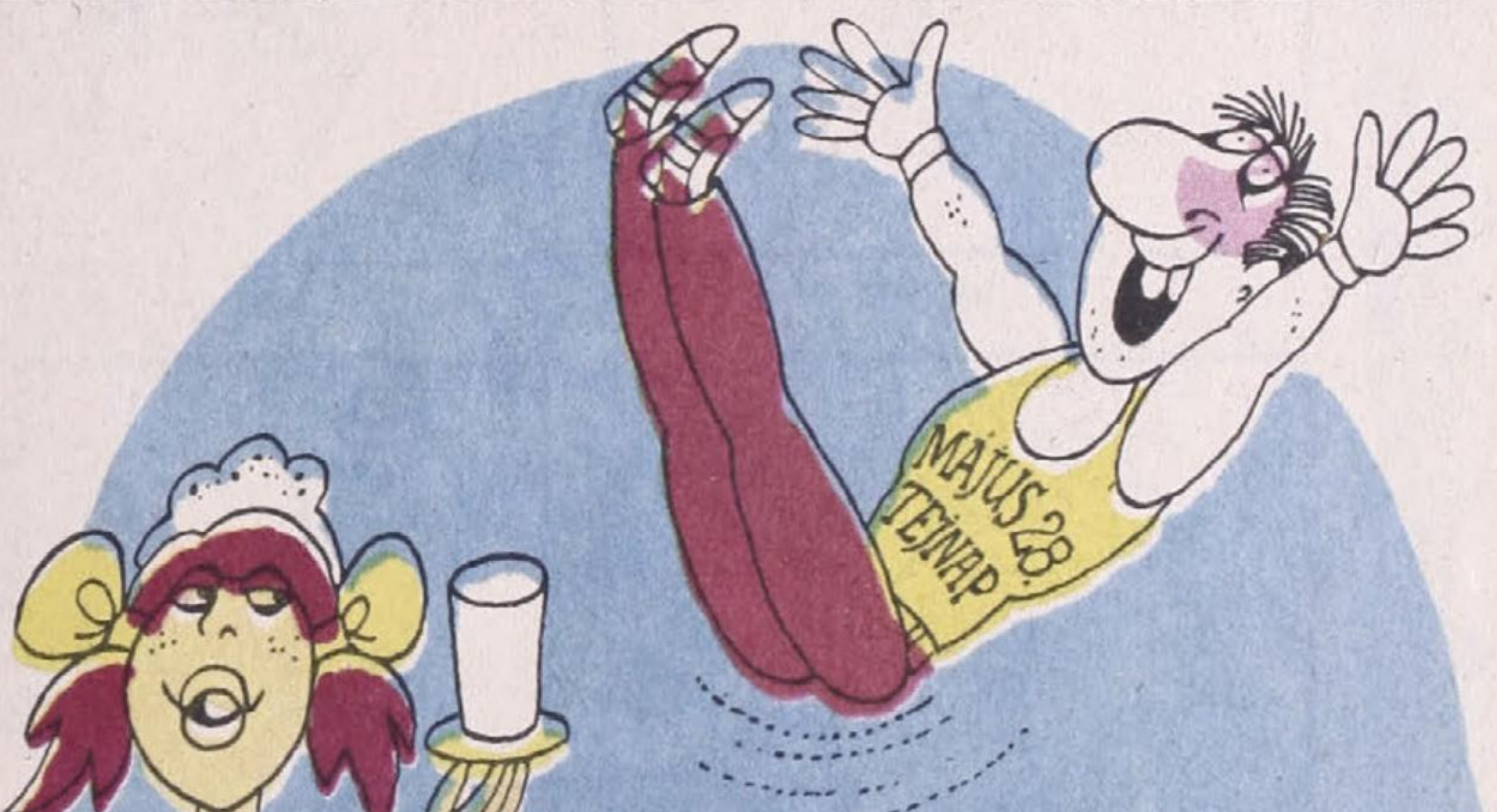
MÁJUS 28. TEJNAP
FÖLDOBHATJA MAGÁT...
TEJIPAR
...EGY POHÁR TEJJEL!

Május 28-a: tejnap!

SAJDIK FERENC:

KACAGÁSTAN

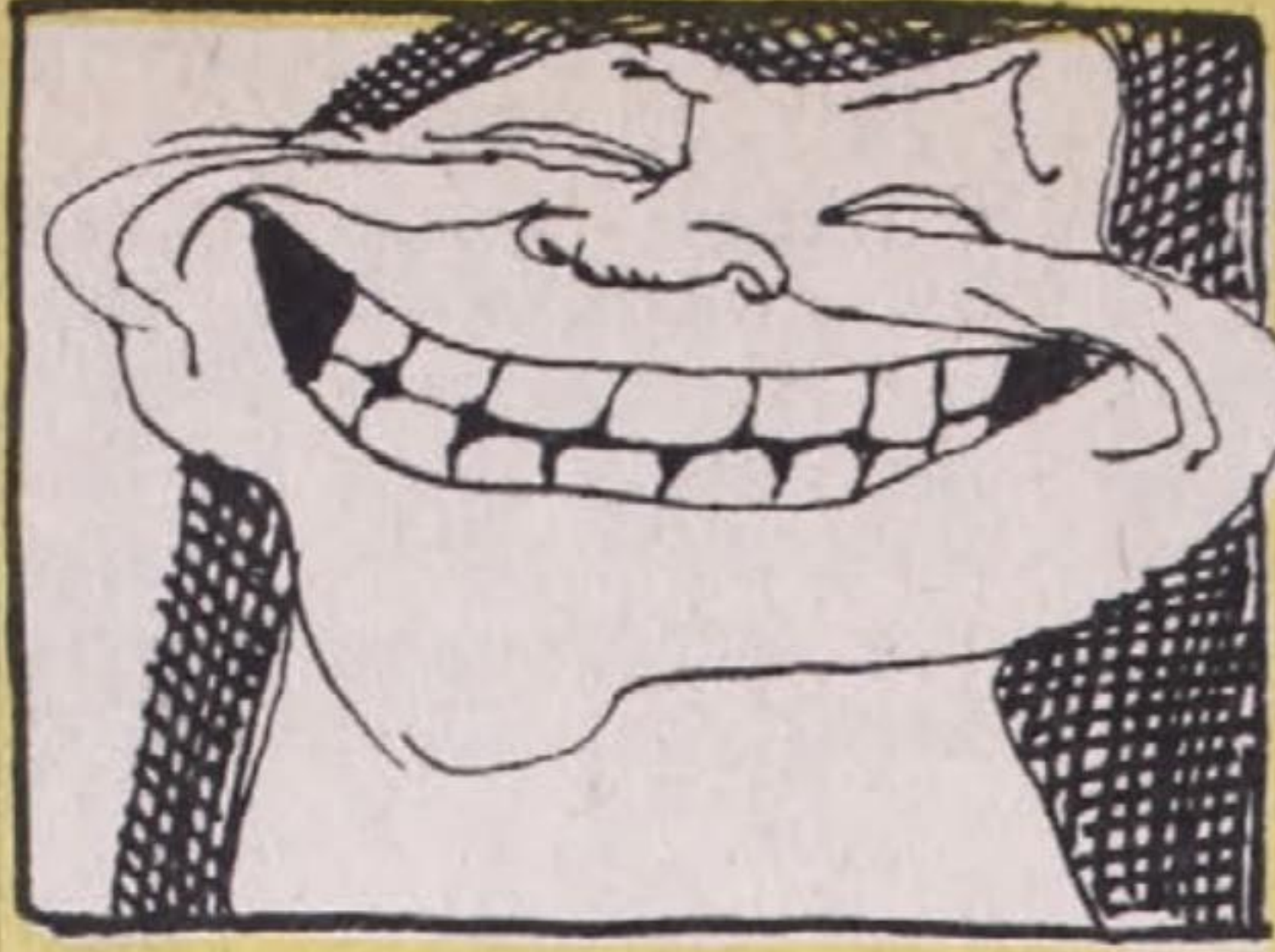
NEVET

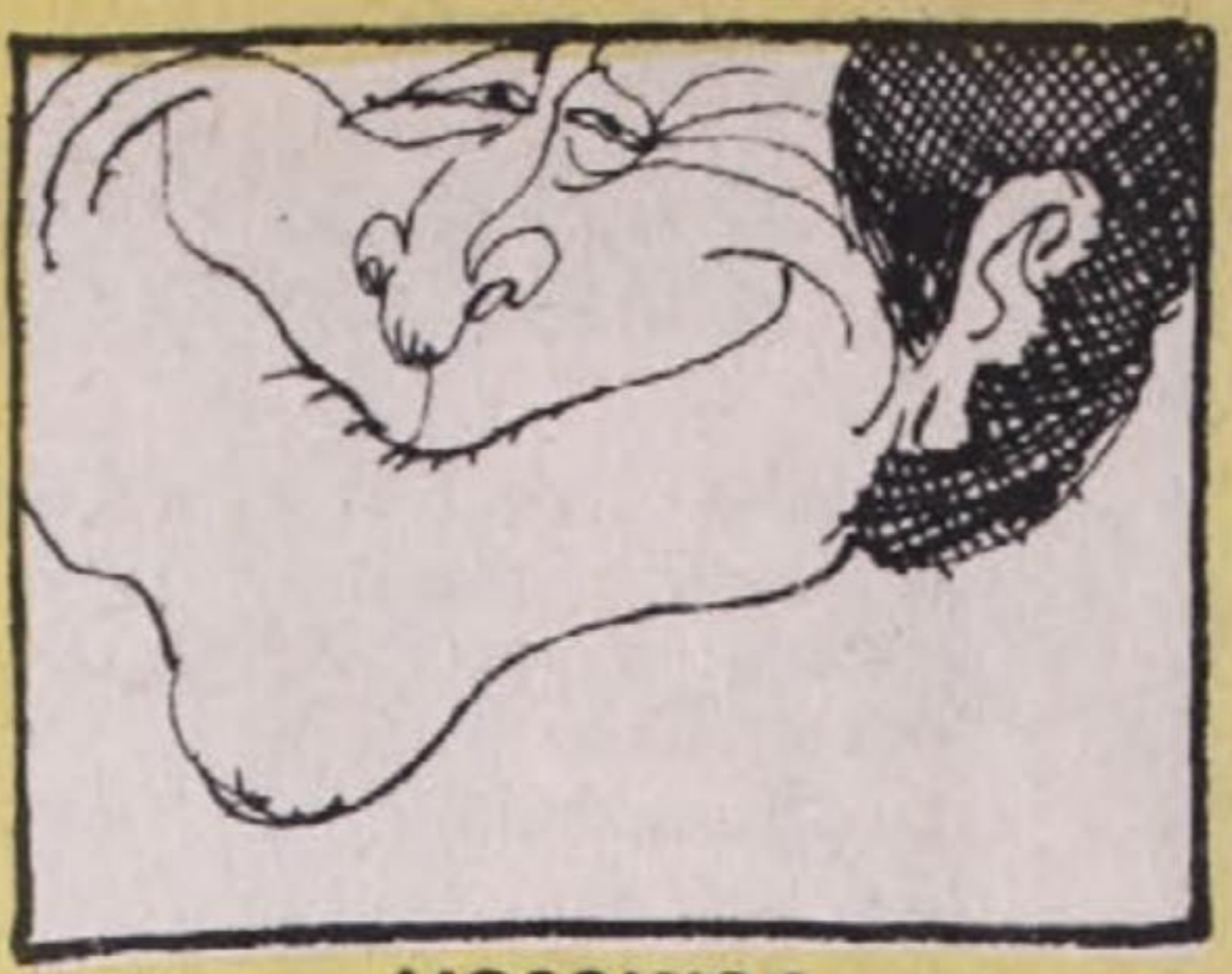
MOSOLYOG

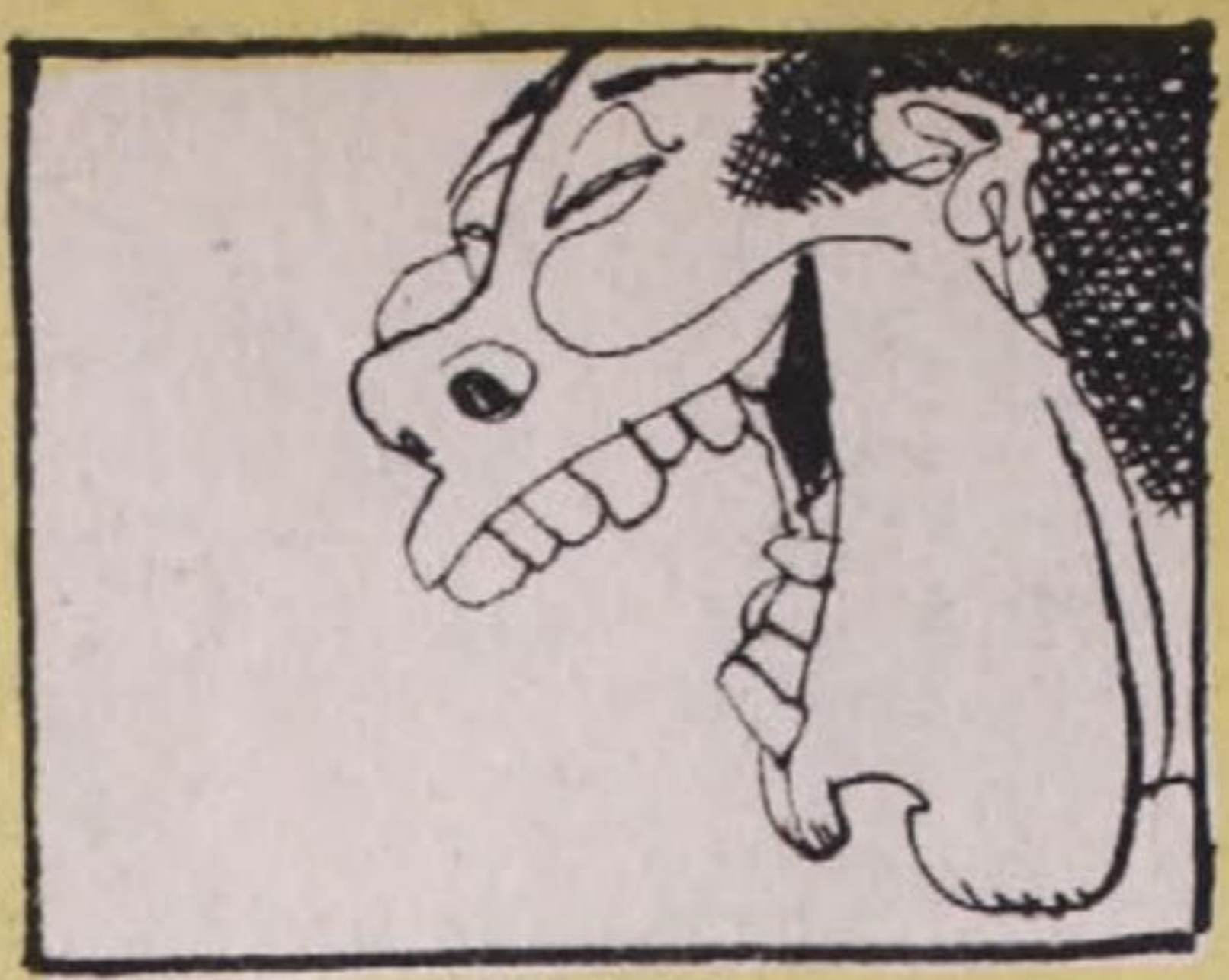
RÖHÖG

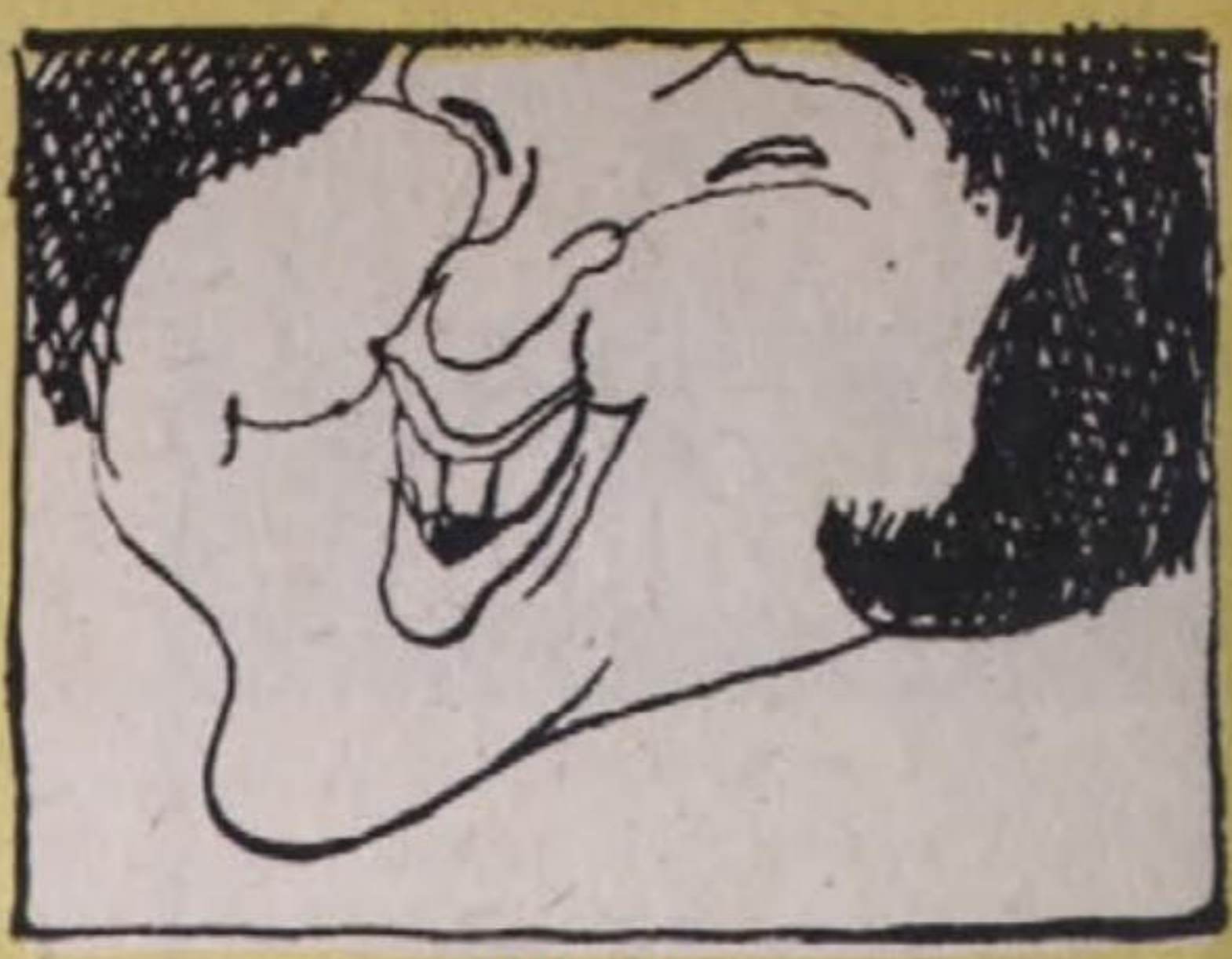
VIHOG

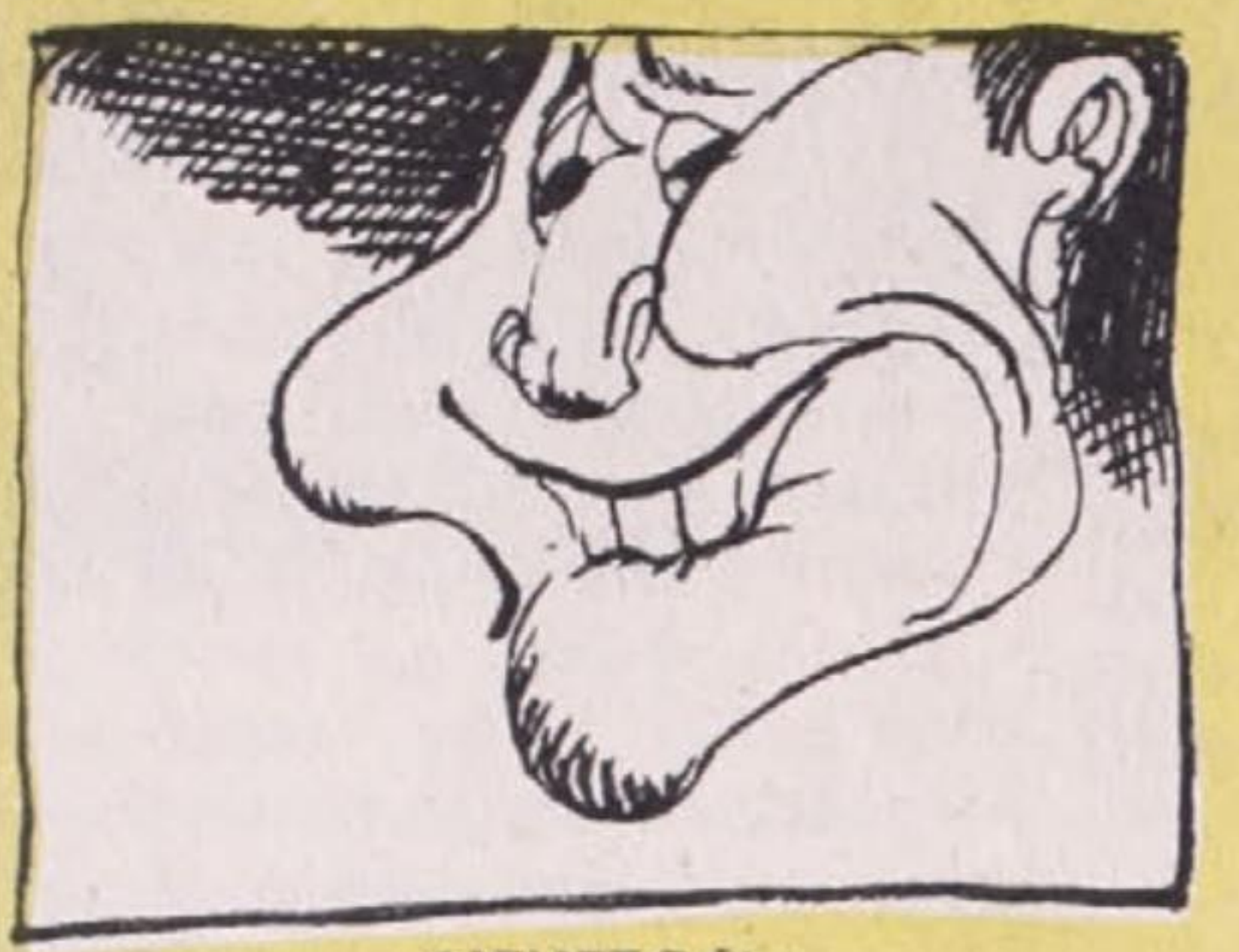
NEVETGÉL

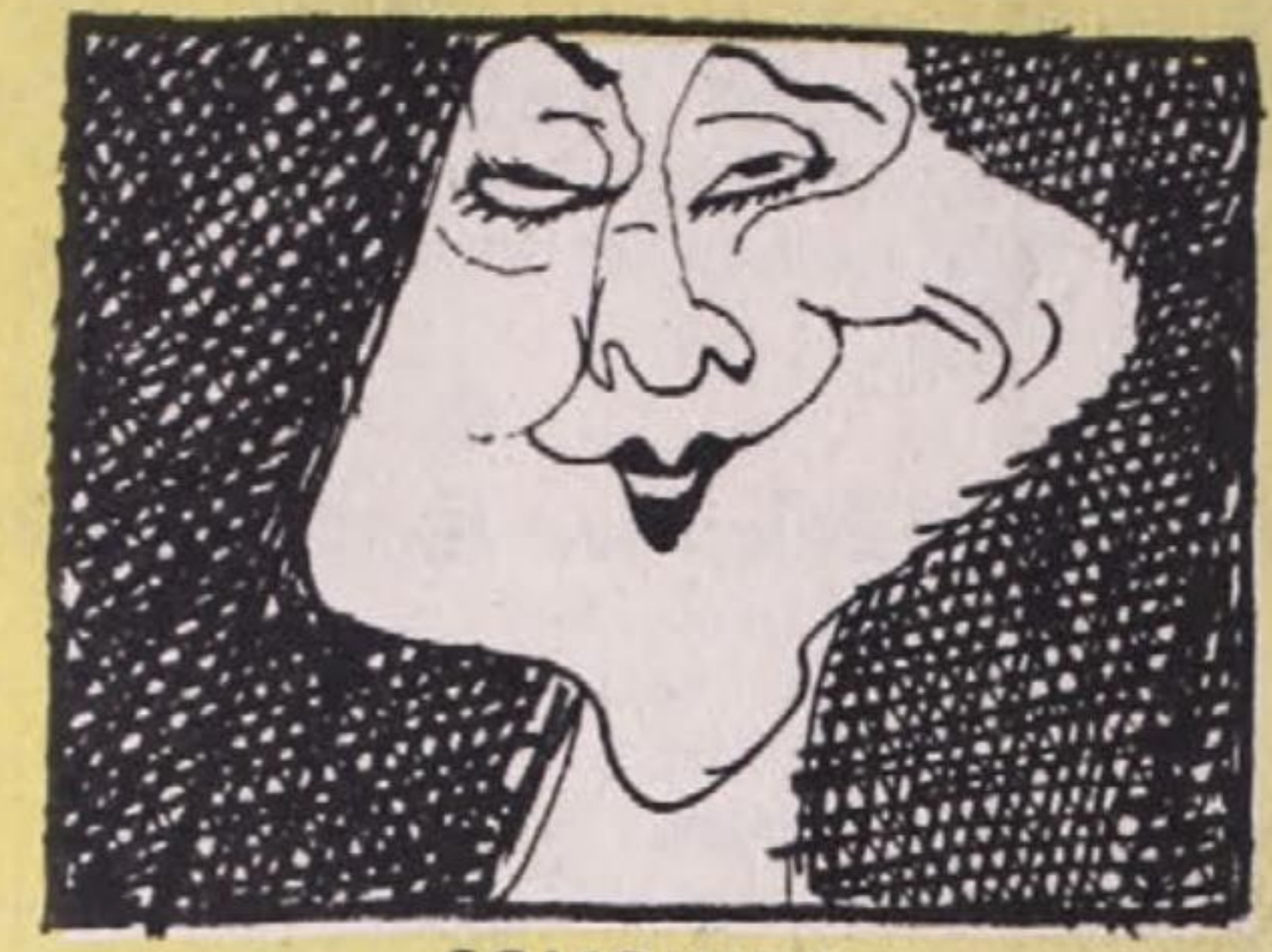
SOMOLYOG

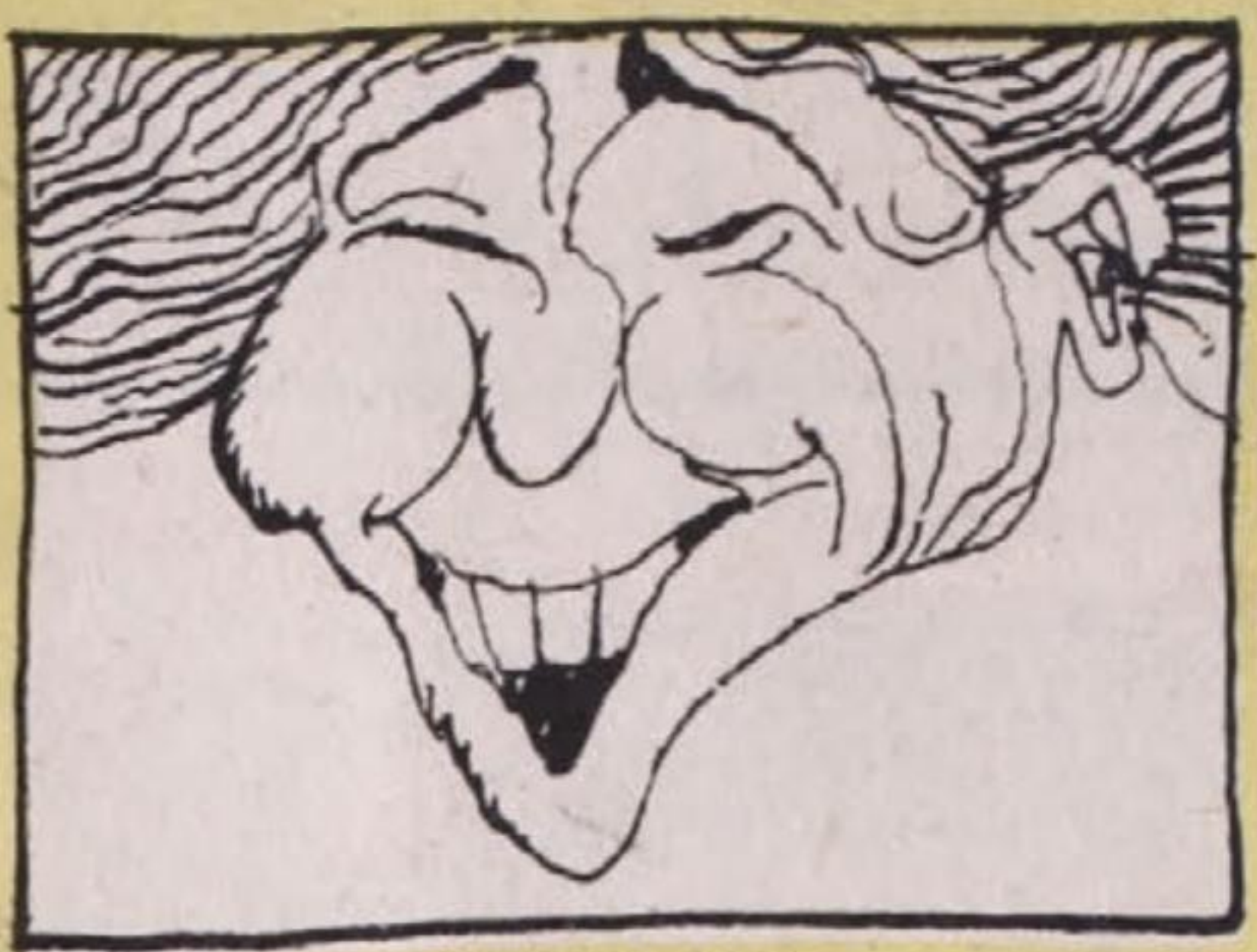
RÖHINCSÉL

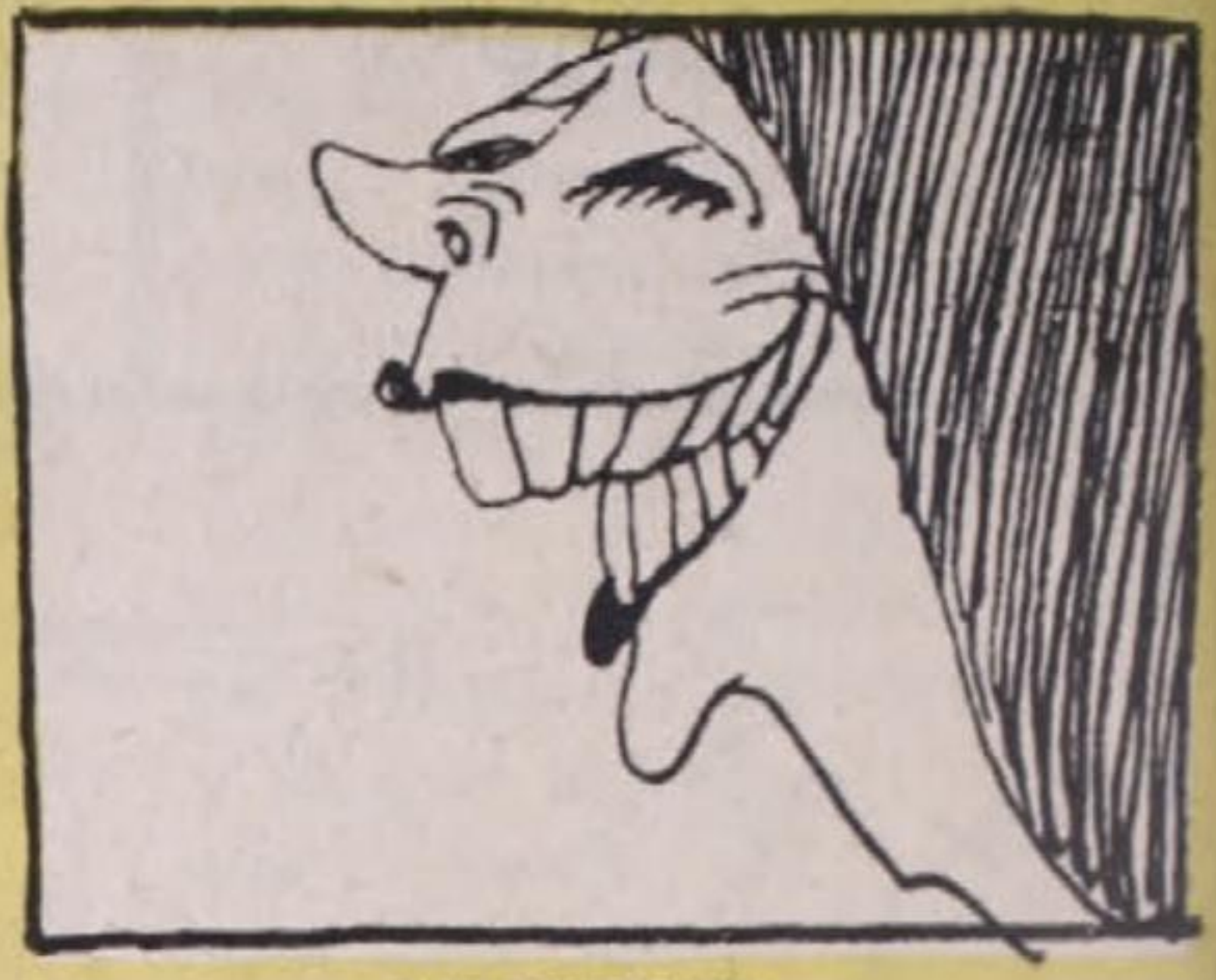
VIHORÁSZ

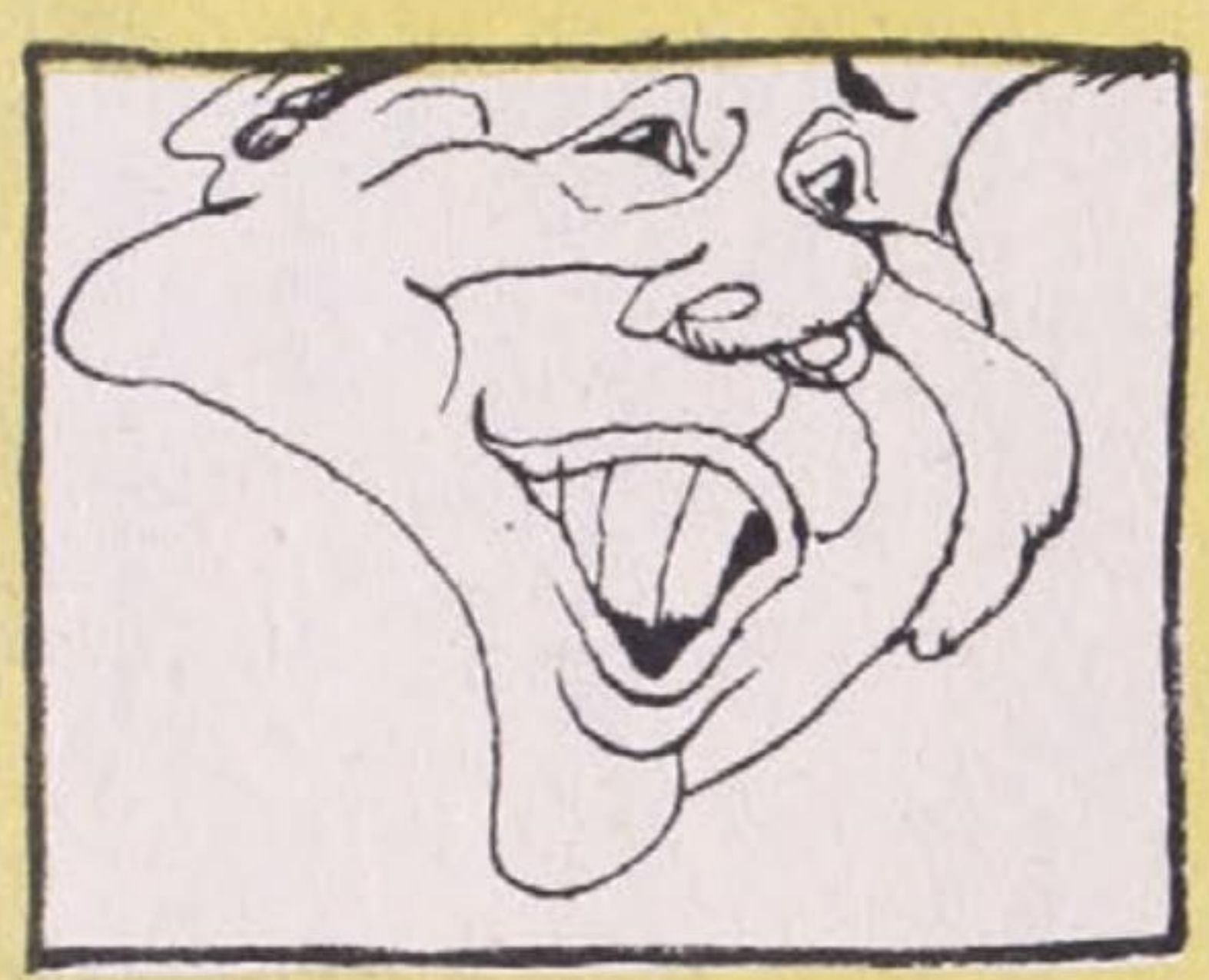
KACAG

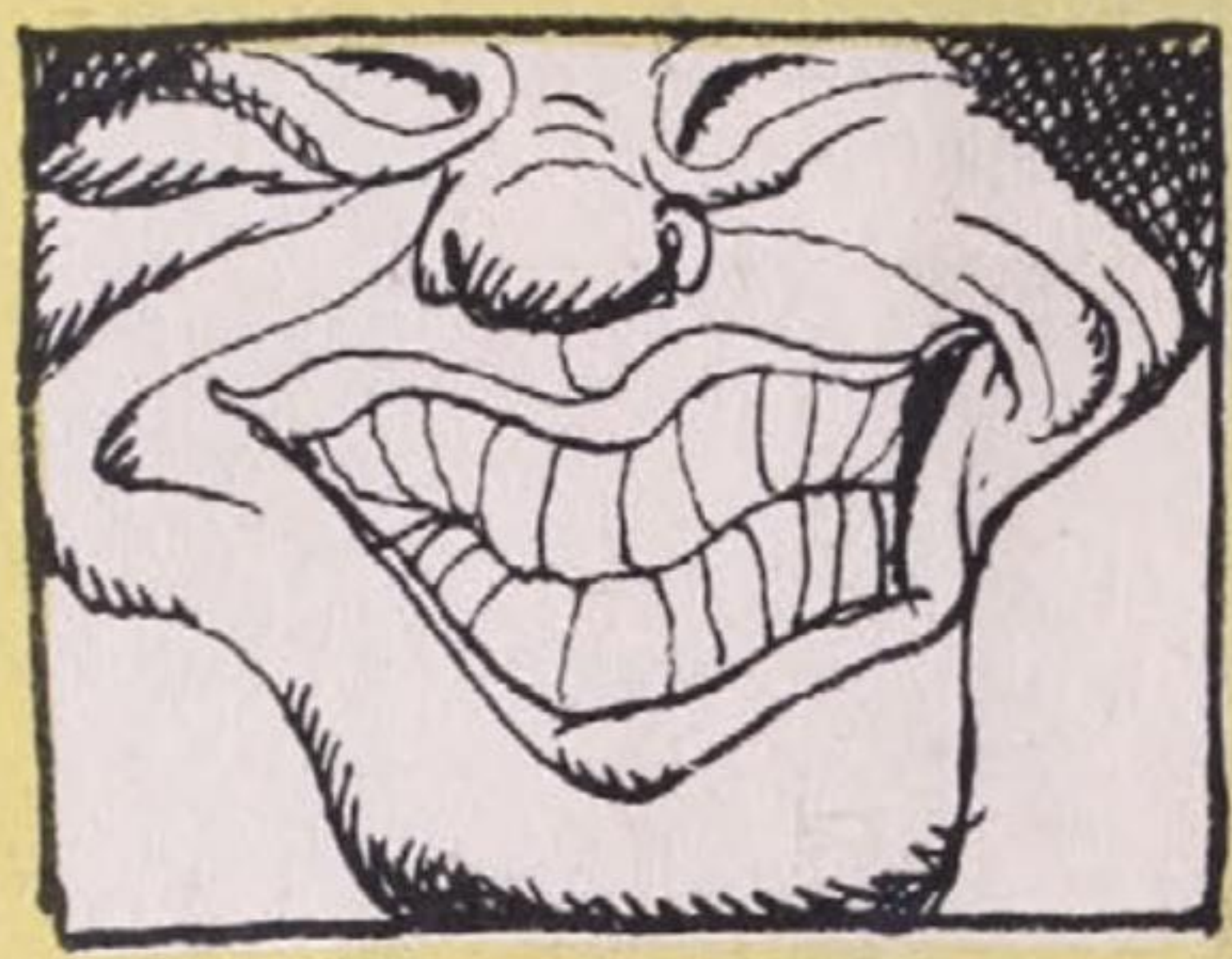
VIGYOROG

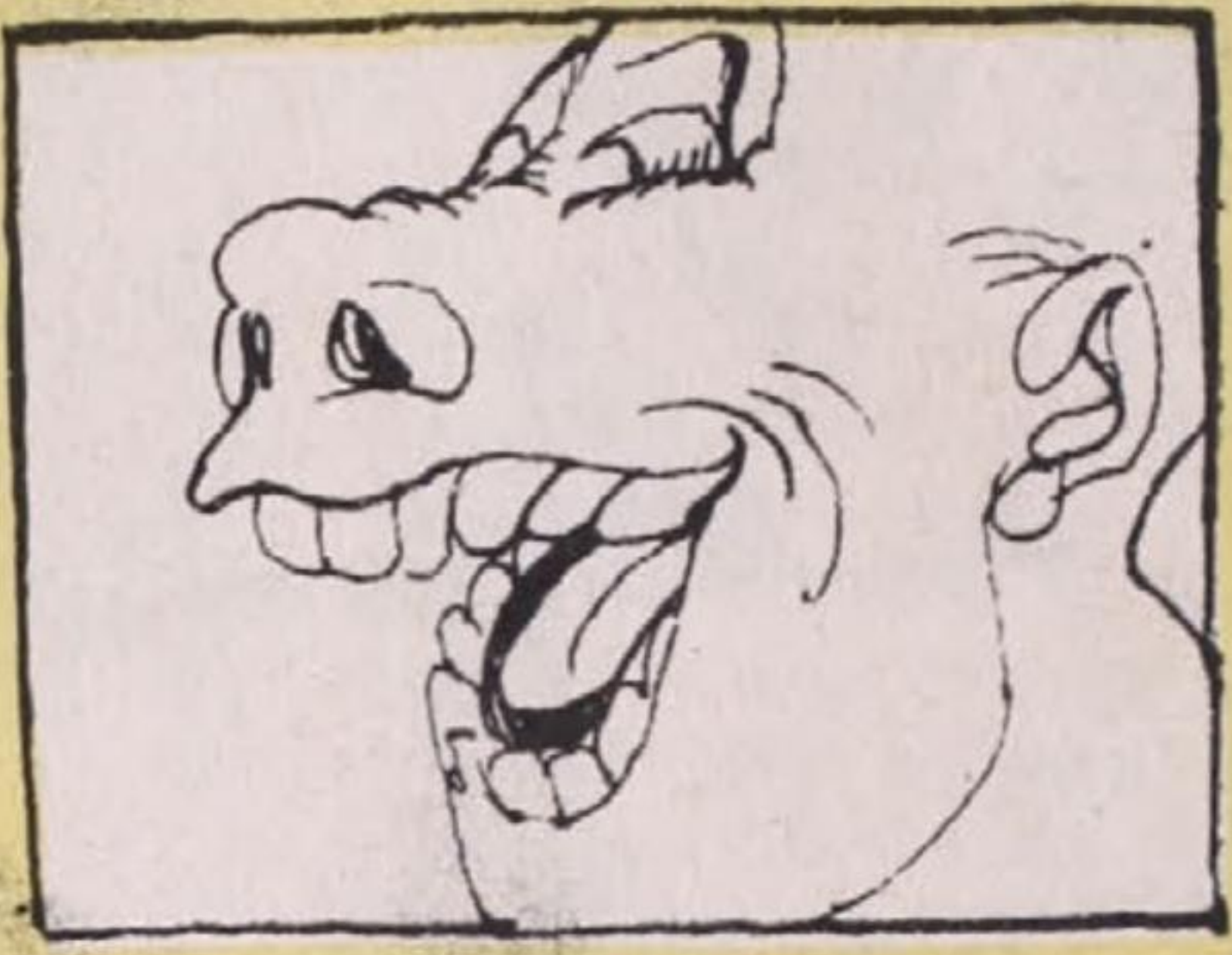
RÖHÖGCSÉL

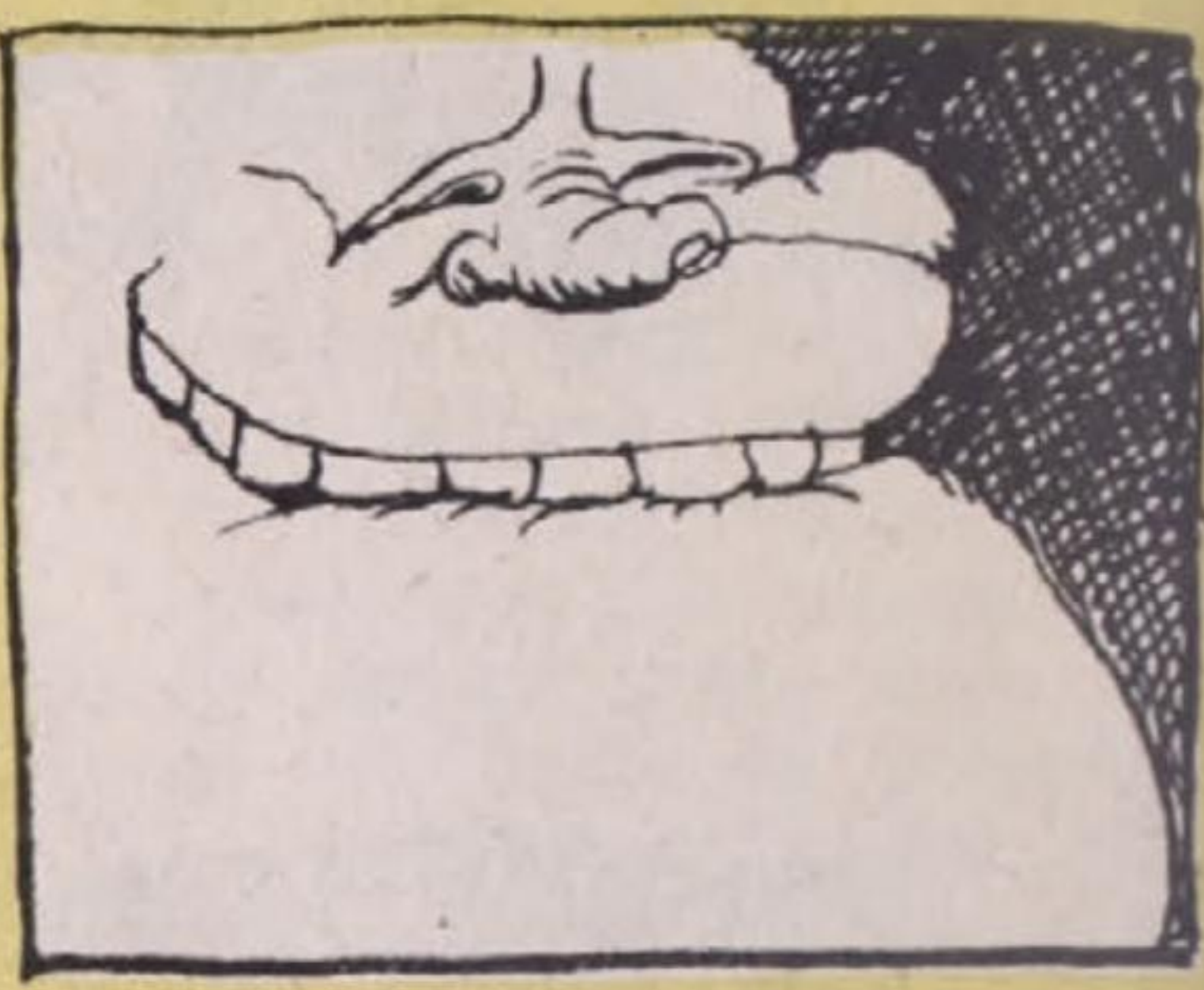
IGYOROG-VIGYOROG

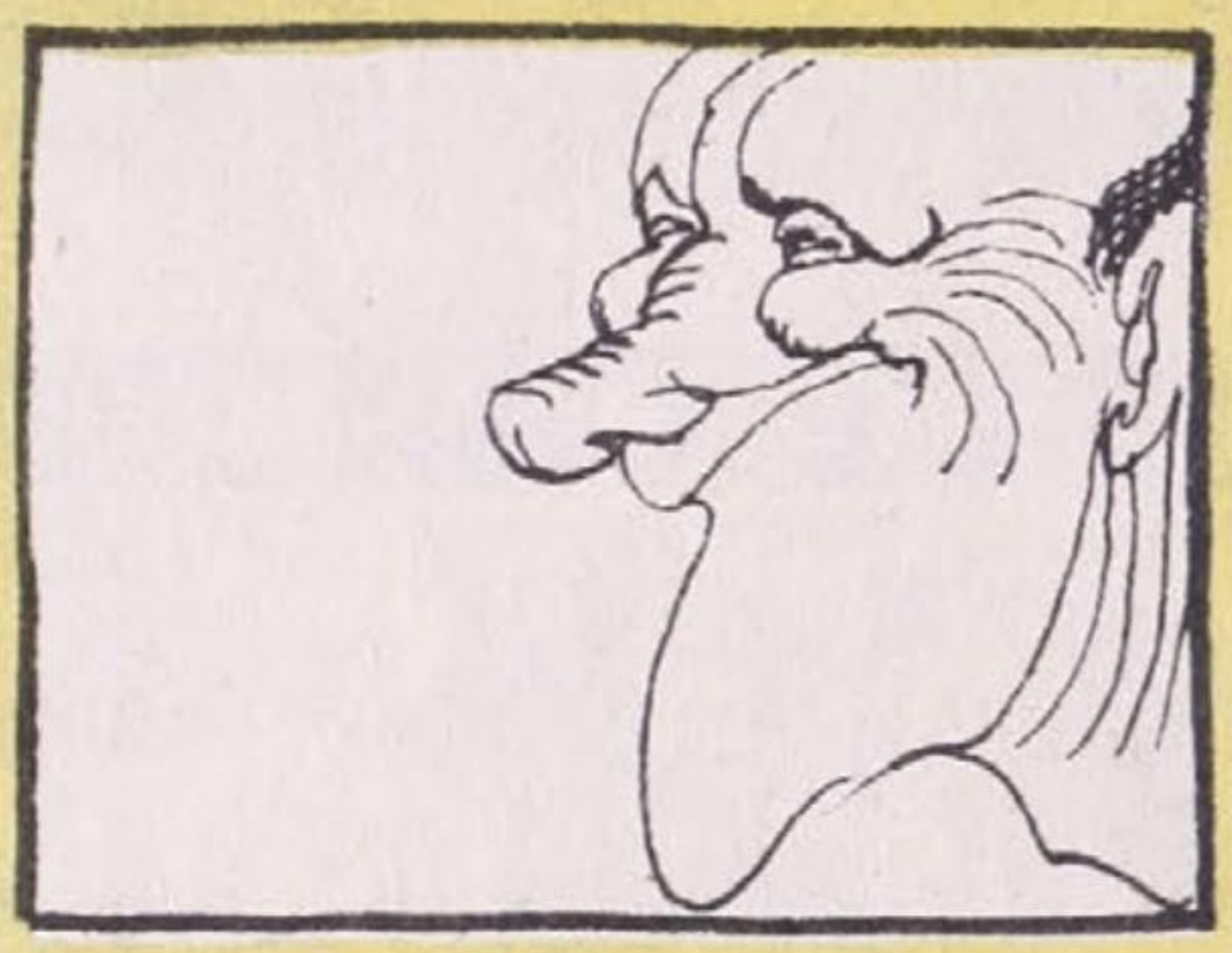
KUNCOG

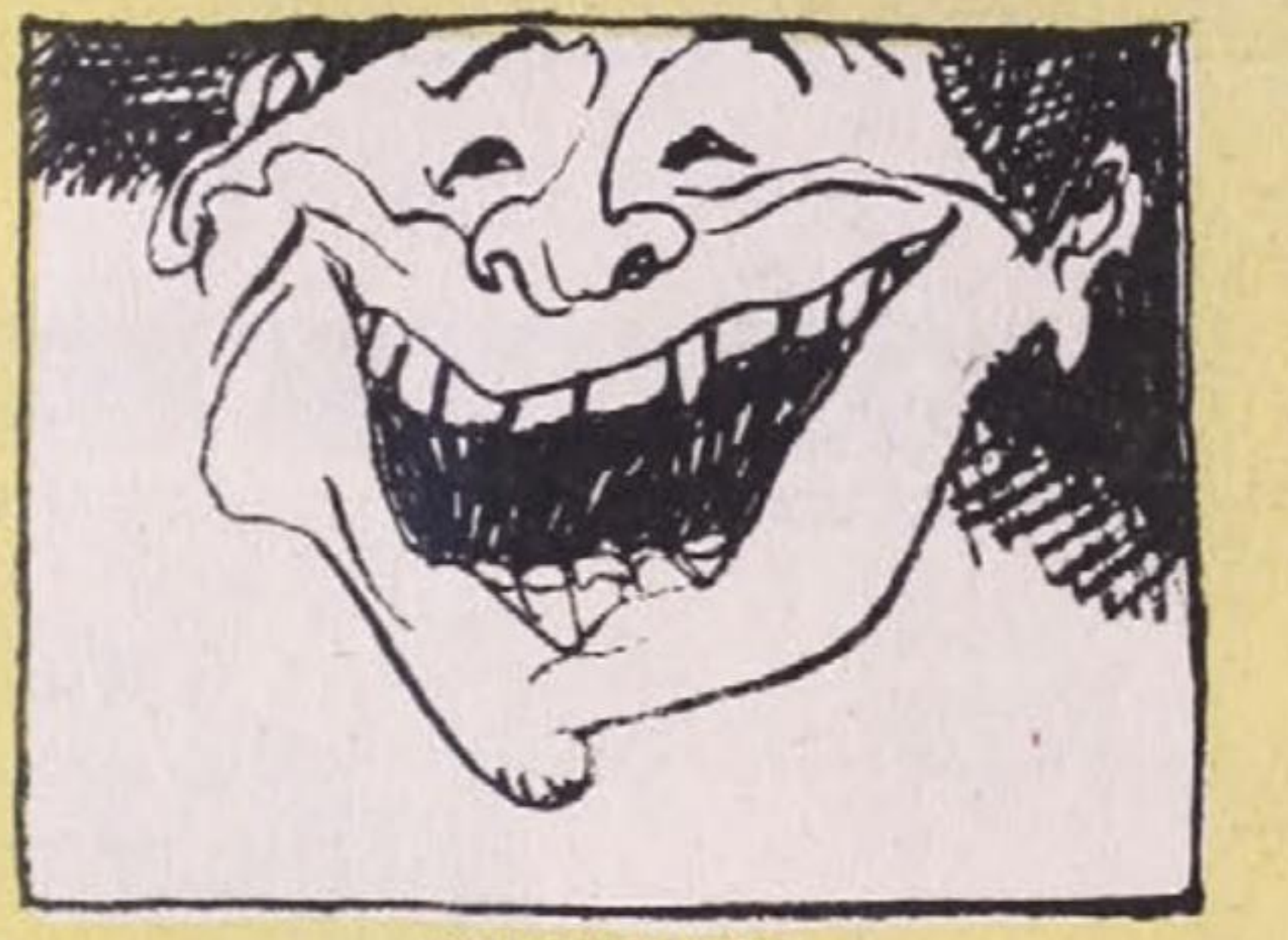
BRUHAHÁZ

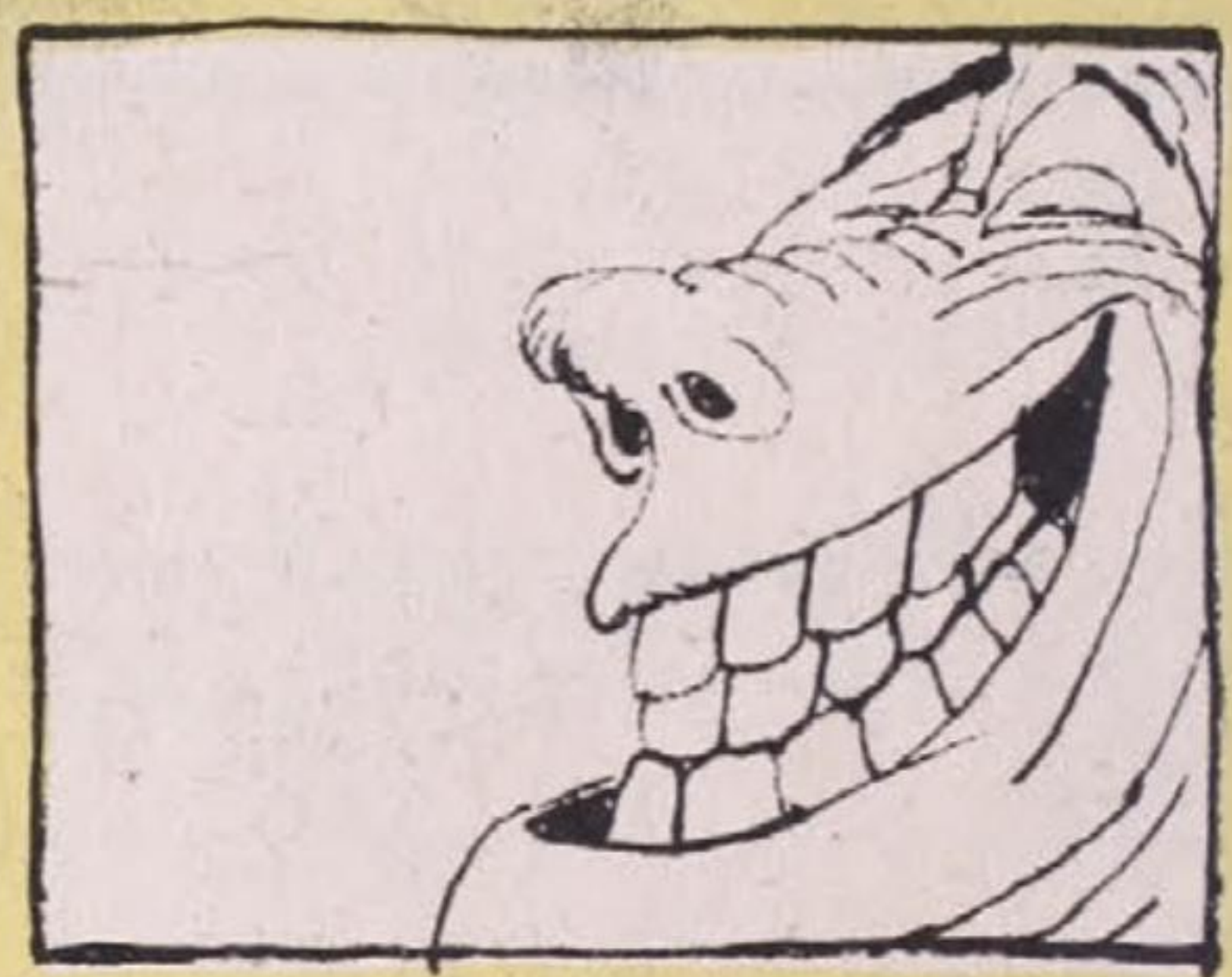
RÖHÉCSEL

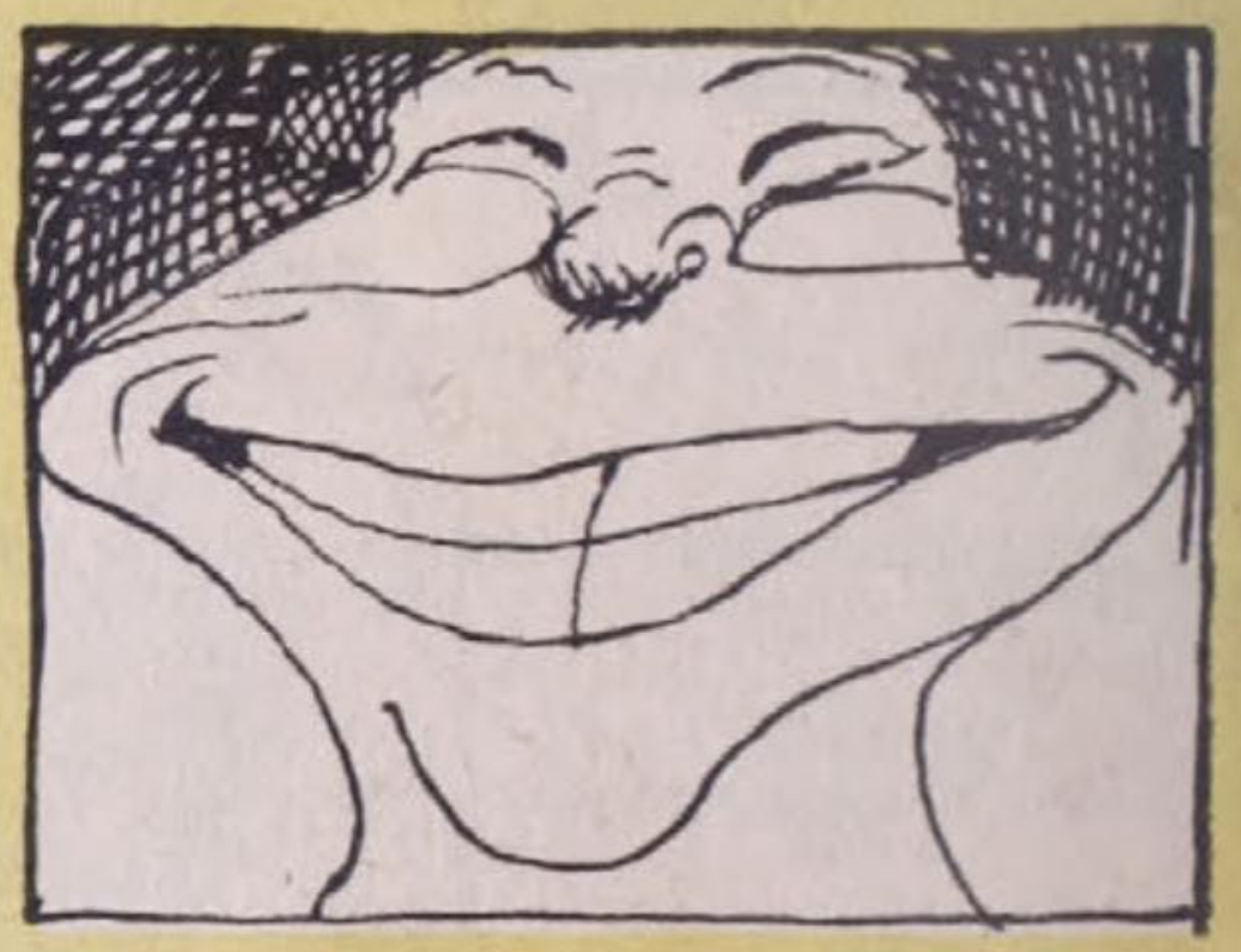
VIHÁNCOL

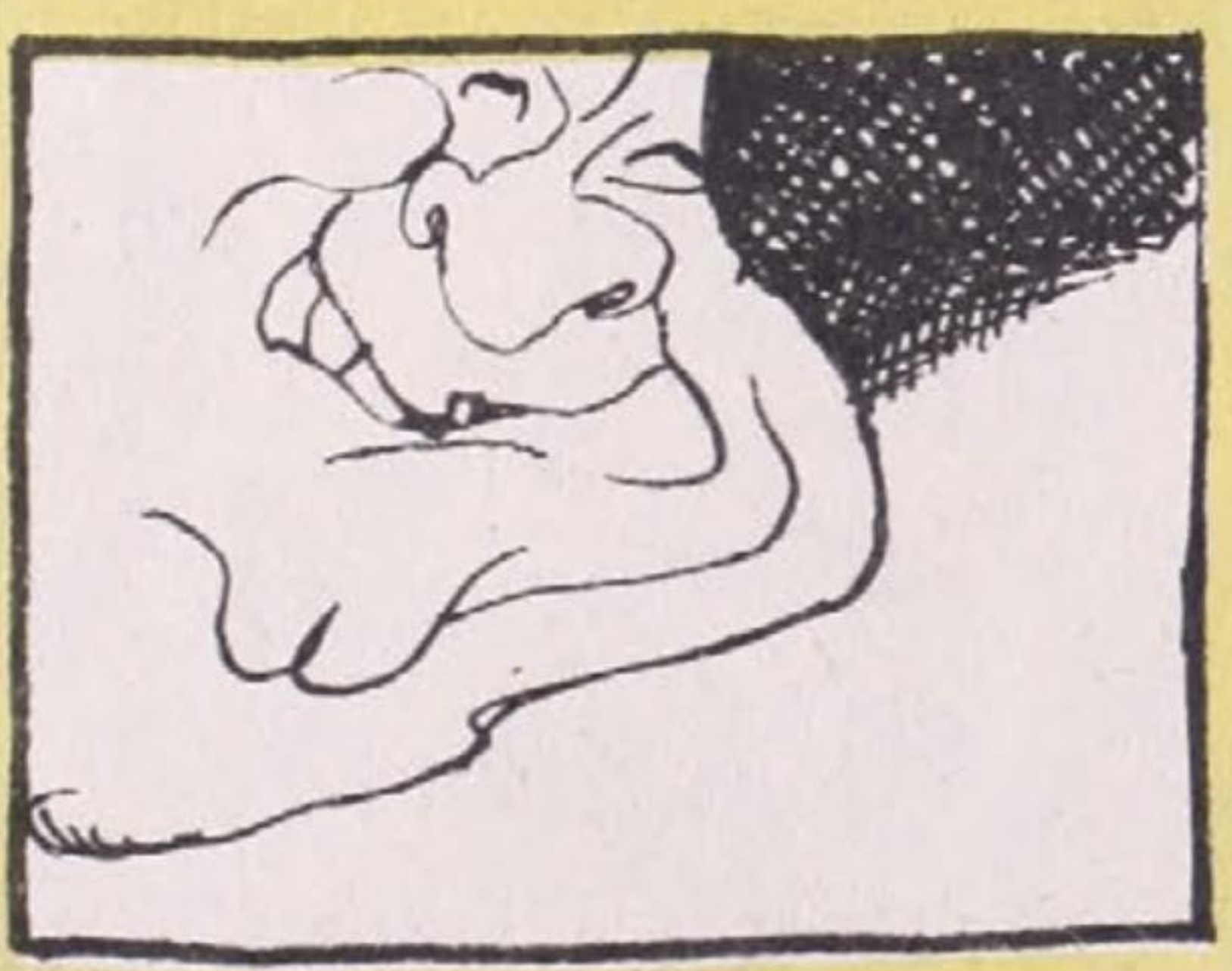
GÖCÖG

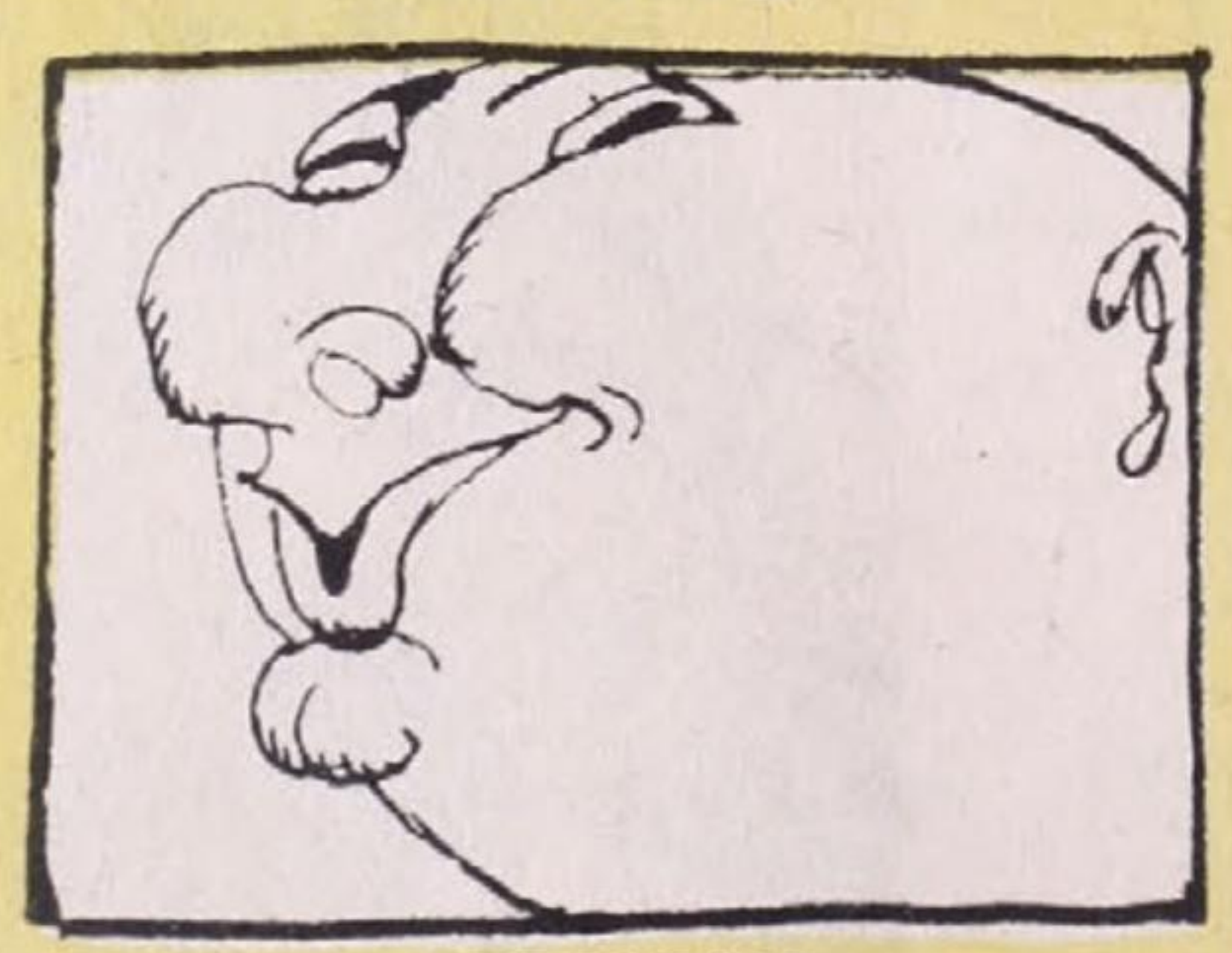
GÖCÖRÉSZ

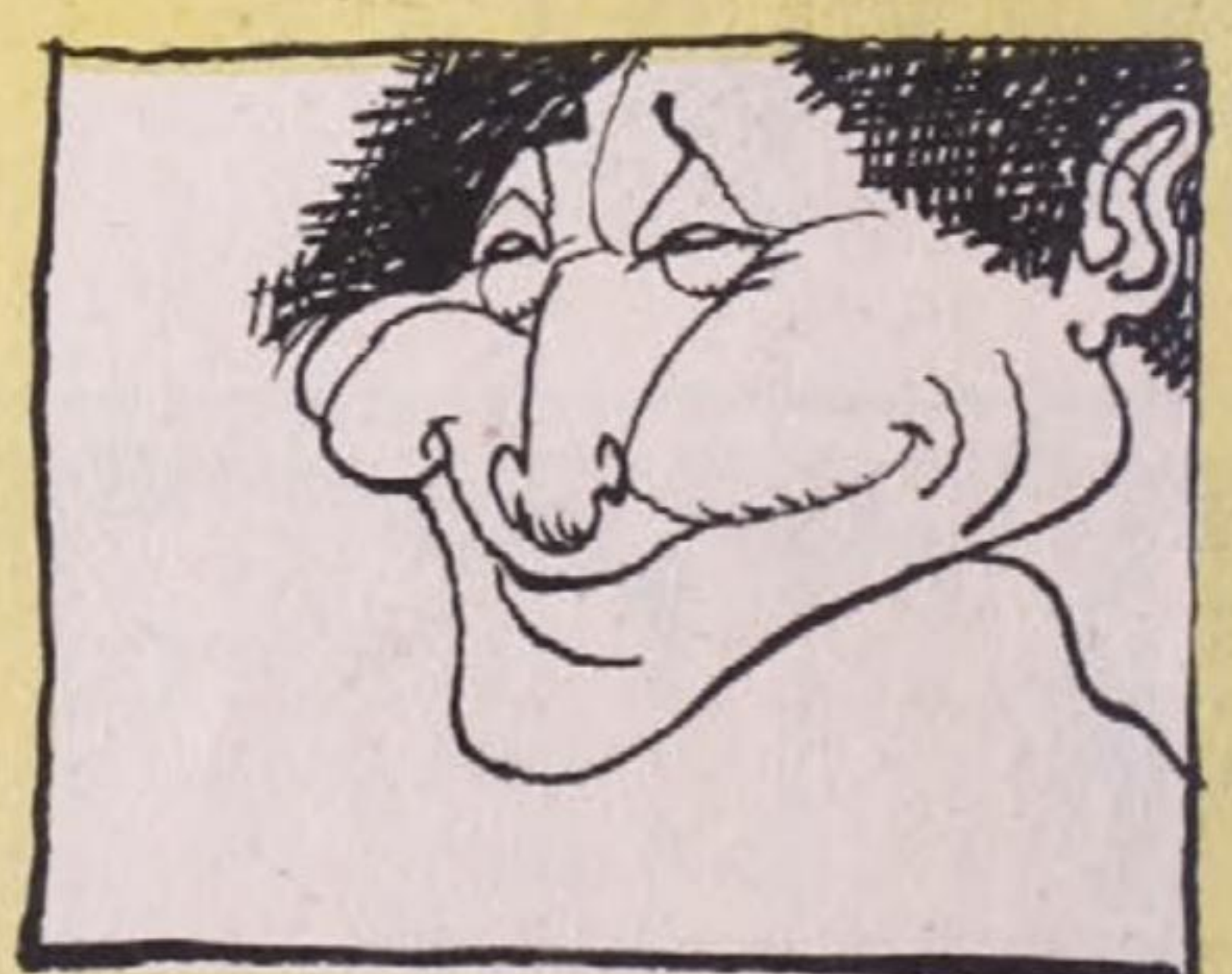
PUKKADOZ

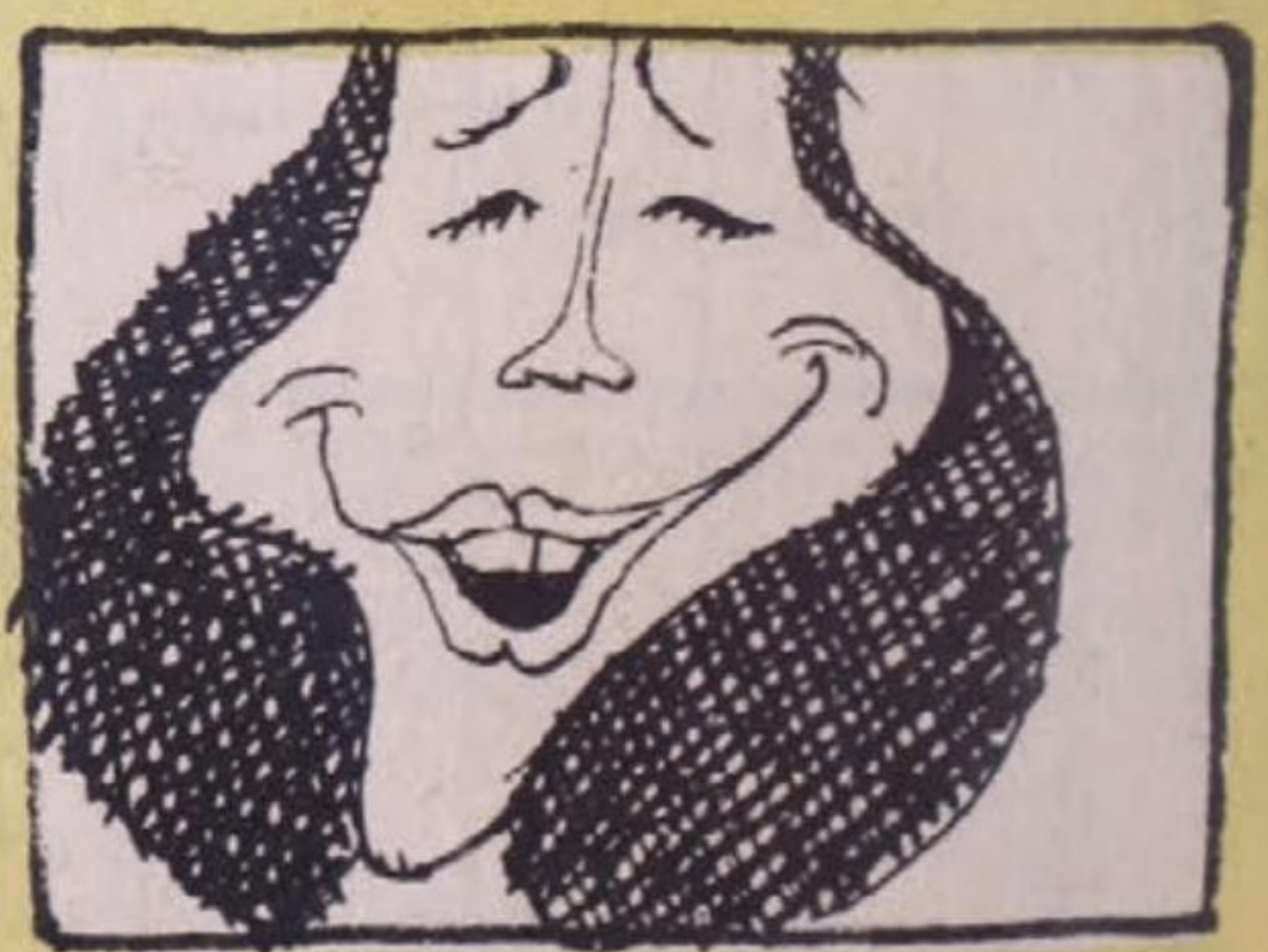
KACARÁSZ

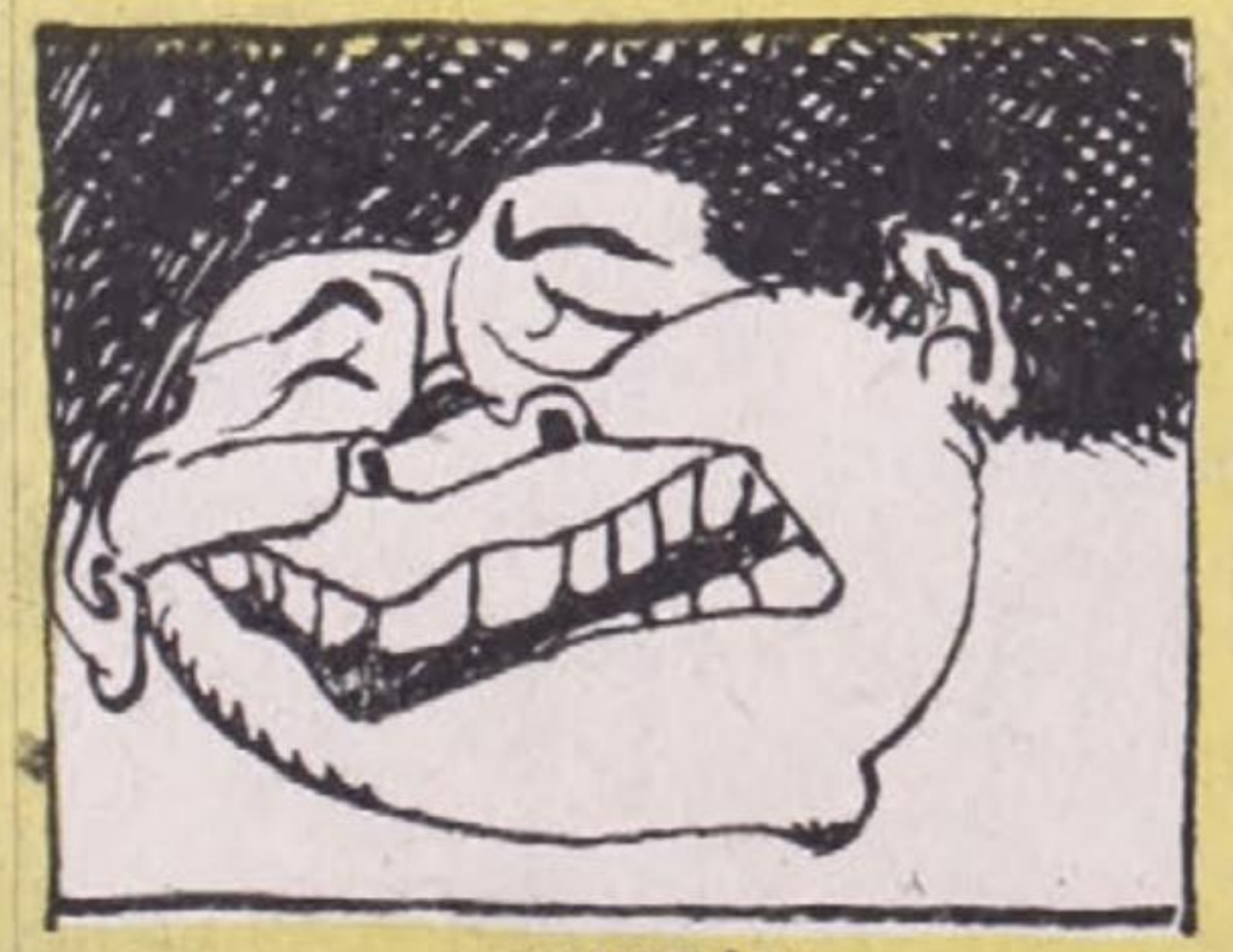
HAHOTÁZ

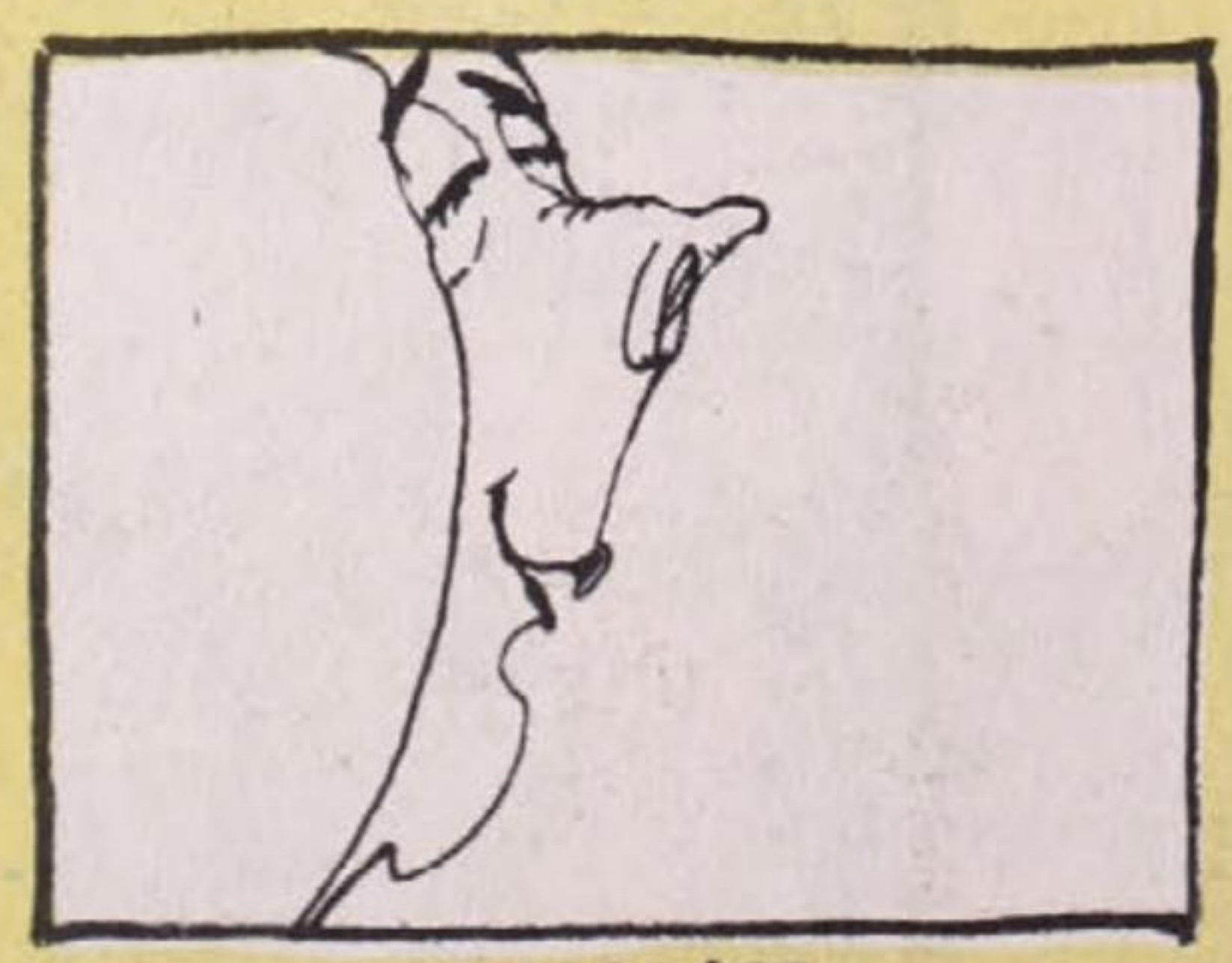
KUCORÁSZ

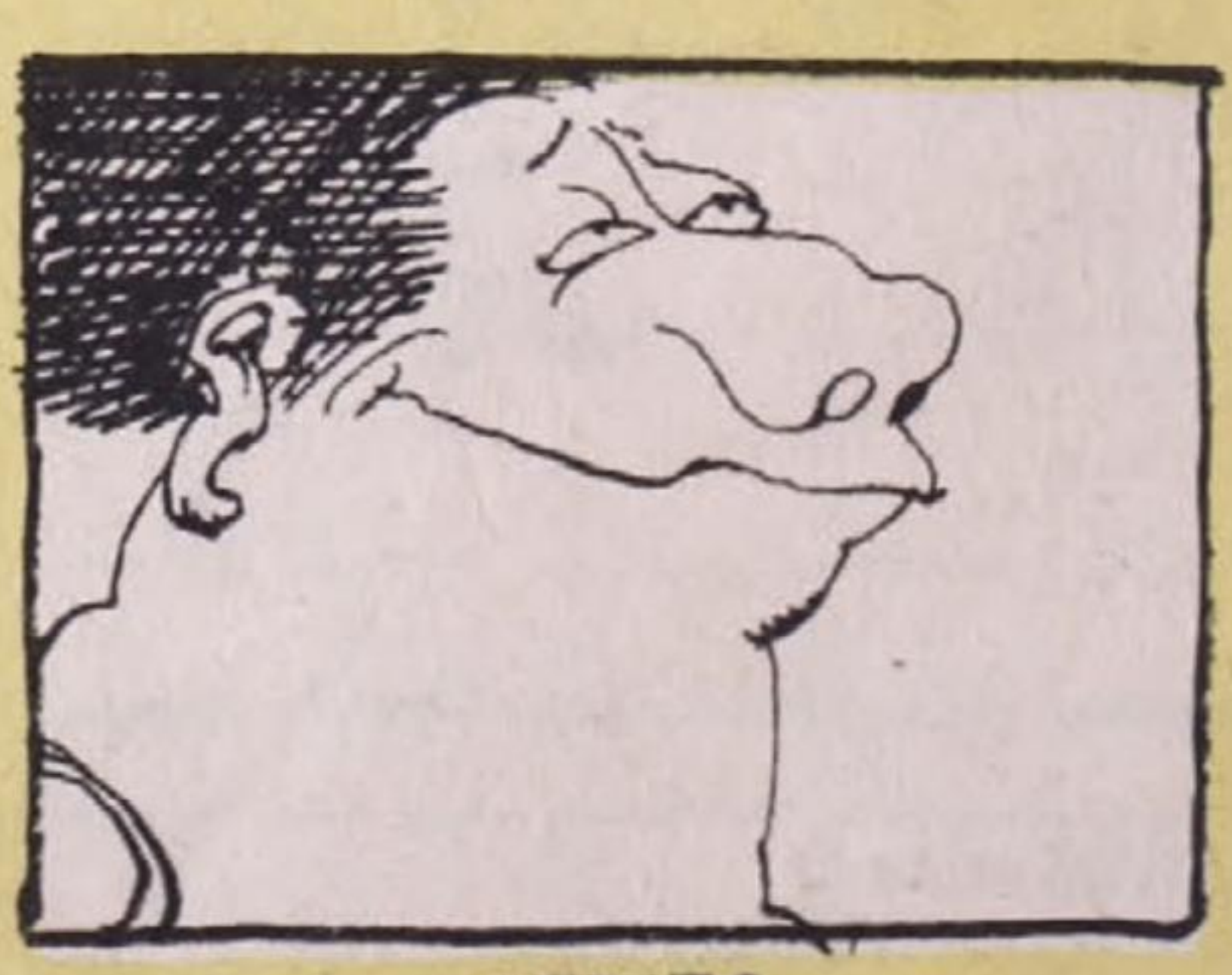
RÖTYÖG

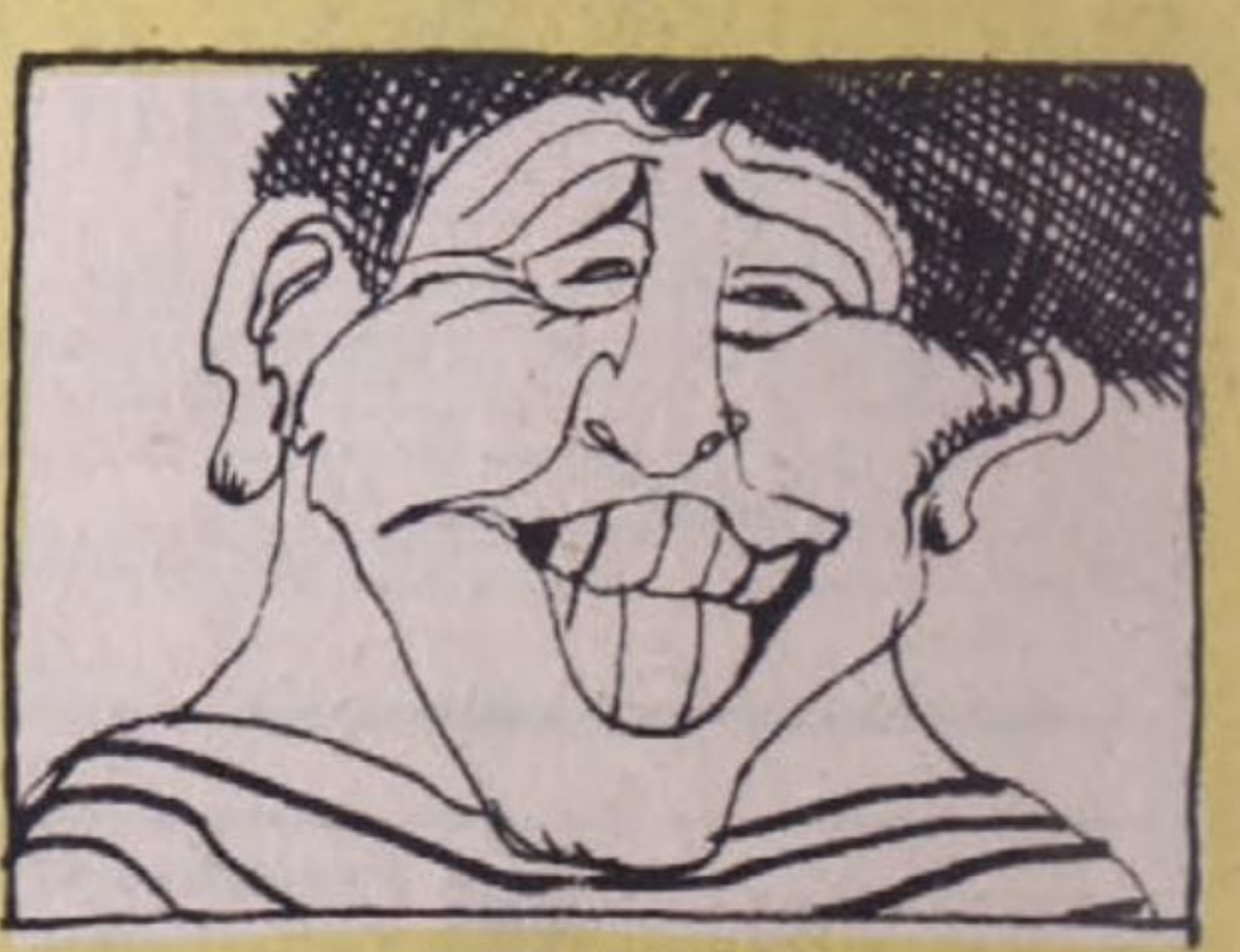
RÖTYÖRÉSZ

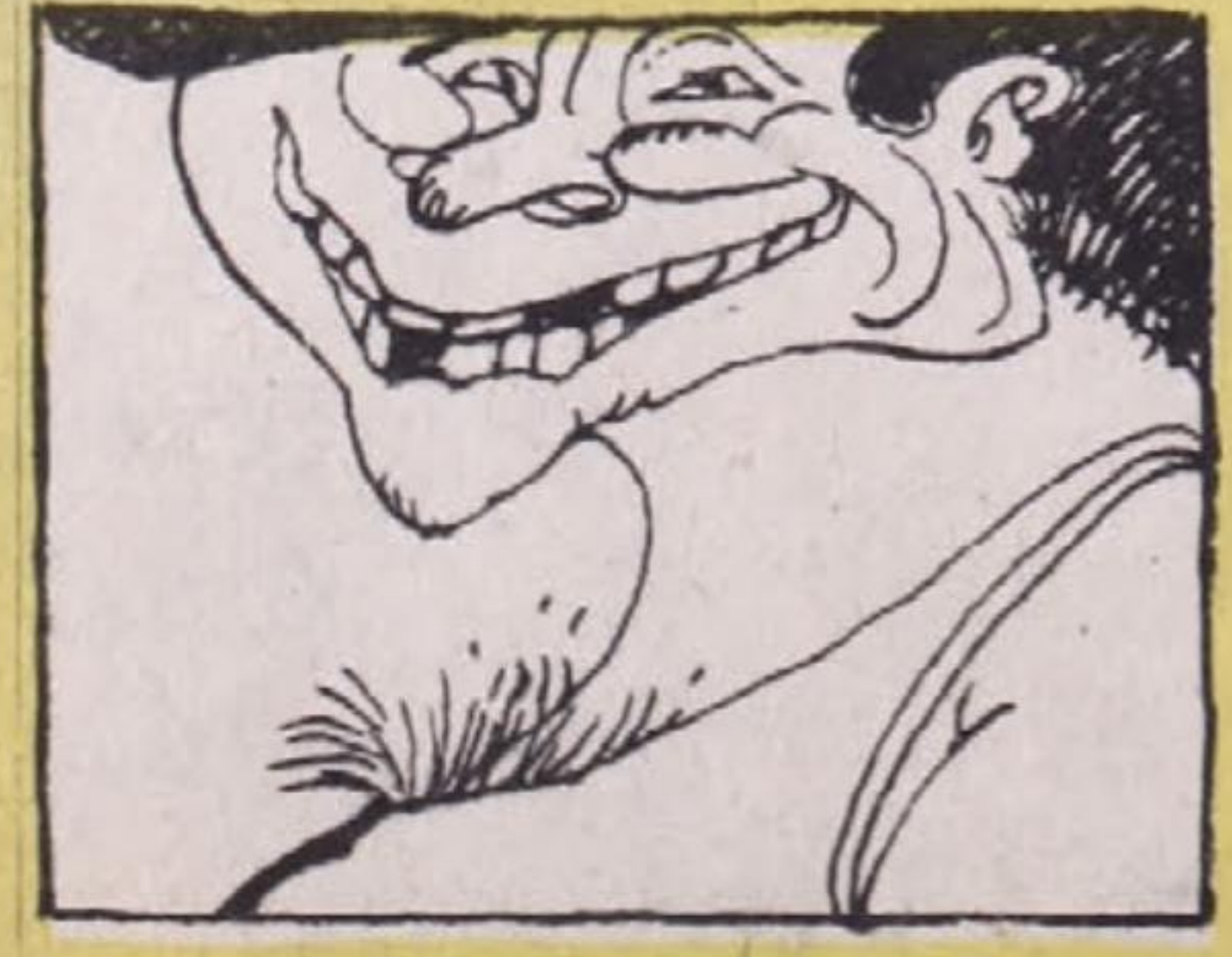
HEHERÉSZ

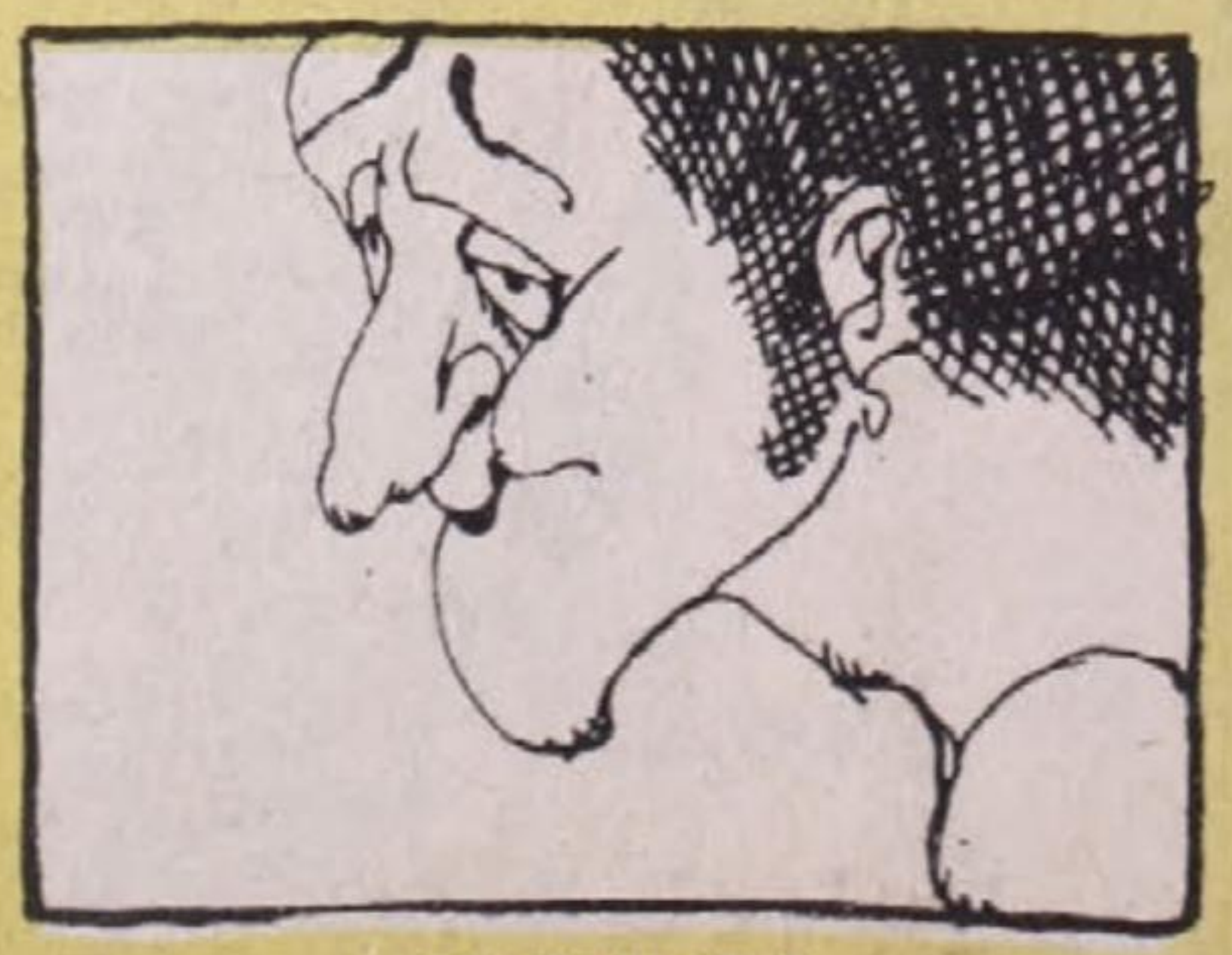
BAZSALYOG

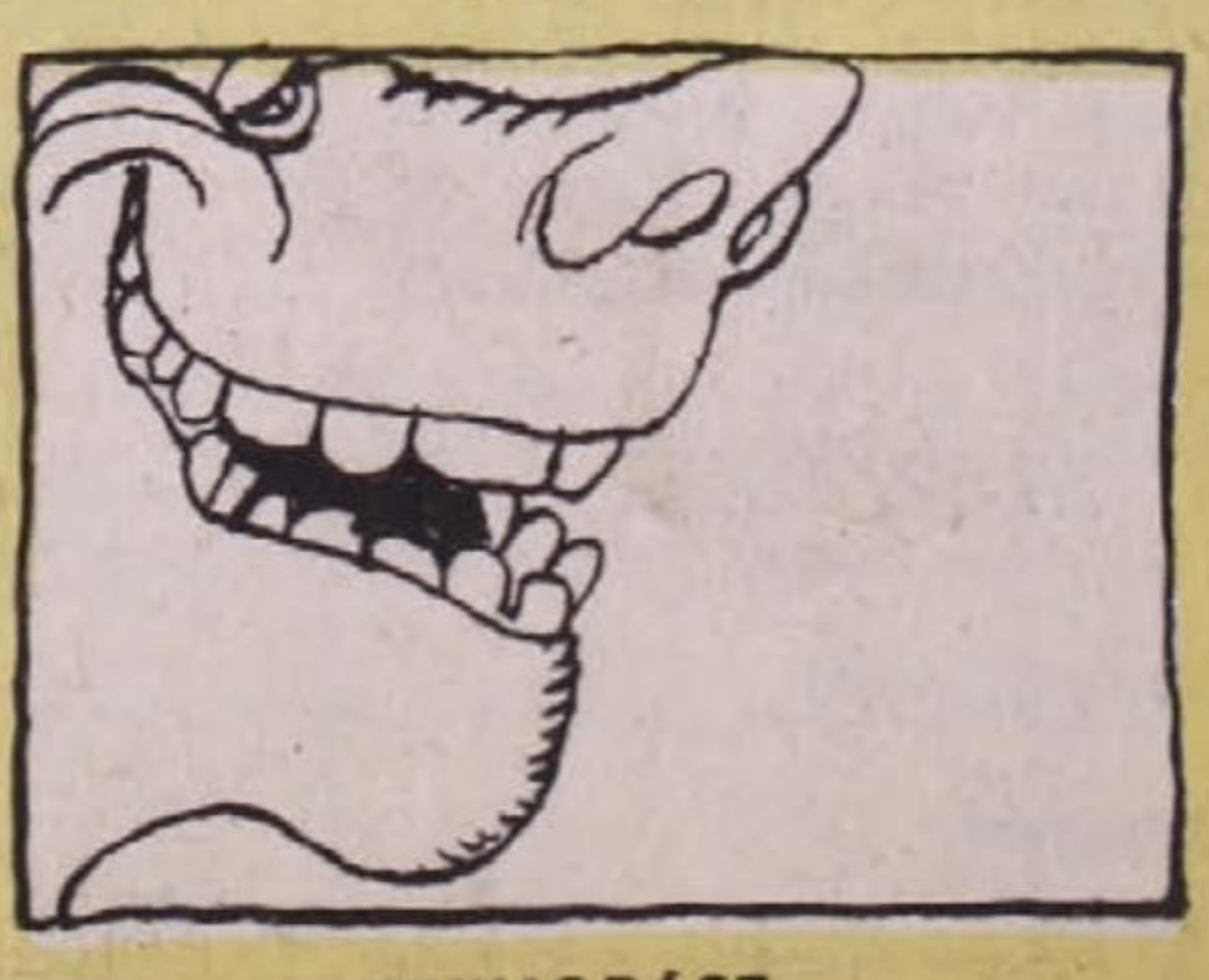
NYIHORÁSZ

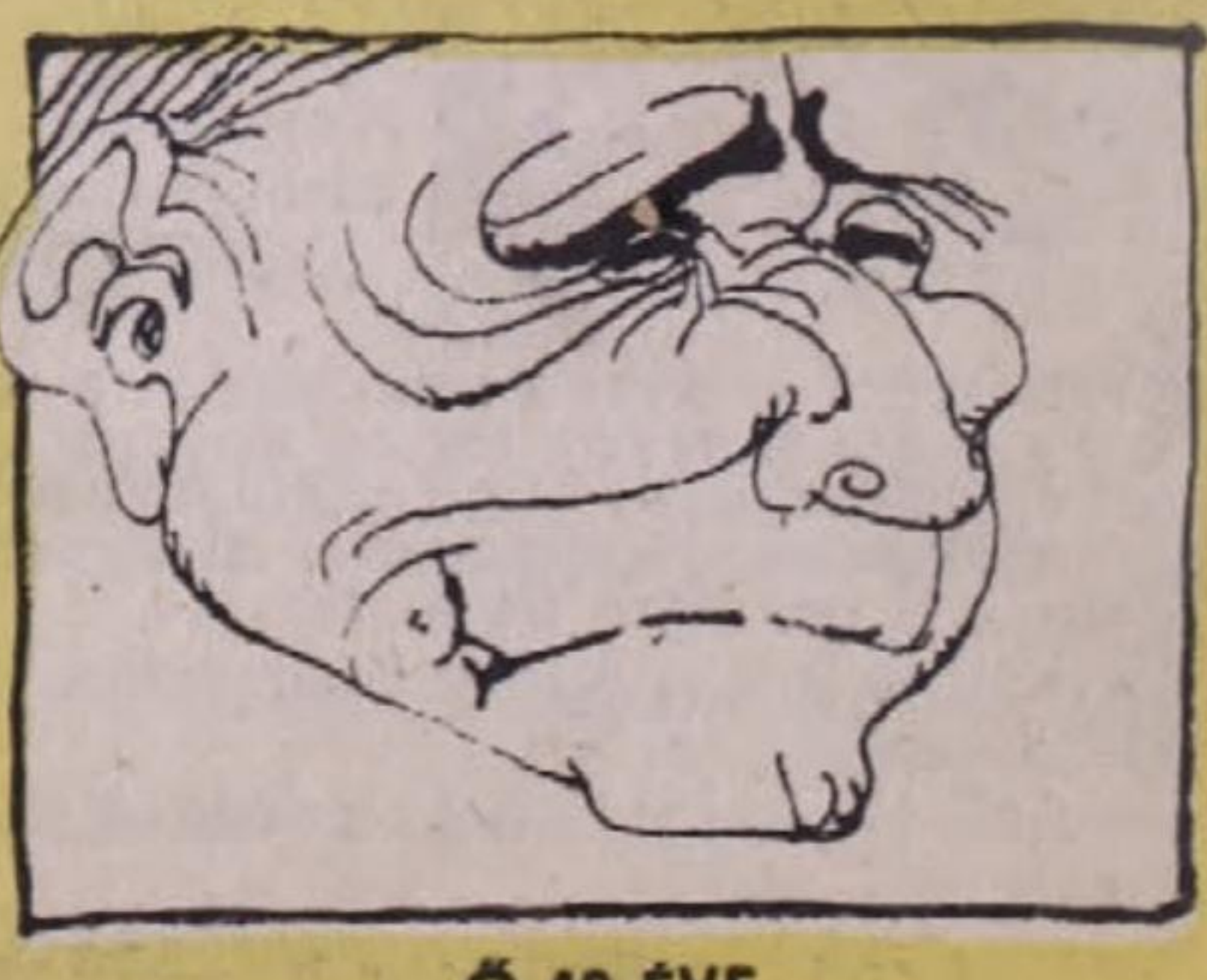
Ő 40 ÉVE
LUDAS-ELŐFIZETŐ